

Cạm Bẫy Nam Nam

Contents

Cạm Bẫy Nam Nam	1
1. Chương 1: Lời Thề Trút Ác Khí	2
2. Chương 2: Lần Đầu Chạm Mặt Trong Trò Chơi	4
3. Chương 3: Tiến Hành Trả Thù	8
4. Chương 4: Chúng Ta Đi Nguyệt Lão	12
5. Chương 5: Vạch Trần Gian Tình	15
6. Chương 6: Tôi Với Anh Không Đội Trời Chung!	18
7. Chương 7: Mâu Thuẫn Thêm Sâu Sắc	22
8. Chương 8: Ô Long Bang Chiến	26
9. Chương 9: Chăm Sóc Người Bệnh	30
10. Chương 10: Người Đẹp Thiển Miên Từ Xuân Sao?	33
11. Chương 11: Chọc Gheo Người Đẹp Thiển Miên	37
12. Chương 12: Biển Chiến Tranh Thành Tơ Lụa	41
13. Chương 13: Người Đẹp Thiển Miên Ăn Giấm Sao?	44
14. Chương 14: Say Rượu Nhả Chân Ngôn	49
15. Chương 15: Chúng Ta Kết Hôn	53
16. Chương 16: Lễ Cưới Của Chúng Ta	57
17. Chương 17: Tình Địch Xuất Hiện	62
18. Chương 18: Hiện Thực Giao Chiến	66
19. Chương 19: Tổ Tình	70
20. Chương 20: Yêu Qua Mạng Rồi!	74
21. Chương 21: Bang Chiến Trước Thời Hạn	78
22. Chương 22: Bang Chiến Thắng Lợi!	83
23. Chương 23: Chúng Ta Vững Tụ Đi!	87
24. Chương 24: Chính Thức Gặp Mặt	91
25. Chương 25: Hiện Trường Tụ Hạp	95
26. Chương 26: Say Rượu Loạn X	98
27. Chương 27: Đóa Hoa Đào Phát Động	101
28. Chương 28: Người Đẹp Trình Từ Chúc Rồi!	104
29. Chương 29: Bà Xã, Anh Yêu Em!	108
30. Chương 30: Pn1: Nhật Ký Vứt Phu Truy Thê	111

Cạm Bẫy Nam Nam

Giới thiệu

Tình trạng: Hoàn – 29 chương 1PNEditor: SamLeoNội dung: đô thị tình duyên, hoan hỉ oan giaNhân vật chính: Tả Uyên

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cam-bay-nam-nam>

1. Chương 1: Lời Thề Trút Ác Khí

Editor: SamLeo

“Cậu Tả, phiền cậu vào đây một chút.” cửa phòng làm việc của Trình Trạch Dương mở ra một chút, trong tay còn cầm sổ sách Tả Uyên Thần vừa mới đưa qua. Tả Uyên Thần nhìn thấy ánh mắt nghiêm túc của y sau gọng kính tơ vàng, da đầu run lên một trận.

Mẹ nó, không biết lại muốn tìm gốc rễ gì của anh đây. Trong lòng rửa thẳm, nhưng vẫn không thể không cung kính đứng dậy, “Dạ, quản lí.” Tả Uyên Thần đi theo sau y vào văn phòng sạch sẽ quá mức, thuận tay đóng cửa lại.

“Xin hỏi anh tìm tôi có chuyện gì không? Quản lí?” Tả Uyên Thần nghênh đón mặt mày vẫn đang gắt gao nhú lại của đối phương.

Quản lí Trình đẩy kính mắt, nghiêm túc đặt sổ sách trước mặt cậu, “Cậu Tả, phần tài liệu này là ngày mai cần đưa lên cho tổng tài xem, sao cậu có thể hấp tấp như vậy!”

Chẳng lẽ lần này thật sự có gì sai sao? Tả Uyên Thần cũng bắt đầu hoang mang, vội sấp lên trước nhìn về chỗ ngón tay dài mảnh khảnh chỉ vào —— Kháo, nhìn thấy một vết bẩn vệt vằn, mà còn ở bìa sau của tài liệu, thì biết y lại rảnh rỗi kiểm chuyện.

Tả Uyên Thần nghi ngờ mình có phải trong lúc vô ý từng đắc tội y hay không, toàn bộ người của bộ tài vụ, kể cả chị Trần quét dọn vệ sinh, Trình Trạch Dương cũng đối người hoà nhã dễ gần, thấy những đồng nghiệp khác trong phòng, cũng là cười hòa nhã chào hỏi, thậm chí ngẫu nhiên còn có thể mời mọi người cùng ăn cơm.

Ngoại trừ đối với cậu.

Có ai từng thấy người cùng làm việc với nhau hai năm gặp mặt vẫn luôn kêu Cậu này Cậu nọ không? Cho dù là cấp dưới, ít nhất cũng có thể kêu Tiểu Thần, Tiểu Tả gì gì đó đi. Càng đừng nói nhiều lần vạch lá tìm sâu buồn chán đến cực điểm, nếu Trình Trạch Dương này là nữ, cậu chỉ sợ cũng phải nghi ngờ cậu có phải từng đùa bỡn tình cảm của bà chủ mình hay không.

Trình Trạch Dương này rốt cuộc buồn chán tới trình độ nào đây? Nhớ một lần thời gian trà chiều Tô Tú mệnh là mỹ nữ văn phòng pha cho cậu một ly cà phê, lúc đưa qua bị y nhìn thấy, liền nghiêm túc kêu cậu vào văn phòng, nói cái gì chú ý hình tượng ở văn phòng, Kháo, chẳng lẽ pha ly cà phê chính là làm bậy sao? Tô Tú kia mỗi ngày pha trà cho y thì tốt hơn? Còn có lần đó Trình Trạch Dương mời mọi người đi hát K, tất cả mọi người giỡn cợt bảo hai người đẹp trai bọn họ hợp ca một bài. Chúng ta nơi này còn có cá, Tả Uyên Thần cũng cầm mic lên, cậu ám quản lí Trình người ta dám trốn đi WC, một lần đó đúng là khiến Tả Uyên Thần mất hết mặt mũi trước mặt đồng nghiệp. Mấy chuyện nhỏ nhỏ lớn lớn đương nhiên cũng không có thiếu, nếu không phải thái độ đúng mực nhất quán cũng không tệ, Tả Uyên Thần thật muốn đánh cho y một trận từ chức không làm nữa.

“Cậu Tả?” Thấy cậu hồi lâu không trả lời, chân mày Trình Trạch Dương lại nhăn chặt mấy phần.

Tả Uyên Thần phục hồi lại tinh thần, mặt mày nhắm mắt một cái, “Thực xin lỗi quản lí Trình, lần sau tôi sẽ...”

“? Meo meo ô nhảy lau lau lau lau lau...” Một hồi chuông đáng yêu vang lên, Trình Trạch Dương cầm di động nhìn nhìn, liền đi vào toilet rồi liền văn phòng quản lí nhận nghe. Tả Uyên Thần bĩu môi, quản lí Trình không lên tiếng cũng không dám trở về, dứt khoát bắt đầu đánh giá chung quanh văn phòng y. Văn phòng này Tả Uyên Thần tuy đã tới không dưới trăm lần, nhưng cơ bản đều là tiến vào nghe giáo huấn, cơ bản chỉ nhớ được là sạch sẽ cực kỳ, nào đâu có tâm tư thương thức.

Tả Uyên Thần nghe ngóng tiếng động trong toilet, hình như còn chưa có có ý tứ ra, dứt khoát ngồi xuống ghế ông chủ của y. Đừng nói, đúng là thoải mái hơn ghế dựa kia của mình.

Ánh mắt tự nhiên liếc về phía Computer của quản lí Trình —— oa khát! Tả Uyên Thần cố gắng trừng mắt nhìn, cậu không nhìn lầm đi, quản lí Trình của cậu vậy mà chơi trò chơi —— trong thời gian làm việc!

Tả Uyên Thần nhanh chóng quét qua phía trên cửa sổ trò chơi kia trên desktop, Mộng Ảo Cổ Long? Đây không phải trò chơi mà con nhóc Viện Viện một khoảng thời gian trước thường xuyên lắm bấm sắp beta sắp beta kia sao? Điện Cúc Hoa (song tuyến) khu 1 tuyến, hoa...

Cửa toilet vang lên một tiếng, Tả Uyên Thần nhanh chóng từ trên ghế đứng lên tránh đi, Trình Trạch Dương bị cậu hù sững sốt, “Sao cậu còn chưa đi?”

Không có ý chỉ của lão Phật gia ngài tiểu nhân nào dám đi? Tả Uyên Thần còn chưa mở miệng, Trình Trạch Dương phát phát tay với cậu, “Được, lần sau cậu chú ý là được rồi, trở về đi.”

“Dạ.” Tả Uyên Thần khom người ra khỏi văn phòng y, người này biến thái hết sức, còn đặt cái tên ảo lả như vậy, Hoa cái gì ngủ ấy nhỉ?

Giương mắt đúng lúc thấy Tô Tú vừa bưng ly trà tới gõ cửa, có lẽ Trình Trạch Dương còn chưa quay về bàn làm việc ngồi, trực tiếp tới mở cửa, thấy là cô, lập tức nở nụ cười sáng rõ, “Cám ơn cô a, Tô Tú.”

Tả Uyên Thần trong lòng nổi cáu a, sao anh không kêu cô ấy là Cô Tô? A? Nếu nhớ không lầm, Tô Tú muộn hơn Tả Uyên Thần cậu một năm a! Còn nữa, chưa từng thấy anh ta cười với mình như vậy?

Thật sự là @! #% @... %&... %&%... Trong đầu đột nhiên hiện lên hình ảnh trò chơi cậu vừa mới nhìn thấy trong văn phòng, giật mình, hí mắt nhìn về phía Trình Trạch Dương đang tiếp nhận ly trà từ trong tay Tô Tú, khóe miệng thoáng hiện lên một nét cười xấu xa.

Vì để lấy lòng cô gái nhỏ Tả Viện Viện kia, Tả Uyên Thần sau khi tan tầm còn quanh quẩn đường xa chạy tới cửa hàng tình thú mua một băng đô tai mèo. Từ lần trước cô nàng đòi Tả Uyên Thần, sau đó cậu ghét càn quấy không để ý nó, nó đã mất ngang mũi dọc đối nghịch với cậu một tuần rồi. Tiểu thư nhà họ Tả bọn họ thì thích giả trang trước ống kính điện thoại di động.

Về đến nhà gõ cửa phòng của Tả Viện Viện, mở ra nhìn, quả nhiên đang ngâm trong trò chơi, hai mắt ửng hồng hồng ra sức đánh quái trên màn ảnh.

“Viện Viện.” Tả Uyên Thần thấy nó không để ý tới mình, khí định thần nhàn lại đi qua cửa gỗ gỗ.

Viện Viện không kiên nhẫn liếc mắt nhìn cậu một cái, lại nhìn thấy băng đô tai mèo trong tay cậu liền lập tức thay đổi sắc mặt, một bước ba nhảy bổ nhào vào bên cạnh cậu đoạt lấy tai mèo, “Anh trai, em biết anh thấu tình đạt lý, sau này sẽ là hiền thê lương mẫu!”

“Được rồi được rồi, em nói bừa cái gì đó!” Tả Uyên Thần liếc nó, “Chơi cái gì đây?”

Mặt Tả Viện Viện tức khắc lại suy sụp xuống, “Anh không phải muốn học cha ngay cả em chơi trò chơi cũng muốn quản chứ! Anh yên tâm, em sẽ không yêu đương qua mạng!”

“Cái gì lộn xộn a.” Tả Uyên Thần đánh đầu nó một cái, “Trò em chơi kia tên là Mộng Ảo Cổ Long đúng vậy không?”

“Đúng a đúng a! Sao, anh cũng cảm thấy hứng thú?” Tả Viện Viện hưng phấn mà gật đầu, “Mới vừa beta hơn một tuần lễ, anh cũng chơi đi! Em cho anh tài khoản nữ!”

“Em có thể nghe anh nói cho hết lời không?” Tả Uyên Thần trừng nó, “Bên trong có phải có một khu tên là hoa cúc, hoa cúc gì gì...”

“Điện Cúc Hoa sao! Em chơi đúng là khu này a!” Tả Viện Viện dứt khoát nói thay cậu, “Sao anh biết?”

Không phải trùng hợp thế đi! Tả Uyên Thần đầy mặt hắc tuyến, “em không cần lo, em có biết một tài khoản nam, tên Hoa cái gì ngủ... Hình như là tên thế này đi.”

“Công hội bọn em thì có một, Hoa Vị Miên, một tài khoản nam rất đáng ghét, thế nào? Anh quen?” Tả Viện Viện nhắc tới người nam kia thì nhủu mày.

Rất đáng ghét, vậy phỏng chừng chính là anh ta không sai rồi. Thật sự là đắc lai toàn bất phí công phu (đến tay lại chẳng tốn thời gian).

“Uy, anh trai, anh có cần cười ghê gớm hơn nữa hay không...” Tả Viện Viện chán ghét nhìn cậu.

Tả Uyên Thần rút cái băng đô tai mèo trong tay qua cài lên cho nó, “Sau này anh trai sẽ lên trò chơi giám sát tình hình kết bạn của em bất cứ lúc nào, ở chung vui vẻ nha.” Tả Uyên Thần vui mừng trong lòng, quản lí Trình, kẻ hèn này e rằng phải vào trò chơi gặp anh một hồi rồi.

“Uy, anh!” mặt Tả Viện Viện lập tức bắt đầu trở nên hung ác, “Anh đừng làm phần tử xấu trong quần chúng nhân dân, con sâu làm rầu nồi canh a, sẽ bị sét đánh đó!”

Tả Uyên Thần cười xoa xoa đầu nó, “Yên tâm, chỉ cần em không quá phận, anh sẽ không quản em. Nhớ kỹ đừng để lộ thân phận của anh trong trò chơi thì được rồi.”

Tả Viện Viện nghi hoặc nhìn bóng lưng càng lộ vẻ đáng khinh của cậu, dứt khoát bĩu môi không để ý tới, trở lại trước máy vi tính đeo tai nghe điên cuồng hét lên ở trong YY, “Bạn học Tô Hà Vật! Mình có băng đô tai mèo!”

2. Chương 2: Lần Đầu Chạm Mặt Trong Trò Chơi

Editor: SamLeo

Trở về phòng, Tả Uyên Thần liền lên baidu tìm tin tức Mộng Cổ. Thấy rất nhiều bài post nói chúc nghiệp Quỷ Vực cực BT, muốn chơi cũng chỉ có thể làm nhân yêu, lập tức gạt bỏ chúc nghiệp này. Đời này Tả Uyên Thần cậu căm ghét nhất chính là nhân yêu, cũng là chuyện ở thời thiếu niên trẻ tuổi chơi Kỳ tích thì bị nhân yêu lừa tiền, đương nhiên không có khả năng lại đi luyện tài khoản nhân yêu. Dứt khoát cũng không quan tâm chúc nghiệp gì lợi hại, chờ download trò chơi cài đặt xong, Tả Uyên Thần liền nhanh chóng tạo nam thích khách tên “Tả Ngạn • Tuần Hoàn”, vào ngay đảo loạn võ.

Vừa vào thì vội vã ai mở cột bạn tốt, tìm kiếm Hoa Vị Miên.

Hệ thống: người chơi dưới cấp mười không thể sử dụng chức năng này.

Tả Uyên Thần lần đầu có xúc động đập Computer, chỉ có thể dựa vào gợi ý từng bước một làm nhiệm vụ tân thủ.

Đầu tiên tìm nghĩa phụ, cơ bản chính là mấy đối thoại cũ rích chỉ dẫn bước chân vào giang hồ linh tinh. Kêu đi thuyết phục tiểu Mai thanh mai trúc mã cùng lớn lên. Tả Uyên Thần nhìn thấy cái gọi là em bé sữa thanh mai trúc mã kia, muốn cười ra nước mắt, nếu tài khoản nữ, nhận đồng bạn không phải là kêu Tiểu Mã chứ.

Đội thuyết phục tiểu Mai xong lúc đang chuẩn bị đi giết Dã Trư Vương, hai mắt Tả Uyên Thần đột nhiên tỏa sáng.

Trước mặt: Hoa, Vị Miên: tôi rất mạng

Tả Uyên Thần mới chú ý tới cách đó không xa còn có mấy người chơi cùng một NPC tên là Mừng ba tháng ba.

Click chuột phải xem xét tư liệu của y, Hoa, Vị Miên, Ngọc Lang Quân, cấp 51, môn phái: Lục Phiến Môn, bang phái: Người đẹp Cúc hoa cốc, danh hiệu: thập đại cao thủ Lục Phiến Môn, giới thiệu cá nhân vắn tắt: Tôi là thư sinh

Nhưng thật ra pha trộn rất không tệ phải không.

Nhìn lại bọn họ đã hướng về phía NPC đánh, chắc hẳn nói chuyện cũng là ở trong đội ngũ rồi.

Tả Uyên Thần ngẩn người một chút, Tả Viện Viện đã đẩy cửa vào, “Anh, anh tạo nhân vật gì, em xem thử!”

Tả Viện Viện rất “Tự giác” đặt mông chen chúc ngồi vào chỗ của cậu, cướp chuột, “Tật Phong Lang? Thật xấu xí! Anh xem cái áo choàng kia! Anh hai, xin anh có chút phẩm vị được không, như vậy sao có thể ở trong trò chơi tìm được vợ!”

“Anh cũng không phải đến tìm vợ!” Tả Uyên Thần xách cổ áo nó lên ném qua một bên, “Công hội mấy đứa tên là gì?”

“Người đẹp Cúc hoa cốc a, ha ha, em đặt tên, thế nào? Không tồi đi!” Tả Viện Viện cười đắc ý.

Tả Uyên Thần liếc nó một cái, “Mỗi ngày nghĩ những thứ lung tung, này Hoa Vị Miên ở bang mấy đứa có giữ chức vụ gì không?”

“A?” Tả Viện Viện theo ánh mắt của cậu, cũng nhìn thấy mấy nhân vật trên màn ảnh kia, mặt lại xụ xuống một chút, “Biến thái kia, anh ta là Tả hộ pháp. Lão đại của bọn em biết làm sao có thể quen anh ta!”

“Lão đại của mấy đứa? Là ai vậy?”

“Bang chủ của bọn em a, Đại tỷ lớn, rất có khí phách Ngự tỷ, chờ anh cấp 25 vào bang bọn em anh sẽ biết.” Tả Viện Viện vỗ vỗ vai cậu, “Đồng chí nhỏ rất có tương lai, mau làm nhiệm vụ, chờ anh cấp 20 em dẫn anh, ách... Em tìm người dẫn anh làm nhiệm vụ nguyệt lão, kinh nghiệm rất nhiều, hi hi.”

“Tại sao em không dẫn anh?” Tả Uyên Thần cũng chưa nghe rõ nó nói nhiệm vụ gì, chỉ là theo bản năng thốt ra hỏi.

Không nghĩ tới Tả Viện Viện vừa tức giận bĩu miệng, “Còn không phải bởi vì cái kia... Quên đi, nói cho anh cũng vô dụng, em trở về phòng, anh thêm em bạn tốt, Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh (Hồ Ly Tinh chín đuôi).”

Đặt tên này, mặt Tả Uyên Thần giật giật một cái, cảm thấy em gái nhà mình đã tu luyện đến nơi đến chốn, còn thành tinh rồi.

“Anh vẫn chưa thể tìm, cấp 10 mới được.”

“A, đúng ha, em về thêm anh.” Tả Viện Viện lại bước gần phía trước nhìn nhìn tên cậu, “Thật ra anh luyện tài khoản nữ tốt hơn, nguyệt lão mỗi ngày người ta dẫn.”

“Được rồi, em về đi!” Tả Uyên Thần không kiên nhẫn đuổi nó, “Anh cho em biết, không thể nói cho người khác biết tên anh, nhất là Hoa Vị Miên kia!”

“Anh thật sự quen anh ta sao?” Tả Viện Viện có hơi kinh ngạc, “Kia... Bản thân của anh ta thế nào?”

“Thế nào? Hừ...” Tả Uyên Thần hừ lạnh một tiếng, “Còn có thể thế nào, thì một nhả nhận bại hoại, mặt người dạ thú!”

Tả Viện Viện mới vừa về phòng, quả nhiên hệ thống đã biểu thị có người thêm cậu làm bạn tốt, ký hiệu kia cũng sáng lấp lánh lên. Tả Uyên Thần click mở, khung đối thoại liền nhảy ra.

“Anh, là em, thêm em bạn tốt.”

Tả Uyên Thần click mở tư liệu nhìn nhìn, Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, Phi Thiên Vũ, 50, môn phái: Quỷ Vực, bang phái: Người đẹp Cúc hoa cốc, tước hiệu: Phó bang chủ bang Người đẹp Cúc hoa cốc.

Thêm bạn tốt, trả lời tin của nó.”Thì ra em còn là Phó bang chủ đây?”

“anh tới cho anh làm trưởng lão.”

Chẳng thềm để ý nó, Tả Uyên Thần tiếp tục nhiệm vụ, giết hết Dã Trư Vương, giao nhiệm vụ thì ra đảo luận võ, ở đảo Vô Danh chia tay từng NPC, nhận quà tặng, vậy mà cũng cọt cọt lên tới cấp 8.

Tới tửu ***, nhiệm vụ không ngờ là tìm người tổ đội, tại sao mọi trò chơi đều có nhiệm vụ thiếu não này? Tả Uyên Thần vừa định M Tả Viện Viện đến hỗ trợ, một người chơi vào tửu ***.

Tả Uyên Thần trong lòng nảy một cái, tự mình tạo đội ngũ, click mời y.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: giúp một việc được không? nhiệm vụ Tổ đội.

Trước mặt: Hoa, Vị Miên:

Người chơi Hoa, Vị Miên đồng ý lời mời của bạn

Người chơi Hoa, Vị Miên vào đội ngũ

Tả Uyên Thần sững sốt, Trình Trạch Dương lại dễ nói chuyện vậy sao? Đúng rồi, ông già anh ta không biết trước mắt này chính là cấp dưới trong hiện thực mỗi ngày bị anh ta tra tấn chết đi sống lại, trừ mình ra, anh ta đối bất luận kẻ nào cũng rất dễ nói chuyện.

Tả Uyên Thần lại oán trách một trận, ánh mắt giống như giết nhân vật tuần tú kia trên màn ảnh, đáng tiếc chính là người ta căn bản không – cảm giác.

Trước mặt: Hoa, Vị Miên:?? Giao chưa?

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: A, lập tức

Tả Uyên Thần nhanh chóng click bà chủ tửu *** giao nhiệm vụ.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Được rồi, cảm ơn!

Trước mặt: Hoa, Vị Miên: không cần

Người chơi Hoa, Vị Miên rời khỏi đội ngũ

Hoa, Vị Miên dừng chân ở tửu *** lại một chút, vụt biến mất rồi. (tàn dư nào đó: người ta dùng là vé xe ngựa, cái gì đột nhiên biến mất... ..)

Một nhiệm vụ cuối cùng, vào hang Vô Danh, tìm Tây Môn Xuy Tuyết nhận nhiệm vụ, Tả Uyên Thần cũng chỉ một mình đi khiêu khích Hắc y nhân, quả nhiên đã chết trở về.

Quên mất giết BOSS là phải tìm người hỗ trợ —.

Tả Uyên Thần lại điều khiển nhân vật hì hục hì hục chạy tới hang Vô Danh.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh: tới giúp anh giết BOSS

Mật ngữ: Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: anh ở đâu? Còn giết BOSS

Còn chưa trả lời, lại thấy một đôi nhân vật đang đi qua trước mặt mình, nam giẫm dưới lòng bàn chân tên là Hoa, Vị Miên, nữ rõ ràng là đứa em gái luôn miệng nói Hoa, Vị Miên thực biến thái của mình.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh: ...

Hồ Ly Tinh hiển nhiên cũng nhìn thấy cậu, trực tiếp nhảy ra đội ngũ.

Mật ngữ: Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: anh giết Hắc y nhân?

Trước mặt: Hoa, Vị Miên: Tiểu Hồ Ly? sao vậy?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh: ân

Mật ngữ: Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: lần sau đi đảo Vô Danh tìm Tâm Hồ Đại Sư xin đại hiệp hỗ trợ là được rồi, trước đó đánh vô cùng tốt.

Cờ tổ đội sáng lên, Tả Uyên Thần đồng ý lời mời.

Bạn được bổ nhiệm làm đội trưởng

Tả Uyên Thần lại click mở nhiệm vụ xem xem, quả nhiên phía dưới viết có thể tìm Tâm Hồ Đại Sư hỗ trợ.

Tiếp theo cờ lại bắt đầu chớp, Hoa, Vị Miên xin gia nhập đội ngũ.

Nghĩ nghĩ, Tả Uyên Thần vẫn click đồng ý.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh: Hai người đang làm gì?

Đội ngũ: Hoa, Vị Miên:?? Tiểu Hồ Ly, sao vậy??

Đội ngũ: Hoa, Vị Miên: người vừa mới tổ đội kia? cậu cũng là bạn Tiểu Hồ Ly sao?

Mật ngữ: Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: Bọn em đang làm nhiệm vụ = =..

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân...

Đội ngũ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh: Tả Ngạn, đi thôi!

Tả Ngạn • Tuần Hoàn chân ngắn dẫn theo hai nhân vật cười sư tử hì hục chạy đến trước mặt Hắc y nhân, đánh, 2 giây, Hắc y nhân đáng thương đã bị Tiểu Hồ Ly đánh bay rồi.

Đội ngũ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh: Thân ái, anh tiếp tục, bọn em làm nhiệm vụ trước đó

Đội ngũ: Hoa, Vị Miên: Thân ái?

Người chơi Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh rời khỏi đội ngũ

Đội ngũ: Hoa, Vị Miên: cậu tốt cuộc có quan hệ gì với Tiểu Hồ Ly!

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Có liên quan tới anh sao?

Trước mặt: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh: Anh còn muốn làm hay không, không làm tôi đi về!

Đội ngũ: Hoa, Vị Miên: cậu cách xa cô ấy một chút cho tôi!

Người chơi Hoa, Vị Miên rời khỏi đội ngũ

Đầu Tả Uyên Thần có chút lơ mơ, nói như vậy, Trình Trạch Dương kia ở trò chơi vừa ý em gái cậu sao? Như vậy sao được, kẻ đạo đức giả đó!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh: hai người tốt cuộc là quan hệ gì?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: không quan hệ

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh: cách xa y một chút

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: chưa từng gần

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ, Hồ Ly Tinh: ...

Chạy giao nhiệm vụ cho Tây Môn Xuy Tuyết, lại ra hang Vô Danh tìm đến Lục Tiểu Phụng, được cho biết phải đi kinh thành bá sứ, Tả Uyên Thần nhìn nhìn tư liệu, hóa ra kinh nghiệm đã đủ cấp 9.

Dựa theo lời dẫn đi tới thác Bích Vân, tìm được người đánh cá, click đưa tôi đi kinh thành, hiển thị chưa đạt cấp 10 không thể truyền tống.

Tả Uyên Thần lại bắt đắc dĩ chạy về hang Vô Danh luyện cấp, Cửu Vĩ Hồ Ly Tinh cùng Hoa Vị Miên cũng đi rồi, trong hang đều là tiểu hào.

Tùy tiện thêm đội thật vất vả kéo đến cấp 10, thì vội vã đi kinh thành bá sứ.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh: Thập Nhị Liên Hoàn Ổ cùng Thanh y lâu người nào tốt?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: anh bá Thanh y lâu đi, chính là Đại Đường của Mộng ảo tây du.

Vì thế Tả Uyên Thần click ngay vào Thanh y lâu, xem hết biểu thị kỹ năng, quả nhiên rất giống Đại Đường, những kỹ năng này rõ ràng đều là sao chép thay đổi tên.

Bá sứ làm xong 20 lần sư môn, Tả Uyên Thần đã lên cấp 22.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh nói: em không phải nói muốn dẫn anh làm nhiệm vụ gì sao?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: A! Anh hai mươi a! Đợi một chút, em ở trong bang tìm người.

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh khe khẽ nói với bạn: anh đi nguyệt lão ở đảo Vô Danh chờ, em tìm lão đại của bọn em dẫn anh làm.

Vì thế Tả Ngạn • Tuần Hoàn lại hì hục hì hục chạy về Đảo Vô Danh, ngoan ngoãn tìm đến chỗ nguyệt lão chờ.

Qua mấy phút, một Phi Thiên Vũ cười sư tử, mặc cẩm y màu đen thông dong đi tới trước mặt cậu.

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: cậu là bạn của Tiểu Hồ Ly?

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: này.. Hẳn là xem như lần đầu chạm mặt ở trong trò chơi.. Đi... Ngạch...

Rất nhiều chi tiết cũng không chuẩn xác, mọi người thông cảm...

3. Chương 3: Tiến Hành Trả Thù

Editor: SamLeo

Trên màn ảnh Hoa, Thiển Miên mang theo đồ trang sức màu vàng, cười sư tử Kim Hoàng Sắc, thân mặc một bộ cẩm y màu đen, trên tay còn giơ lên quang vũ lấp lánh, khí thế hơi có chút nữ vương.

Đây là bang chủ của bọn Viện Viện? Chờ lúc ý thức được thì tay Tả Uyên Thần đã đánh xong chữ phát ra ở kênh.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cô có quan hệ gì với Hoa, Vị Miên?

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: cậu cũng biết Vị Miên sao?

Người chơi Hoa, Thiển Miên mời bạn nhập đội

Theo sau lời mời đang hiển thị, còn có tư liệu của Hoa, Thiển Miên, cấp 62 Quỷ Vực, ở khu mới vừa mở một tuần này, sợ là phải đứng đầu rồi đi.

Tả Uyên Thần đồng ý nhập đội, Tả Ngạn • Tuần Hoàn thoáng cái tung tăng chạy tới phía sau móng sư tử của Hoa Nữ Vương, áo choàng vẫn còn rất hăng hái tung qua tung lại.

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: làm nhiệm vụ đi

Nói xong trên khung ảnh đã xuất hiện đối thoại của nguyệt lão, còn chưa kịp nhìn rõ mấy chữ, cảnh tượng đã chuyển tới kinh thành, tiếp theo không biết vừa tới nơi nào, Tả Ngạn • Tuần Hoàn cũng không gần không xa chạy theo con sư tử lớn kia.

Dù sao không cần thao tác, Tả Uyên Thần cứ tiếp tục đánh chữ.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cô và Hoa, Vị Miên luyện tài khoản tình nhân à?

Con sư tử vàng kia tạm dừng một chút, lại tiếp tục đi tới.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: không phải

Người ta trả lời ngắn gọn như thế, rõ ràng đúng là không muốn tiếp tục nói chuyện phiếm với cậu, Tả Uyên Thần sờ sờ cái mũi, thức thời không nói thêm gì nữa.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: cậu là bạn trai của Tiểu Hồ Ly?

Không nghĩ tới nữ vương lại chủ động nói chuyện, Tả Uyên Thần nhìn thấy chữ viết sai trên màn ảnh, lại ngoài ý muốn không muốn làm sáng tỏ.

Trình Trạch Dương kia thích Viện Viện việc này là chắc chắn, hiện tại cấp bậc mình lại không cao bằng y, nhân duyên cũng không nhất định sẽ tốt hơn y, muốn chinh y, chỉ có thể ra tay từ Viện Viện.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cứ cho là vậy đi đi

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: coi như?

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ừ... Nói không rõ ràng, ha ha... Chúng tôi cùng nhau lớn lên.

Hoa, Thiển Miên không hề đáp lời, trực tiếp click đánh Giang Ngọc Lang đứng đã lâu bên người bọn họ. Tả Ngạn • Tuần Hoàn vì thế lại bắt đầu trầm mặc quanh đi quẩn lại ở phía sau y.

Cuối cùng dứt khoát click tự động, để nhân vật ở đi theo sau nữ vương, tự mình mở phim xem.

Qua khoảng 20 phút, Hoa, Thiển Miên mới dừng thân mình, thậm chí cũng thu tọa kỵ, đứng trước mặt cậu.

Nhìn điệu bộ này, hình như là có chuyện nói với cậu. Tả Uyên Thần vội vàng thu nhỏ phim.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: cậu thật sự thích Tiểu Hồ Ly?

Trán Tả Uyên Thần chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh, cho dù là nói dối, nói mình thích con bé kia vẫn cảm thấy rất không thoải mái, nhưng tình thế bức bách, Tả Uyên Thần chỉ có thể hàm hàm hồ hồ cho qua.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân...

Đúng vậy a, rất thích, đó là em gái tôi có thể không thích sao? Tuy nó mỗi ngày làm mấy chuyện lung tung không làm chuyện đứng đắn.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: được rồi, tôi lui, bye-bye

Bên này Tả Uyên Thần còn chưa đánh bye-bye xong, Hoa, Thiển Miên đã lui đội, triệu hồi sư tử đi rồi.

Cô gái này cũng quá nữ vương đi, hỏi đáp xong bỏ chạy, xem ông đây là tội phạm vậy!

Tả Uyên Thần cũng chẳng thêm nổi cái với cô, dù sao mục đích đến trò chơi chính là Trình Trạch Dương, nghĩ nghĩ, cứ gửi mật ngữ cho Tả Viện Viện.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: nói cho người khác biết anh là bạn trai em

Giọng điệu hiển nhiên biết bao.

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: ...

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: dựa vào cái gì a!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: vì sao không thể nói, em thực thích Hoa Vị Miên kia?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: anh đừng nói lung tung!

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: ... Anh dù sao cũng phải nói cho em biết tại sao chứ!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: tóm lại người khác hỏi em cứ nói như vậy!

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: em ở taobao nhìn trúng một đôi mắt cùng một bộ quần áo cho con trai em

Con trai của Tả tiểu thư là chỉ một búp bê SD do nó xin nửa tháng mới mua được.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: đồng ý!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: nói lộ ra anh ném cháu ngoại trai của anh vào bồn cầu xả nước!

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: Đánh chết em cũng sẽ không nói

Dần dò em gái xong rồi, Tả Uyên Thần mới coi như yên tâm. Nghĩ đến đầu kia computer Trình Trạch Dương đang bối vì sự xuất hiện của mình mà buồn phiền không thôi, tâm tình Tả Uyên Thần không khỏi thật tốt.

Tên kia nhất định lại là cau chặt mày, ngay cả chữ xuyên nhọt nhọt sau kính mắt Tả Uyên Thần cũng có thể tưởng tượng được.

Chẳng qua đáng tiếc, ngày mai chính là Thứ bảy, không thể lập tức nhìn thấy bộ dạng tâm tình sa sút của Trình Trạch Dương.

Chuông điện thoại di động vang lên, Tả Uyên Thần còn mang theo nụ cười quỷ dị, nhìn thấy tên người trên màn hình, mặt trực tiếp cứng đờ, trên điện thoại di động hiển thị, rõ ràng là ba chữ “Trình biến thái”!

Chẳng lẽ bị y biết rồi? Xí! Làm sao có thể, rửa thẳm chính mình một tiếng, Tả Uyên Thần nhanh chóng bắt điện thoại, “xin chào Quản lí, có chuyện gì không?”

“Cậu Tả,” giọng điệu đầu kia có hơi do dự, “Chuyện là như vậy, vừa mới nhận được điện thoại của thư ký, nói là thứ hai tổng tài muốn xem sổ sách nửa tháng đầu, cho nên...”

“Anh là muốn tôi tặng ca?” Tả Uyên Thần âm thầm nhẹ nhàng thở ra, nghĩ cũng phải, anh ta gọi điện thoại, tám chín phần mười là muốn mình tặng ca, còn có thể có chuyện gì khác, ban này hoàn toàn là bản thân có tật giat mình.

“Àn... Chỉ cần ngày mai thì được, xin Cậu Tả nhất thiết phải đến.” Như cũ hoàn toàn là giọng điệu giải quyết việc chung.

Tả Uyên Thần bĩu môi, “Đã biết, quản lí còn có chuyện gì khác sao?”

“A, không có, tạm biệt!” Lại giống thường ngày, không đợi cậu đáp lời tạm biệt đã vội vàng dập máy, nhưng lần này Tả Uyên Thần rất có kiểm chế không ăn cần hỏi thăm cha mẹ cùng với nhóm tổ tông tám đời của y.

Nhưng lại phải tặng ca, chính là vô cùng khó chịu.

Vừa vận kinh nghiệm lại tổn thất nhiều, Tả Uyên Thần cọ cọ điểm lên, trực tiếp đến cấp 25, có thể thêm Bang phái.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: bang phái mấy đứa số bao nhiêu?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: thân ái tích bạn trai anh có thể thêm bang rồi! Mau tới mau tới, bang số 3!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: ...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: tọa kỵ mua ở đâu?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: cái đó về sự môn nhận là được rồi.

Vì thế Tả Uyên Thần lại trở về sự môn nhận tọa kỵ, không ngờ là một con Dã Trư xấu cực kỳ, bộ dạng làm sao oai phong lẫm lẫm như sư tử của bọn họ.

Quên đi, dù sao có vẫn tốt hơn không. Tả Ngạn • Tuần Hoàn tử thân ngồi trên Dã Trư, chạy nghiêng ngả thuận lợi đến kinh thành, xin vào bang.

Vừa mới click xin, đã nhận được tin tức nhắc nhở của hệ thống: Bạn đã được Bang Người đẹp Cúc hoa cóc chính thức thu nhận làm bang chúng

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: a ha ha ha ha, thân ái tích, anh tới rồi

Bang phái: ? Họa thủy,,: ...

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: ...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: Thiên Lôi từng trận...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: tình địch của Hoa đại thiếu trong truyền thuyết...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: đi qua cõi ngựa xem hoa

Xem ra ý đồ của Hoa,Vĩ Miên với Tả Viện Viện mọi người đều đã sớm biết, chính là, tại sao lại xuất hiện cái tên gần giống tên y?

Chuột phải tên Hoa, Dĩ Miên, xem xét tư liệu, Hoa, Dĩ Miên, Quỷ Linh Tinh, cấp 55, môn phái: Ngân Câu Tuyết Phưởng, danh hiệu: thập đại cao thủ Ngân Câu Tuyết Phưởng, giới thiệu vắn tắt: cuối cùng đủ mười tám tuổi rồi

Hóa ra là một đứa trẻ.

Lại nhìn một lần trong danh sách Bang phái, cuối cùng không phát hiện thêm họ Hoa, mà trong Bang phái, đã lộn xộn rồi ren.

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: chị dâu, sao chị có thể cho anh hai đội nón xanh

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: cậu út đi, bà đây từ lúc nào là chị dâu cậu thế!

Bang phái: ? Họa thủy,,: Cửu Vĩ, sao tôi... sao tôi không biết...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: trước kia tôi gọi chị Cửu Vĩ, gọi Hoa đại thiếu anh rể...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: sau này cậu có thể gọi vị đại nhân này Nhị tỷ phu...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...chào mọi người, sau này quan tâm nhiều hơn!

Bang phái: Quả đồng nhi: tôi nghĩ... Hoa đại thiếu sẽ luôn luôn chăm sóc ngài

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: vị đại hiệp này, sau này bảo trọng nhiều hơn

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: mặc niệm...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: đứng rồi, Hoa đại thiếu sao không ở?

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: anh tôi nói ngày mai phải tặng ca, đi ngủ rồi. Cho nên... Còn chưa biết chuyện nhân vật nguy hiểm chính thức thăng cấp tình địch

Tặng ca? Quả nhiên là anh ta không sai, Tả Uyên Thần hưng phấn nheo mắt lại, thuận tiện cũng xem thời gian trên màn hình, đã sắp 12 giờ, xem ra cũng nên ngủ.

Nhưng nghĩ đến ngày mai sắp nhìn thấy vẻ mặt thất bại của Trình Trạch Dương, không biết sao một chút buồn ngủ cũng không có.

Quản lí Trình, lần đầu tiên, thật chờ mong gặp mặt anh a!

Ngày thứ hai Tả Uyên Thần đi đến công ty thật sớm, bởi vì là thứ bảy, cả tòa nhà đều yên tĩnh, đi thang máy đến bộ tài vụ lầu 16, thế nhưng cũng không ngờ, không có một ai.

Nhìn đồng hồ, cũng không tính quá sớm, đã đến giờ làm việc bình thường, nếu tặng ca, bọn họ cũng nên sớm đến đây rồi.

Tả Uyên Thần đột nhiên dâng lên một luồng dự cảm không tốt, tiếp theo cửa văn phòng quản lí mở ra, Trình Trạch Dương từ bên trong đi ra, “Cậu Tả, cậu đã đến rồi.”

“Quản lí, không phải nói tặng ca sao? Sao...” Sẽ không giống cậu nghĩ đi, Tả Uyên Thần điên cuồng hét lên trong lòng.

Trình Trạch Dương đẩy kính mắt, hiếm thấy lộ ra một nét cười ngược ngược với cậu, “Thật xin lỗi, Cậu Tả, vốn đã nói bác Ngô và Tô Tú cũng đến, nhưng bọn họ vừa mới gọi điện thoại nói đột nhiên có việc...”

Mẹ nó, người khác không đến để cho mình cậu làm lao động? mặt Tả Uyên Thần không khỏi giật giật hai cái.

Thấy thái độ luôn luôn tốt đẹp của cậu hồi lâu không nói lời nào, Trình Trạch Dương bối rối nhìn cậu, “Thật xin lỗi, ngày hôm qua tôi hẳn là báo cho mấy người rồi.”

Tả Uyên Thần liếc mắt một cái thấy được hai mắt có chút ửng hồng phía sau mắt kính của y, có lẽ là do thức đêm, trong tròng trắng mắt còn hiện ra một vài tơ máu, ở trong mắt Tả Uyên Thần, lại có sương mù mênh mông ý vị làm nũng.

Tả Uyên Thần vội vã thu lại tâm thần, cúi đầu trả lời: “Không sao, vậy chúng ta mau bắt đầu đi, tranh thủ có thể làm xong sớm một chút.”

“Àn.” Trình Trạch Dương gật gật đầu, quay về văn phòng, lần này vậy mà không đóng cửa lại.

Sổ sách dù sao cũng đều đang chỉnh lý mỗi ngày, tuy lần này chỉ thị ra có chút bất thành lình, nhưng mà bắt đầu chỉnh lý lại coi như khá thuận lợi. Chẳng qua hai người bỗng chốc phân chia lượng công việc của bốn người, nên khó tránh có hơi vất vả.

Chờ khi Tả Uyên Thần cuối cùng bấm lưu dữ liệu, mới chú ý tới thời gian đã hơn hai giờ chiều.

Vừa nhắc mắt, Trình Trạch Dương vậy mà đang đứng ở trong văn phòng y nhìn cậu, thấy cậu ngẩng đầu, hơi hơi sững sốt một chút, mới ngập ngừng mở miệng, “Thế mà trẻ thế này rồi, cùng đi ăn một bữa cơm chứ.”

Tác giả có lời muốn nói: cho nên tôi nói... Ăn cơm có đôi khi là thời điểm thật là tốt phát triển JQ oa!

4. Chương 4: Chúng Ta Đi Nguyệt Lão

Editor: SamLeo

Tả Uyên Thần thừa nhận mình là có chút hứng thú hung ác, cho nên dẫn Trình Trạch Dương tới quán món cay Tứ Xuyên ăn cơm, là bởi vì cảm thấy người đàn ông cậu kỳ này nhất định sẽ không thích khẩu vị nặng như vậy.

Thấy y bình thường mời cơm khách, nào là món Sơn Đông Quảng Đông Nhật Hàn đều ném qua, chính là không chạm qua món cay Tứ Xuyên, phỏng chừng sẽ không thích ăn cay.

Thật ra Tả Uyên Thần cũng không phải có thể ăn cay lắm, lần trước Tả Viện Viện đến công ty tìm cậu ăn ké cơm trưa, thì gặp được quán món cay Tứ Xuyên này, Tả Viện Viện thì ăn sẵn khoái trở về, cậu trong bụng hơn phân nửa đều là đồ uống.

Nhưng, Tả Uyên Thần vừa nghĩ tới Trình Trạch Dương mặc áo sơ mi trắng quy quy củ củ còn chỉnh chỉnh tề tề cài đến nút thứ nhất bị trái ớt cay đỏ bừng đôi môi, bộ dạng mất lệ lưng tròng, thì không khỏi cảm thấy ngẫm nghĩ khoái một hồi.

“Cậu Tả, cậu chọn mấy món cay quá rồi, có thể ăn sao?” Trình Trạch Dương nhìn thấy cậu chọn mấy món ăn, quả nhiên cau chặt mày, đưa trong tay nhẹ nhàng chạm đôi môi, giống như không biết nên hạ đòn thế nào.

Bingo! Tả Uyên Thần cười rục rờ với y, “Không có, tôi cảm thấy rất được, quản lí mau ăn, hôm nay tôi mời khách!”

Vừa nói còn gấp một đĩa bông tuyết gà náo cho Trình Trạch Dương, lần trước ăn với Viện Viện, món này cậu chỉ dám ăn một ngụm.

“A, cảm ơn, tôi tự mình gấp là được rồi.” Trình Trạch Dương dường như có chút thủ sững nhược kinh, ngẩng đầu nhìn cậu một cái, sau đó —— mặt không đổi sắc ăn miếng gà vừa nhìn đã cay muốn chết.....

“Anh, hình như rất có thể ăn cay?” Tả Uyên Thần có phần không chịu hết hi vọng hỏi.

Trình Trạch Dương gật gật đầu, lại ăn một ngụm hành cay cá sọi Tả Uyên Thần chỉ dám nhìn từ xa, “Tôi là người Tứ Xuyên, cậu không biết sao?”

Kháo kháo kháo kháo kháo! Quỷ mới biết được quê quán anh ở đâu!

Thấy sắc mặt cậu cứng ngắt, Trình Trạch Dương có chút ngập ngừng để đĩa xuống, “Cậu thật sự không biết? Tôi còn tưởng rằng...”

Tưởng là cái gì? Nghĩ ông đây muốn lấy lòng anh mới dẫn anh đến quán xui xẻo này ăn cơm sao? A a hừ!

“Thật khéo, tôi là nói, tôi cũng thích ăn cay.” Tả Uyên Thần giả ngu gấp một ngụm đồ ăn gần đấy, cũng không nhìn rõ là gì đã nhét vào miệng, “Phù phù...”

Cay quá cay quá! Chú ý cầm đồ uống hưng hăng tưới một trận, Tả Uyên Thần mới dùng khước mắt chăm chú nhìn, vừa mới bị cậu nhả trên bàn, là một miếng đồ đặc biệt tươi đẹp —— vỏ trái ớt.

Tả Uyên Thần dám dùng đầu cược, cậu cuối cùng là ở bờ môi giả đứng đắn của Trình Trạch Dương thấy được một nét cười thoáng hiện.

Hơn nữa vào lúc tính tiền, còn nghe thấy ông chủ rất nhiệt tình tiễn khách, “Đồng hương, lần này dẫn bạn đến a, giảm giá giảm giá!”

Bà nội cái chân, khi chúng tôi vừa tới ông đi đâu, chờ đi rồi lại chào hỏi, mặt mũi ông đây cũng mát sạch rồi!

Về đến nhà, Tả Uyên Thần lại vội vã vào trò chơi, quả nhiên, Hoa Vị Miên kia còn chưa login, trong bang phái cũng là yên tĩnh.

Bang phái: ? Họa thủy,,: anh trai tình yêu của Cửu Vĩ tới rồi, ôm chặt, cọ cọ

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Ôi... Xin chào...

Tả Uyên Thần thực sự giác lơ là cái chữ tình kia.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Nhị tỷ phu

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn:

Bang phái: Hoa, Vị Miên: các người đang nói gì

Bang phái: ? Họa thủy,,: Hoa đại thiếu

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: lấy băng ghế xem kịch...

Bang phái: Hoa, Vị Miên:??

Tiếp theo tất cả mọi người lặn rồi.

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Tả Ngạn? theo rất nhanh a.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Viện Viện nhà tôi mời tôi tới

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Viện Viện?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Thế nào, cậu ngay cả tên khai sinh của Hồ Ly cũng không biết

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: ...

Bang phái: ? Họa thủy,,: ...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: ...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Hiệp đầu tiên, Nhị tỷ phu thắng

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Tiểu Hồ Ly, đi đến làm nguyệt lão.

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Tiểu Hồ Ly!

Tả Uyên Thần nhẹ nhàng đến phòng em gái nhìn xem, lại trở về.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: thật ngại, em ấy treo tài khoản đang ngủ.

Bang phái: Quả đồng nhi: ...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: thua vô cùng thê thảm

Bang phái: ? Họa thủy,,: mọi thứ đều có khả năng

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Hoa huynh, nén bi thương

Bang phái: Hoa, Vị Miên: đều TM cú cho tôi!

Vì thế mọi người lại oan ức lặn ...

Hoàn toàn thắng lợi! Tả Uyên Thần ở trong lòng dấu ký hiệu hình V, bắt đầu làm sư môn hôm nay.

Chân chạy chạy đào đào rượt, hôm qua còn cảm thấy chuyện buồn chán cực độ hôm nay cũng chơi vui đến quên trời đất, còn thuận tiện chú ý các đồng bạn trên giang hồ tranh cãi bầu véo lẫn nhau.

Đương nhiên, phong thủy bao giờ cũng luân phiên xoay chuyển.

Nửa giờ sau.

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: bà ngủ đến bây giờ, đột nhiên nhớ hôm nay có hoạt động Kim Tiền Bang.

Bang phái: ? Họa thủy,,: Cửu Vĩ...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: chị hai...

Bang phái: Quả đồng nhi: Tả Ngạn nói là thật sao...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: chị quả nhiên đang ngủ!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... Chẳng lẽ vừa rồi các người đã cho rằng tôi nói xạo sao?

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: Tả Ngạn! anh dám hủy danh dự của bản tiểu thư!

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: chú ý bản tiểu thư còn trong sạch nhiều người M em hỏi có phải em đang ở chung với anh không...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: đúng là đang ở chung

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn:

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: được rồi được rồi!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bởi vì trước khi em ấy ngủ gọi điện nhờ tôi 6 giờ kêu em ấy thức dậy tôi mới biết được

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: thiết

Bang phái: ? Họa thủy,,: khinh thường

Bang phái: Hoa, Vị Miên:

NND, lại bị phản một quân. Tả Uyên Thần lấy tay xoa nhẹ ấn đường, để Tả Ngạn • Tuần Hoàn dứt khoát dừng động tác.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Viện Viện, dẫn anh làm nguyệt lão.

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: ...

Bang phái: Hoa, Vị Miên: thật ngại, Tiểu Hồ Ly tôi sớm đính ước rồi!

Bang phái: ? Họa thủy,,: hai nam tranh một nữ

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: nội dung thật cầu huyết.

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: hiệp 2, Hoa huynh thắng!

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: đánh giá hoàn tất!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: các người rút cuộc sao lại thế này

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: PK thua... Cùng anh ta cố định nguyệt lão

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: em dẫn anh đi làm 20 sơn trang nha.

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: trong bang 20 sơn trang, đến 2 tuyến song tập hợp

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: chị hai chị cấp 50 đi làm 20 sơn trang?

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ân, theo tôi hiểu, là vì dẫn Nhị tỷ phụ anh

Bang phái: ? Họa thủy,,: cầu huyết a cầu huyết

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Tiểu Hồ Ly, tôi dẫn cậu ta đi, tôi đúng lúc muốn làm bên ngoài Khô Lâu

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: 20 sơn trang 2 tuyến song tập hợp

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: lão đại vừa đến, khí tràng thật mạnh... Tôi mạnh nhất rồi...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Tả Ngạn tới hay không? Thiếu một.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: A, được

Tả Uyên Thần nhanh chóng chuyển tuyến, lại dùng vé xe ngựa truyền tới kinh thành, chạy đến đồ phương kia, đã nhận được lời mời của Hoa, Thiển Miên.

Tả Uyên Thần biết đi theo Ngự Tỷ này cái gì cũng không cần mình bận tâm, cứ an tâm chống cằm nhìn chăm chăm một đám nhân vật trên màn ảnh.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: cậu nguyệt lão có cố định không?

Tả Uyên Thần lại xoa nhẹ hai mắt mình, xác định mình không có nhìn lầm.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn:?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: không có, chỉ làm một lần hôm qua

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: vậy cố định với tôi đi, tôi bao toàn bộ.

Chưa ăn thịt heo cũng từng thấy heo chạy, Tả Uyên Thần đương nhiên biết toàn bộ bao có ý gì, nhiệm vụ nguyệt lão trong Mộng Cổ là chỉ tổ đội hai người một nam một nữ, nhận nhiệm vụ, lại căn cứ nhật ký nhiệm vụ tìm được NPC nguyệt lão nhờ cậy tiếp nhận yêu cầu tặng quà cho người yêu của họ, sau khi tặng thực vật chỉ định, tiếp tục cùng người yêu đánh nhau một trận, có thể nhận được phần thưởng. Mà bao toàn bộ, quy tắc là chỉ cho bọn họ lễ vật tiền từ một người ra.

Nhưng mỗi ngày trên giang hồ kêu toàn bộ bao, hình như đều là nam a.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn:?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: được

Tả Uyên Thần sau khi đánh xong chữ, lại một lần nữa rửa thăm tay mình ngáp, nghĩ kỹ rõ ràng, cần phải cùng Trình Trạch Dương đoạt em gái về!

5. Chương 5: Vạch Trần Gian Tình

Editor: SamLeo

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ân, sơn trang làm xong trực tiếp đi.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: nha...

Cậu có thể nói chữ Được vừa rồi của cậu chính là phản ứng theo bản năng không?

Tả Uyên Thần oán niệm nhìn chăm chăm Hoa Nữ Vương trong trò chơi gọn gàng miếu sát Hoa Chi Sứ Giả, con gái có cần cường thể như vậy không a, sẽ không ai thêm lấy.

Đội ngũ: Cam của quả cam: chân thành cầu nguyện 5 bao, người ta muốn đội mũ Khô Lâu

Đội ngũ: Tìm bà xã: cần phải chân thành tin tưởng năng lực của Lão Đại

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: kẻ tin ta, được bắt tử

Đội ngũ: Cam của quả cam: người ta nói chính là Lão Đại (#)

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: a, nhìn thành ông xã XD

Đội ngũ: Tìm bà xã: Kháo anh! Mẹ!

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: b chảy mồ hôi, Tìm bà xã là nữ?

Đội ngũ: Tìm bà xã: mẹ anh mới là nữ!

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Mẹ tôi vốn là nữ.

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: bà xã, chẳng lẽ mẹ em là nam?

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: thật xin lỗi Tả Ngạn, tính tình bà xã tôi không được tốt...

Đội ngũ: Tìm bà xã: Kháo! Anh! Mẹ!! dưa hấu thối, ít đem ông đây ra đùa cợt!

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... Không sao...

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: bà xã, tính tình không cần bùng phát như vậy, sẽ bị giết

Đội ngũ: Tìm bà xã: cút mẹ anh, ông đây bị giết không liên quan chuyện anh!

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: bà xã (@~@), làm sao có thể không liên quan chuyện của anh... Anh sẽ bảo vệ em.....

Xem ra ngu ngốc quả nhiên là không có kết quả tốt, Tả Uyên Thần thông minh duy trì trầm mặc, nhìn hai người bọn họ ở trong kênh đội ngũ ồn ào ngất trời, kết quả BOSS Hoa Kim Cung giải quyết xong xuôi, Tìm bà xã liền thở hổn hển rút khỏi đội tránh rồi.

Trước mặt: Tìm bà xã: Mẹ! dưa hấu thối, đến lôi đài!

Hắc tuyến!! Giết người còn lôi đài, nhìn ngoại ô nam kinh thành này, hoang sơn dã lĩnh, giống chỗ giết người biết bao a.

Xem ra hai người kia đích thật là đang liếc mắt đưa tình không sai, nhưng, hai người nam...

Tả Uyên Thần lại lộng lẫy rồi.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: bắt đầu đi

A? Bắt đầu cái gì?

Còn chưa kịp phản ứng, cảnh tượng đã thay đổi đến trước mặt nguyệt lão Đảo Vô Danh, kẻ có tiền, dĩ nhiên đều là dùng cờ hoa tiêu.

Trải qua một ngày quen thuộc, Tả Uyên Thần đã biết một thân trang phục của Hoa, Thiển Miên đều là mua ở nguyên bảo ***, thảo nào cả thành Trường An cũng tìm không thấy mấy bộ phong cách giống như thế, server này mới vừa mở một tuần, nói vậy người khác nạp tiền cũng không nhanh bằng cô ấy đi.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cô đã quen biết Hồ Ly trước kia?

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ân... Quen biết lúc beta

Hèn chi cô nàng có thể lên làm Phó bang chủ mà.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Hoa, Vị Miên kia cũng vậy?

Hỏi xong câu này, đúng lúc gặp phải thay đổi cảnh tượng từ thành Trường An đến ngoại ô nam kinh thành, không biết có phải Hoa, Thiển Miên gây người trong chốc lát hay không, nhưng cách vài giây mới xuất hiện câu trả lời.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: hẳn là xem như thế đi

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: hẳn là?

Lần này Tả Uyên Thần khẳng định cô ấy thật sự sững sốt, trên màn hình sư tử thỉnh thoảng chạy băng băng cũng dừng bước, đợi gần một phút đồng hồ, trên đỉnh đầu cô ấy mới toát ra một câu.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: chuyện của bọn họ, cậu vẫn hỏi bọn họ tốt hơn

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ách... thật xin lỗi

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: không sao, ha ha

Tả Uyên Thần khẽ vuốt cằm, thấy cô ấy né tránh như vậy, thì đúng là thật sự có chuyện gì đó. Nhưng Viện Viện và Trình Trạch Dương —— cảm thấy cũng quá không hợp đi.

Đại tiểu thư nhà chúng ta mới vừa được hai mươi hai, nhớ Trình biến thái kia, hình như là còn lớn hơn mình hai tuổi mà, ngốc nghếch người cũng ba mươi rồi, không được không được, kiên quyết không được!

Nghĩ nghĩ bộ dạng tên kia và Tả Viện Viện đứng chung một chỗ gọi mình là anh cũng cảm thấy buồn nôn quá, anh ta —— anh ta làm sao có thể xứng đôi Viện Viện!

Cho nên, chia rẽ bọn họ không chỉ là vui sướng khoe khoang nhất thời, đích thật là suy nghĩ vì em gái! Hơn nữa, cũng không thể coi là chia rẽ, Viện Viện chúng ta không phải căn bản là không vừa ý anh ta sao.

“Anh, ăn cơm rồi!” Tả Viện Viện mở cửa phòng cậu thò đầu vào.

“Mẹ nói anh chơi trò chơi cũng là em dạy, quả thật là không nói lý, rõ ràng là anh dạy em.” Tả Viện Viện dẫu môi đi đến bên cạnh cậu.”A? Anh lại ở nguyệt lão cùng Lão Đại a? Hai người tại sao cấu kết một khối đi rồi.”

“Cái gì gọi là cấu kết... Không phải, con bé hư, em đã học từ này ở đâu a!” Tả Uyên Thần gõ đầu nó một cái.

“Hi hi, em là nói, câu thông... Không phải, câu... giao thiệp! Được rồi, chính là chỗ này, hai người sao kết nối?” Tả Viện Viện cười hi hi pha trò với cậu.

“Cái gì kết nối!” Tả Uyên Thần lại không lưu tình chút nào gõ xuống đầu nó “Em không thể nói chuyện bình thường một chút sao?”

“Dù sao anh biết ý em nói là gì!” Tả Viện Viện oan ức xoa đầu, “Hơn nữa, lời em chỗ nào không bình thường, hai người rốt cuộc kết nối từ lúc nào, anh còn chưa nói!”

Tả Uyên Thần nhìn nhìn trên màn ảnh Yến Nam Thiên Yến Đại hiệp bị đánh ngã trên đất, thở dài một hơi thật sâu, “Thật ra, anh cũng không rõ lắm.”

Vì thế Người đẹp Cúc hoa cóc tiếp sau Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, và Hoa, Vị Miên, lại xuất hiện một tổ hợp kinh người.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: cho nên, bây giờ Lão Đại và Nhị tỷ phụ cố định?

Bang phái: Hoa cúc tàn, máu đầy đất: làm mao quan hệ càng làm càng phức tạp rồi, làm mao!

Bang phái: Quả đồng nhĩ: Lão Đại cũng biết cố định?

Bang phái: Cam của quả cam: sớm biết thế tiên hạ thủ vi cường rồi... Oán niệm...

Bang phái: ? Họa thủy,,: tôi đã nói rồi, mọi thứ đều có khả năng XD

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Thật ra Tả Uyên Thần muốn nói chính là, miệng ai rộng nhanh như vậy, thời gian mới một bữa cơm, trong bang đã bắt đầu làm âm ỉ rồi.

Đương nhiên đáp án là cố định, phỏng chừng tội phạm đang ở phòng cách vách cậu ôm Computer cười trộm đi.

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: Lão Đại, chị nhất định phải đối xử thật tốt với thân ái tích của người ta

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ...

Bang phái: ? Họa thủy,,: Cửu Vĩ, cô có cần mỗi lần xuất hiện đều tỏ ra cầu huyết như vậy không!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: tôi không biết vì sao sau Dưa hấu cùng bà xã của y lại đang vô hạn YY Hoa đại thiếu cùng Nhị tỷ phu

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: bà xã, em xếp đặt chị hai cùng Lão Đại ở chỗ nào a!

Bang phái: ? Họa thủy,,: bia đỡ đạn nữ phối XD

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: ...

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Kháo

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: thân ái tích, đến 2 tuyến gấp đôi, bia đỡ đạn nữ phối dẫn anh đi Lang Sơn giết sói

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: chị hai thật bạo lực

Bang phái: ? Họa thủy,,: bia đỡ đạn thật đáng sợ

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: đi ngay

Bang phái: Dưa của dưa hấu: dẫn tôi và bà xã tôi đi với

Bang phái: Tìm bà xã: Kháo! Anh! Mẹ!

Bang phái: Cam của quả cam: còn có tôi còn có tôi!

Bang phái: Hoa, Vị Miên: chỉ hai người có thể tới.

Bang phái: ? Họa thủy,,: ... Hoa... Đại... Thiếu... cũng... Đi?

Bang phái: Cam của quả cam: tôi cảm thấy lần này đi dữ nhiều lành ít... Dưa hấu, các người bảo trọng, tôi sẽ không đi.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: tôi sẽ truy điệu các người...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: bà xã đừng sợ, anh sẽ bảo vệ em

Bang phái: Tìm bà xã: Kháo! Anh! Mẹ!

6. Chương 6: Tôi Với Anh Không Đội Trời Chung!

Editor: SamLeo

5 người tập hợp ở 2 tuyến gấp đôi, Hoa, Vị Miên thì chạy đến đỉnh Lang Sơn, sau đó... Đại khai sát giới...

Nhân vật rõ ràng không có biểu cảm gì, nhưng Tả Uyên Thần cũng cảm giác nhìn thấy được sát khí trên mặt Ngọc Lang Quân tóc xanh.

Trình Trạch Dương còn có khí thế kia? Quả nhiên tình yêu làm cho người ta mù quáng.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: tại sao em dẫn y theo?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: em làm sao biết, tự y theo tới, hơn nữa, y đi theo em thoải mái, không cần dẫn đội (^^) hì hì...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: yêu thích em thực sự là bất hạnh của y

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: anh biết gì a!

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: thật ra y thích tuyệt nhiên không phải em

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: ...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,:

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: BOSS ra, cẩn thận một chút đừng chết, có thể ra con bảo bảo Nhị gia đấy, đúng lúc cho anh

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: tóm lại chuyện gì xảy ra

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: bảo bảo hiểm có sao, Long Vân Nhị gia, cho anh làm huyết bảo bảo (^^) hì hì...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: không nói anh hỏi y

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: Tả Ngạn! Tôi vừa đi vệ sinh chưa thêm máu cho anh, anh đã...

Tả Uyên Thần mới phát hiện nhân vật của mình đã té nằm trên đất đêm sao nhỏ, vẻ mặt nhất thời hắc tuyến, quả nhiên ngu ngốc là có báo ứng...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Dưa hấu cứu tôi

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: ngạch...

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: cấp quá thấp rồi... Vẫn chưa thể cứu người XD

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: KAO...

Cuối cùng đánh ra chữ này, vừa lúc đánh BOSS xong, Tả Ngạn • Tuần Hoàn nháy mắt trở về môn phái thăm sư phụ.

Bang phái: thật đáng hận, đại hiệp Tả Ngạn • Tuần Hoàn của bốn bang phái lại ôm nỗi hận mà chết, các vị thiếu hiệp vì y báo thù a!

Bang phái: ? Họa thủy,,:

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: kịch tình cầu huyết đấu tranh trên TV ...

Bang phái: Quả đồng nhi: Hoa đại thiếu rất cực không giữ được bình tĩnh

Bang phái: Cam của quả cam: A Di Đà Phật, Dưa hấu... Chị dâu, các người bảo trọng, cách chiến tranh xa một chút, xa một chút nữa...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: Tìm bà xã: Anh cú! Mẹ!, quỷ mới là chị dâu cậu!

Bang phái: Dưa của dưa hấu: -||

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: thật ngại, không chú ý để cho quái cắn chết

Bang phái: ? Họa thủy,,: ... Tình cảm của tôi

Bang phái: Hoa, Vị Miên: các người còn chưa xong sao, đều TM đến chỗ mát mẻ nào đó ngốc đi!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Gió Bắc... Bảo hộ em em rất sợ đó nha...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: Bà xã, đến, trốn phía sau anh nè

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: một đám ngu ngốc... Tả Ngạn mau trở lại, đừng lãng phí gấp đôi

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ...

Bang phái: Cam của quả cam: ...

Bang phái: Dưa của dưa hấu:

Bang phái: Quả đồng nhi: người nào đó đáng thương...

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: - -

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: mau tới, trạm xăng dầu chờ anh

Trong bang phái lại im lặng lại, Tả Uyên Thần cũng trở lại Lang Sơn.

Không khí hình như trở nên càng thêm kỳ quái, Tả Uyên Thần thấy Hoa, Vị Miên lặng lẽ miếu quái, đột nhiên cảm giác nhân vật kia có chút đáng thương.

5 người cứ ở trong trầm mặc đáng sợ tiếp tục giết hại sinh linh.

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: a, bà xã cấp 30 rồi, có thể diệt thanh rồi

Đội ngũ: Tìm bà xã: Kháo! Anh! Mẹ!

Đội ngũ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: chúc mừng... Tả Ngạn anh sao?

Tả Ngạn • Tuần Hoàn click quét hết kinh nghiệm tòn, vậy mà tới cấp 30 vẫn thừa không ít kinh nghiệm.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tôi cũng 30, kinh nghiệm còn lại trả điểm kỹ năng.

Đội ngũ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: ân, đúng lúc hai giờ gấp đôi cũng dùng xong rồi, giải tán đi, một hồi tự anh tìm đội diệt thanh.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân...

Người chơi Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: rút khỏi đội ngũ

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: ... Tiểu Hồ Ly đi thật cấp tốc

Đội ngũ: Hoa, Vị Miên: tôi mặc kệ quan hệ của các người là gì, tóm lại Tiểu Hồ Ly là của tôi.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: A? Anh dựa vào cái gì chắc chắn như vậy? Anh từng gặp em ấy sao?

Đội ngũ: Hoa, Vị Miên: chuyện này không liên quan anh

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: anh thậm chí gặp chưa cũng không biết đã nói thích, không cảm thấy quá nông cạn rồi sao? Cho dù tôi không ghét anh cũng sẽ không giao em ấy cho loại người như anh.

Đội ngũ: Hoa, Vị Miên: chuyện này là chuyện giữa chúng tôi, không liên quan tới anh

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: miễn là chuyện của em ấy, đều liên quan tới!

Ngài đã rời khỏi đội ngũ

Tả Uyên Thần rời khỏi đội ngũ, trực tiếp trở về sư môn, trong lòng cảm giác có hơi mơ hồ không thích hợp, dứt khoát lại M Tả Viện Viện.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: các người rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: đừng nói sang chuyện khác, anh muốn nghe lời nói thật!

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: thật sự không có gì -||

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: anh không cần để ý đến y thì được rồi, y nhận làm người

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: nhận làm người?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: người cùng chơi khu beta từng hợp mặt, em không đi, y nhầm người khác thành em

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: một cô gái hoàn toàn tương phản với em cho nên nói y thích là không phải em

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: vậy tại sao em không nói với y?

Tả Viện Viện thật lâu không trả lời, Tả Uyên Thần đột nhiên tỉnh ngộ, hóa ra, hóa ra không phải Trình Trạch Dương thích Viện Viện, mà là Viện Viện con bé xui xẻo này thích anh ta a.

Cho nên không chịu nói với anh ta là nhận lầm người, là không muốn cho anh ta biết, mình vốn không phải giống anh ta nghĩ.

Tả Uyên Thần nghĩ nghĩ em gái mình mỗi ngày mang khuôn mặt cười, trong lòng một trận đau, tốt anh ta là Trình Trạch Dương, chuyện mỗi ngày tìm mình cũng đã xong rồi, lại còn làm cho em gái mình đau lòng như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, bản thân mình cũng chưa từng cho em gái chịu oan ức gì, cho tới bây giờ đều là ngậm trong miệng sợ tan, nâng trong tay sợ rớt. Anh ta lại la ó, làm cho Viện Viện đau lòng đến nước này.

Tả Uyên Thần tức giận không ngừng nghiêng rằng, tôi nếu không đem tim Trình Trạch Dương anh từ từ mài mấy lần, để cho nó vỡ thành mấy chục mảnh, tôi từ nay về sau sẽ mang họ anh!

Trầm ngâm suy nghĩ một ngày làm sao hành hạ Trình Trạch Dương, không có kết quả, thứ hai Tả Uyên Thần mang theo một bụng bực dọc đi làm, quả nhiên người kia trong phòng quản lý đã sớm đến rồi.

Ngày hôm qua hình như mình logout y còn đang diệt thanh, cũng không biết tại sao tinh thần tốt như vậy.

Bởi vì thứ bảy mới vừa tăng ca, xem như rất nhiều công việc của tháng này cũng đã làm xong trước hạn, Tả Uyên Thần cũng không có việc gì, cứ oán niệm không ngừng nhìn chằm chằm cửa phòng quản lý.

Nếu lại thêm vài tranh vẽ hiệu quả hẳn là thế này:

Tả công tử vẽ mặt hờn tủi, bộ dạng góa phụ trừng mắt nhìn cửa phòng Trình đại thiếu, bối cảnh mờ ám, phi sinh vật không rõ bay xung quanh, quỷ khí bộc phát...

“Anh Thần, sao vậy? Sáng sớm oán khí đã nặng như vậy.” Tô Tú tươi cười không mang ý tốt bưng một ly cà phê, đặt lên bàn cho cậu, “Quản lý Trình lại chọc giận anh sao?”

“hừ hừ, đâu chỉ chọc anh...” Tả Uyên Thần nghiêng rằng nghiêng lợi lại trừng mắt nhìn cánh cửa kia một cái, “Sao em còn đưa cà phê cho anh, còn muốn anh bị kêu vào phê bình một lần a!”

“Không thể nào.” Tô Tú vô tội nháy mắt, “Em ngày hôm qua ngay trước mặt quản lý Trình phân chia đưa cà phê cho anh Ngô, Tiểu Triệu, chị Lý, Á Lực, anh ấy cũng không nói gì.”

Tả Uyên Thần liếc mắt cô một cái, “Đó là bởi vì trong đó không có anh!”

Tô Tú vẻ bình tĩnh đại ngộ, “Oh... Em đã nói mà, quản lý Trình đối với anh đúng là đặc biệt, nhưng... Tại sao a? Hai người các anh...” Tô Tú rất trịnh trọng hỏi

Tả Uyên Thần càng thêm tức giận, “Đúng không, tất cả mọi người đều có thể nhìn ra đi, biến thái kia!”

Tô Tú dứt khoát đặt móng ngồi vào trên bàn cậu, “Thật ra con người Trình quản lý tốt như vậy, sao có thể chỉ nhằm vào anh? ... có phải anh đã làm chuyện gì có lỗi với anh ấy không? Nói ví dụ như, phụ tình?”

Kháo, phụ tình? Đây cũng quá thái quá rồi, phụ tình là không sai, nhưng người đàn ông phụ tình là một người khác hoàn toàn, đúng là vị Trình biến thái “tốt—— Như vậy” trong miệng Tô nữ sĩ!

“Được rồi được rồi, em đi đi, em cũng không muốn bị phê bình, phiền muốn chết.” Tả Uyên Thần nắm chặt bả vai cô, vừa định đẩy cô xuống bàn, cửa phòng quản lý kết một tiếng mở ra.

Tả Uyên Thần đột nhiên cảm thấy, tư thế này của bọn họ, nhìn thế nào cũng giống liếc mắt đưa tình —— trong truyền thuyết, không ngoài dự kiến, mặt Trình Trạch Dương đỏ lại trắng, tay nắm cánh cửa cũng dùng sức đến trắng bệch rồi. Cuối cùng nghiêm mặt lạnh lùng quát xuống một câu, “Cậu Tả vào một chút” thì lại đi vào phòng.

Tô Tú thè lưỡi, xuống khỏi bàn làm việc của cậu, “Thật xin lỗi, hại anh chịu khổ rồi.”

Tả Uyên Thần vô lực liếc mắt cô nàng không hề có thành ý một cái, “Em phải thật sự xin lỗi, làm phiền lần sau cách xa anh một chút...”

Tô Tú cẩn thận đứng lên, còn thiếu không kính chào theo nghi thức quân đội, “Hương Mao Chủ tịch cam đoan, em tuyệt đối sẽ không vứt bỏ anh mà đi!”

Tả Uyên Thần gõ đầu cô, đứng lên đi vào văn phòng Trình Trạch Dương, đặc biệt đóng cửa lại ngăn ánh mắt trêu tức của Tô Tú ngoài cửa.

“Quản lý Trình, có chuyện gì sao?” Nghĩ đến người này làm cho Viện Viện đau lòng như vậy, giọng điệu của Tả Uyên Thần thì thế nào cũng cung kính không nổi, lời ném ra khó tránh cứng ngắt.

Trình Trạch Dương đứng ở phía sau bàn làm việc, có chút tủi thân nhìn cậu, “Tôi đã từng nói với cậu, phải chú ý ở văn phòng...”

“Hình tượng phải không?” Tả Uyên Thần cười lạnh một tiếng, “Tôi không biết là cử chỉ của tôi có chỗ nào bôi nhọ hình tượng công ty, hơn nữa trong công ty không quy định không cho phép tình yêu văn phòng không phải sao? Xem như tôi và Tô Tú nói thương yêu hình như quản lý cũng không có quyền can thiệp đi.”

“Nói thương yêu? Các người đang...” Trình Trạch Dương kinh ngạc há to miệng.

“Trọng điểm không phải điều này được hay không!” Tả Uyên Thần có phần tức giận, “Chúng tôi không có nói thương yêu, nhưng cái đó có liên quan đến quản lý sao?”

“A?” Trình Trạch Dương bị cậu đâm chọc có chút ghen hòng nhìn trân trối, cuối cùng vẻ mặt càng có điểm oan ức cúi đầu, “Phải, là tôi quản lý quá rộng rồi, thật xin lỗi.”

Thấy bộ dáng này của y, nào có bộ dạng cây mạnh như ở trong trò chơi, Tả Uyên Thần nhất thời mềm lòng, giọng điệu cũng mềm xuống, “Thực xin lỗi quản lý, ý tôi không phải vậy.”

Trình Trạch Dương ngồi vào trên ghế, bắt đầu tùy tiện lật mấy phần văn kiện trước mắt, “Không phải, vốn chính là lỗi của tôi, tôi chỉ là.. Quên đi, cậu đi ra ngoài đi.”

“Anh...” thấy y trực tiếp dời lực chú ý sang văn kiện, cơn giận của Tả Uyên Thần lại lần nữa bật ra, dứt khoát chào cũng không, trực tiếp nổi giận đùng đùng ra khỏi văn phòng.

Mẹ nó, hóa ra chính là mềm nắn rắn buông, chính mình lại còn vì vẻ mặt oan ức kia mà cảm thấy chút áy náy, thật sự là gặp quỷ!

Trình Trạch Dương, tôi với anh không đội trời chung!

7. Chương 7: Mâu Thuẫn Thêm Sâu Sắc

Editor: SamLeo

Dù sao không có việc gì có thể làm, Tả Uyên Thần dứt khoát xem phim. Thật ra bộ tài vụ này của bọn họ nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, chỉ cần hoàn thành công việc có thể an phận thủ thường, bình thường diễn hài pha trò cũng không ai cố ý tình hoạch hợ.

Đương nhiên, trước kia vẫn nơi nơi có người làm khó dễ cậu thì hưởng thụ không được phúc lợi này, hôm nay, cậu cũng không tin Trình biến thái kia còn không biết xấu hổ lại chạy đến trước mặt cậu nói cậu “Hữu nhục thất dung”!

Yên tâm thoải mái suốt đến giờ tan ca, đồng nghiệp cũng đều đi gần hết rồi, Tô Tú xách dù ném tới trên bàn cậu,

“Anh Thần, bên ngoài trời mưa đấy, em đi cùng Chị Lý, cho anh dù.”

“Tốt như vậy?” Tả Uyên Thần liếc mắt nhìn cô, “Vậy cảm ơn.”

Tô Tú cười một nụ cười gọi là dạt dào ý xuân, “Chúng ta giao tình gì a, không cần cảm ơn!” Vừa nói vừa đuổi theo Chị Lý đã đi ra cửa, cuối cùng hơi có thâm ý trả lại thêm một câu, “Đúng rồi, quản lý còn chưa đi a, để cho anh che dù giúp y.” Nói xong còn cười khê chớp chớp mắt với cậu.

Thực không hiểu nổi hiện tại đám con gái đều là nghĩ thế nào, hai người càng không đứng bàn càng thích gom thành một mảnh, quên bọn họ vừa mới cãi nhau sao! Mặc dù cậu cảm thấy đó cũng không phải cãi nhau, chỉ là nói lý lẽ cùng tên kia mà thôi – ||.

Tả Uyên Thần cũng không phải người bụng dạ hẹp hòi, thấy ngoài cửa sổ trời mưa rất lớn, dù sao phim cũng chưa xem hết, cứ vừa xem vừa chờ y đi ra.

Nhưng mãi đến hơn nửa tiếng nữa cũng diễn xong, trong văn phòng cũng đi hết một người cũng không có, cửa phòng quản lý vẫn là gắt gao đóng chặt.

Y có công việc quan trọng gì còn cần phải tăng ca? Không có khả năng a, Tả Uyên Thần sờ sờ cằm trầm tư, không phải là lại ở trong phòng làm việc chơi trò chơi đi.

Nghĩ đến khả năng này, Tả Uyên Thần dứt khoát cũng không đợi thêm nữa, trực tiếp đi qua gõ cửa phòng quản lý, “Quản lý Trình, quản lý Trình?”

“Có chuyện gì sao?” thanh âm của Trình Trạch Dương cùng giống như trước, cứng nhắc không có gì lạ.

Tả Uyên Thần bĩu môi, thâm mắng âm thanh giả đứng đắn, mới mở miệng hỏi, “Bên ngoài mưa còn lớn, Tô Tú cho tôi mượn dù, cùng đi đi.”

“Tô Tú?” thanh âm của Trình Trạch Dương hơi hơi giương lên một chút, lại khôi phục như cũ, “Không cần, cậu đi trước đi.”

Tả Uyên Thần trong lòng lại cháy lên một phen lửa giận, tôi vất vả chờ anh đến bây giờ còn dám ra vẻ ta đây với tôi, nhất thời lạnh lùng ném một câu “Tùy ý anh” thì xoay người ra khỏi bộ tài vụ.

Chờ đến dưới lầu, phát hiện mưa lại lớn mấy phần. Vốn mùa hè mưa tới thì tới, hiện tại lại càng giống có người lấy ống nước từ trên đám mây tưới xuống.

Người kia bộ dạng gầy yếu, như thế mà dầm mưa không biết sẽ ra sao. Nghĩ vậy, bước chân vừa muốn bước ra thì đột ngột rút về.

Có lẽ y cũng không có công việc gì, nói không chừng đợi lát nữa sẽ xuống, Tả Uyên Thần nghĩ nghĩ, cứ đứng đứng bên cửa một chút, bên cạnh đứng mấy người có lẽ đang đợi người đưa dù hoặc đợi mưa tạnh, thấy cậu xách theo dù, đều không hện mà cùng ngắm cậu mấy lần, Tả Uyên Thần sâu sắc cảm thấy con người mình thật sự là quá tốt!

Quả nhiên mới vừa đợi 2, 3 phút, Trình Trạch Dương đã cúi đầu từ trong lầu chạy ra, có lẽ là Tả Uyên Thần đứng quá khuất, y hiển nhiên là không thấy được, chỉ nhìn thấy bên ngoài mưa to như trút nước, có chút sững sờ.

Tả Uyên Thần đi chậm chậm đến bên cạnh y, thấy y vẫn không chú ý mình, không được tự nhiên nhẹ giọng ho, “Khụ khụ... Quản lý Trình, cùng đi đi?”

Những người bên cạnh đó vốn nhìn cậu cầm dù đi đến trước mặt người thanh niên thì vẫn ngắm cậu rất kỳ quái, sau khi nghe đến hai chữ “Quản lý”, đều lại không hện mà cùng biểu lộ vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ, bổ sung pha lẫn thêm chút xem thường.

Tả Uyên Thần cũng mới hậu tri hậu giác cảm thấy, hành vi của mình, thật sự có điểm nột a dua —— trong truyền thuyết! khuôn mặt tuấn lãng cũng không chịu nổi có chút ửng hồng.

“Đi thôi.” thanh âm Tả Uyên Thần cũng thấp xuống, tay trống còn kéo kéo tay áo Trình Trạch Dương, “Tô Tú đặc biệt dặn dò tôi phải đợi anh.” Vì bù đắp mặt mũi, Tả Uyên Thần vẫn còn cố ý đề cập Tô Tú.

Trình Trạch Dương vẫn cúi đầu, cũng không nhìn cậu, nghe xong lời cậu thân thể lại hơi hơi dừng một chút, “Không cần, tự mình tôi đi là được rồi.” Nói xong, cũng không để ý bên ngoài mưa to, cứ từ từ xông ra ngoài.

Tả Uyên Thần rõ ràng cảm nhận được trong ánh mắt của đám người bên cạnh chẳng kiêng dè càng thêm xem thường, thậm chí còn có một người đàn ông cười lạnh vô cùng trực tiếp.

Nhìn thấy bóng dáng chạy bằng băng ở trong màn mưa kia, Tả Uyên Thần lại một lần nữa hận đến nghiêng rằng nghiêng lợi, Trình Trạch Dương, thực con mẹ nó không phải thứ gì!

Buổi tối Tả Uyên Thần cũng không có hứng thú chơi trò chơi, cơm nước tắm rửa xong thì nằm trên ghế sa lon lớn ở phòng khách xem TV, trong lòng vẫn đang phần uất không dứt.

Trình Trạch Dương chết tiệt kia!

Trước kia mặc cậu cố tình gây sự, đó là bởi vì cậu Tả Uyên Thần lười tính toán cùng y, hôm nay chẳng qua là nghiêm chỉnh nói lý lẽ với y, tại sao làm như cậu cấp dưới ức hiếp cấp trên, chính là không phong độ không tu dưỡng không lòng dạ! Còn hại cậu mất thể diện trước mặt bao nhiêu người lạ.

Sau này cậu Tả Uyên Thần nếu tiếp tục xen vào việc của người khác, sẽ chặt đầu xuống cho y đá bóng!

“Anh hai, sao anh không vào trò chơi a, Lão Đại hỏi anh còn có làm nguyệt lão hay không.” Tả Viện Viện từ trong phòng đi ra, đến tủ lạnh lấy ly đồ uống.

“a, cái kia a... Anh lập tức đi.” Vậy mà bực bội đến quên vụ này đi. Tả Uyên Thần tắt TV, nghĩ nghĩ, rồi dặn dò Tả Viện Viện, “Em nhất định phải cách... Hoa Vị Miên xa một chút, có biết hay không!”

“Biết rồi! Vốn đã cách đủ xa!” Tả Viện Viện chép miệng, lại trở về phòng.

Tả Uyên Thần cũng vào phòng, vào trò chơi, quả nhiên lập tức đã nhận được mật ngữ của Hoa, Thiển Miên.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: đến nguyệt lão tuyến 3 đi, tôi làm xong phải out.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: A, được

Dùng cờ hoa tiêu hệ thống tặng trực tiếp bay đến nguyệt lão, lại chờ thời gian an toàn qua chuyển đến tuyến ba, Hoa, Thiển Miên đã ở đó chờ, thấy cậu đã qua, lập tức phát lời mời.

Tả Uyên Thần click đồng ý, lại trực tiếp nâng má không có việc gì nhìn chằm chằm hai nhân vật, mình cười Dã Trư đi theo phía sau Kim Mao Sư Tử, thấy mộc mạc thế nào.

Dù sao nhân rồi không có việc gì, Tả Uyên Thần vào lần đánh đầu tiên đã nhấn tự động, click mở Thương Thành nguyên bảo góc phải.

Tìm được cột trang phục, mặc thử mấy bộ, xem ra Tất Phong Lang thay đổi trang phục vẫn rất phong nhã. Nhưng, Tả Uyên Thần ở trong lòng quên, trong trang phục Thương Thành này thuộc tính gì cũng thêm không được, vậy mà một bộ phải tiêu hơn 100 đồng RMB, người tiêu tiền như nước mới mua đi...

Tiếp theo Tả Uyên Thần cứ ngắm bộ Hoa, Thiển Miên mặc trên người.

Quả nhiên người tiêu tiền như nước vẫn phải có o()o...

Lại tùy tiện nhìn nhìn tọa kỵ linh tinh, cũng là đắt tiền cực kỳ. Đóng Thương Thành, Tả Uyên Thần lại chống cằm nhìn hai nhân vật. Nếu mình đổi trang phục cái tọa kỵ sư tử, hai người vẫn rất xứng đôi.

Tả Uyên Thần trong lòng cả kinh, nháy mắt tỉnh táo lại, mình đang nghĩ vớ vẩn những thứ gì đâu, lắc lắc đầu, dứt khoát hủy bỏ tự động.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: trước kia không phải đùa chơi rất muộn sao, hôm nay thế nào ngủ sớm như vậy?

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: hôm nay đêm mưa, thân thể có hơi không thoải mái...

A, đúng, Hoa, Thiển Miên quen biết tên Trình Trạch Dương kia, cũng hẳn là H thị.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: ha ha, nghỉ ngơi sớm một chút, con gái không chịu được đêm mưa

Hoa, Thiển Miên đợi một hồi, mới chậm rì rì trả về một chữ:

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên: ... Ừ

Tả Uyên Thần cũng không biết nói gì với cô ấy nữa, chỉ có thể tiếp tục trầm mặc. Nhưng Hoa, Thiển Miên lại phát qua một hàng chữ.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: tên của cậu thật dễ nghe, tìm ở trên mạng sao?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: ha ha, tự mình chọn, mỗi lần chơi trò chơi đều là tên này, đã quen rồi

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: cảm ơn người đẹp thích

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ...

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: gọi tôi Thiển Miên được rồi.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: người đẹp Thiển Miên

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ...

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: tôi không phải người đẹp

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: Người đẹp Thiển Miên em thật đáng yêu!

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ...

Người ta rõ ràng lại không để ý cậu, Tả Uyên Thần cũng an phận lại, ngoan ngoãn đi theo cô ấy nơi nơi bay lên đánh BOSS, lại ngoài ý muốn phát hiện tâm tình vậy mà bất tri bất giác đã khôi phục.

Nói chuyện phiếm cùng người đẹp quả nhiên cảm giác phải tốt hơn nhiều so với bực bội biến thái.

Tả Uyên Thần vừa mới chuẩn bị muốn một lần nữa tìm đề tài, Hoa, Thiển Miên đã T cậu ra khỏi đội ngũ.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: làm xong, tôi out trước

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: ...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: được rồi, người đẹp chúc ngủ ngon, nghỉ ngơi thật tốt

Bạn tốt của bạn Hoa, Thiển Miên logout

Rốt cuộc tìm được chút thăng bằng ở trong trò chơi, đồng thời đang coi nhẹ Trình biến thái kia, hóa ra cậu hoàn toàn có thể tán tỉnh các người đẹp, nói nói yêu thương. Nếu không trọng tâm đều ở trên người y, chơi trò chơi như vậy còn có ý nghĩa gì.

Bang phái: Dưa của dưa hấu: cho tôi cùng bà xã tôi một thương nhân, tôi dẫn y chạy thương

Lần này ngoài ý muốn Tìm bà xã thế nhưng không có chữ ằm lên, Tả Uyên Thần nghĩ nghĩ, cũng tiếp một câu phía sau.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cũng cho tôi chạy thương đi, tôi cùng Dưa hấu học một chuyện.

Bang phái: Dưa của dưa hấu: anh là bóng đèn (#)

Bang phái: Tìm bà xã: Dưa hấu thối, anh cút!

Chức vị bang phái của bạn đã thay đổi

Tả Uyên Thần nhìn thấy danh hiệu trước mắt của mình đã thành thương nhân của Người đẹp Cúc hoa cốc.

Bang phái: Dưa của dưa hấu: bà xã ngoan ha, đừng tức giận... Tả Ngạn đến Phạm Bào Bào.

Bang phái: Tìm bà xã: ...

Xem ra cũng là bị hấn hành hạ không còn sức lực rồi.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân, lập tức.

Tả Uyên Thần trở lại kinh thành chạy đến Phạm Bào Bào, nhận thương phiếu, liền cùng Dưa của dưa hấu và Tìm bà xã ở kinh thành mua tơ lụa.

Người chơi Dưa của dưa hấu cho bạn một hộ thân yên

Trước mặt: Dưa của dưa hấu: ăn yên đi, đi Lang Sơn, bán tơ lụa, mua đàn tranh

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân...

Ăn yên, cười Dã Trư tung tăng chạy đến ngoại ô nam kinh thành, rồi đến vịnh Nguyệt Nha, rồi đến Giang Nam, ân... phong cảnh Giang Nam thật đúng là không thể nào.

Vừa đi vừa phê bình, đột nhiên vào cảnh tượng chiến đấu.

Kỳ quái, không phải ăn hộ thân yên rồi sao? Tả Uyên Thần nhìn kỹ, bất ngờ phát hiện —— bản thân bị một người chơi cầm quang vũ tuyền chiến!

8. Chương 8: Ô Long Bang Chiến

Editor: SamLeo

Quang vũ cũng cầm lên rồi, vậy vị trước mặt kia ít nhất cũng cấp 50, xem ra mình là bị ác ý cướp thương. Tả Uyên Thần dứt khoát cũng không hỏi đối phương rốt cuộc xảy ra chuyện gì, cứ im lặng chờ chết.

Quả nhiên đoán được, đối phương chém một phát Thiên Lôi Thất Tinh, đã đánh Tả Uyên Thần về môn phải.

Bang phái: Thật đáng giận! Thương nhân bốn bang Tả Ngạn • Tuần Hoàn lại bị người giết, các vị thiếu hiệp vì y báo thù a!

Bang phái: Thật đáng giận! Thương nhân bốn bang Tim bà xã lại bị người giết, các vị thiếu hiệp vì y báo thù a!

Bang phái: Thật đáng giận! Thương nhân bốn bang Dưa của dưa hấu lại bị người giết, các vị thiếu hiệp vì y báo thù a!

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: Kháo! Ai giết a!

Bang phái: Dưa của dưa hấu: bà xã... không thể bảo vệ em!

Bang phái: Tim bà xã: giết tôi chính là một tên kêu Một Giác Mộng của Thanh y lâu.

Bang phái: Dưa của dưa hấu: giết anh cũng là y! Bà xã... Anh bị chém thật là đau

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân, giết tôi cũng là y.

Bang phái: ? Họa thủy,,: là y?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: em quen sao?

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: y là Phó bang chủ bang Hồi Mâu, Khuynh Thành, em từng tổ đội cùng y, cảm thấy người rất không tệ, tại sao lại chạy tới cướp thương? Y lúc giết người có nói thêm gì không?

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: tôi đang M y, y không trả lời.

Bang phái: Dưa của dưa hấu: cái gì cũng chưa nói, một chiêu đã mất mạng

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: em đi chém y!

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: em chờ một chút, bang chủ của bọn họ M anh.

Loa: ? Họa thủy,,: Hồi Mâu, Khuynh Thành Một Giác Mộng, tại sao cướp thương acc nhỏ của bang bọn tôi, người quản lý trong bang đi ra nói chuyện!

Loa: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: Một Giác Mộng! Xuất hiện nói chuyện cho bà đây! Bằng không bà đây giết anh về nhà làm giấc mơ lớn của anh a!

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: người của Cúc hoa trước đừng mắng! Tôi sẽ xử lý tốt! Mộng, trả lời tôi!

Loa: Hoa, Vị Miên: được, Hoa Đào, cho cậu thời gian một đêm, ngày mai tốt nhất nói rõ cho bọn tôi.

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: người nọ là bang chủ của Hồi Mâu, Khuynh Thành?

Bang phái: Quả đồng nhi: tôi làm chứng, giữa anh ta cùng Một Giác Mộng nhất định có JQ, từng cùng bọn họ tổ đội n lần!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: JQ? Tôm khô JQ? Nói nghe một chút

Bang phái: Dưa của dưa hấu: chị hai – .. Bọn tôi mới vừa bị người giết, chị có thể hưng phấn hơn chút nữa không?

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: JQ trước mặt, tất cả chuyện khác đều là thứ yếu , Quả Đông nói mau đi!

Bang phái: Quả đồng nhi: khí thế vậy! Biết không... chỉ có điều Một Giác Mộng vẫn là một ẩn nhẫn thụ trong lòng tôi, lần này tại sao đột nhiên thành chiến binh rồi?

Bang phái: ? Họa thủy,,: có liên quan đến Mây rậm mắt hoa đào?

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: đúng 99% a! Không thấy ban nãy trên loa anh ta còn kêu Một Giác Mộng trả lời anh ta sao? thật muốn mở acc nhỏ đến bang bọn họ theo dõi tiếp...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: con nhóc! em lại làm mọi thứ rối loạn...

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: đâu phải là rối loạn

Bang phái: Quả đồng nhi: dám nói chuyện bọn tôi làm là lộn xộn, người đâu, bẻ cong tên này cho tôi!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: – –

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: Tả Ngạn huynh, đám con gái này chúng ta không thể trêu vào... Khi bọn họ thảo luận chủ đề kỳ quái này, điều duy nhất chúng ta có thể làm chính là... Trốn thật xa!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: hừ, Gió Bắc thổi, coi như anh thức thời!

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Một Giác Mộng kia lâu thế không trả lời, chuyện gì ngày mai nói sau, tôi cũng out.

Bang phái: ? Họa thủy,,: Hoa đại thiếu thật sự out... có lẽ là lại ăn dấm chua của hai người, Cửu Vĩ, cậu cũng đừng luôn giãy vò anh ấy, cứ rõ ràng...

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: ai nha, người đẹp Tô... Có thể không thảo luận vấn đề này hay không, tôi đau đầu...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: tôi đi mua nước tương...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: tôi mua giấm ...

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: dài dòng nữa tôi đánh các người!

Bị người giết một lần, cũng không còn tâm tình chạy thương, Tả Uyên Thần dứt khoát thu dọn cũng đã chuẩn bị logout ngủ. Lúc này, trên màn ảnh đột nhiên lan truyền ra một cái loa.

Loa: Một Giác Mộng: hôm nay tôi đúng là cướp thương, tính thế nào đi! Tôi chính là không hiểu chuyện, cố tình gây sự, nhưng cái đó không liên quan anh!

Loa: Một Giác Mộng: người của Người đẹp Cúc hoa cốc, ban nãy là tôi cướp thương, không liên quan đến Mây rậm mắt hoa đào và bang bọn họ, muốn giết tôi đến Nam Giao, tôi chờ đây!

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: em có thể ngoan ngoãn hay không! Bạn bè của Người đẹp Cúc hoa cốc, trước đừng tới... Cho tôi thời gian một đêm!

Loa: Trữ Tĩnh Trí Viễn: Mộng... Xúc động là ma quỷ...

Loa: Một Giác Mộng: Người đẹp Cúc hoa cốc, các người một đám hèn nhát, tôi cũng cướp nhiều thương của các người như vậy vẫn không dám giết tôi? Rác rưởi! ...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: Kháo...

Bang phái: ? Họa thủy,,: y rời bang, xem ra thật là có JQ

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: có JQ, tôi thích

Loa: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: nếu Một Giác Mộng đã rời khỏi Hồi Mâu, Khuynh Thành, bọn tôi cũng không cần cho các người mặt mũi, Một Giác Mộng, anh cứ ở Nam Giao chờ cho bà đây!

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: trong bang hơn 50 đều đi Nam Giao giết người cho bà đây!

Hãng hái của Tả Uyên Thần thoáng cái cũng bị khều ra, từ môn phái đi ra, cũng vào ngoại ô nam kinh thành.

Cửa Nam Giao đã một xếp đông người rồi, trừ bỏ tên những người gặp mỗi ngày trong Bang phái, còn có mấy acc xa lạ, dưới chân họ đều là danh hiệu của Hồi Mâu, Khuynh Thành. Chỉ có một tên trơ trọi, chỉ viết ba chữ — Một Giác Mộng.

Trước mặt cũng đã sớm ồn ào mở nôi.

Trước mặt: Trữ Tĩnh Trí Viễn: mọi người có thể ngày mai rồi nói không, hôm nay tâm tình của Mộng không tốt, tôi thay mặt y xin lỗi mọi người.

Trước mặt: Tôi hủ tôi hạnh phúc: để Đào Hoa bang chủ của bọn tôi dễ dàng Mộng xong rồi sẽ nhận lỗi với mọi người được không

Trước mặt: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: thấy cái tên này, thì biết là thân thiết thế nào!

Lúc nói chuyện, Một Giác Mộng đã tiến vào trạng thái chiến đấu, Tả Uyên Thần vội vàng click xem cuộc chiến, trước mặt chính là Họa thủy, Họa thủy là một thập nhị hiệp khách, hai người ngẩn ngơ một hồi lâu, đoán chừng là nói chuyện, nhưng bởi vì là người xem, Tả Uyên Thần cũng nhìn không được hai người đang nói gì.

Tóm lại Một Giác Mộng vậy mà cũng chưa đánh trả, trực tiếp bị Họa thủy yên ổn chém chết.

Ra ngoài, mọi người đã nói chuyện sục sôi ngất trời.

Trước mặt: Quả đồng nhi: tôi đã nói hai người bọn họ nhất định không đơn thuần mà!

Trước mặt: Tôi hủ tôi hạnh phúc: gật đầu... Thật sự rất không đơn thuần! Nhưng Lão Đại Đào Hoa thật lạnh nhạt với Mộng Mộng của chúng ta...

Trước mặt: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Kháo, tra công, Gió Bắc! lên! nổ tung hoa cúc anh ta đi!

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: các người có thể đừng nói lung tung hay không!

Lúc nói chuyện, Một Giác Mộng lại chạy tới hiện trường, lần này là tuyên chiến với Bông Tuyết bay ghê lắm.

Bởi vì lời trước mặt mọi người xem không được, Bông Tuyết dứt khoát tiết lộ tin tức cho mọi người ở bang phái.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: tiểu Mộng Mộng nói để cho tôi tùy ý chém... Người ta không cam lòng tôi muốn chém chính là Hoa Đào...

Bang phái: Quả đồng nhi: tôi cũng muốn chém y...

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: Kháo! Còn có gì không cam lòng! Giết rồi nói sau!

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Hoa đệ đệ thật sự là một chút cũng không đáng yêu giờ tay đề nghị, chúng ta tổ đội chém Hoa Đào đi...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: đồng ý...

Bang phái: Quả đồng nhi: đồng ý...

Bang phái: Cửu Vi! Hồ Ly Tinh,: ý kiến hay!

Bang phái: ? Họa thủy,,: vậy nhanh lên vào đội tôi!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: uh, tôi bỏ chạy rồi, lập tức tới...

Tả Uyên Thần đầy mặt hắc tuyến, những cô gái đó đều đang nghĩ gì a...

Đội sát thủ nữ rất nhanh thành lập, chức nghiệp của 5 người còn phối hợp rất tốt, Cửu Vi! Hồ Ly Tinh, là Quỷ Vực,? Họa thủy,, là Thập nhị hiệp khách, Quả đồng nhi là 6S, Bông Tuyết bay ghê lắm là Thầy thuốc, còn lại một người Hoa cúc tàn, đầy giường máu là Ngân Câu Tuyết Phưởng.

Trước mặt: Tôi hủ tôi hạnh phúc: nhóm chị em cố lên! chém chết tra công chém chết!! A ha ha ha ha đã sớm muốn chém y, nhưng không tiện ra tay, nhóm chị em khổ cực

Hiện trường đám con trai một hồi trầm mặc...

Trước mặt: Một Giác Mộng: tôi đã không còn quan hệ với Hồi Mâu, Khuynh Thành, các người có gì nhắm vào tôi nè!

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: tiểu Mộng Mộng, a a yên tâm, mấy chị báo thù cho cưng ha! Họa thủy, lên!

Mới vừa nói xong, một đội người cùng Mây rậm mắt hoa đào đều vào ngay trạng thái chiến đấu.

Tả Uyên Thần tin tưởng mọi người nhất định đều giống cậu rất nhanh đi vào xem cuộc chiến.

Như trước không chút nào hồi hộp, Mây rậm mắt hoa đào kia cũng là vẫn đứng không nhúc nhích, để cho 5 cô gái thay nhau chém, 1 hiệp thì trở về môn phái.

Loa: Cửu Vi! Hồ Ly Tinh,: Mây rậm mắt hoa đào, tra công, (#)

Loa: Bông Tuyết bay ghê lắm: tiểu Mộng Mộng, đến môn phái bọn tôi đi!! Bọn tôi sẽ tìm người tốt cho cậu

Loa: Trữ Tinh Trí Viễn: b mờ hôi

Trước mặt: Hoa, Dĩ Miên: Kháo, một đám con gái điên!

Trước mặt: ? Họa thủy,,: được rồi được rồi, mọi người giải tán đi tiểu Mộng Mộng chào mừng đến bang bọn tôi... Xong!

Thật sự là một đám con gái điên, đầu chỉ để cho con lừa nó đá a.

Tả Uyên Thần phả ra mồ hôi lạnh, thầm nghĩ sau này ngàn vạn lần đừng trở thành đối tượng YY của bọn họ.

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: Mộng, tôi cho em thời gian một ngày, lúc này của ngày mai tôi muốn em trở lại bang phái

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: tôi nói được thì làm được, không tin em thử xem

Trước mặt: Tôi hủ tôi hạnh phúc: tôi đã nói rồi... Y là tra công... Hoàn toàn không biết dụ dằng là gì...

Gặp phải ồn ào phát sinh này, cả đêm không kiếm được tiền cũng không thắng cấp, tới ngày hôm sau đi làm tinh thần còn ủ rũ ỉu xìu, năng không nổi sức lực.

Trời đã trong rất tốt, hoàn toàn không nhìn ra được tối qua từng mưa lớn như vậy.

Tả Uyên Thần trả dù lại cho Tô Tú, còn tiện thể bĩu bĩu môi, “Cám ơn người đẹp, nhưng, quản lí Trình người ta chẳng thèm che chung dù với tôi, ngày hôm qua dầm mưa đi.”

Chị Lý bên cạnh ló đầu qua, “Ngày hôm qua quản lí dầm mưa đi a, hèn chi xin nghỉ bệnh đấy, nghe nói phát sốt rất nghiêm trọng.”

“Ai, Uyên Thần, hôm qua không phải kêu cậu che chung dù với y sao, sao lại thế này?” Anh Ngô cũng lại đây giúp vui, trong giọng nói dường như còn lộ ra tí ti quở trách.

Khóe miệng Tô Tú cũng chứa ý cười xấu xa, “Anh Thần, không phải anh hôm qua mới vừa cãi nhau với quản lí nên mới cố tình không cùng đi với người ta a.”

“Kháo, tôi là người nọ sao!” Tả Uyên Thần càng thêm bực mình, “Chính y không che cùng, tôi có cách gì!”

Tô Tú chớp mắt to, “Cho dù thế nào, quản lí bị bệnh cũng có phần trách nhiệm của anh, không bằng...”

“Không bằng?” Tả Uyên Thần lại có loại dự cảm không tốt.

Chị Lý tiếp lời Tô Tú, “Uh, ban nãy chúng tôi còn đang bàn bạc ai đi chăm sóc quản lí, dù sao y ở một mình, nếu không, cậu một lát đi qua đi, chúng tôi xin phép giúp cậu.”

“Em...” Không phải đâu! Tả Uyên Thần lại một lần nữa thầm chửi mắng Trình Trạch Dương, anh vì sao luôn là hồn ma không tan vậy!

9. Chương 9: Chăm Sóc Người Bệnh

Editor: SamLeo

Xách theo cháo Tô Tú chuẩn bị tốt, Tả Uyên Thần bị cưỡng ép áp lên xe taxi đưa đến tiểu khu Trình Trạch Dương ở.

Chỉ là không ngờ, nói thế nào cũng là một quản lí ngành, vậy mà ở tại nơi mộc mạc thế này.

Toàn bộ tầng của tiểu khu đều bị hỏng ghê gớm, không biết xây đã bao nhiêu năm, một cái quảng trường nhỏ gần tòa nhà của Trình Trạch Dương, cũng đã thành đồng rác.

Tiền lương y thế nào cũng cao hơn mình một cấp bậc, còn giản dị như vậy sao. Tả Uyên Thần không tự giác chau mày, cũng đã quên chính mình vừa rồi là cỡ nào không muốn “Đại diện mọi người” tới chăm sóc Trình Trạch Dương, cứ vội vàng tìm tờ giấy địa chỉ nhỏ mà Chị Lý cho.

Chuông cửa thậm chí cũng không thể dùng, mà Tả Uyên Thần lại cau chặt mày phần, dứt khoát không để ý hình tượng cách cách gõ cửa.

Hồi lâu, bên trong mới truyền đến thanh âm yếu ớt của Trình Trạch Dương, “Đến đây... Ai a...”

Nghe thanh âm, hoàn toàn đã không có giọng điệu hà khắc trước kia, bộ dáng yếu ớt không được, xem ra thật sự bệnh đến mơ hồ rồi, “Là tôi, mở cửa nhanh.” Tả Uyên Thần dứt khoát cả danh xưng “Quản lí” cũng bỏ bớt.

Khi nói chuyện, Trình Trạch Dương đã mở cửa ra, thấy cậu, hai má ửng hồng chợt hiện một thoáng kinh ngạc, “Cậu... Cậu Tả? Sao cậu lại tới đây?”

Tả Uyên Thần cũng mới thức tỉnh, trải qua ngày hôm qua, bọn họ hình như hẳn là còn đang trong chiến tranh lạnh, mặt cũng hơi nóng lên, chỉ có thể giờ giờ cả mền giữ ấm trong tay, “Bọn họ nghe nói anh bị bệnh, kêu tôi đưa cháo.”

“Cám ơn, đã làm phiền cậu.” tiếp nhận cả mền giữ ấm trong tay Tả Uyên Thần, Trình Trạch Dương như trước cúi đầu, không hề mở miệng.

Vậy mà cũng không mời mình vào chứ, thật đáng ghét... Được rồi, y bây giờ bị bệnh, mình chẳng thêm so đo với y. Tả Uyên Thần tròng y một cái, lách mình chen ở bên người Trình Trạch Dương đi vào, “Đừng đứng ở cửa, đi vào nói chuyện.”

Trình Trạch Dương có điểm ngơ ngẩn ngẩn nhìn cậu, dường như không thể chấp nhận da mặt cậu dày như vậy cứ thế vào nhà y.

“Sao thế? Quản lý Trình không muốn cho tôi vào sao?” Tả Uyên Thần cố ý quay đầu lại liếc y, “Tôi đúng là đặc biệt tới chăm sóc anh.”

Mặt Trình Trạch Dương vốn đã phát sốt ửng hồng mà hình như màu sắc đậm thêm mấy phần, “Không phải... Nhưng, tôi thật sự là không cần chiếu cố.”

Chỗ của y tuy không lớn, nhưng rất sạch sẽ, nghĩ cũng biết, người này mỗi ngày thu dọn văn phòng sạch sẽ muốn chết, tuyệt đối là khiết phích.

Tả Uyên Thần không để ý tới tranh luận của y, tự ý tìm đến phòng bếp, lấy cái chén đồ cháo vào, “Anh không phải có một em trai sao, sao không ở nhà chăm sóc anh?”

“Em trai?” Trình Trạch Dương sững sốt, “Àch... cậu, sao cậu biết tôi có em trai?”

Tả Uyên Thần trong lòng thầm kêu không xong, quả thật, trước khi chơi trò chơi, cậu quả thật không biết Trình Trạch Dương còn có một em trai mới vừa tròn 18 tuổi. Đành phải úp úp mở mở cho qua, “Tôi, tôi quên rồi, nghe ai đó nói qua a. Cậu ấy sao không ở nhà chăm sóc anh? Không phải nghỉ hè sao?”

“A... Nó đi lên trường luyện thi, trẻ cũng không tốt.” Trình Trạch Dương cười cười với cậu, vẫn đang cúi đầu, “Thật ra tôi không sao, bác sĩ nói uống thuốc đúng giờ, ngủ nhiều giấc chút thì tốt rồi, không cần phiền cậu như vậy...”

Sát! Người này giống như thật sự rất muốn đuổi cậu đi, Tả Uyên Thần ngược lại ngoài ý không muốn đi, “Không sao, không phiền, Chị Lý giúp tôi xin nghỉ rồi, tôi dù sao trở về cũng không tốt. Anh mau ăn chút cháo rồi về phòng ngủ đi, tôi đi gần đây mua chút thức ăn, giữa trưa nấu cơm cho anh ăn.”

“Cái kia...” Trình Trạch Dương sốt ruột nhìn cậu, Tả Uyên Thần rất trực tiếp xem nhẹ, “Đúng rồi, giữa trưa em trai anh có về không?”

“Không về...” khoe miệng Trình Trạch Dương hơi giật giật, “Nhưng, thật sự không cần làm phiền cậu...”

Muốn đuổi tôi đi? Ông đây không cho anh toại nguyện! “Thật sự không phiền, dù sao về nhà cũng không làm gì.” Tả Uyên Thần ngoài cười nhưng trong không cười, “Hay là tôi ở đây quản lý cảm thấy rất phiền?”

“Không phải, sao có thể!” Trình Trạch Dương vô lực cười cười với cậu, Tả Uyên Thần mới nhớ tới đối phương vẫn là một người bệnh đang phát sốt, vội vã kiểm hãm trên tức, đứng đắn lại, “Nhanh ăn cháo xong về phòng ngủ đi, không cần quan tâm tôi!”

Trình Trạch Dương cũng giống như cam chịu số phận gật gật đầu, “Tôi đây chút nữa đi ngủ, cậu có thể xem TV, Computer ở phòng tôi, cậu nếu buồn chán có thể tới chơi.”

Tả Uyên Thần gật gật đầu, Trình Trạch Dương thì ngồi trên một cái ghế đầu ăn cháo.

Trình Trạch Dương ăn rất im lặng, Tả Uyên Thần dường như cũng biết, bình thường ăn cơm cùng nhau, lại ở chỗ ồn ào, cũng chưa từng thấy bộ dạng y mồm to ăn thịt miệng lớn uống rượu.

Hôm nay ăn cháo, Trình Trạch Dương vậy mà một chút thanh âm cũng đều không có.

Nghĩ em gái cưng Tả Viện Viện của cậu ăn cháo trong thừa thớt cũng kêu một cái ào ào long trời lở đất, trong nhà thì mẹ nhả nhặn nhất, nhưng tiếng húp cháo cũng không xem là rất im lặng.

Nhưng Trình Trạch Dương, cúi đầu, áo ngủ lộ ra ngoài một mảng nhỏ của cái cổ tuyết trắng, giống như mèo con liếm nước, một chút thanh âm cũng không có.

Tả Uyên Thần đột nhiên cảm thấy có chút miệng đắng lưỡi khô.

“Cậu... cậu cũng ăn một chút đi?” Trình Trạch Dương chú ý đến ánh nhìn thẳng của cậu, hơi không được tự nhiên mở miệng hỏi.

Tả Uyên Thần mới đột nhiên chút tỉnh ngộ lại, “A... Tôi không ăn, anh từ từ ăn! Tôi lên mạng chút.”

Nói xong cũng rất không cảm giác tự ý vào phòng ngủ người ta.

Nhìn ra được Trình Trạch Dương ban nãy đang ngủ, bằng không người đàn ông khiết phích kia nhất định sẽ không bỏ mặc chăn mền của mình bày bừa bãi ở trên giường.

Tả Uyên Thần mở Computer, thấy icon Mộng ảo Cổ Long quen thuộc, theo bản năng cứ click mở muốn lên, đột nhiên nhận ra bản thân bây giờ đang ở trong nhà đối thủ một mất một còn Trình biến thái, chỉ có thể ngoan ngoãn đóng trò chơi lại, buồn chán mở trang Web xem tin tức.

Trình Trạch Dương ăn xong cháo, lại uống chút thuốc, đã chìm sâu trong giấc ngủ. Tướng ngủ cũng là tốt như dự liệu, ngoại trừ có thể do nghẹt mũi mới hít thở có hơi nặng nề, vẫn là một chút động tĩnh cũng không có.

Tả Uyên Thần lên mạng tìm kiếm thực đơn cho người bị bệnh cảm, rồi đi siêu thị gần đó mua thức ăn, trước khi đi còn đánh thức Trình Trạch Dương muốn có chìa khóa, người kia cứ mơ mơ màng màng mà giao cả xâu chìa khóa ra, lại ngủ tiếp, phỏng chừng y ngay cả mình là ai cũng không thấy rõ.

Tình trạng này của Trình biến thái, thật đúng là có điểm đáng yêu.

Mua thức ăn trở về, Tả Uyên Thần đương nhiên trực tiếp lấy chìa khóa mở cửa, vốn ngâm nga bài hát khoe miệng chứa ý cười bỗng chốc rũ xuống.

Trình Trạch Dương ban nãy lúc đi ra ngoài còn đang ngủ say, lúc này đang nói cười an nhàn ở bên cạnh một người đàn ông, miệng còn ngậm cái muỗng trong tay người kia.

Thấy cậu bước vào, Trình Trạch Dương cũng lấp bắp kinh hãi, vội vàng ăn hết cháo muỗng cháo, “Vừa nãy không phải cậu đi rồi sao?”

“Ban nãy gọi anh muốn lấy chìa khóa đi mua thức ăn.” Tả Uyên Thần trong lòng lại có chút giận dữ, tình cảm người ta tuyệt nhiên không cần mình chăm sóc, vậy tại sao không nói rõ sẽ có người đến đưa cơm. Nghĩ lại không cam tâm hung hăng trừng mắt liếc nhìn người đàn ông kia một cái, đưa cái chìa khóa trong tay cho Trình Trạch Dương, “Đã có người đưa cơm, vậy tôi đi trước.”

Trình Trạch Dương ngáp ngừng nhận cái chìa khóa, “Thật xin lỗi, Cậu Tả, tôi ban nãy ngủ quá sâu, còn tưởng rằng cậu đi rồi... Cậu ở lại cơm nước xong rồi đi, Tiểu Nhiên mua rất nhiều a.”

Tả Uyên Thần liếc xéo dưới cái bàn, là mua rất nhiều ư, “Không cần, các người từ từ ăn, quản lí Trình tạm biệt.” Tả Uyên Thần đặt thức ăn ở mép bàn, “Còn nữa, người bệnh phát sốt không thể ăn trứng gà.” Cuối cùng mắt nhìn nắm mèo xào thịt bày trên bàn, Tả Uyên Thần xoay người liền đi ra ngoài cửa.

Thăng về đến nhà, Tả Uyên Thần mới cảm thấy, ban nãy bản thân hình như là hơi đột ngột, hai người kia nhìn thấy mình nhất định cảm thấy rất kỳ quái, sát, lại mất mặt ở trước mặt Trình biến thái.

Dù sao cũng xin nghỉ một ngày, Tả Uyên Thần dứt khoát lại lên trò chơi, quả nhiên, tên Hoa, Vị Miên đó lại không ở, online đều là nhóm hủ nữ bình thường hô hô hào hào rất sôi nổi, còn đang thảo luận Một Giác Mộng cùng Mây rậm mắt hoa đào, hình như đều là học sinh ấy nhỉ, còn là học sinh tốt nhất, còn có nghỉ đông và nghỉ hè.

Tả Uyên Thần như cũ mới vừa lên tuyến thì trực tiếp trở về làm sư môn, chơi mấy ngày, còn đang quanh quẩn không hơn cấp 30, Dưa hấu bọn họ xấp xỉ cậu cũng đã đến khoảng 45.

Nhiệm vụ sư môn đầu tiên, hãy đi thác Bích Vân giết phản đồ môn phái, Tả Uyên Thần mới vừa giết chết, đang muốn dùng kỹ năng trở về sư môn, thế nhưng phát hiện, đứng trước mặt mình, chính là Một Giác Mộng mà trong bang phái đang thảo luận bùng bùng khí thế.

Nghĩ đến tình trạng khó xử mình mới vừa từng bị anh ta giết, Tả Uyên Thần vốn nghĩ cũng không cần chào hỏi, trực tiếp trở về, không nghĩ tới —— lại bị người này tuyên chiến!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: sát, cậu có yên hay không a, tôi lại không chọc cậu!

Trước mặt: Một Giác Mộng: ngày hôm qua rất xin lỗi, hôm nay cho cậu giết lại.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Trước mặt: Một Giác Mộng: thật xin lỗi... Hôm qua tâm tình không tốt.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: quên đi, vẫn không cần, lần sau đừng giết người bừa bãi nữa là được rồi

Nói xong click bỏ chạy, chạy khỏi cảnh tượng chiến đấu.

Mật ngữ: Một Giác Mộng khe khẽ nói với bạn: tôi thật ra chưa từng giết người, ngày hôm qua chỉ muốn gây phiền phức cho anh ta, không chú ý những việc này, thật sự rất xin lỗi.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: anh ta? Mày rậm mắt hoa đào? Các người... Thật là GAY?

Mật ngữ: Một Giác Mộng khe khẽ nói với bạn: tôi phải, anh ta không phải

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: thật xin lỗi

Mật ngữ: Một Giác Mộng khe khẽ nói với bạn: không sao, ha ha, nếu cậu đã không giết, thì tôi out đây, sau này có thể cũng không lên nữa, không nghĩ tới người cuối cùng gặp ở trong trò chơi, vậy mà là cậu.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cậu không chơi?

Mật ngữ: Một Giác Mộng khe khẽ nói với bạn: ừ... Không ý nghĩa nữa, vốn là chơi vì anh ta, chúng ta trò chuyện trước mặt có phải có hơi huênh hoang không, tôi out trước, bái bai...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ừ

Một trò chơi mà thôi, hơn nữa hai người không tính là có giao tình gì, Tả Uyên Thần không biết mình có cần thiết khuyên cậu ấy ở lại. Ban nãy cậu ấy nói những lời này với mình, có thể cũng là bởi vì bọn họ tương đối mà nói, khá xa lạ đi.

Có những lời, thường hay dễ dàng thốt ra miệng với người lạ hơn.

Dù cho nói tạm biệt, Tả Uyên Thần vẫn còn đứng nguyên tại chỗ, nhìn Một Giác Mộng biến mất ở trước mặt mình. Tuy như vậy có chút khác người, nhưng, một khắc này trong lòng của cậu thật là đang tiễn biệt người không tính là bạn bè này.

Mặc kệ con đường phía trước thế nào, Một Giác Mộng, hi vọng cậu cuối cùng, có thể hạnh phúc.

Một Giác Mộng mới vừa đi, một người khác trang phục Ngọc Lang Quân lộng lẫy cười Thủy Huyền Vũ đứng ở trước mặt cậu.

Trước mặt: Mày rậm mắt hoa đào: ban nãy cậu ấy, rốt cuộc nói gì với cậu?

10. Chương 10: Người Đẹp Thiển Miên Tư Xuân Sao?

Editor: SamLeo

Trước mặt: Mày rậm mắt hoa đào: ban nãy cậu ấy, rốt cuộc nói gì với cậu.

Tả Uyên Thần không tự chủ được tăng thêm chán ghét với anh ta, nhanh nhẹn một chút, trở về sư môn, yên tâm thoải mái làm nhiệm vụ tiếp theo.

Mật ngữ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: cậu ấy rốt cuộc nói gì với cậu?

Tiếp tục không đếm xỉa.

Mật ngữ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: cậu còn như vậy tôi không khách sáo nữa!

Được a, xem anh rốt cuộc không khách sáo thế nào.

Mật ngữ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: MD! Cậu nói mau!

Tốt, quốc mắng cũng đã ra rồi.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Mây rậm mắt hoa đào: thực xin lỗi, tôi hình như không quen anh, cũng không có nghĩa vụ nói cho anh biết, muốn không khách sáo với tôi? Xin cứ tự nhiên.

Mật ngữ: Mây rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: tôi không muốn làm quá tuyệt tình, đối một acc nhỏ.

Tả Uyên Thần click mở bảng thuộc tính của mình, cấp 40, được rồi, với cấp 62 của đối phương mà nói xem như acc nhỏ.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Mây rậm mắt hoa đào: tôi chỉ là cảm thấy lựa chọn của Một giấc mộng thật sáng suốt a.

Loại người tồi tệ này, thật sự là cách càng xa càng tốt.

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: người của Hồi Mâu, Khuynh Thành nghe rõ đây, bây giờ bắt đầu truy nã Tả Ngạn • Tuần Hoàn toàn server, nhìn thấy có thể giết thì giết, giết không nổi báo toạ độ!

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: Người của Hồi Mâu, Khuynh Thành nghe rõ đây, bây giờ bắt đầu truy nã Tả Ngạn • Tuần Hoàn toàn server, nhìn thấy có thể giết thì giết, giết không nổi báo toạ độ!

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: Người của Hồi Mâu, Khuynh Thành nghe rõ đây, bây giờ bắt đầu truy nã Tả Ngạn • Tuần Hoàn toàn server, nhìn thấy có thể giết thì giết, giết không nổi báo toạ độ!

Còn liên tiếp spam ba lần, xem ra cũng là một phá gia chi tử.

Loa: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: Kháo! Có yên hay không, Mây rậm mắt hoa đào anh là âm hàng... ..

Loa: ? Họa thủy,,: ai đuổi giết người của Người đẹp cốc chúng tôi, chính là gây khó dễ với Người đẹp cốc! Bung hoa Cúc mày!!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Nhị tỷ phu Nhị tỷ phu, rốt cuộc làm sao vậy?

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: tôi cảm thấy mình lại ngửi được mùi gian tình...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: Kháo, người của bọn Khuynh Thành đều uống lộn thuốc đi.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: không có việc gì, nhóc con, Họa thủy, mấy đứa đừng hô loa, lãng phí tiền... Không có việc gì, anh tự giải quyết.

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: hừ, anh một acc nhỏ rác rưởi có thể giải quyết sao

Nhìn thấy cậu em trai mới vừa xuất hiện này Tả Uyên Thần lại nhúc nhích đầu, không phải nói đi học bổ túc rồi sao? Xem ra đã lộng lẫy phụ lòng kỳ vọng của anh trai ngã bệnh, trốn học rồi.

Thật ra Tả Uyên Thần không nghĩ tới Mây rậm mắt hoa đào sẽ truy nã cậu toàn server, nói thế nào cũng là một bang chủ, vậy mà hỏi không ra lời thì làm chuyện không phẩm chất như vậy.

Tả Uyên Thần càng cảm thấy Một Giấc Mộng vút bỏ tình cảm của cậu ấy rất chính xác.

Chẳng qua anh ta spam loa của anh ta, Tả Uyên Thần thật là không làm chuyện gì, tiếp tục nhận nhiệm vụ rồi bắt đầu đào rượt. Ở đại sảnh đào đào, nói không ở cảnh tượng gốc, mới ra đại sảnh, thì nhìn thấy Mây rậm mắt hoa đào đã tới trước mặt.

Acc nhỏ trong môn phái cũng có của Hồi Mâu, Khuynh Thành, nhất định là có người báo toạ độ rồi.

Tả Uyên Thần vốn đã xem sống chết trong trò chơi rất vật vãnh, cho nên cũng không hoảng sợ, mà rất tự nhiên ngừng lại ở trước mặt anh ta.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: hỏi lại cậu một lần, nói hay không.

Thật ra bọn họ cũng không nói gì quan trọng, nhưng nhìn thấy bộ dạng thiếu trừng phạt của Mây rậm mắt hoa đào, Tả Uyên Thần cũng rất kiên quyết không muốn giải thích với anh ta.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cậu ấy nói gì với tôi, có liên quan tới anh sao? Anh là gì của cậu ấy?

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: tôi là anh em của cậu ấy!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: a? Các người là anh em, có chuyện còn phải hỏi người lạ như tôi sao? Nói đùa.

Mây rậm mắt hoa đào hiển nhiên là thẹn quá hoá giận, Tả Uyên Thần mới vừa nói xong, thì lại bị ép tiến vào cảnh tượng chiến đấu.

Sự thật chứng minh, Thanh y da thật sự rất giòn, cứ bị bảo bảo đối phương liên kích một cái chém chết. Thảm hại hơn chính là... Môn phái vừa vận là điểm sống lại.

Bang phái: Thật đáng giận! Đường chủ bổn bang Tả Ngạn • Tuần Hoàn bị người giết, các vị đại hiệp vì y báo thù a!

Bang phái: Thật đáng giận! Đường chủ bổn bang Tả Ngạn • Tuần Hoàn bị người giết, các vị đại hiệp vì y báo thù a!

Tả Uyên Thần mới phát hiện mình vậy mà thành Đường chủ, phát hiện vào lúc này, thật không biết có nên ngậm răng khoái một chút hay không.

Bang phái: ? Họa thủy,,,: Tả Ngạn anh...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ngạc... Bị giữ điểm sống lại...

Loa: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: Mây rậm mắt hoa đào anh là súc sinh!

Mây rậm mắt hoa đào hình như không nhìn thấy loa phía trên, như trước một lần một lần mà kéo Tả Ngạn • Tuần Hoàn vào chiến đấu, Tả Uyên Thần nhìn thấy tiền và kinh nghiệm rớt rầm rầm, mới hậu tri hậu giác bắt đầu đau lòng, ban này sao quên vụ này.

Hiện thị bang phái cập nhật soạn soạn, hiển nhiên mọi người có chút hôn mê, trong bang phái lại yên tĩnh, không ai nói chuyện.

Bang phái: Thật đáng giận! Đường chủ bổn bang Tả Ngạn • Tuần Hoàn lại bị người giết, các vị đại hiệp vì y báo thù a!

Bang phái: Thật đáng giận! Đường chủ bổn bang Tả Ngạn • Tuần Hoàn lại bị người giết, các vị đại hiệp vì y báo thù a!

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Tả Ngạn, cậu click cầu cứu.

Đã không biết là lần thứ mấy bị giết rồi, Tả Uyên Thần nghe lời click cầu cứu, Hoa, Thiển Miên soạn một cái đã đứng ở bên cạnh cậu.

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: Hoa đào, có thể giải thích một chút không?

Mây rậm mắt hoa đào chẳng nói câu nào, xem ra đã giết đỏ cả mắt rồi.

Hoa, Thiển Miên cũng không thềm nhắc lại, một chiêu Câu hồn nhiếp tâm làm bảo bảo của Mây rậm mắt hoa đào hồ đồ, ngay cả chủ nhân nó cũng chém hai cái. Tuy Mây rậm mắt hoa đào click song kháng, nhưng hai cái này ước chừng cũng đỡ không ít máu của anh ta.

Hoa, Thiển Miên dùng chính là một Thiết Biên Bức, pháp bảo bảo, trực tiếp đi một Ly hỏa liêu thiên, bảo bảo cùng Mây rậm mắt hoa đào đều bắn chút máu.

Tả Uyên Thần cũng đánh một cái tam liên lên Mây rậm mắt hoa đào, tuy cấp bậc thấp, nhưng đoán chừng đối phương lúc này cũng chỉ còn lại lớp máu mỏng.

Mây rậm mắt hoa đào tấn công một cái Hồ Khiếu thương khung qua Tả Uyên Thần, máu Tả Uyên Thần mất hơn phân nửa, cũng còn lại màng máu mỏng.

Hiệp 2, Hoa, Thiển Miên dùng cái Vong linh sách mạng, Mây rậm mắt hoa đào đã thuận lý thành chương gục trên mặt đất, chỉ còn lại bảo bảo bị hồ đồ không được việc gì, hai hiệp, Mây rậm mắt hoa đào trở về môn phái.

Loa: Hoa, Thiển Miên: Người đẹp Cúc hoa cốc và Hồi Mâu, Khuynh Thành chính thức trở thành bang đối địch, sau này gặp người giết người, gặp thương cướp thương, từ nay về sau không đội trời chung!

Loa: Hoa, Thiển Miên: Người đẹp Cúc hoa cúc và Hồi Mâu, Khuynh Thành chính thức trở thành bang đối địch, sau này gặp người giết người, gặp thương cướp thương, từ nay về sau không đội trời chung!

Loa: Hoa, Thiển Miên: Người đẹp Cúc hoa cúc và Hồi Mâu, Khuynh Thành chính thức trở thành bang đối địch, sau này gặp người giết người, gặp thương cướp thương, từ nay về sau không đội trời chung!

Cừ thật, cũng phát ba lần.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cảm ơn người đẹp, nhưng việc này thăng cấp thành mâu thuẫn bang phái hình như có hơi không đáng đi...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: là người trong bang tôi, tôi phải phụ trách.

Khí thế nữ vương lại xuất hiện rồi... Tả Uyên Thần chảy một giọt mồ hôi lạnh, ý này rõ ràng, coi như hôm nay không phải bạn bị giết, người ta cũng sẽ nghĩa vô phần cổ (làm việc nghĩa không được chùn bước) xông lên, cho nên các hạ cũng đừng có tự mình đa tình(tưởng ai cũng mê mình).

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ừ, nhưng vẫn phải cảm ơn cô, dù sao chuyện là vì tôi mà ra, thật là ngại.

Trong bang phái cũng đều nổ tung rồi.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: wow wow wow wow wow... Lão Đại, quả nhiên Lão Đại mạnh mẽ nhất, cho nên nói em sùng bái Lão Đại nhất mà

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: thấy không, Lão Đại lên tiếng, sau này nhìn thấy Khuynh Thành thì chém chém hơn nữa kêu tôi!

Bang phái: Cam của quả cam: tôi cảm thấy mình tìm được lý do rất tốt bắt nạt acc nhỏ rồi

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: thật ngại, vì tôi hại mọi người cùng phiền phức

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Nhị tỷ phụ anh thật xa cách kia...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Tả Ngạn, cậu mấy ngày này cứ cố gắng đi theo tôi, tôi dẫn cậu luyện cấp, phỏng chừng người của đối phương sẽ nhìn chằm chằm cậu không tha, mọi người mấy ngày gần đây cũng đừng chạy thương, nếu chạy thương ầm danh hiệu đi, acc nhỏ ra ngoài cố hết sức khiêm tốn.

Có khí thế Ngự Tỷ biết bao.

Bang phái: Quả đồng nhi: a a a Tả Ngạn bây giờ được Lão Đại nuôi

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Lão Đại... Chị không cần em nữa sao... Cắn ra giường...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: làm ơn... Tôi thật vất vả thích ứng BL... Đừng cho tôi cả GL nữa được không?

Bang phái: Cam của quả cam: Lão Đại... Em cũng rất sợ đó a, chị có thể dẫn em theo mỗi ngày không?

Bang phái: ? Họa thủy,,: kẻ dỏ hơi đứng sang bên, nói Tả Ngạn bé nhỏ, anh cứ theo Lão Đại đi...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: tôi còn có việc out trước, xảy ra tình huống Dĩ Miên lại gọi điện thoại cho tôi.

Bạn tốt của bạn Hoa, Thiển Miên logout

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: a a a a Lão Đại vậy mà cũng mắc cỡ chạy trốn rồi!!! Thế giới này quá điên cuồng

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: nói thật... Cùng Lão Đại lăn lộn 3 trò chơi rồi... Lần đầu tiên nhìn thấy tình huống này, cái này gọi là gì? mùa xuân của Lão Đại đến rồi sao? Hóa ra nữ vương cũng sẽ tư xuân...

Bang phái: Quả đồng nhi: Tả Ngạn quả nhiên là phúc hắc... Tôi không đánh giá lắm!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tôi cùng Người đẹp Thiển Miên là trong sạch

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: ...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: ... Bà xã... Em còn nhớ kết cục của người trước đó quần quít gọi Lão Đại người đẹp không?

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: bị giết đến xóa tài khoản...

Bang phái: ? Họa thủy,,: ...

Bang phái: Quả đồng nhi: ...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: ...

Bang phái: Tìm bà xã: ...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Lão Đại quả nhiên là động xuân tâm rồi

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: ... Nhưng... Tả Ngạn không phải Nhị tỷ phu của mình sao

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: ngạch.. Tôi... Tôi không ý kiến, nếu Lão Đại muốn, tôi nhượng lại vô điều kiện!

11. Chương 11: Chọc Ghẹo Người Đẹp Thiển Miên

Editor: SamLeo

Ngày thứ hai Tả Uyên Thần vừa đến văn phòng, Tô Tú cười cứ như tên trộm chạy tới, “Anh Thần, ngày hôm qua chăm sóc không tệ a, hôm nay quản lí cũng đi làm rồi.”

Đi làm sao? Tả Uyên Thần ngẩng đầu chăm chú nhìn cửa phòng quản lí đóng chặt như thường lệ, phát tay đuổi Tô Tú ra, “Em cả ngày thật sự là nghiên cứu cái gì.” Cùng một duộc với Tả Viện Viện.

Lại lườm cô một cái thật sâu, Tả Uyên Thần cứ ỉu xiu úp sấp trên bàn.

Ngày hôm qua sau khi Hoa, Thiển Miên out, Mày rậm mắt hoa đào kia lại tới chém cậu, tuy em gái cùng Họa thủy bọn họ rất dùng cảm đến hộ giá hộ tổng, còn trực tiếp spam loa mắng long trời lở đất, nhưng vẫn lặn qua lặn lại đến nửa đêm.

Bọn họ ra mặt giúp cậu, cậu cũng ngại trốn trước.

Xem ra mấy ngày nay ở trong trò chơi sống không được tốt rồi.

Không nghĩ tới còn chưa chinh được Trình Trạch Dương, lại rước họa vào thân, nghĩ vậy, Tả Uyên Thần lại càng âm ỉ đến nỗi ngay cả đầu cũng không muốn ngẩng lên.

Ghé vào trên bàn, một mồi ngẩng lên một cái, đúng lúc thấy Tô Tú vừa đẩy cửa phòng Trình Trạch Dương đi vào, con bé nịnh hót này, đưa trà cho quản lí cũng không biết bưng ly cà phê lại đây cho mình.

Từ từ, trà?! Tả Uyên Thần mạnh mẽ ngồi dậy, vọt vào phòng quản lí.

Tô Tú và Trình Trạch Dương đều bị cậu dọa sợ, hơi kinh ngạc nhìn cậu. Trình Trạch Dương hẳn là còn hơi phát sốt, mặt đỏ bừng như trước.

Tả Uyên Thần mới cảm thấy mình hình như lại làm chuyện mất mặt, chẳng trách mẹ mỗi ngày than thở từ nhỏ đến lớn chưa từng thấy cậu chững chạc.

“Khụ, cái kia... Cầm cốc phát sốt không thể uống trà... Tôi vào...” Tả Uyên Thần sau khi nhìn thấy tài liệu Tô Tú cầm trong tay tự động giảm thanh, mẹ nó, cô ấy không phải mỗi ngày đều đưa trà sao, hôm nay tại sao lại là tài liệu?

... Quả nhiên cực kỳ mất mặt!

Mặt Tả Uyên Thần dần dần biến đỏ, hai người trước mặt càng thêm kinh ngạc.

“Anh Thần, anh... ngạch... rất quan tâm anh Trình...” Nhóc con kia còn cố ý đổi quản lý thành anh Trình, đừng tưởng rằng cậu nghe không hiểu, Tả Uyên Thần nghiêm khắc trừng cô một cái.

Tô Tú giả vờ không thấy được ánh mắt nghiêm khắc của cậu, quay đầu cười với Trình Trạch Dương, “Quản lý, anh Thần tốt với anh như vậy, chờ anh hết bệnh rồi nhất định phải mời ăn cơm nha! Em thuận tiện làm người tiếp khách, hi hi...”

“Tham chết em!” Tả Uyên Thần tiếp tục liếc cô một cái, lại nhìn Trình Trạch Dương vẫn im lặng, phát hiện mặt y hình như lại đỏ thêm mấy phần, “Tôi đi ra ngoài trước, hai người tiếp tục trò chuyện!”

Cũng không biết tên biến thái này rốt cuộc bệnh khỏe chưa, đã đi làm, bệnh chết xong rồi, cậu bớt tổn tâm tư báo thù.

Cố gắng xem nhẹ vẻ mặt cười đến very vô sỉ của Tô Tú, Tả Uyên Thần xoay người ra khỏi phòng quản lý, sao vẫn không nhớ được bài học kinh nghiệm, lại xen vào việc của người khác, kháo...

Buổi tối Tả Uyên Thần không hề vùng vẫy cứ lên trò chơi, không biết tính sao, Mày rậm mắt hoa đào kia càng muốn chần cậu, cậu càng không muốn để anh ta thoải mái.

Có lẽ là tả thức thói hư tật xấu, không đổi được.

Vừa lên đi, thì nhận được tin nhắn của Hoa, Thiển Miên.

“Lên gọi tôi, trước nguyệt lão sau đó mang cậu diệt thanh.”

Vừa lúc trong bang đang nói chuyện náo nhiệt, Hoa, Thiển Miên mỗi ngày lặng im vậy mà cũng đang nói chuyện phiếm cùng mọi người.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ân... Cầm mạo đỡ hơn rồi, cảm ơn mọi người quan tâm.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Lão Đại chị đừng lần nào cũng kháo sáo như vậy nha

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ha ha

Bang phái: Tim bà xã: Lão Đại có chồng chưa

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ...

Bang phái: Cam của quả cam: chị dâu chị không thể thừa dịp anh em đi vắng thì chân P a!

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: không tuân thủ nữ tắc là không được Tiểu Tim Tim

Bang phái: Tim bà xã: kháo! Có thể không nhắc đến tên biến thái kia không!!!

Bang phái: ? Họa thủy,,: tên biến thái kia là chồng cậu a

Bang phái: Tả Ngạn • Tuân Hoàn: Người đẹp Thiển Miên, tôi lên rồi...

Bang phái: Tim bà xã: kháo! Cô mới là bà xã của anh ta!

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: thân ái tích anh lên lại kêu Lão Đại trước

Bang phái: ? Họa thủy,,: điếm báo thay lòng đổi dạ... Sao sao, Cửu Vĩ...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ... cậu tới nguyệt lão tuyển 3, tôi chờ cậu

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: a a a! Tôi chờ cậu Lão Đại nói thật thâm tình...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: vậy a, quan hệ của tôi cùng Người đẹp Thiển Miên là thế nào

Tả Uyên Thần dùng cờ hoa tiêu truyền tống đến trước mặt nguyệt lão, Hoa, Thiển Miên quả nhiên ở đây chờ.

Bang phái: Cửu Vị! Hồ Ly Tinh,: thân ái tích, chính là tình cảm kêu em làm sao chịu nổi a

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: cậu vừa vặn có thể đi tìm Hoa đại thiếu

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: mọi người đừng trêu đùa tôi

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Lão Đại chị dùng sai biểu cảm rồi, chị bây giờ phải như vậy

Bang phái: Hoa, Thiển Miên:

Tả Uyên Thần xin vào đội, cứ lại tung tăng theo sát ở phía sau môn Hoa, Thiển Miên, vì thế rất rồi rảnh tiếp tục bắn ở trong kênh bang phái.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cái này của cô kêu là giả vờ e then, Người đẹp Thiển Miên của chúng tôi không cần như vậy...

Bang phái: Cam của quả cam: a a... Cái này trực tiếp thành nhà anh ta rồi!

Bang phái: Cửu Vị! Hồ Ly Tinh,: tôi còn có thể nói gì đây? Tôi bây giờ mới phát hiện, cái gì thề non hẹn biển, thiên trường địa cửu, đều là mây trôi a mây trôi...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ngạch... Hồ ly cậu nén bi thương, tôi cảm thấy Hoa đại thiếu thích hợp cậu hơn...

Bang phái: Quả đồng nhi: cho nên tôi nói, tranh giành cùng Lão Đại, cậu không có cửa...

Bang phái: Cửu Vị! Hồ Ly Tinh,: rõ ràng là chị ấy cướp của tôi Lão Đại, Lão Đại sao chị có thể đối với em như vậy...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: tôi không phải, tôi không có ý với cậu ấy, thật sự!

Bang phái: ? Họa thủy,, ... từ chối trắng trợn

Bang phái: Tìm bà xã: Tả Ngạn tôi nếu là cậu tôi sẽ xóa tài khoản, bị con gái vứt như thế

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Tiểu Tìm Tìm tôi xác định cậu sẽ không xóa tài khoản, Dưa hấu chắc chắn sẽ không quăng cậu

Bang phái: Tìm bà xã: kháo!

Cô gái này, cũng quá không nề mặt chứ, xem ra không phải rất khinh người chính là hoàn toàn không biết tán gẫu thế nào.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: người đẹp, em tổn thương trái tim tôi rồi.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Tả Ngạn, tôi không phải ý đó, thực xin lỗi.

Đứa bé kia, vừa kích động quên đổi kênh.

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: ngao ngao ngao ngao... Hai người còn đang trò chuyện riêng chứ, tôi muốn xem bản ghi chép nói chuyện phiếm bản ghi chép!!!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: cùng xin!!!!!!!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: thật ngại, việc riêng tư từ chối chia sẻ...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ngao ngao ngao ngao... anh nói như vậy em càng muốn xem, nhiệt huyết sôi trào!!!

Bang phái: Quả đồng nhi: cho nên tôi nói, chúng ta thành lập một nhóm đi, thỉnh thoảng chụp màn hình cho mọi người xem JQ ... tiện hơn nhiều a!

Bang phái: ? Họa thủy,, : đồng ý đồng ý, ai là hội viên, nắm chắc thành lập nhóm, nhanh!!!

Bang phái: Cam của quả cam: chỗ này của tôi đúng lúc có một nhóm nhàn rỗi đây, mọi người đến đi, tôi T hết người ở bên trong

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: số nhóm số nhóm

Bang phái: Cam của quả cam: 2336160 (thuận tiện đặt quảng cáo, đây thật là nhóm của tôi, thân iu thích Cạm Bẫy thêm vào đi cho người ta tâm sự một chút cũng tốt, bên trong cũng chưa có ai...)

Trong bang lại yên tĩnh rồi, có lẽ đều đi thêm nhóm. Tả Uyên Thần cũng vui vẻ yên ổn, tiếp tục trêu ghẹo Hoa, Thiển Miên.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Người đẹp Thiển Miên, em thật sự rất chán ghét tôi sao

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: không có! Tôi không phải ý đó

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: tôi chỉ là không muốn Tiểu Hồ Ly nghi ngờ...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: cậu đừng nghĩ lung tung được không

Tả Uyên Thần trong lòng chảy mồ hôi, cô gái này thật đúng là đáng yêu, chẳng qua viết câu nói đùa cô ấy còn cho là mình giận thật à.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ách... Người đẹp Thiển Miên em thật đáng yêu

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: em bao nhiêu?

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ... Tôi lớn hơn cậu

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: sao em biết? Nói thử xem a

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: 28

Là đủ lớn a, Tả Uyên Thần trong lòng tiếp tục chảy mồ hôi.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: thật sự lớn hơn người ta nhưng người ta sẽ không ghét bỏ em, em vẫn là Người đẹp Thiển Miên của tôi.

Bang phái: Cừu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: thân ái tích, nhanh lên QQ, em kéo anh vào trong nhóm

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: a, được, lập tức

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: cậu, đừng trêu ghẹo tôi...

Tả Uyên Thần click tự động thu nhỏ cửa sổ trò chơi, lên QQ, chờ vào nhóm, lại click mở trò chơi, câu nói kia của Hoa, Thiển Miên sớm đã bị tin tức giang hồ và hệ thống đẩy đi rồi.

Trong nhóm tin tức không ngừng chớp, trò chơi lại vẫn tiếp tục yên tĩnh. Tả Uyên Thần cũng không thêm xem bọn họ trong nhóm đang tán gẫu cái gì, lại chuyên tâm nói chuyện phiếm với Hoa, Thiển Miên.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: người đẹp Thiển Miên sao muốn chơi trò này vậy?

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: Vị Miên kéo tôi tới, ha ha...

Vị Miên? Trình biến thái kia? Đúng rồi, bọn họ là quen biết...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: y là bạn trai của em? Em là vì vậy mới từ chối tôi sao

Nếu cô ấy nói đúng, Trình Trạch Dương kia sẽ thê thảm!

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: không phải, y là bạn tốt của tôi

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: thật ra y thật sự thích Tiểu Hồ Ly... cậu thật là bạn trai của Tiểu Hồ Ly sao?

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: sao hỏi như vậy? Ha ha, không giống?

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: không phải... Trước đây Tiểu Hồ Ly nói với chúng tôi cô ấy không có bạn trai, Vị Miên có lẽ là quá tức giận, cũng không nghĩ tới, tôi cũng không biết rốt cuộc cái nào là thật, cũng chưa nhắc y.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Người đẹp Thiển Miên, trước mặt kệ hiện thực, em chỉ cần biết trong trò chơi người ta chỉ thích em là được rồi

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ...

Tả Uyên Thần chút có chút không trêu ghẹo con gái nhà lành, đột nhiên lại nhìn thấy một người mang danh hiệu Phó bang chủ của Hồi Mâu, Khuynh Thành đến trước mặt bọn họ.

Đây là oan gia ngõ hẹp trong truyền thuyết sao?

Trước mặt: Trữ Tịnh Trí Viễn: Tả Ngạn, tôi đang tìm cậu

12. Chương 12: Biến Chiến Tranh Thành Tơ Lụa

Editor: SamLeo

Tả Uyên Thần trong lòng cả kinh, thân thể cũng ngồi thẳng, không phải chứ, bây giờ đuổi giết cậu lại nhiều thêm một người, mặc dù ở trò chơi bị người giết cũng không có gì, nhưng mỗi ngày như vậy rất phiền.

Nhưng còn chưa kịp đáp lời, đã bị Hoa, Thiển Miên đá ra đội ngũ.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn:??

Phát xong Tả Uyên Thần mới phát hiện hai người kia đã đánh nhau rồi, nhanh chóng điểm quan chiến xem, cũng gửi tin tức ở trong bang phái hồi cô.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Người đẹp Thiển Miên, sao lại thế này?

Hai người mỗi người chiếm giữ một phương, cũng không có động tác, Tả Uyên Thần đoán hai người vừa tán gẫu, chỉ có thể thâm hận hệ thống trò chơi, vì sao lúc quan chiến không thể cũng thuận tiện xem bọn họ đang nói cái gì?

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Nhị tỷ phu cùng Lão Đại xảy ra tình huống gì

Bang phái: Cam của quả cam: tôi cảm thấy lại có trò hay để xem... từ từ, tôi đi lấy băng ghế

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Người đẹp Thiển Miên?

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: không có việc gì...

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: sao vậy?

Bang phái: Hoa, Vị Miên: sao lại thế này?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Người đẹp Thiển Miên đang cùng Trữ Tịnh Trí Viễn của Khuynh Thành PK!

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: Kháo! Ở đâu, tôi đi P chết đồ biến thái hần ta!!

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Thiển Miên, có cần chúng tôi đi qua hay không?

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: không cần

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Lão Đại thật có khí thế a... em thật sùng bái người!

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ha ha

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Người đẹp Thiển Miên... Các người ở bên trong nói chuyện gì a

Tả Ngạn mới vừa nói xong, bên trong có lẽ là thời gian chờ đến rồi, Hoa, Thiển Miên đã hồ đồ bảo bảo của Trữ Tịnh Trí Viễn, Trữ Tịnh Trí Viễn cũng trốn chạy an toàn.

Không phải không thừa nhận, cho dù anh tuấn đi nữa, tư thế chạy trốn cũng không sao xinh đẹp.

Trước mặt: Trữ Tịnh Trí Viễn: chúng ta không cần bạo lực như vậy được không... Ngạch... Tôi là Thầy thuốc không phải tay đâm

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: tôi đã từng nói, người của bang cậu tôi gặp một lần giết một lần.

Tả Uyên Thần giật mình, nhìn cô gái nhỏ trong màn hình kia, một dòng nước ảm lạnh lẽ lướt qua. Cái loa kia, cậu là xem qua thì quên đi, cho rằng xem như cô thật sự gặp một người giết một người, cũng sẽ không tùy tiện ra tay với Phó bang chủ của đối phương, càng không nghĩ đến sẽ không nói hai lời cứ trực tiếp PK.

Trước mặt: Trữ Tịnh Trí Viễn: nợ của tên điên Hoa đào kia đừng tính lên đầu tôi được không, tôi chỉ muốn hỏi thăm Tả Ngạn huynh, có biết Mộng đi đâu hay không...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: có lắm hay không, các người là anh em của cậu ấy, đều tới hỏi tôi cậu ấy ở đâu? các người giỡn a!

Trước mặt: Trữ Tịnh Trí Viễn: tôi kỳ thật trong hiện thực không biết bọn họ... Chính là hoa đào cũng tìm không thấy cậu ấy, tôi có chút lo lắng

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... Tôi cũng không biết, cậu ấy cũng không nói chuyện này với tôi

Trước mặt: Trữ Tịnh Trí Viễn: nga, như vậy... Vậy đợi các người nguyệt lão xong thì làm gì?

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: mắc mớ gì tới cậu?

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: hóa ra Người đẹp Thiển Miên còn biết sắc người đừng tức giận người đẹp, cậu ta cũng không phải biến thái Mày rậm mắt hoa đào kia.

Trước mặt: Trữ Tịnh Trí Viễn: Đúng vậy a, Người đẹp Thiển Miên, tôi không phải tên điên kia!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Người đẹp Thiển Miên là của nhà tôi

Mới vừa phát ra, phát hiện hai người lại tiến vào trạng thái chiến đấu, cũng không biết nhìn thấy rõ lời của cậu không.

Tả Uyên Thần dứt khoát cũng chẳng thêm quan chiến, trực tiếp ở bên ngoài chờ Trữ Tịnh Trí Viễn chạy ra.

Quả nhiên, không quá mười giây, bọn họ lại đều bình yên trở về.

Trước mặt: Trữ Tịnh Trí Viễn: được rồi được rồi, Hoa bang chủ, tôi thừa nhận tôi thua cô... đợi chút nữa các người rút cuộc muốn làm gì, tôi thật buồn chán, dẫn tôi theo chơi đi

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Người chơi Trữ Tịnh Trí Viễn tiến vào đội ngũ

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: chúng tôi nguyệt lão xong rồi, bây giờ muốn đi diệt thanh

Trước mặt: Trữ Tịnh Trí Viễn: tuân lệnh!

Tả Uyên Thần đầy mặt hắc tuyến, ai có thể nói cho cậu biết bây giờ là tình huống gì, Phó bang chủ bang đối địch và Người đẹp Thiển Miên dẫn cậu diệt thanh? Ban này hai người không phải còn đang PK sao, cho nên nói lòng dạ con gái khó hiểu nhất.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: đến hai người diệt thanh, song tuyến 3

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: đều đừng nói chuyện, tôi đoán... Nhất định là đang mang Thân ái nhà tôi

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: sao sao, Tiểu Hồ Ly... Nhưng tôi vẫn mạnh Lão Đại và Nhị tỷ phụ hơn... Ngạch...

Bang phái: Cam của quả cam: em báo danh... Lập tức tới, chị dâu tới hay không

Bang phái: Tìm bà xã: ân, lập tức

Bang phái: ? Họa thủy,: phốc... Tiểu Tìm Tìm thật tự giác...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Dưa hấu... nỗ lực của ngài rất cực có hồi báo rồi!!

Bang phái: Tìm bà xã: ... Kháo!

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: tiểu Tìm... Để tôi nói cái gì cho phải đi... Tôi có lẽ cũng không nói gì, cậu tự giải quyết cho tốt đi!

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: không phải... Hửn là, cậu nhận mệnh đi, oa rắc rắc

Lúc nói chuyện 5 người đã đến song tuyến 3, tổ đội xong Cam của quả cam tới trước kinh thần.

Bang phái: Cam của quả cam: oa kháo!

Bang phái: Tìm bà xã: không phải đâu... sao tổ đội cùng cậu ta?

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: ai?

Bang phái: Cam của quả cam: ... Trữ Tĩnh Trí Viễn...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: không phải là... Tả hộ pháp của Hồi Mâu, Khuynh Thành đi...

Bang phái: Tìm bà xã: Kháo, bây giờ người ta cũng đã Phó bang chủ rồi!

Bang phái: Quả đồng nhi: Mây rậm mắt hoa đào kia nhanh như vậy đã tìm người thay thế tiểu Mộng Mộng, thế giới này quá điên cuồng rồi, tôi chịu không nổi, tôi muốn xem truyện tìm cân bằng, mọi người cũng đừng kéo tôi!

Bang phái: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: tôi phát hiện... Tôi càng ngày càng chịu nổi sấm sét, tôi thật kiên cường

Bang phái: ? Họa thủy,: tôi nói rồi, mọi thứ đều có thể.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: được rồi được rồi, các người không phải đều ở trong nhóm nói chuyện phiếm sao, rồi trở về đi

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Nhị tỷ phụ ghét bỏ chúng ta tôi vẫn cứ không quay về

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn:

Tả Uyên Thần thật ra rất vui vẻ Hoa, Thiển Miên thay đổi chủ ý để cho Trữ Tĩnh Trí Viễn tiến đội, bất kể nói thế nào, chuyện là cậu gây ra, hai bang nếu có thể biến chiến tranh thành tơ lụa, cậu đương nhiên vui mừng.

Về phần Mây rậm mắt hoa đào kia, tùy ý anh ta làm gì được rồi.

Đội ngũ: Trữ Tĩnh Trí Viễn: tôi nói, mọi người làm nhiệm vụ đều không nói lời nào sao... cũng đừng quá cẩn trọng, tôi kỳ thật rất hiền lành.

Đội ngũ: Cam của quả cam: thiết, ai cẩn trọng, chúng tôi trò chuyện trong bang đấy, không đếm xỉa tới cậu.

Đội ngũ: Trữ Tĩnh Trí Viễn: Quả cam nhỏ? Ha, tôi thích...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... đừng nói cho tôi biết cậu thật ra là hủ nữ biến thành...

Đội ngũ: Trữ Tĩnh Trí Viễn: a? Tôi nói tôi thích ăn quả cam

Đội ngũ: Cam của quả cam: Kháo! Cút mẹ cậu!

Đội ngũ: Trữ Tĩnh Trí Viễn: dùng từ văn minh, Quả cam nhỏ, tôi cũng thích cậu được chứ, thật sự là, dấm chua này cũng ăn...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... Tôi cảm giác mình lại thấy được một cặp Dưa hấu và Tiểu Tìm khác

Đội ngũ: Tìm bà xã: Kháo! Chuyện này lại đâu có liên quan gì tới tôi...

Bốn người nói nhao nhao theo sát Người đẹp Thiển Miên, Tả Uyên Thần đột nhiên nhận được mật ngữ của Mây rậm mắt hoa đào.

Mật ngữ: Mây rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: ngày hôm qua tôi quá kích động, thực xin lỗi, đáng lẽ chuyện không liên quan cậu, là tôi quá nóng lòng, tôi tìm không được cậu ấy.

Kháo! Có làm hay không, mỗi người giết cậu cuối cùng đều đến nói cậu biết giết cậu là có khổ tâm chỉ là bắt đắc dĩ, mạng của cậu chẳng lẽ lại rẻ tiền như vậy?

Mật ngữ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: tôi và cậu ấy là anh em chơi chung từ nhỏ đến lớn, cậu ấy nói biến mất thì biến mất, người trong nhà cũng không nói tôi biết cậu ấy đang ở đâu, tôi thấy hai người nói chuyện mới muốn hỏi cậu, rất xin lỗi.

Tả Uyên Thần mệt mỏi nhìn chữ trên màn hình, đột nhiên cảm thấy bản thân hình như xui xẻo không gì sánh được.

Đáng lẽ vào trò chơi là chính người khác, kết quả người ta không sao, chính mình lại bị giày vò gần chết.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Mày rậm mắt hoa đào: tôi thật sự không biết cậu ấy đang ở đâu

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Mày rậm mắt hoa đào: thật ra anh có biết tại sao cậu ấy biến mất không, nếu quả thật chỉ xem cậu ấy là anh em thì đừng tìm cậu ấy, cậu ấy lớn rồi, không có anh cũng có thể tự chăm sóc mình rất tốt.

Mật ngữ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: ...

Mật ngữ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: ngày đó cậu ấy rốt cuộc nói gì với cậu?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Mày rậm mắt hoa đào: cậu ấy thích anh, cậu ấy chỉ nói, cậu ấy thích anh...

Tác giả có lời muốn nói: Sự thật chứng minh, Tả tiểu công nhà chúng ta là ăn mềm không ăn cứng..

13. Chương 13: Người Đẹp Thiển Miên Ăn Giấm Sao?

Editor: SamLeo

Đánh xong câu này, Tả Uyên Thần xấu xa nghĩ đầu kia Computer Mày rậm mắt hoa đào hẳn là có biểu cảm, bực bội bị giết N lần hình như bớt một chút.

Mật ngữ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: thật ra tôi nghĩ đến một chút...

Tả Uyên Thần sững sốt chút, tiếp theo ba ba lại phát chữ ra.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Mày rậm mắt hoa đào: vậy còn anh...

Không có người chơi này hoặc người chơi không online

Vậy mà logout ... Tả Uyên Thần lại một lần đầy mặt hắc tuyến, vì sao mọi người gặp phải vấn đề không muốn đổi mặt thì thích logout chạy trốn sao?

Đội ngũ: Trữ Tinh Trí Viễn: tên điên Hoa đào kia nói cho tôi biết mấy câu không hiểu ra sao cả thì out...vì sao có cảm giác không ổn.

Đội ngũ: Tìm bà xã: biến thái kia nói gì với cậu

Đội ngũ: Trữ Tinh Trí Viễn: nói làm phiền tôi cái gì... Quên đi, tôi xem mà không hiểu... Chờ cậu ta lên hỏi được rồi.

Đội ngũ: Cam của quả cam: chỉ số thông minh có vấn đề

Đội ngũ: Trữ Tinh Trí Viễn: Quả cam nhỏ cậu hình như rất bất mãn với họ hàng a, cẩn thận tôi không thêm máu cho cậu

Đội ngũ: Cam của quả cam: (#) ...

Trong đội ngũ lại bắt đầu lú lú rú rú tranh cãi ầm ĩ, hơn hai người cấp bậc cao, diệt thanh cũng cực kỳ hiệu suất. Nhưng nhìn thấy thanh kinh nghiệm từ từ tăng thêm, Tả Uyên Thần nhưng thế nào cũng vui không nổi, trong đầu luôn hiện lên lời nói trước khi đi của Một Giác Mộng, và bóng lưng có vẻ cô đơn kia.

Có lẽ bản thân tình cảm thật sự quá dồi dào rồi, Tả Uyên Thần lại một lần nữa cảm thán chính mình đúng là một người tốt.

Bị bọn Một Giác Mộng ầm ĩ, Tả Uyên Thần mấy ngày nay ở trong trò chơi cũng không có hoạt động đơn độc, luôn luôn đi theo Hoa, Thiển Miên, đương nhiên cũng không còn cơ hội tiếp cận Viện Viện và Trình Trạch Dương kia nhà bọn họ.

Cho nên ngày thứ hai lúc Tả Uyên Thần ngồi ở trước bàn làm việc đột nhiên nhớ tới, cũng không biết hai người bọn họ hiện tại rốt cuộc như thế nào rồi.

Cậu Tả chúng ta là phái hành động trọn vẹn, mới vừa nhớ tới liền lấy điện thoại gửi tin nhắn cho em gái mình.

Hoa, Vị Miên kia gần đây có quấy rối em không!

Bấm xong gửi đi, Tả Uyên Thần bắt chéo hai chân chờ Tả Viện Viện hồi âm. Vừa chờ còn vừa trừng mắt cửa phòng quản lý đối diện, nghe ý tứ Người đẹp Thiển Miên Trình Trạch Dương là thật vừa ý “Tiểu Hồ Ly”, trước dừng quan tâm vừa ý đến tốt cùng là thật hay giả, nhưng thật đúng là nhìn không ra, quản lý Trình mỗi ngày quy quy củ củ kia còn có tâm địa gian xảo này.

Đang nghĩ ngợi, cánh cửa kia kết u một tiếng mở rộng, người trong cửa đối diện ánh mắt hung tợn của cậu. Trình Trạch Dương rõ ràng sưng sốt, Tả Uyên Thần cũng vội vàng rủ đôi mắt đang đặt trên người kia, hồng bét, tên kia phỏng chừng lại phải kêu cậu đi vào chỉnh một trận.

Lúc này điện thoại của cậu cũng đúng lúc triệu hồi thanh âm nhắc nhở tin nhắn, Tả Uyên Thần vô lực nhắm lại mắt, được rồi, cái này phỏng chừng lại lâu bầu hơn một lát.

Dư quang khỏe mắt nhìn thấy y chậm chậm đi đến bên cạnh mình, Tả Uyên Thần ở trong lòng thở dài, mà thôi, dù sao cũng không phải lần một lần hai, sớm nên quen rồi.

Tả Uyên Thần rất cẩn thận rất nghiêm túc sẵn sàng đứng lên chuẩn bị cùng y đi vào, Trình Trạch Dương cũng như dự đoán đến trước mặt cậu, sau đó —— đi qua.

Tả Uyên Thần có chút không thể tin được ngẩng đầu, đúng là chỉ nhìn thấy cái ót của y. Có làm hay không! Tên kia trước đó nếu thấy cậu như vậy, còn không phải nín lấy cậu cùng đàm đạo nửa giờ, bây giờ đối tính rồi?

Tả Uyên Thần càng buồn bực, cúi đầu mở tin nhắn.

Cách Computer làm sao quấy rối a, anh nào ngăn đi.

Vì thế Tả Uyên Thần càng thêm buồn bực ...

Bạn nói bé gái này sao không biết suy xét thế, trừ bỏ anh trai nó còn ai quan tâm nó như vậy a!

Vừa định tiếp tục trả lời tin nhắn tiến hành dạy dỗ lại nó một chút, Trình Trạch Dương đã xoay trở về, lần này thật sự dừng ở trước mặt cậu, Tả Uyên Thần lập tức thu hồi di động, đứng lên.

“Quản lý có chuyện gì sao?” Không phải là xử lý xong chuyện lại chuẩn bị tóm cậu vào đi.

Trình Trạch Dương dường như không biết mở miệng thế nào, sưng sốt một lát mới lộ ra một nụ cười cứng ngắc, “buổi tối cậu có rảnh không? Cảm ơn cậu chăm sóc hai ngày nay, muốn mời cậu ăn một bữa cơm.”

Này... Khác biệt cũng quá lớn đi, Tả Uyên Thần có phần không dám tin mở to hai mắt nhìn y, Trình Trạch Dương bị cậu nhìn hình như có hơi ngượng ngùng, mặt lại từ từ đỏ.

“Ai, em nói hai người các anh, ăn một bữa cơm mà thôi, làm gì một người mặt đỏ một người tim đập, cũng không phải thế giới hai người, em còn muốn đi theo ăn chực đây!” Tô Tú cười xấu xa sáp lại, “hay là đề tài các anh bàn bạc ngoài chuyện ăn cơm?”

Tả Uyên Thần đẩy cô một cái, “Em đi qua một bên cho anh.” Nói xong xoay người nhìn về phía Trình Trạch Dương, “Quản lí quá khách sáo, kỳ thật tôi cũng chưa làm gì, bữa cơm này cứ miễn đi.”

Cậu thật đúng là sợ rối loạn tiêu hoá lần nữa.

Nhưng trong ánh mắt Trình Trạch Dương thoáng hiện lên một nét gì? Không phải thất vọng chứ, cậu nhất định là nhìn lầm rồi...

“Nhưng, thực đã làm phiền cậu, nếu cậu rảnh...”

“Đi thôi đi thôi, em cũng mấy ngày chưa ăn cơm thỏa thuê rồi...” Tô Tú đáng thương nhìn cậu, nói giống như thực sự có chuyện như vậy.

Tả Uyên Thần biết mình tiếp tục từ chối thì có vẻ làm kiêu, chỉ có thể dối lòng chấp nhận, “VẬY Ể QUẢN LÍ TỐN KÉM RỒI.” Vừa nói hai mắt còn vừa không quên liếc xéo Tô Tú, cậu càng ngày càng cảm thấy Tô Tú này giống Tả tiểu thư nhà cậu, đều giống nhau khó dây dưa.

Về mặt Trình Trạch Dương lập tức tươi tỉnh, khẽ cười, “Tôi đây đi vào trước, tan tầm gặp.”

“Tan tầm... gặp...” Tả Uyên Thần nhìn bóng lưng y bước nhanh trở về, trong lòng càng thêm kỳ quái, “Tô Tú, tên này có phải uống lộn thuốc hay không?”

“Đúng a, thuốc anh cho, quên rồi?” Tô Tú lại khà khà cười quái dị hai tiếng, nghênh ngang rời đi.

Tả Uyên Thần liếc mắt, cậu dám xác định, nhóc con kia cũng uống thuốc giã.

Cảnh tượng sau khi tan tầm:

Tả Uyên Thần bắt đắ dĩ cùng hai người khác vào quán món cay Tứ Xuyên đó, thầm kêu: quả nhiên là tự gây nghiệt, không thể sống!

Tả Uyên Thần mấy ngày nay ở trong trò chơi thường thấy nhất chính là —— Trữ Tịnh Trí Viễn.

Mỗi ngày vừa online thì theo bọn cậu làm hoạt động thăng cấp, cũng sắp thành một phần tử trong bang bọn cậu.

Đương nhiên, gần đây nghe cậu ta nói nhiều nhất một câu chính là ——

Đội ngũ: Trữ Tịnh Trí Viễn: tôi khẳng định, tên điên Hoa đào kia nhất định là vút Khuynh Thành hỗn loạn cho tôi! Mong không thấy, hần ta cũng muốn làm trò mất tích với tôi!

Đội ngũ: Cam của quả cam: nói gần một trăm lần, cậu có phiền hay không a!

Đội ngũ: Trữ Tịnh Trí Viễn: Quả cam nhỏ... Tôi thấy tôi dứt khoát rời bang đến bang của mọi người được rồi, bang chủ cũng không còn, bang kia cũng nên giải tán.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: xin cậu có chút ý thức trách nhiệm được không...

Đội ngũ: Trữ Tịnh Trí Viễn: đừng nói ý thức trách nhiệm với tôi, tôi càng căm thù Hoa đào

Tả Uyên Thần không ngờ ngày đó sau khi cậu nói xong Mây rậm mắt hoa đào đã không online nữa, không biết hai người bọn họ bây giờ thế nào.

Cậu đột nhiên cảm thấy Mây rậm mắt hoa đào thật ra cũng có ý với Một Giác Mong, lắc đầu đuổi ý nghĩ đó ra khỏi đầu, mặc kệ như thế nào, chuyện đó hình như cũng không liên quan gì đến cậu.

Loa: Hoa, Vị Miên: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,, anh yêu em, em gả cho anh được không!! Anh sẽ tốt với em cả đời, bất kể hiện thực hay là trò chơi!!

Một dòng loa quét qua, Tả Uyên Thần tinh thần dao động, tâm tư hình như bị cái gì cào một cái, rất không thoải mái.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: sao lại thế này? tại sao y đột nhiên quét loa vậy?

Mật ngữ: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: em không biết

Loa: Hoa, Vị Miên: Cửu Vi! Hồ Ly Tinh,, anh yêu em, em gả cho anh được không!! Anh sẽ tốt với em cả đời, bất kể hiện thực hay là trò chơi!!

Khá lắm, bọn phá gia chi tử này quét loa cũng đầy thành một lượng lớn spam.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vi! Hồ Ly Tinh,: không biết tại sao y đột nhiên cầu hôn em, ăn no rừng mở?

Mật ngữ: Cửu Vi! Hồ Ly Tinh, khe khẽ nói với bạn: đúng là ăn no rừng mở!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Cửu Vi! Hồ Ly Tinh,: ...

Không có người chơi này hoặc người chơi không online

Quả nhiên, gặp chuyện không muốn đổi mật thì sẽ logout.

Loa: ? Họa thủy,,: Hoa đại thiếu... Cố lên... Chúc cậu thành công cưới Cửu Vi về nhà

Loa: Băng Tuyết bay ghê lắm: tỷ phu anh cuối cùng xuất thủ xin làm phù dâu... Nhưng đại tỷ hình như logout rồi...

Loa: Hoa, Vị Miên: Tả Ngạn • Tuần Hoàn cậu nghe, tôi muốn theo đuổi đến hiện thực đấy, cạnh tranh công bằng với cậu!

Hắn là xem mới đúng chứ, thất học, Tả Uyên Thần oán thầm lên, trong lòng cũng ghen khuất đến cuồng cuồng, Trình biến thái kia, nhìn rất quy củ, mỗi ngày chỉnh đốn chuyện tình cảm nam nữ này đó, thật muốn chạy đến nhà y đánh y một trận ra trò.

Đội ngũ: Trữ Tinh Trí Viễn: ha, Tả Ngạn, cậu bị người công khai khiêu khích này!

Đội ngũ: Cam của quả cam: Tả Ngạn... Ngạch... Tôi không biết tôi nên nói gì.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: tôi đang nói với cậu ấy, anh đừng để ở trong lòng, thực xin lỗi ha...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: không sao, tôi cũng được dịp nổi tiếng.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Trữ Tinh trên người có loa không, cho tôi mượn cái, hoạt động xong trả cho cậu

Lần trước lúc mở bao quà Vạn mai sơn trang còn mở ra đến hai, không có gì dùng ném trong kho hàng.

Vừa lúc đánh xong một BOSS, từ cảnh tượng chiến đấu đi ra, thì nhận được giao dịch của Trữ Tinh Trí Viễn. Đứa kia vậy mà một lần cho 10 cái.

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Được, tôi chờ đây, cậu nhớ kỹ, chỉ cần tôi không đồng ý, nhóc con cô ấy cũng sẽ không cùng một chỗ với cậu

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cậu dựa vào cái gì nói cậu thích cô ấy, cậu cảm thấy cậu có tư cách đó sao?

Loa: Hoa, Vị Miên: Thiển Miên cho cậu thể diện, tôi không spam, nhưng Tả Ngạn cậu nhớ kỹ, Tiểu Hồ Ly cô ấy là của tôi

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: Tả Ngạn cậu cũng đừng nói nữa được không? Xin lỗi, Vị Miên cậu ấy quá xúc động rồi...

Tả Uyên Thần cũng chẳng thèm làm chuyện ngu ngốc spam loa cho GM vui vẻ, không thèm nói lại, treo tự động, liền đến trước cửa phòng Tả Viện Viện bên cạnh.

Khẽ gõ cửa hai cái, không có tiếng bước chân lép xẹp lép xẹp nhanh nhẹn chạy tới mở cửa như trước kia. Tả Uyên Thần hơi sốt ruột, lực đạo trên tay không khỏi lại nặng thêm, “Viện Viện, Viện Viện?”

Tả Viện Viện như trước không nói lời nào cũng không mở cửa, Tả Uyên Thần trong lòng càng buồn rầu, cái tên kia, đoán chừng là chọc Viện Viện khóc.

“Ai, làm sao vậy? Viện Viện sao không mở cửa? con tìm con bé có chuyện gì sao?” mẹ Tả đang ở phòng khách xem TV, thấy cậu sốt ruột gõ cửa cũng lại hỏi.

“Nga, mẹ, không có việc gì, con lấy đồ.” Tả Uyên Thần dừng lại động tác gõ cửa, cười cười, “Nhóc con kia chắc là đang ngủ, con ngày mai lại lấy.”

Xám xịt trở về phòng, thấy đội ngũ đã giải tán, chỉ còn lại có hai người Hoa, Thiển Miên và cậu đứng ở đồ phương trước mặt, Hoa, Thiển Miên còn không ngừng gửi tin tức cho cậu.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: cậu không có ở đây sao?

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên:??

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: không có việc gì, vừa mới đi xem Viện Viện một chút...

Hủy bỏ tự động, Tả Uyên Thần cũng không còn tâm tình chơi, dứt khoát cũng muốn logout ngủ.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: nha... Đúng rồi, cậu lần trước từng nói, hai người cùng nhau lớn lên...

Tả Uyên Thần hắc tuyến... cậu từng nói sao? Người đẹp Thiển Miên nhớ rõ thực rõ...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân...

Chỉ có thể úp úp mở mở cho qua.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tôi out trước, hôm nay không muốn chơi...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: Đúng vậy a, cậu có lẽ cũng không tâm tình chơi...

Người chơi Hoa, Thiển Miên rời khỏi đội ngũ

Mới vừa nói xong Người đẹp Thiển Miên liền rời đội biến mất, tốc độ nhanh làm cho Tả Uyên Thần có chút kinh ngạc, này cũng không giống như tác phong nhất quán của cô a

Cũng không còn hơi nghĩ nhiều hơn nữa, Tả Uyên Thần quay về kho hàng thu dọn qua loa những đồ vật trong người mình, M Trữ Tĩnh Trí Viễn.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Trữ Tĩnh Trí Viễn nói: đến kho hàng, cho cậu loa.

Tám cái còn lại cùng hai cái trong thương khố, vừa vặn trả cậu ta.

Mật ngữ: Trữ Tĩnh Trí Viễn khe khẽ nói với bạn: tôi ngay bên cạnh cậu

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Trữ Tĩnh Trí Viễn nói: ...

Click giao dịch, trả loa lại cho cậu ta, Tả Uyên Thần cũng chuẩn bị logout.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Trữ Tĩnh Trí Viễn nói: tôi out, bye bye

Mật ngữ: Trữ Tĩnh Trí Viễn khe khẽ nói với bạn: logout? Các người ban đầu không phải đi nguyệt lão sao? Sao không làm?

Nguyệt lão? Tả Ngạn • Tuần Hoàn trong lòng cả kinh, đúng rồi, nguyệt lão hôm nay nói là chờ quét quái xong rồi làm tiếp, hiện tại đã 11 giờ rưỡi, Người đẹp Thiển Miên muốn tìm người cũng phỏng chừng rất khó tìm.

Chỉ là vừa rồi tại sao cô không nói a...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Trữ Tĩnh Trí Viễn nói: tôi vừa này treo máy... Trở về nói muốn logout cô ấy liền lui đội đi rồi... Tôi quên

Mật ngữ: Trữ Tĩnh Trí Viễn khe khẽ nói với bạn: ...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Trữ Tĩnh Trí Viễn nói: cô ấy không phải giận rồi chứ...

Mật ngữ: Trữ Tĩnh Trí Viễn khe khẽ nói với bạn: không chỉ tức giận thôi... Tôi cảm thấy cô ấy còn ăn giấm chua

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Trữ Tịnh Trí Viễn nói: ... Cậu nói giỡn a

Mật ngữ: Trữ Tịnh Trí Viễn khe khẽ nói với bạn: cậu cứ giả bộ đi, tôi logout, đi ngủ đây

Kháo, ai giả bộ! Tả Uyên Thần lại buồn bực, thì ra như vậy ý cậu ta là Người đẹp Thiển Miên vừa ý mình rồi? Làm sao có thể...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: tôi quên chưa làm nguyệt lão, làm xong rồi xuống

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: không cần, Dĩ Miên dẫn tôi làm rồi.

Mới vừa nhìn thấy tin tức này, chạy ra con hẻm kho hàng Tả Uyên Thần đã thấy Hoa, Dĩ Miên cười Thủy Huyền Vũ mang theo Người đẹp Thiển Miên đi qua trước mặt mình. Trong lòng đột ngột một chút, bỗng nhiên cũng cảm giác có chút mùi vị không đúng.

Đề nén chặt trong lòng về ý nghĩ hơi thần kinh này, Tả Uyên Thần logout, tắt máy.

Nhất định là bị tên Trình Trạch Dương kia ồn ào, có lẽ, ngủ một đêm thì sẽ tốt thôi.

14. Chương 14: Say Rượu Nhả Chân Ngôn

Edit: Samleo

Sáng sớm ngày thứ hai lúc ăn cơm Tả Uyên Thần vẫn chưa dậy, phỏng chừng tối qua khóc rất lâu.

Tả Uyên Thần cũng tâm tình tồi tệ có chút nuốt không trôi, mãi khi đến chỗ làm cũng có phần mệt mỏi. Nhưng mọi người đều một bộ rất hưng phấn, còn thỉnh thoảng vừa trò chuyện vừa liếc cửa phòng quản lý.

Tả Uyên Thần mơ hồ nghe được câu gì liên hoan sinh nhật linh tinh, ngẩng đầu nhìn nhìn tờ lịch cách đó không xa, quả nhiên ngày lần trước bị Tô Tú dùng bút lông khoanh tròn chính là hôm nay, bên cạnh còn rất khoa trương viết mấy chữ, sinh nhật quản lý Trình.

Đúng rồi, Tô Tú hai ngày trước còn liên tục ghé vào lỗ tai cậu lảm bảm, muốn cậu chuẩn bị quà cho Trình Trạch Dương. Quà? Cậu không đánh y một trận trút giận cho em gái đã đủ hạ thủ lưu tình rồi.

Tả Uyên Thần lần đầu buồn bực vì mình không công bố thân phận ở trong trò chơi, nếu sớm để Trình Trạch Dương biết Tả Ngạn • Tuần Hoàn chính là cậu, vậy bây giờ đi qua đánh cho y một trận, cũng sẽ không có vẻ quá đột ngột đi?

Cả ngày Tô Tú rất thức thời không có tới phiền cậu, Trình Trạch Dương cũng là cả ngày không đi ra, Tô Tú buổi trưa còn đi vào đưa cơm cho y.

Tan tầm người trong bộ liên sống lại, rêu rao để Trình Trạch Dương mời khách đi KTV, nói là chúc mừng sinh nhật y.

Chưa từng nghe nói chúc mừng sinh nhật cho người ta còn bắt người ta mời khách, một đám Quỷ hút máu.

Tả Uyên Thần vốn muốn mượn cớ về nhà, nhưng lại nghĩ nghĩ đến em gái mình, lại ma xui quỷ khiến đi theo phía sau mọi người.

Dù sao Trình Trạch Dương cũng không biết chuyện mình ở trò chơi, thừa dịp hôm nay chúc say y thăm dò ý tứ cũng tốt.

Không có gì bất ngờ xảy ra, tới KTV Tả Uyên Thần lại bị Tô Tú chen đẩy đến bên cạnh Trình Trạch Dương, nghĩ muốn chúc say y, Tả Uyên Thần cũng không như ngày trước từng Tô Tú mấy lần sau đó tìm cơ hội chạy tới chỗ khác.

Giống như hoàn toàn cảm nhận không được ác ý trong lòng cậu, bọn Á Lực ca hát đều cực high, đoán chừng là vừa phải lên giọng hát, cũng muốn rống khàn giọng rồi.

Trình Trạch Dương cũng bị bọn họ đẩy lên phía trước, hợp ca cùng Tô Tú bài “Má lúm đồng tiền” mới thả trở về.

Chờ Trình Trạch Dương trở lại ngồi bên cạnh cậu, Tả Uyên Thần sớm rót cho y một ly bia lớn đầy tràn, còn tâm địa xấu xa trộn chút rượu.

Trình Trạch Dương cũng không nhìn cậu, trực tiếp uống xuống mấy ngụm. Có lẽ là phát hiện hương vị có phần không đúng lắm, hơi hơi nhíu mày, tiếp đó lại nâng cốc uống một mạch cạn sạch.

Thế nhưng rất không giống phong cách của y, phỏng chừng chuyện hôm qua tâm tình của y cũng không sao tốt.

Hát xong ăn xong, qua không bao lâu có một người phục vụ đưa bánh kem đến, mấy người kiên nhẫn hát xong bài hát mừng sinh nhật, chờ Trình Trạch Dương cầu nguyện xong, lại là Tô Tú đi đầu chia toàn bộ bánh ngọt quét lên người cậu và Trình Trạch Dương.

Tả Uyên Thần cũng chẳng thêm tính toán với bọn họ, chờ âm ỉ xong lực chú ý của mọi người đều trở lại phần ăn uống và ca hát, cậu lại chuyên tâm nhìn Trình Trạch Dương tự uống rượu giải sầu.

Vốn hạ quyết tâm muốn chuốc y say sáo ngữ (điều tra) giúp Tả Viện Viện, nhưng thấy y uống không cần mạng như vậy, cảm thụ trong lòng Tả Uyên Thần lại có chút không đúng.

Tả Viện Viện nếu biết Hoa Vị Miên đang trong này uống rượu giải sầu vì nó, có lẽ cũng sẽ không quá khổ sở.

“Quản lí, quản lí...” Đẩy y hai cái, Trình Trạch Dương hoàn toàn phớt lờ cậu.

Tả Uyên Thần dứt khoát bước lên dành lấy ly bia trong tay y, mới phát hiện vành mắt Trình Trạch Dương có hơi ửng hồng, trong lòng ghen lại, cũng không lời nào, chỉ nhìn thấy nước mắt Trình Trạch Dương ào ào chảy.

May mà ban nãy bọn họ vì không khí, sớm tắt đèn, cả phòng chỉ có ánh sáng màn hình lóe lên. Đến góc của hai người bọn họ, thì âm u chỉ có thể nhìn thấy khái quát.

Trình Trạch Dương có lẽ uống say thật rồi, biết cậu đang nhìn cũng không tránh không né, ánh mắt còn nhìn chằm chằm cậu.

Tả Uyên Thần nhìn thấy đôi mắt đắm lệ của y, cảm thụ trong lòng lại chua xót không phải, cảm lòng không đậu đưa tay qua lau nước mắt cho y, “Uy, anh làm sao vậy?”

Dù sao uống say rồi, không kêu quản lí cũng không sao đi?

Trình Trạch Dương đẩy tay cậu sang một bên, đầu cũng cúi xuống, nhưng nhìn thấy bả vai hơi hơi chấn động thì biết y còn đang khóc.

Tả Uyên Thần đương nhiên nghiêng mình chắn trước người y, để tránh bọn họ người nào quay đầu lại nhìn thấy.

“Cậu... cậu tránh ra, tôi không muốn nhìn thấy cậu!” Trình Trạch Dương đột nhiên ngẩng đầu, dùng sức đẩy cậu, bởi vì uống rượu say, nói chuyện còn có hơi ngọng.

Tả Uyên Thần sửng sốt, anh cho là ông đây thích nhìn anh à! Vừa định phát hỏa, chợt nghe đối phương vừa khóc vừa lẩm bẩm, “Tôi không muốn nhìn thấy cậu, tôi, tôi không muốn thích cậu...”

Hóa ra là xem cậu như Viện Viện.

Tả Uyên Thần trong lòng lại có đó ghen khuấy, dứt khoát ngồi gần một chút, lấy khăn giấy trên bàn đưa cho y, “Quản lí có người thích?” Rõ ràng sáo ngữ của lòng dạ xấu xa.

Chính là người uống say thật sự nhìn không ra người có mưu đồ nhân sĩ, lớn miệng nói tiếp, “Ân... Thích... Không phải! Tôi mới không thích cô ấy! Cô ấy thích, đúng, là người khác...” Nói xong, lại chảy xuống hai hàng lệ.

Là người khác mới lạ! “Anh có biết người mình thích là ai không, anh chưa từng gặp cũng biết mình thích cô ấy?” Dù sao y uống say rồi, Tả Uyên Thần dứt khoát cứ trực tiếp hỏi ra.

Trình Trạch Dương nghe xong lại đột nhiên đưa ánh mắt trong suốt sang trừng cậu, Tả Uyên Thần cả kinh, y không phải chưa uống say đi?

Nhưng ai biết Trình Trạch Dương trừng mắt rồi lại há miệng khóc lên, “Cái gì tôi không biết, rõ ràng là cậu không biết, cậu cái gì cũng không biết... Tôi cũng không dám để cậu biết...”

Tả Uyên Thần đầy mặt hắc tuyến, này thế nào còn là quản lí Trình mỗi ngày mặt lạnh kia, rõ ràng chính là thằng nhóc tên Trình Trạch Dương.

Nhìn y như vậy cũng rất đáng thương, Tả Uyên Thần cũng kìm nén không quyết tâm tiếp tục sáo ngữ nữa, dù sao y cũng chưa nghĩ trêu đùa Tả Viện Viện là chắc chắn rồi, lúc ấy có người giả làm Tiểu Hồ Ly, cũng không phải chuyện y có thể không chế.

Nghĩ nghĩ, Tả Uyên Thần dứt khoát ngồi qua trực tiếp cầm khăn giấy lau nước mắt cho y, “Được rồi được rồi, đừng khóc nữa, còn là đàn ông hay không a...”

Trình Trạch Dương ngẩng đầu đáng thương nhìn cậu một cái, cái mũi cũng khóc đến nghẹt luôn rồi.

“Uy...” Trình Trạch Dương đột nhiên lên tiếng gọi cậu.

Tả Uyên Thần sững sốt, cúi đầu đáp lại, “Àn?”

Trình Trạch Dương ngồi thẳng người, lại bắt đầu chăm chú nhìn cậu, hai tay cũng thông thả đặt lên mặt cậu.

Cái tư thế này... Tả Uyên Thần hơi chút động một cái, bị y nhỏ giọng quát dừng, “Đừng cử động!”

Tả Uyên Thần thật đúng là bị y dọa không ít, bỗng chốc lặng yên người, hai má người nọ hai đã khe khẽ nhích lại gần, Tả Uyên Thần không tự chủ được ngừng hô hấp, mà đầu Trình Trạch Dương vừa nghiêng, thì nằm lên bờ vai cậu —— ngủ thiếp đi...

Quái lạ, vừa nãy mình sao lại thế này? Còn tưởng rằng y sẽ hôn qua chứ?

Đầu óc nước vào ... cậu chắc cũng là uống say rồi.

Ba ba đèn được mở lên, chói vào Tả Uyên Thần phải nhắm mắt lại, đầu Trình Trạch Dương cũng hơi trượt xuống một chút, cậu vội vàng vươn tay ôm bả vai y, kéo kéo vào người mình.

“Thật thân mật a, anh Thần!” Tô Tú lại cười xấu xa mở miệng, Tả Uyên Thần không để ý cô, nhìn nhìn đồng hồ, cũng mười giờ rưỡi rồi.

“Mọi người chơi tiếp đi, tôi đưa quản lí về, y uống say ngủ thiếp đi rồi.”

Mấy người cùng kinh ngạc quay đầu lại nhìn cậu, Tả Uyên Thần mới tỉnh ngộ bản thân mới vừa nói cái gì.

Bản thân đối với Trình Trạch Dương chỉ sợ tránh không kịp, vậy mà chủ động mở miệng muốn đưa y về nhà.

Nhưng lời đã thốt ra, Tả Uyên Thần cũng không biết làm thế nào thu lại, chỉ có thể tiếp tục giả ngu, “Tôi đi về trước.”

Tô Tú lần này vẫn không để cậu thất vọng, rất nhanh liền phản ứng lại, “Ừ, quản lý thì giao cho anh nha... Trên đường cẩn thận một chút.”

Vội vàng cười cười với mọi người, Tả Uyên Thần liền đưa tay đẩy Trình Trạch Dương tỉnh, “Uy, anh tỉnh... Tôi đưa anh về.”

Trình Trạch Dương vốn cũng không ngủ say, lại dễ dàng tỉnh lại, nhưng hai mắt hoàn toàn mất hết trong suốt ban nãy, mê mê mang mang ghé vào bả vai cậu.

Tả Uyên Thần cũng bất chấp cái khác, ôm hông y dìu y từ trên ghế salon ra.

Hai người cao xấp xỉ nhau, Tả Uyên Thần vừa đúng 183, Trình Trạch Dương hơi lùn hơn cậu một chút, nhưng có lẽ cũng 180, may mà Trình Trạch Dương gầy hơn, cho nên dịu y, vẫn không phải đặc biệt vắt vả.

Nghiêng ngả lão đảo lên xe taxi, Tả Uyên Thần mới vừa nói địa chỉ với lái xe, Trình Trạch Dương cứ không chút khách khí lại chui vào trong lòng ngực cậu, chọn được tư thế thoải mái thì lại ngủ tiếp.

Còn rất yên tâm ở chung một chỗ với cậu.

Tới tiểu khu của Trình Trạch Dương, Tả Uyên Thần lại tránh không khỏi rửa thầm một phen, anh nói có tiền mời khách ăn cơm ba ngày hai lần như vậy, sao không chuyển đến chỗ tốt một chút ở đi?

Lại tốn sức mà đỡ Trình Trạch Dương đến lầu 3, từ trong túi quần y lấy chìa khóa mở cửa, không nghĩ tới đèn trong phòng ngủ lại mở lên. Bên trong cũng truyền tới thanh âm của người trẻ tuổi, “Anh Trạch Dương, anh cuối cùng đã trở về.”

Cùng với thanh âm, từ phòng ngủ một nam sinh khoảng mười bảy mười tám tuổi đi ra, thấy hai người bước vào, hơi hơi sững sốt một chút.

“A, cậu là em trai của y đi, quản lí uống say, tôi đưa y trở về.” Tả Uyên Thần mới nhớ tới còn có người em trai này của y.

Cậu trai cũng không khách khí, trực tiếp tránh ra để cho cậu dìu Trình Trạch Dương đi vào, “Nga, kia cảm ơn nhiều.”

Tả Uyên Thần đỡ Trình Trạch Dương đến phòng ngủ, lại thả vào trên giường, quay đầu lại, quả nhiên trên máy tính đang mở trò chơi, phía trên góc trái cửa sổ trò chơi còn viết người chơi tên —— Hoa, Dĩ Miên.

“này, anh là đồng nghiệp của anh Trạch Dương?” Cậu trai dựa khung cửa, trên mặt hơi có chút ý vị kiệt ngao bất tuần.

Nhưng trước mặt Tả Uyên Thần đây là người đã sớm kiệt ngao bất tuần rồi, rõ ràng không có hiệu lực gì, Tả Uyên Thần khẽ cười cười với nó, “Quản lí đã đưa về, cậu đừng quên cởi quần áo ra trùm y.”

Nói xong cũng không nói tạm biệt, cứ trực tiếp đi ra khỏi nhà y.

Dù sao cùng thằng quỷ không nói lễ phép, cũng không cần phải nói cái gì lễ độ.

Về đến nhà đã hơn mười một giờ, ba mẹ cũng đã ngủ, chỉ có trong phòng Tả Viện Viện còn lộ ra ánh đèn.

Tả Uyên Thần đi đến trước cửa phòng nó, giơ tay lên, nghĩ nghĩ, cuối cùng không gõ đã buông xuống.

Trở lại phòng mình, lên trò chơi, quả nhiên Tả Viện Viện cũng không còn chơi trò chơi, dựa theo tính cách của nó, phỏng chừng cũng muốn biến mất mấy ngày.

Sao người cậu quen biết đều là tính tình thế này?

Nhưng kỳ quái chính là, Hoa, Thiển Miên lại cũng không ở. Cậu login vốn là muốn làm nguyệt lão với Người đẹp Thiển Miên, hửn nhiên cậu không online cũng sẽ không có việc gì, lại mệt mỏi cả đêm, liền chuẩn bị logout.

Nhưng, cậu lại thấy được thân ảnh Trữ Tịnh Trí Viễn ở trong bang phái..

Bang phái: Trữ Tịnh Trí Viễn: quả cam nhỏ, qua đây cho tôi cắn thêm vài ngụm...

Bang phái: Cam của quả cam: cút mẹ cậu!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn:?? Trữ Tịnh sao cậu lại tới đây?

Bang phái: Trữ Tịnh Trí Viễn: Tả Ngạn tới rồi ai, biểu nói ra

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: bang số 1 Hồi Máu, Khuynh Thành tuyển người hàng loạt, cao thủ cấp 50 trở lên ++++++

Tả Uyên Thần lại ngây người một chút.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Hoa đào đã trở lại?

Bang phái: Trữ Tĩnh Trí Viễn: chính là có chuyện như vậy... Hoa đào thay người rồi... Người này vừa đến không nói hai lời đã thay Phó bang chủ tôi bị thương...

Bang phái: Cam của quả cam: tôi nếu mất mặt như vậy, cứ dứt khoát xóa acc...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn:

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: cũng không biết tiểu Mộng Mộng thế nào...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: tôi cũng muốn biết

Xem ra hai người kia có thể không trở về, Tả Uyên Thần thở dài một hơi.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: sao người đẹp Thiển Miên không online?

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: không biết tôi còn tưởng rằng Nhị tỷ phu anh biết...

Bang phái: Hoa cúc tàn, máu đầy đất: cả ngày hôm nay cũng không xuất hiện ...

Bang phái: Trữ Tĩnh Trí Viễn: có lẽ bình giấm chua hôm qua còn chưa ăn hết đi

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: a a a a? Thiển Miên y ăn giấm? Ghen cái gì?

Bang phái: Quả đồng nhi: chẳng lẽ là Tả Ngạn sao? ngao ngao ngao ngao ngao... Chẳng lẽ là ăn giấm với Tiểu Hồ Ly?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: ? Họa thủy,,: Tả Ngạn, anh đầy tội ác

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: óc tưởng tượng của các người thực phong phú, tôi out... Các người tiếp tục...

Tả Uyên Thần lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai tắt trò chơi, trong lòng cũng có chút chấn động, chẳng lẽ Người đẹp Thiển Miên thật sự có ý với cậu?

Tác giả có lời gửi gắm:

Vấn đề quan trọng nhất chính là chuyện công thụ, rất nhiều thân yêu đều cảm thấy Tả Uyên Thần là thụ thụ, nhưng tôi vẫn bố trí cậu ta là một kiện khí công mang chút mùi vị vô lại... Không biết vì sao vô lại tới vô lại lui vẫn có chút nhược, tôi sẽ cố gắng để cho cậu ta cường thêm... Vốn nghĩ Trình Trạch Dương là một ngạo kiều thụ, nhưng hình như cũng không cẩn thận thành nhược thụ có chút biệt nữ... Ngạc... Tôi xác định năng lực của tôi có vấn đề!!!!

Bị tôi nghịch CP của thân iu xin lỗi!!!!

15. Chương 15: Chúng Ta Kết Hôn

Editor: SamLeo

Ngày hôm sau vừa là cuối tuần, lúc Tả Uyên Thần tỉnh đã hơn 9 giờ, lười biếng ngồi dậy, ra khỏi phòng vậy mà nhìn thấy Tả Viện Viện cười ngọt ngào cùng mẹ tuổi hoa ở trên ban công.

Tả Uyên Thần âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi thông thả đi đến phòng bếp lấy bánh mì trong tủ lạnh ăn. Quay đầu lại, Tả Viện Viện đã đến cửa phòng bếp, gương mặt nhìn cậu.

Tả Uyên Thần gặm bánh mì đi qua bên cạnh nó, vẫn không quên đẩy đẩy trán nó, “Nhóc con hư, muốn hỏi cái gì nói đi.”

Tả Viện Viện chu chu môi, tung tăng theo sát cậu đi đến ngồi trước sofa, “Em out anh ta có lại tìm anh gây sự không?”

Tả Uyên Thần thoải mái mà nằm trên ghế sa lon, chân cũng thoải mái mà gác lên bàn, dùng điều khiển mở TV, “Anh ta có thể tìm anh gây chuyện gì... Người đẹp Thiển Miên online, hai người bọn họ phỏng chừng đối mặt xin lỗi. Hơn nữa, đêm qua anh ta hình như cũng không online...”

Tả Viện Viên thuận tay cầm cái gối ôm vào trong ngực, ngồi ở bên cạnh cậu, “Anh... Anh hình như quen biết anh ấy?”

Tả Uyên Thần trong lòng run lên, đột nhiên nhớ lại tối qua Trình Trạch Dương nước mắt óng ánh, cũng tiêu tan ý niệm trêu chọc Tả Viện Viên, “Àn... Quen.”

Tả Viện Viên cũng không thêm nói lại, chỉ dùng tay gắt gao lắc lắc cái gối, Tả Uyên Thần đột nhiên cảm thấy được bánh mì trong miệng có phần khô khan quá, từ trên ghế salon đứng lên đi đến máy nước lọc nhấn một ly nước, rồi ngồi trở lại.

Hai người đều có tâm sự nhìn chăm chăm TV, hồi lâu, Tả Uyên Thần mới thở dài, “thật ra anh ta... Con người anh ta không tồi, em nếu không cứ nói rõ ràng với anh ta đi, miễn cho hai người đều đau khổ.”

Lúc nói xong, tay Tả Uyên Thần không tự giác nắm chặt cái ly, thật không nghĩ tới, mình còn có một ngày sẽ làm mối cho Trình Trạch Dương cùng em gái mình.

Tả Viện Viên cúi đầu, tay phải từ từ nâng lên má trái của mình, “Ha ha, vẫn là quên đi...”

Tả Uyên Thần không thể tin được, lòng mình vậy mà trong khoảnh khắc đó thì trầm tĩnh lại. Hơi hơi sững sốt, dường như không hiểu rõ bản thân tại sao lại như vậy.

Viện Viên nói không chừng có thể sẵn cơ hội này tạo ra bóng ma, mình sao có thể ích kỷ như vậy, chỉ bởi vì bản thân chán ghét tên kia thì bóp chết tình cảm của nó?

Tả Uyên Thần thở nhẹ một hơi, kiềm nén khó chịu trong lòng, “thật ra, anh ta ngày hôm qua... Cũng khóc vì chuyện của em..”

Cơ thể Tả Viện Viên khẽ run một cái, Tả Uyên Thần biết nó nhất định bị xúc động, “Em ngấm lại thật kỹ đi, anh về phòng trước.”

Tả Uyên Thần trở lại phòng, lên trò chơi, đầu tiên mở cột danh sách bạn tốt nhìn nhìn, Hoa, Thiển Miên cũng online rồi, Tả Uyên Thần lập tức M cô.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: Người đẹp Thiển Miên, ngày hôm qua em cũng không onl, tôi rất nhớ em

Gửi qua đợi một lát, lại không có hồi âm, Tả Uyên Thần trong lòng có chút hoảng loạn, thật sẽ không để bọn họ nói trúng rồi đi, chẳng lẽ cô ấy thật sự còn đang ghen, không muốn để ý đến mình sao?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: Người đẹp Thiển Miên? Làm sao vậy?

Như trước chưa có trả lời, Tả Uyên Thần dứt khoát gửi tin tức bưu kiện cho y.

“Người đẹp Thiển Miên sao em không để ý tới tôi?”

Nếu đổi lại trước kia, có người con gái nào cấu kính đùa giỡn với cậu như vậy, Tả đại công tử cậu sớm phát tay áo rồi đi rồi. Nhưng Hoa, Thiển Miên khác biệt, dù sao từ khi chơi trò chơi này tới nay đều là cô ấy dẫn mình, hơn nữa Tả Uyên Thần cũng rất yêu thích tích cách của cô, nếu Người đẹp Thiển Miên thực bởi vì Viện Viên và Trình Trạch Dương từ nay về sau phớt lờ cậu, ít nhiều có chút khó chịu không đúng?

Tả Uyên Thần còn đang rối rắm Hoa, Thiển Miên, bên kia Hoa, Vị Miên lại tìm đến.

Mật ngữ: Hoa, Vị Miên khe khẽ nói với bạn: Tiểu Hồ Ly tại sao không online?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Vị Miên nói: tôi còn muốn hỏi cậu đây, rốt cuộc cô ấy thế nào rồi?

Tối hôm qua say thành như thế, còn khôi phục rất tốt, sáng sớm thì vào trò chơi, cũng không sợ đau đầu, Tả Uyên Thần bĩu môi.

Mật ngữ: Hoa, Vị Miên khe khẽ nói với bạn: cậu nói với cô ấy, cô ấy còn tiếp tục trốn tránh như vậy tôi sẽ thật sự đi tìm ... Lần trước gặp mặt cô ấy còn cho tôi địa chỉ.

Địa chỉ? Gặp mặt? Tả Uyên Thần nhìn lại tuôn ra một cổ tức giận.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Vị Miên nói: làm sao cậu biết người cậu gặp mặt chính là cô ấy? Cậu rất cuộc thích chính là người cậu gặp mặt hay là Viện Viện? Cậu ngay cả mình thích ai cũng không biết còn mỗi ngày muốn gặp mặt gặp mặt, gặp cái đầu cậu!

Chữ gửi đi Tả Uyên Thần lại cảm thấy mình có điểm buồn cười, Trình Trạch Dương có lẽ ngay cả ý mình nói cũng không rõ đi.

Chấn Hoa, Vị Miên đi, tâm tình Tả Uyên Thần càng thêm tồi tệ.

Nắm tay nhỏ của cột bạn tốt chớp chớp sáng lên, Tả Uyên Thần click mở, không ngờ là Hoa, Thiển Miên:

“Tôi ban nãy đang treo máy, thật ngại... Không phải cố ý không trả lời cậu...”

Không ngờ là như vậy, Tả Uyên Thần vô lực vỗ trán, chiếu theo tính cách thiên binh của vị đại tỷ này, làm sao có thể sẽ ăn giấm.

“Tôi còn tưởng rằng em không để ý tới tôi “

“Làm sao có thể...”

Rốt cục có chuyện vừa ý, Tả Uyên Thần tắt bưu kiện, một lần nữa nói với cô ở trong mật ngữ.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: vậy chúng ta đi nguyệt lão đi? Vẫn chưa từng làm vào ban ngày ban mặt a

(Tự: một câu thật đáng khinh --)

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: Được. cậu đang ở tuyến mấy?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: tuyến 1, nguyệt lão chờ em nga

Mới vừa truyền tống đến trước mặt nguyệt lão, thì nhìn thấy tên bị cậu che chắn gọi cậu ở trong Bang phái.

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Tả Ngạn • Tuần Hoàn, cậu nói rõ ràng cho tôi! Rốt cuộc sao lại thế này!

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Vị Miên, cậu lại làm sao vậy?

Bang phái: Hoa, Vị Miên: cậu không cần giả chết, cậu nói cho tôi biết rốt cuộc tại sao lại thế này được không!

Ngón tay Tả Uyên Thần ở trên bàn phím vẫy vẫy, cuối cùng không ấn xuống. Nếu Viện Viện không muốn nói, cậu cũng không thể tự ý nói ra.

Bang phái: Hoa, Vị Miên: tôi xin cậu vẫn không được sao

Bang phái: Hoa, Vị Miên: Tả Ngạn Tuần Hoàn, tôi xin cậu!!!!

Tả Uyên Thần không dám tin nhìn chữ trôi qua soạn soạn trên màn ảnh, trong lòng một trận xao động, Trình Trạch Dương kia, Trình Trạch Dương mỗi ngày lấy chuyện tìm mình gây phiền làm vui, vậy mà vì Viện Viện xin mình?

Vậy mình có nên cảm thấy vui mừng thay em gái không?

Nhưng vì sao trong lòng mình cứ cảm thấy có vẻ ghen khuất không được?

Bang phái: Hoa, Vị Miên: cho một lời thẳng thắn!

May mắn là sáng sớm, đám cú mèo kia cũng vẫn chưa rời giường vào trò chơi, trong Bang phái đều là hai ba con mèo nhỏ bình thường không thích vô giúp vui, bằng không không thể không âm ỉ.

Tả Uyên Thần thở dài, giải trừ che chắn với Hoa, Vị Miên.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Vị Miên nói: tôi biết cậu thật sự thích cô ấy

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Vị Miên nói: nhưng, Tiểu Hồ Ly lần đó cùng cậu gặp mặt, vốn không phải Viện Viện

Nói thế đã đủ nhiều, Tả Uyên Thần kiên quyết không hề tiết lộ nửa câu, nhưng không ngờ, Hoa Vị Miên cũng không tiếp tục hỏi nữa. Tả Uyên Thần mở danh sách thành viên Bang phái, phát hiện y lại logout rồi.

Lại là như thế.

Tả Uyên Thần lên tiếng rửa thềm, Hoa, Thiển Miên cũng đi tới bên cạnh cậu, nhận mời vào đội của cô.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: xin lỗi, Vị Miên tính tình cậu ấy hơi nóng nảy.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: không sao, ha ha.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: tuyến này hơi lag, tôi dẫn cậu đi tuyến 3.

Dẫn? Chuyển tuyến tổ đội không phải không thể chuyển sao? Tả Uyên Thần còn chưa kịp đánh ra thắc mắc trong lòng, người đẹp Thiển Miên đã dẫn cậu tới kinh thành, lại trở về nhà, trở ra trực tiếp đến tuyến 3.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Người đẹp Thiển Miên có nhà sao? Có thể kết hôn nha cầu bao nuôi...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ha ha, đừng nói giỡn.

Thấy cô một bộ có vẻ lãnh đạm, Tả Uyên Thần cũng bắt đầu không thoải mái. Vốn, mọi người đều nghĩ cô có chút ý với cậu, đội khi ngay cả cậu cũng tưởng thật sự, Hoa Nữ Vương người ta hoàn toàn phải sạch.

Tả Uyên Thần từ trước tới đều rất nổi tiếng ở trong đám nữ sinh ít nhiều là có chút bực mình.

Vừa buồn bực, tay còn có phần không thể khống chế.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tôi nói thật tôi cũng mua không nổi nhà... Người đẹp Thiển Miên em hãy thu nhận tôi đi...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: cậu không phải có Tiểu Hồ Ly sao, cậu như vậy...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: nó là em gái tôi...

Đánh ra gửi đi Tả Uyên Thần mới giật mình bản thân vừa mới nói cái gì, vì thế càng thêm ảm ức vội vàng. Nhưng nếu đã nói ra, nước hắt đi rồi, thì không thể nào lấy về, chỉ có thể thêm câu giống như bù đắp lại.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ách... Người đẹp Thiển Miên giữ bí mật cho tôi nha...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ... Tại sao cậu phải gạt người?

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... Đây, tình huống rất phức tạp, tóm lại có nguyên nhân là được...

Tuy nguyên nhân kia bây giờ xem ra cũng không phải quá quan trọng.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cho nên nói người ta còn độc thân

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: vậy được rồi, dù sao có nhà cũng thuận tiện hơn một chút...

Ách... đồng ý dễ dàng như vậy? Tả Uyên Thần kinh ngạc ngẩng cả người.

Chủ ý của cậu chẳng qua chính là trêu ghẹo đùa giỡn người đẹp một chút, cũng giảm bớt một chút tâm tình buồn bực (Tự: thật ra là tâm lý biến thái...), thật không nghĩ đến Hoa Nữ Vương nhìn rất thanh tâm quả dục thực sự sẽ đồng ý.

Nhưng nói thế nào cũng là mình nói, cũng không thể nói với người ta mình đang nói đùa đi? Tuy vẫn không muốn kết hôn trong trò chơi, nhưng nếu đối tượng là Người đẹp Thiển Miên, dường như cũng không tồi.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ách... Cậu không bằng lòng sao? Không sao, tôi chỉ là cảm thấy cậu có nhà thuận tiện hơn đó...

Tả Uyên Thần mới nhớ tới bản thân vẫn chưa đáp lời, vội vàng bành bạch gõ hồi âm.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: sao có thể, Người đẹp Thiển Miên, tôi vui mừng đến mê man chúng ta bây giờ đi kết hôn đi!

Tả Ngạn Tuần Hoàn muốn kết hôn bây giờ cũng là có nguyên nhân, cậu cũng không muốn đợi buổi tối mọi người đều online lại hỏi đông hỏi tây, cũng không phải thật sự kết hôn, bị bọn họ nháo cũng phiền.

Người đẹp Thiển Miên hình như cũng sợ trong chốc lát, mới trả lời lại.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: bây giờ sao? Được rồi... Dù sao cũng chỉ là để thuận tiện.

Không biết sao, Tả Uyên Thần chỉ cảm giác biểu cảm của Người đẹp Thiển Miên trong trò chơi có điểm u oán, thật giống như chính mình là người đàn ông bội bạc ăn xong không chịu trách nhiệm, mà cậu lại mơ hồ có chút chột dạ.

Ấy mà, đối phương nói thế nào cũng là con gái, cứ hồ đồ kết hôn như vậy, chính mình hình như là có phần không chịu trách nhiệm.

Vừa định nói không bằng đợi buổi tối đi, Hoa Thiển Miên đã dẫn cậu trở lại kinh thành.

Tìm được hồng nương, thì đưa đội trưởng cho cậu.

Ngài đã bị bỏ mệnh làm đội trưởng

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: cô ta nói cần nhà trai dẫn đội...

Tả Uyên Thần cũng là thủ thiếu (hiểu rõ kết quả nhưng nhịn không được muốn làm chuyện gì đó), lại không biết sống chết bắt đầu trên ghế.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: dĩ nhiên là chồng em, anh dẫn đội rồi

Hoa, Thiển Miên chưa đáp lời, Tả Uyên Thần cảm thấy cô ấy hình như là xấu hổ. Lâu như vậy mình ít nhiều cũng có chút hiểu cô ấy, cô ấy cũng sẽ không giống nữ sinh khác thẹn thùng nói đáng ghét, gặp chuyện thế này, chỉ biết trầm mặc, nhưng tin tưởng người đầu kia Computer đã đỡ mặt lên.

Cho nên đây chỉ là hôn lễ ý nghĩ nhất thời ở trong lòng cậu dường như cũng hơi có chút chính thức.

Click hồng nương, tiếp nhận nhiệm vụ tình lữ, Tả Uyên Thần cười tuyết lang sư môn tặng, dẫn đầu một lần mang theo Hoa, Thiển Miên đi.

Chẳng qua thật là có chút không thuận tay.

Làm xong nhiệm vụ, hai người trực tiếp đặt tiệc cưới 52W, vào phó bản hôn lễ.

Chúc mừng Tả Ngạn • Tuần Hoàn và Hoa, Thiển Miên kết làm Tàn Tấn chi hảo, trở thành tân nhân thứ 52 của bản sever, chúc hai người răng long đầu bạc, vĩnh dục ái hà

Hệ thống soạn soạn phát ra tin tức này, hai người đã mặc trang phục tân nhân giẫm lên thảm đỏ báai lạy thiên địa.

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Kháo! Mới vừa thức dậy thì được tặng một chấn động lớn như vậy, còn muốn người ta sống hay không a...

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

Cho Người đẹp Thiển Miên một hôn lễ đơn giản như vậy, ngạch... Tả tiểu công hình như là có hơi khốn kiếp...

Nhưng tôi sau này sẽ giúp Người đẹp Thiển Miên báo thù thật tốt... viễn mục...

16. Chương 16: Lễ Cưới Của Chúng Ta

Editor: SamLeo

Hai người kết hôn xong vốn thứ bảy tin tức này làm cho tất cả người trong bang xúc động phần nộ.

Đương nhiên, kích động là bởi vì hôn lễ, tức giận như thế.. Cũng là bởi vì hôn lễ sơ sài!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: họ Tả! bắt cóc Lão Đại của chúng tôi cũng chưa tính, còn tổ chức hôn lễ nghèo kiết hủ lậu như thế! Tôi muốn giết anh anh anh anh anh anh anh anh!!!!!!

Mọi người có thể tưởng tượng một hàng “anh ” thành tiếng vọng của sư tử Hà Đông nào đó.

Bang phái: Dưa của dưa hấu: Tả Ngạn huynh, này là lỗi của anh... Tôi thì không có cách nào cùng bà xã mình kết hôn, anh có thể kết hôn còn không quý trọng... Đến lời dài đi, cho các anh em tàn bạo sẽ tha thứ anh...

Hoa quả mọng đỏ nào đó ghen tị.

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: Kháo!!! Thiển Miên chị vậy mà kết hôn? Có làm hay không a! Còn lấy cái gã yếu ớt như vậy... Tả Ngạn Tuần Hoàn, đến lời dài, nếu anh đánh thắng tôi, tôi sẽ kêu anh là anh rể!

Em trai mười tám tuổi nào đó tuyên bố gả chị.

Tóm lại nguyên nhân của mọi người mặc dù khác biệt, nhưng mục đích chỉ có một, trăm sông đổ về một biển, cho nên, Tả Ngạn • Tuần Hoàn vừa mới đầy 50 của chúng ta cứ khoác áo choàng mỏng manh đứng trên lời dài ở kinh thành.

Cơm trưa vừa qua khỏi, hơn nữa lại là ở tuyến 3, cho nên tình cảnh nhốn nha nhốn nháo trên lời dài vẫn thực là hiếm thấy, nhất là mỗi người trước mặt còn cùng giẫm danh hiệu “Người đẹp Cúc hoa cốc Tả hộ pháp”, “Người đẹp Cúc hoa cốc Đường chủ” linh tinh...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: mọi người đều hạ thủ lưu tình được không... đẳng cấp của tôi thấp hơn mọi người

Trước mặt: Quả đồng nhi: anh còn không biết xấu hổ nói! Hôm nay không ngược anh cúc hoa tàn đầy giường máu chúng tôi cũng sẽ không phải là sói lang xứng chức!

Trước mặt: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: dùng tên tôi hình dung anh ta, quả thực là vũ nhục tên tôi tôi muốn ngược anh ta đến thiên hôn địa ám không biết hôm nay là ngày nào!!!!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn:

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: ngạc... Tôi nói chúng tôi kết hôn không phải như mọi người nghĩ!

Nhưng hiển nhiên lời nói của Lão Đại lần này cũng không có hiệu lực gì, Tả Ngạn • Tuần Hoàn vừa mới chạy ra chiến cuộc lại bị Bông Tuyết bay ghê lắm kéo vào.

Một Thanh y cấp 50 da giòn như thế đối một Thầy thuốc vạn phúc cấp 63 máu dày như vậy còn có thể tùy thời thêm máu lại mang theo bảo bảo thượng hạng, kết quả có thể nghĩ là biết...

Đương nhiên, Thanh y cấp 50 kia cũng hoàn toàn không dám đánh trả thì đúng rồi, chỉ có thể đứng làm chút phòng ngự mặc cho đối phương chém.

Chém xong đi ra ngoài lại tiếp tục được nhớ nhưng.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tôi sai rồi vẫn chưa được sao... Tôi không phải bởi vì có thể lấy Người đẹp Thiển Miên nên kích động sao, mới chờ không được muốn vào động phòng sớm một chút

Trước mặt: Gió Bắc thổi ghê lắm: da mặt còn dày hơn dưa hấu ...

Trước mặt: Dưa của dưa hấu: tôi nên cảm ơn cậu khen tôi sao?

Trước mặt: ? Họa thủy,,: chỉ những lời này còn xuôi tai một chút...

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: mặc kệ, anh nhất định phải bù một hôn lễ cho Lão Đại chúng tôi! Nữ sinh kết hôn sao có thể sơ sài như vậy, a a a a a a a a a a!!!!!!

Tiếng vọng...

Trước mặt: Cam của quả cam: đồng ý đồng ý!

Trước mặt: ? Họa thủy,,: rất tốt rất tốt

Trước mặt: Dưa của dưa hấu: tôi và bà xã cũng đồng ý...

Trước mặt: Tìm bà xã: ai cần anh giúp! Cút mẹ anh!

Trước mặt: Quả đồng nhi: nhưng phải bù thế nào?

Vì thế mọi người đều lặng lẽ ...

Tả Uyên Thần cũng có chút hối hận sự tặc trách ban nãy, cậu có vẻ như hoàn toàn đánh giá thấp mức độ nhiệt tình của các đồng chí, hơn nữa cậu một người đàn ông hôn lễ thế nào không sao cả, chiếu bọn họ nói, con gái dường như đều rất để ý chuyện này.

Nói như vậy, ban nãy làm hình như hơi quá đáng.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: nửa giờ sau đi phở bản tiệc cưới tổ chức hôn lễ, mọi người chuẩn bị, đợi lát nữa thì nhờ mọi người chủ trì ... Hệ thống thì không có cách nào rồi ...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã chờ anh một lát...

Rất tự nhiên sẽ thốt ra miệng hai chữ bà xã, Tả Uyên Thần thấy trên màn ảnh đoàn người cũng ồn ào đi theo, trong lòng lại nảy lên luồng cảm giác thỏa mãn.

Thu nhỏ cửa sổ trò chơi, trực tiếp dùng bạc internet hướng YB.

Nghĩ nghĩ, cứ đi phòng Tả Viện Viện, “Ngạch... Nhóc con...” Thật đúng là hơi khó nói.

“Sao vậy? anh ta lại nói gì với anh?” Vốn Tả Viện Viện đang cầm MP5 ở trên giường xem tiểu thuyết, thấy cậu có vẻ muốn nói lại thôi, thoáng cái ngồi xuống.

“A?” Câu hỏi này lại làm Tả Uyên Thần sững sốt, chốc lát mới hiểu được nó hỏi chính là Hoa, Vị Miên, không khỏi có chút phì cười, “đầu óc em trừ anh ta ra cũng không nghĩ chuyện gì khác sao? Nhanh vào trò chơi, anh và Thiển Miên kết hôn đấy.”

“Ai?” Tả Viện Viện kinh ngạc nhìn chằm cậu, “Kết hôn? Anh và Lão Đại? Sao lại thế này?”

“Nói không rõ... Tóm lại em nhanh vào trò chơi.” Tả Uyên Thần xoay người mở Computer cho nó, “Nhanh lên nha... Trễ không đợi em.”

“Thực háo sắc...” Tả Viện Viện nhỏ giọng cầu nhàu, nhưng cũng vội vàng từ trên giường bò dậy.

Tả Uyên Thần giả vờ không nghe được oán giận của nó, trở lại phòng phát hiện trừ cậu và Hoa, Thiển Miên còn đang đứng trên lô đài, những người khác đã sớm chạy mất dạng.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: a a a a, tôi mua pháo hoa xong rồi... nhanh lên nhanh lên!

Bang phái: Dưa của dưa hấu: nói như vậy, tôi và bà xã cũng có thể kết hôn... khà khà...

Bang phái: Tìm bà xã: cút ngay, quỷ mới với kết hôn anh!

Bang phái: Cam của quả cam: vì Lão Đại mặc niệm một phút đồng hồ...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: cậu cút... Trữ Tinh Trí Viễn kia sao không online?

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: hình như nói công việc sắp bắt đầu rồi, sau này cơ hội lên mong manh...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: tôi nói quả cam cậu sao đổ mắt với nùng tình mật ý của tôi và bà xã như vậy, hóa ra là bị bội tình bạc nghĩa

Bang phái: Quả đồng nhi: quả cam đáng thương... yêu yêu...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: lại là tra công... Tôi xác định, Khuynh Thành sản xuất tra công...

Bang phái: Cam của quả cam: Kháo! dưa hấu thôi! Tôi muốn đi nhà cậu PK người thật với cậu!

Tả Uyên Thần tự mình lập đội ngũ, click mời Hoa, Thiển Miên.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã, vào đội...

Hoa, Thiển Miên rất nhanh vào đội.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: anh đừng gọi tôi như vậy...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Không nên gọi em thế nào? Bà xã sao? Em là bà xã của anh vì sao không cho gọi? Bà xã bà xã bà xã bà xã!

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã ... cũng đến bây giờ em vẫn còn ghét bỏ người ta sao...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: không phải... Tôi không phải ý đó

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: vậy em có ý gì

Tả Uyên Thần phát hiện trêu cô thật sự rất thú vị.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ...

Trong lúc nói chuyện hai người đã đến trước mặt hồng nương, người trong Bang phái cũng đã đợi ở đây, ngay cả Viện Viện cũng đến rồi, nhưng mọi người ít nhiều cũng biết chuyện giữa nó cùng Hoa, Vị Miên, cho nên cũng vẫn rất thức thời không có hỏi nó hai ngày này sao không vào trò chơi.

Cũng tốt ở Hoa, Vị Miên từ lúc out đến bây giờ vẫn chưa online.

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: Nhị tỷ phu anh rốt cuộc đã tới... Tôi đợi đến Hoa nhi cũng cảm ơn rồi

Trước mặt: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: cậu còn gọi anh ấy là Nhị tỷ phu không đối xứng hô cần thận Lão Đại PK cậu...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ha ha, mọi người cũng vào đi thôi, hôn lễ bắt đầu...

Trước mặt: ? Họa thủy,: tôi làm người chủ hôn!!!!

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: tôi làm phù dâu!!!!

Trước mặt: Quả đồng nhi: thật ngại... nhân sĩ đã kết hôn không thể làm phù dâu, khà khà... Cho nên vẫn đừng giành với bọn tôi...

Trước mặt: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: 9494... nhân sĩ đã kết hôn làm khách thì tốt rồi

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: ô ô... Gió Bắc xấu xa... Tôi muốn ly hôn với anh!!!!

Trước mặt: Gió Bắc thổi ghê lắm: ... Bà xã người ta chết cũng không ly hôn!

Nối đuôi nhau bước vào phó bản tiệc cưới, lại tuôn tới bên thảm đỏ, Tả Uyên Thần ở trong Thương Thành mua một đồng pháo hoa, đẩy cả người ném mấy cái.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: có thể bắt đầu chưa... tôi và bà xã cũng sốt ruột rồi

Trước mặt: Cửu Vĩ! Hồ Ly Tinh,: sắc lang...

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: ...

Trước mặt: Hoa, Dĩ Miên: được, mời nam nữ chia ra đứng hai bên trái phải, tôi tuyên bố, hôn lễ bắt đầu!

Nói xong, thả một cái pháo hoa viết tân hôn hạnh phúc.

Trước mặt: ? Họa thủy,: a a a a a a a a a!!!! Tôi mới là người chủ hôn!!!!

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: tân lang tân nương nhất bái thiên địa...

Pháo hoa như trước âm âm phóng, lần này nổ bung chính là đầu bạc răng long.

Tả Ngạn • Tuần Hoàn và Hoa, Thiển Miên cùng ẩn tư thế cúi đầu.

Trước mặt: ? Họa thủy,,: tôi là người chủ hôn!!!!

Trước mặt: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: nhị bái cao đường...

Trước mặt: Dưa của dưa hấu: hân là nhị bái bang chúng mới đúng!!!!

Trước mặt: Tìm bà xã: sao anh không nói thẳng bái anh đi!

Trước mặt: ? Họa thủy,,: a a a a!!! Chết tiệt, bà đây mới là người chủ hôn!!!

Trước mặt: Quả đồng nhi: phu thê giao bái!

Trước mặt: ? Họa thủy,,: tới phiên tôi tới phiên tôi! Đưa vào động phòng!!!!!!

Trước mặt: Cam của quả cam: thật ngại... Người ta còn chưa bắt đầu đối bái mà...

Mọi người: ...

Bái xong thiên địa, pháo hoa một người tiếp một người, lại còn có người thả ra happy birthday cùng lễ quốc khánh vui vẻ...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã...

Tả Ngạn • Tuần Hoàn gọi xong, thì nổ bung một cái pháo hoa, I love you phía trên ở giữa nhiều pháo hoa như thế lại lóe lên chói mắt.

Mọi người vì thế dĩ nhiên bắt đầu ồn ào.

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: a a a a a a a a a a, nội tâm tôi vô cùng kích động!!! Lão Đại và Tả Ngạn tân hôn vui vẻ sớm sinh quý tử a a a a a a a a a a!!!!

Loa: ? Họa thủy,,: Lão Đại tân hôn vui vẻ, sớm chút sinh em bé, tôi muốn làm mẹ nuôi... O()O

Loa: Dưa của dưa hấu: Tả Ngạn huynh và Lão Đại tân hôn hạnh phúc... Nhưng cá nhân tôi cảm thấy Lão Đại nên nhanh đổi xưng hô kêu ông xã...

Bà xã của mình không sửa miệng, cho nên tìm tấm gương nói cho y...

Những lời này hiển nhiên càng chấn động hơn cái pháo hoa kia của Tả Ngạn • Tuần Hoàn, mọi người nháy mắt đã nhốn nháo.

Loa: Cừu Vĩ! Hồ Ly Tinh,,: đúng đúng đúng! Lão Đại kêu ông xã!!!!

Trước mặt: ? Họa thủy,,: kêu ông xã kêu ông xã!!!

Trước mặt: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: a a a a a... Lão Đại kêu ông xã!!! Tôi cảm thấy tình cảnh này thật đáng giá kỷ niệm XD

Trước mặt: Cam của quả cam: kêu ông xã!!!

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: ...

Trước mặt: Hoa, Dĩ Miên: ha ha... chị Thiển Miên

Nếu là tình cảnh hiện thực, phỏng chừng mọi người đã mở miệng đồng thanh hô, Tả Uyên Thần cũng không khỏi phì cười, nghĩ đến Người đẹp Thiển Miên dễ thẹn thùng như vậy ở dưới thúc ép của mọi người sửa miệng, trong lòng lại cảm lòng không đậu bắt đầu chờ mong.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: Lão Đại

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: nhanh kêu đi!

Trước mặt: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: lấy khí phách của Lão Đại ra

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: ...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã

Tả Uyên Thần ngồi ở trước máy vi tính, mơ hồ lại có chút không yên, cô ấy sẽ không thật sự thẹn thùng đến kêu không được đi...

Dường như qua thật lâu, trên màn ảnh mới quét qua hai chữ ——

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: ... Ông xã

Trên màn hình xuất hiện giây phút trầm mặc ngẩn ngui, pháo hoa không nổ, nhân vật cũng không động, ngay cả đối thoại cũng chưa ai xoát ... Ít nhất cũng hơn ba mươi giây, mới có người rút cục nhin không nổi.

Trước mặt: Tím bà xã: dựa vào... thời khắc đáng giá kỷ niệm như vậy, tôi đã chụp màn hình ...

Tác giả có đôi lời tâm sự: Ngày hôm qua suy nghĩ thật lâu, luôn cảm thấy không có hôn lễ Người đẹp Thiển Miên đáng thương giống người ta lúc trước... Cho nên vẫn là quyết định bù một cái cho y...

Chúc hai vị tân hôn vui vẻ, sớm sinh quý tử, nga nga

17. Chương 17: Tình Định Xuất Hiện

Editor: SamLeo

Có lẽ gần đây đoàn người thật sự là rất nhàm chán, nhiệt tình kéo dài một buổi chiều, sau giờ cơm chiều mới từ từ tiêu tan.

Đám người này lúc giải tán vẫn còn rất “tiến bộ” để lại câu, “Biết hai người còn đang trong tuần trăng mật, sẽ không quấy rầy.”

... Quấy rầy còn ít sao? Tả Uyên Thần ngẫm giễu cợt, nhưng đương nhiên rất thông minh duy trì trầm mặc.

Sau khi mọi người giải tán Hoa, Thiển Miên thì càng im lặng, dứt khoát chỉ mang cậu tiếp tục làm nguyệt lão còn chưa xong, không nói câu nào.

Vì thế chịu không được vắng lặng Tả đại công tử lại bắt đầu trêu ghẹo bà xã nhà mình.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã, sau này người ta đã là người của em rồi, phải đối người ta tốt nga

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: ...

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: bọn họ đều đi rồi, anh kêu thẳng tên của tôi đi...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: anh kêu em là bà xã cũng không phải kêu cho bọn họ nghe bà xã bà xã bà xã bà xã...

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: ...

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: kháo, Hoa, Thiển Miên, hóa ra em nuôi một tiểu bạch kiểm, tôi nói tại sao không đồng ý làm bà xã của tôi!

Một cái tên quen thuộc, hơn nữa một câu nói chướng mắt, thoáng cái kéo suy nghĩ Tả Uyên Thần qua.

Mây rậm mắt hoa đào? Đây chính là người thay sau này sao? Nói chuyện kiêu ngạo như vậy, nhìn khiến cho người ta không thoải mái. Tả Uyên Thần thầm nghĩ, cũng gửi một dòng tin tức ra.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã, người này từng theo đuổi em sao? Ánh mắt không sai, chính là không tự biết mình a!

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: tôi không biết anh ta, thật sự, anh ta đột nhiên chạy tới nói muốn kết hôn, tôi không để ý đến anh ta...

Tả Uyên Thần không khỏi lại bật cười, mình chẳng qua là vì chế nhạo cái tên kia, Người đẹp Thiển Miên vậy mà giải thích chân thành như thế, thật sự là càng ngày càng phát hiện cô ấy đáng yêu.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: kháo, mày nói cái gì kia! mày là tiểu bạch kiểm, muốn chết a!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: không biết Hoa đào nghĩ thế nào, đem acc cho cái đũa cặn bã như vậy!

Mặc dù bản thân anh ta cũng không phải là quản lý gì tốt...

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: thảo!

Mới nói xong, Mây rậm mắt hoa đào liền tuyên trạm hai người bọn họ.

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: anh chạy trốn.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: chạy trốn? Không hổ là tiểu bạch kiểm... (#)

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã, người ta sẽ không bỏ lại em

Trả lại Mây rậm mắt hoa đào một chiêu Thất Tinh Trảm Nguyệt, Tả Uyên Thần liền im lặng chờ xem ai chết vào môn phái.

Hoa, Thiển Miên dùng Câu Hồn Nhiếp Phách, thân mình Mây rậm mắt hoa đào lắc lư một cái, nhưng cái vòng màu tím hoàn toàn không có hiển thị.

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: kháo! Không hỗn lên...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã em phun tục

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: thảo! Tiểu bạch kiểm, mày đi chết đi đi!!!

Một con cọp tấn công tới, Tả Ngạn Tuần Hoàn cũng chỉ có thể kịp thấy Hoa, Thiển Miên phát tới một chuỗi dấu chấm lửng...

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên:

Tả Uyên Thần tới môn phái, đáng thương M Người đẹp Thiển Miên.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã em không sao chứ

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ...

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: Hoa, Thiển Miên, tiểu bạch kiểm Tả Ngạn • Tuần Hoàn kia hoàn toàn không xứng với em, làm bà xã của tôi đi, tôi sẽ bảo vệ em thật tốt!

Kháo! Tả Uyên Thần vốn đang cầm cái ly chuẩn bị uống miếng nước, câu tiếp theo thiếu chút nữa sặc chết.

Trong bang cũng nhốn nháo.

Bang phái: Băng Tuyết bay ghê lắm: không phải chứ... Tôi còn chưa nghĩ ra gọi anh là gì đã bị nạy góc tường... ngạch... Tôi nên xem cuộc vui hay mặc niệm cho anh?

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: Thiển Miên... số mệnh đàn ông của chị thật tốt

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Tả Ngạn kia... Vì sao anh luôn cách không được nội dung cầu huyết hai nam tranh một nữ?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tắt cả im miệng cho tôi!

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Mây rậm mắt hoa đào mày là thằng ti tiện, bà xã tao rất kiên trinh với tao, thật ngại, mày vẫn là đi chết đi... ..

Bang phái: Quả đồng nhi: câm miệng??? Woa... Tả Ngạn lần đầu tiên nắm có khí thế như vậy...

Bang phái: ? Họa thủy,,,: chẳng qua loa tiếp theo lên nói vẫn có chút yếu... Em đề nghị anh bắt đầu mắng đi...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: các người muốn tôi và tên cận bã kia mở mắt chửi ở trên loa sao? Tôi là người văn minh

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã... em sẽ luôn chỉ yêu một mình anh chứ...

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: phốc ha ha ha... Chị ấy sẽ chỉ yêu một mình anh...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Dĩ Miên! Ít nói bừa!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: em trai Hoa là nói bừa... ý Lão Đại chính là chị ấy tùy thời sẽ bước vào vòng tay của người khác

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: tôi không phải ý đó, thật sự!

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: tôi không để ý tới anh ta...

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: thật ra em cảm thấy Mây rậm mắt hoa đào kia rất không tệ, chị gả cho anh ta, chúng ta đây là liên hợp cường cường

Thằng nhóc quỷ! Tả Uyên Thần rửa thềm, ngày đó cậu quả nhiên không nhìn lầm, Hoa, Dĩ Miên này chính là cái thằng nhóc quỷ không thức thời!

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Dĩ Miên em lại nói bậy!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: nhóc phân biệt rõ ràng, tôi mới là chồng của chị cậu!

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: phốc... Anh —— rể ——

Mặc dù không biết nó đang cười cái gì, nhưng Tả Uyên Thần khẳng định, nhất định suy nghĩ trong lòng thằng này với cậu không chỗ tốt, sự phẫn nộ với nó lại nhiều hơn mấy phần.

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: Hoa, Thiển Miên, lấy tôi đi, tôi sẽ thương em yêu em hơn cái tiểu bạch kiểm kia, tôi sẽ mãi mãi bảo vệ em!!

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: Tả Ngạn • Tuần Hoàn, tao cho mày biết, Hoa, Thiển Miên sớm muộn gì cũng là của tao... ..

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã... Anh nhìn thấy có người mơ giữa ban ngày mơ hơi nhiều rồi a...

Loa: Gọi tôi XXX: oa khaó, cô gái nào được yêu thích như vậy, cho tôi xem tấm hình nha...

Loa: Cuồng ma loạn thế: tranh giành bà xã a... Có thể tính tôi một phần không?

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: tôi tuyên bố, Hoa, Thiển Miên sẽ trở thành bang chủ phụ nhân của Hồi Mâu, Khuynh Thành! Hoa, Thiển Miên tôi yêu em! Tả Ngạn • Tuần Hoàn, Hoa, Thiển Miên sớm muộn gì cũng là của tôi!

Loa: Loạn Vũ xuân thu: ủng hộ bang chủ... Chúc bang chủ sớm ôm được người đẹp về... Bang chủ up!!!!

Loa: Đường Cầu Cầu: Tả Ngạn • Tuần Hoàn gục xuống! Bang chủ up!!!!

Bang phái: Quả đồng nhi: tại sao mấy người kêu Mây rậm mắt hoa đào đều không quá bình thường --

Bang phái: ? Họa thủy,,: ngạch... riêng tôi cảm thấy tìm bạn đời là chuyện rất bình thường

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: một đám kiêu ngạo!

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: đừng nói chắc chắn như vậy, Mây rậm mắt hoa đào, Hoa, Thiển Miên chỉ có thể là của tao!

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: còn nữa, trông coi tốt chó của mày, đừng cho bọn chúng ra ngoài sủa bậy!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: wow nga Tả Ngạn thật có khí thế cổ lên! Tôi vĩnh viễn ủng hộ anh!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cảm ơn...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: anh không cần cùng anh ta la hét ở trên loa, mặc kệ anh ta nói thế nào...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: thằng đó đã muốn cướp bà xã của anh sao anh có thể mặc nó nói bà xã... em một chút cũng không hiểu tâm tình của anh!

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ngạc nhiên... Tôi cũng sẽ không để ý đến anh ta...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: tôi cảm thấy... Mây rậm mắt hoa đào là một chút phần thắng cũng không có

Bang phái: Quả đồng nhi: đồng ý... không thể nói cho em biết một chút... chị vạn năm không động một chút xuân tâm, tại sao có thể vừa ý thằng cha Tả Ngạn này?

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: cùng xin...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu:

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: khà khà... Bà xã của tôi đương nhiên chỉ có thể coi trọng tôi... đám nhóc con các người đừng không hiểu!

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: tôi tuyên bố, Hoa, Thiển Miên sẽ trở thành bang chủ phụ nhân của Hồi Mâu, Khuynh Thành! Hoa, Thiển Miên tôi yêu em! Tả Ngạn • Tuần Hoàn, Hoa, Thiển Miên sớm muộn gì cũng là của tôi!

Đào Hoa nhỏ đáng thương... Nếu hán biết trong người đẹp cốc thảo luận sục sôi ngất trời, đã sớm ném hán lên chín tầng mây rồi, không biết còn có thể chăm chỉ spam loa như vậy hay không...

Ngày hôm sau Mây rậm mắt hoa đào mặc dù an phận chút ít, không hề spam loa, nhưng lại bắt đầu nhắm mắt theo đuôi theo sát bên người bọn họ.

Làm nguyệt lão? Ân... Có thể, người ta đứng chờ ngay ở trước mặt nguyệt lão, mỗi lần trở về còn giấu cọt một câu.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: nguyệt lão còn muốn nhà gái dẫn ... bà xã Thiển Miên mau đi cùng tôi, đảm bảo toàn bộ hành trình cực nhanh, cho em sắm khoái YY

Đê tiện! Tả Uyên Thần hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng nhìn thân thể nhỏ bé phong phanh của mình, lần đầu có ý nghĩ muốn điên cuồng thăng cấp trong đầu.

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: xin anh đừng đi theo chúng tôi nữa được không?

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: thằng đó làm sao tốt hơn tôi a? Em theo tôi cái gì tôi cũng đưa cho em vẫn chưa được?

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: thiết

Hoa, Thiển Miên cũng không để ý đến hán nữa, trực tiếp nhận nhiệm vụ lại thay đổi cảnh tượng.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã, đưa đội cho anh, anh mang em làm...

Tả Uyên Thần kỳ thật trong lòng vẫn không quan tâm vấn đề ai dẫn đội... Dù sao chỉ là một nhiệm vụ mà thôi, hơn nữa cậu vốn đã chẳng thích dẫn, cho nên cũng rất đương nhiên vào đội của Người đẹp Thiển Miên thì nhún tự động, thật không nghĩ tới cái khác.

Nhưng hôm nay bị Mây rậm mắt hoa đào nói ghen một cổ bức bội, không phải là dẫn đội sao, còn cái gì toàn bộ hành trình cực nhanh, giả B cái gì a!

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: anh đừng để ý lời anh ta...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: dù sao tôi dẫn đội đã quen... Tôi dẫn đi không sao.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... Bà xã em chú ý chút tự tôn đàn ông của anh được không...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ... Đây là một chuyến cuối cùng...

Mặc dù nói như vậy, Người đẹp Thiển Miên vẫn nghe lời mà đưa đội cho cậu, thuận tiện còn ném lên người cậu Uyển Tùng Tử Dục.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: trước tiên đi Xuân Hoa lâu tìm Thiết Bình cô rồi đi Nam Giao tìm Giang Ngọc lang đánh là được rồi

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân... Bà xã...

Tọa kỵ của Tả Ngạn • Tuần Hoàn cũng đã sớm đổi thành sư tử, dựa theo lộ tuyến Hoa, Thiển Miên nói, rất nhanh thì giết xong một cái cuối cùng, thuận tiện còn bung một cái gấp mười kinh nghiệm.

Cho nên nói, chuyện dẫn đội đơn giản như vậy, ai không thể?

Tiếp theo làm cho Tả Uyên Thần rất buồn bực chính là, Mây rậm mắt hoa đào giống như kế thừa truyền thống tốt đẹp của người tiền nhiệm, phỏng chừng cũng là bảo trong bang bất kể ai thấy bọn họ đều báo toạ độ, tóm lại hai người vô luận là ở Phù Vân linh tổ đội thăng cấp hay là đi dạo quanh Giang Nam bắt bảo bảo Đoàn Dự, hẳn cũng có thể sẽ rất nhanh tìm được.

Cả một đám biến thái theo dõi cuồn!

Cuối cùng vẫn là Người đẹp Thiển Miên chịu không nổi logout sớm hơn, Tả Uyên Thần mới nhịn không được phun tục với hắn.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: khát! Mây có thôi hay không a!

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: chỉ cần mây nhường Hoa, Thiển Miên cho tao, thì xong rồi.

Ý là không phải vậy thì không để yên!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tao nhường cô ấy sẽ lấy mây sao? Trẻ con, mây học lớp mấy a?

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: mây cấp quá thấp, bằng không giết mây chết trăm lần rồi! Tóm lại mây nhớ kỹ, Hoa, Thiển Miên sớm muộn gì cũng là của tao.

Nói xong Mây rậm mắt hoa đào ở trước mắt cũng biến mất rồi, Tả Uyên Thần trong lòng buồn bực muốn chết, vì sao cậu cứ lại gặp phải người tâm lý kỳ lạ như vậy?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: có ai rảnh rồi, đến dẫn tôi thăng cấp! Ông đây nhất định trong vòng một tuần vượt qua Mây rậm mắt hoa đào biến thái kia!

18. Chương 18: Hiện Thực Giao Chiến

Editor: SamLeo

Có lẽ là luyện cấp đến quá muộn, Tả Uyên Thần sáng thứ hai thức dậy trễ một chút, làm cho lúc cậu đi đến văn phòng, đã qua giờ làm việc 20 phút.

Hơn nữa Trình Trạch Dương cũng đang ở trước bàn Tô Tú, hơi nghiêng người nhìn Computer của cô, khoe miệng còn mang theo mặt cười hời hợt.

Đáy lòng Tả Uyên Thần vậy mà bất giác hơi hơi run rẩy một chút, trước kia sao không chú ý, bộ dạng người này thật đúng là rất thanh tú xinh đẹp.

Thấy cậu vào, Trình Trạch Dương chỉ hơi hơi sững sốt, cũng không có trợn mày dựng mắt phê bình hành vi đi muộn giống như cậu nghĩ, thậm chí còn khẽ gật đầu với cậu.

Không biết là y uống lộn thuốc hay mình uống lộn thuốc. Tả Uyên Thần lẩm bẩm trong lòng ngồi ở sau bàn công tác.

Tối hôm qua để bọn Bông tuyết dẫn thẳng cấp ở Khổng Tước linh, liên tục quay tới nửa đêm, đốt xong nhân đôi của một tuần rồi mới thả bọn họ đi ngủ, cấp bậc cũng là nhích thêm đến cấp 55.

Lúc ngủ vẫn còn rất không tình nguyện... bây giờ thì một chút tinh thần cũng không có.

Nếu không phải quản lí đang đứng ở cách đó không xa, Tả Uyên Thần thực muốn cứ tiếp tục úp sấp trên bàn ngủ bù.

Tả Uyên Thần xoa xoa mắt khô khốc, đưa tay mở Computer, hai tay chống cằm vô lực bày ra ở nơi này.

Nhạc khởi động máy mới vừa vang xong, cửa phòng làm việc luôn mở liên tục đến tiếng gõ cửa.

Khẩu khẩu...

Người trong văn phòng đều xoay đầu hướng cửa, Tả Uyên Thần là gần cửa nhất, nhìn thấy người tới, cậu không khỏi hơi nheo hai mắt.

Người này chính là chàng trai ở trong nhà Trình Trạch Dương lần y phát sốt thân mật dứt chao y húp, tuổi có lẽ cũng phải nhỏ hơn bọn họ một chút, tướng mạo cùng Tả Uyên Thần tương đương, cũng là một dạng người mẫu nam, nhưng khác biệt với tao nhã của Tả Uyên Thần, trong dung mạo ẩn chứa một chút thù nghịch.

Nhìn thấy thì không vừa mắt, Tả Uyên Thần bĩu môi, người nọ cũng đứng lúc đối mặt cậu, khóe miệng hơi hơi kéo một chút, ánh mắt lướt qua cậu.

Cái nhìn này là biết, hai người tuyệt đối là không cùng bàn.

“Tiểu Nhiên? Em hôm nay sao không đi làm?” Trình Trạch Dương trong lúc bọn họ âm thầm đối mặt tự mình đi kéo cậu trai trước mặt, nụ cười trên mặt càng thêm hết sức ngọt ngào.

Tả Uyên Thần nhíu chặt mày nhìn bọn họ, không chút nào che dấu ánh mắt hung tợn của mình.

Cậu trai bĩu môi, “Không muốn đi thì không đi... Không tâm tình!” Rõ ràng cao hơn Trình Trạch Dương gần nửa cái đầu, nhưng giọng điệu này lại thêm vẻ mặt có chút u oán, nhìn thế nào sao giống đang —— làm nũng...

Thiệt, có phải là đàn ông hay không a. Tả Uyên Thần ngậm giễu cợt.

Trình Trạch Dương vậy mà cười sồ sồ đầu thẳng nhóc đó, xin nhờ, cậu ta lại không phải con nít, Tả Uyên Thần điên cuồng hét trong lòng.

Nhưng chút cảm nhận lung lay không được tâm lý y, Trình Trạch Dương dễ dàng nói thầm với cậu trai, “Anh còn phải làm việc, em trước vào phòng làm việc của anh ngồi đi, đợi hết giờ cùng đi ăn cơm.”

Nói xong xoay người, đối diện vẻ mặt nhăn nhó của Tả Uyên Thần, Trình Trạch Dương rõ ràng sững sốt một chút, đứng nguyên tại chỗ.

Cậu trai lại khẽ cười, chậm chậm vượt qua Trình Trạch Dương đi đến trước bàn làm việc của Tả Uyên Thần, vươn tay, “Xin chào, tôi tên Ngụy Nhiên, là bạn tốt của Trạch Dương.”

Bạn tốt? làm việc lâu như vậy, sao không biết y còn có bạn tốt gì đó, mặc dù trong lòng cực lực bài xích, Tả Uyên Thần vẫn là mặt mang tươi cười vươn tay ra, “Xin chào, Tả Uyên Thần.”

Cậu trai cười toe toét, quay đầu lại nhìn mắt Trình Trạch Dương, “Tôi biết...”

Hử? Biết? Tả Uyên Thần còn chưa kịp nói ra thắc mắc trong lòng, Ngụy Nhiên đã quay người một phen ôm vai Trình Trạch Dương, “Được rồi, đi vào văn phòng anh đi, hôm qua về bản vẽ khuya khoắt, buồn ngủ chết...”

Tả Uyên Thần hung hăng trừng mắt nhìn bàn tay đặt ở trên vai Trình Trạch Dương của cậu ta, Trình Trạch Dương quay đầu, nhìn thấy ánh mắt cậu, dường như có chút hoang mang, Tả Uyên Thần vội vã thu lại tâm trạng.

“hì hì... Hình như ngửi được mùi vị chua chua a...” nhóc con Tô Tú kia không biết lúc nào thì cũng sấp qua đây.

Tả Uyên Thần hiền lành nghiêm mặt gõ đầu của cô một cái, “Biến đi!”

Tô Tú tiếp tục ngồi ở trên bàn cậu rung đùi đắc ý, “Ai... Có hoa có khả năng bẻ chỉ cần bẻ, bị người khác bẻ, anh chính là ngay cả hương cũng ngửi không được.”

“Cái gì a, trong đầu óc em lại suy nghĩ cái gì? Anh nói em không thể bình thường chút sao?” Tả Uyên Thần không kiên nhẫn liếc xéo cô.

Tô Tú xấu xa cười, “Chỉ sợ bây giờ không phải em không bình thường đi.”

Ném lời chọc người buồn rầu không thôi, Tô tiểu thư cứ nhẹ nhàng mà đi, Tả Uyên Thần cứng lại, cũng phản bác không được. Hôm nay bản thân hình như thật sự có điểm khác thường, có lẽ là tối hôm qua thức khuya quá lâu, có chút mơ mơ màng màng.

Dùng sức lắc lắc đầu một cái, Tả Uyên Thần cố gắng làm cho mình chuyển tâm vào công việc.

Công việc kết thúc, Tả Uyên Thần cũng chạy tới trang chủ Mộng ảo Cổ Long down trò chơi, dù thế nào đi nữa sau bàn làm việc của cậu chính là tường, mà trừ bỏ Tô Tú, cũng không còn ai ghé vào trước Computer cậu nhìn, chỉ cần không đặt icon trên desktop thì tất cả OK rồi.

Vào trò chơi, quả nhiên lại không mấy người ở, phỏng chừng vợ chồng son hôm qua bởi cậu bây giờ còn đang ngủ.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: có ai không... Dẫn tôi thăng cấp

Bang phái: Quả đồng nhi: anh không phải đi làm sao?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: trốn việc...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: oa... Vì Lão Đại thật sự bất cứ giá nào ... Đến nhân đôi tuyến 1 tôi dẫn anh...

Bang phái: Quả đồng nhi: tôi cũng đi!

Bang phái: Dưa của dưa hấu: thuận tiện dẫn tôi với bà xã đi, đang không có chuyện gì đây...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: nhân đôi tuyến 1 tập hợp!!!

Tả Uyên Thần ngẩng đầu nhìn nhìn, đoàn người đều cúi đầu ở trước máy vi tính, cũng yên lòng đã đi nhân đôi tuyến 1, lại ở nguyên bảo trong Thương Thành mua mấy cái nhân đôi, mang theo ở trên người.

Đang giết quái giết sáng khoái, đột nhiên trên đầu chiếu lại một nét bóng mờ, Tả Uyên Thần trong lòng run lên, vội vàng thu nhỏ, ngẩng đầu, Tô Tú đang đưa ngón tay sợ hãi chỉ vào cậu, “Anh anh anh... anh... anh đi làm chơi trò chơi?”

“Hừ...” Tả Uyên Thần nhanh chóng che miệng cô, thuận tay click mở trò chơi, nhấn tự động lại thu nhỏ, “Ồn ào cái gì a, cẩn thận Trình Trạch Dương nghe được!”

Tô Tú xoay tròn con mắt, “Không cho em nói? Được a, hì hì...”

Tả Uyên Thần nháy mắt có dự cảm xấu.

“Anh giữa trưa lại mời em ăn cơm a... Em ở nhà ăn công nhân viên ăn ngán muốn ói rồi.” Quả nhiên, gặp được lợi ích tuyệt không bỏ qua, công lực vô sỉ rất có phong phạm của Tả Viện Viện.

Tả Uyên Thần chỉ có thể tự nhận xui xẻo, “được, nhưng, em kiên quyết không thể nói với Trình Trạch Dương anh chơi trò này! Y mà biết anh nhất định không tha cho em!”

“Anh ấy ở chỗ khác biết anh cũng trách em?” Tô Tú bĩu bĩu môi.

“Ân!” Tả Uyên Thần rất nghiêm túc.

Tô Tú không hứng thú gật gật đầu, “Được rồi, em ai cũng không nói, nhưng... Vì sao không thể cho anh ấy biết anh chơi trò chơi ‘Này’?”

“Này” của Tô Tú cần chữ đặc biệt nặng.

“Tóm lại không thể nói!” Tả Uyên Thần trừng cô một cái, cửa phòng quản lí cũng mở ra, hai người bên trong cùng nhau đi ra.

“Quản lí...” Tô Tú lập tức nhảy xuống bàn làm việc cậu, mỉm cười ngọt ngào với Trình Trạch Dương.

Trình Trạch Dương hiển nhiên cũng bị nhiệt tình khác thường của cô kinh sợ, có phần không biết phải làm sao nhìn cô.

“Quản lí cùng vị đẹp trai này ra ngoài ăn cơm sao?” Tô Tú tò mò hỏi.

Trình Trạch Dương gật gật đầu, “Àn... hết giờ rồi, mọi người cũng đi ăn cơm sớm một chút đi.”

Tô Tú quay đầu lại nhìn nhìn Tả Uyên Thần, nháy mắt mấy cái, Tả Uyên Thần lại có dự cảm không rõ.

“Anh Thần đúng lúc muốn mời em dùng cơm, chúng ta cùng nhau đi.” Nói xong còn vô tội quay đầu lại nhìn cậu, “Anh Thần anh không ngại em tìm thêm hai người cùng đi chứ.”

“Không ngại...” Mới là lạ! Tả Uyên Thần trong lòng thầm mắng nhóc con này mấy lần, “Nhưng sợ quản lí không tiện, nói không chừng còn có chuyện với ngài Ngụy.”

Ngụy Nhiên cũng nheo mắt, mỉm cười với Tô Tú, “Cám ơn vị tiểu thư này mời, chúng tôi vừa lúc không có việc gì, cứ —— cung kính không bằng tuân mệnh.”

Cái chân bà nó cung kính không bằng tuân mệnh!

Tô Tú còn ồn ào muốn đi ăn món cay Tứ Xuyên, ánh mắt Trình Trạch Dương hờ hững nhìn Tả Uyên Thần, cười dễ nghị, “Vẫn đừng đi, hôm nay rất muốn ăn Mì xào nước tương, Tô Tú lần trước em không phải còn nói có quán mì ăn rất ngon sao?”

Tả Uyên Thần ngậm thở phào nhẹ nhõm, cũng vội vã phụ họa, “Nếu quản lí muốn ăn, Tiểu Tô tử em cứ nhanh dẫn đường đi.”

Tô Tú vẫn có chút không cam lòng bĩu môi, “Thật vất vả có người mời khách còn ăn rẻ như vậy...”

“...” Tả Uyên Thần không nói gì nhìn cô, “Vậy em còn muốn ăn cái gì?”

Tô Tú mở to mắt một chút, “Không bằng chúng ta đi ăn MacDonald đi!”

Vì thế, đã xuất hiện tình cảnh ba chàng trai mặc âu phục vây quanh cô gái mặc đồ công sở ngồi ở MacDonald toàn là con nít.

Tả Uyên Thần len lén an ủi mình, dù sao cũng không tự làm khổ mình nhiều như ăn món cay Tứ Xuyên.

“Anh đẹp trai quan hệ giữa anh và quản lí Trình là thế nào?” Người ta rõ ràng đã nói tên cho cô biết, cứ kêu anh đẹp trai anh đẹp trai suốt, Tả Uyên Thần xem thường liếc cô một cái, đổi lấy nửa con mắt xem thường tương tự.

Ngụy Nhiên hờ hững nhìn Tả Uyên Thần, “A, bọn tôi xem như... anh em tốt?” Nói xong đưa ánh mắt nhìn về phía Trình Trạch Dương, trong nụ cười còn hơi hơi ám muội.

Ngực Tả Uyên Thần lại khó chịu một chút, ầm ục vội vàng mở miệng, “anh em tốt thì anh em tốt, cái gì gọi là xem như? Chẳng lẽ hai người còn không xác định?”

Trình Trạch Dương trừng Ngụy Nhiên một cái, lại cúi đầu lẳng lặng gặm Hamburger.

“Tôi nói xem như, là bởi vì tôi không biết quan hệ của chúng ta là hơi giống người thân, còn hơi giống người yêu a...” Ngụy Nhiên cười đến càng thêm vô sỉ.

Tả Uyên Thần nghiêm mặt, còn không chưa kịp mở miệng, Trình Trạch Dương liền đột nhiên ngẩng đầu lên, “Ngụy Nhiên em lại càn quấy!”

Ngụy Nhiên thè lưỡi, rõ ràng là người MAN như vậy, làm mặt quỷ vẫn đáng yêu đến cực kỳ, “tình cảm của em bị ngăn trở vẫn giúp anh, anh còn nói em càn quấy...”

Trình Trạch Dương lườm cậu ta một cái, nhìn về phía Tả Uyên Thần, trong mắt lại mang theo chút lo lắng không yên, “Nó nói vậy, anh đừng để ý.”

Tả Uyên Thần tức giận hít một hơi nhưng vui, để ý cái rằm, cậu ta có cái gì hay mà để ý, đáng lẽ là không liên quan chuyện của cậu!

Tô Tú ở một bên lại cười lên tiếng, “Ha ha... Em cảm thấy một chuyện này của em thật sự là không uổng công.”

Mì xào nước tương

19. Chương 19: Tổ Tình

Editor: SamLeo

Tuy mấy ngày gần đây bị Mây rậm mắt hoa đào quấy rầy buồn phiền muốn chết, nhưng cũng có chút lợi ích, Tả Uyên Thần vốn xem rất thờ ơ với đẳng cấp cũng đột nhiên biến thành người điên cuồng thăng cấp, gần ngủ mấy ngày thật sự lên tới cấp 65.

Mặc dù kỹ năng theo không kịp, nhưng Mây rậm mắt hoa đào mỗi ngày đi theo phía sau mong bọn họ cái gì cũng không làm, phỏng chừng chờ cậu điểm xong kỹ năng tên kia còn ngồi ở cấp 63 lắm.

Hôm nay Hoa, Thiển Miên dẫn bọn họ diệt thanh, đưa kia lại bắt đầu cắm điểm ở Ân Tiễn.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: bà xã Thiển Miên đợi chút... đừng đi...

Kháo! Đó là bà xã tao! Tả Uyên Thần hung hăng nhìn chằm chằm màn hình, nhìn Hoa, Thiển Miên bắt đầu đi thật sự dẫn theo một đội người dừng lại ở Ân Tiễn.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: kháo! Cô ấy là bà xã của tao!

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: dù sao sớm muộn gì cũng là bà xã của tao... Tao luyện luyện trước...

Trước mặt: Dưa của dưa hấu: kháo... Gặp qua da mặt dày cũng chưa từng thấy da mặt dày như vậy!

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: tôi không phải bà xã anh, anh không có việc gì chúng tôi đi ...

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: từ từ... Thiển Miên, tôi không kêu được chứ

Kháo! làm nũng với con gái, hay là không phải đàn ông a! Tả Uyên Thần trong lòng rửa thầm (xin... cậu bình thường buồn nôn hơn hẳn...)

Hệ thống: người chơi Mây rậm mắt hoa đào tặng người chơi Hoa, Thiển Miên 10 đóa hoa hồng, độ thân thiết của hai người tăng đến 1000

Mộng ảo Cổ Long độ thân thiết 1000 là hạn mức cao nhất.

Trước mặt: Cam của quả cam: Kháo...

Giang hồ: chúng ta yêu nhau: tôi sát... Lại một kẻ có tiền...

Giang hồ: Chân Trời Phi Tuyết: oán niệm... Vì sao tôi phải khổ cực luyện thân thiết mới có thể kết hôn tôi không muốn kết hôn a a a a a!!!!

Giang hồ: Chân Trời Mưa Rơi: đừng bà xã... Anh sẽ cố gắng kiếm tiền nuôi em... Yêu em chết mất... Sao sao... PS: kẻ vừa mới tặng hoa hồng kia đi chết đi!!!!

Bang phái: Băng Tuyết bay ghê lắm: oa... Đây là ý các người sắp kết hôn sao... ngạc... Lão Đại, nhưng Tả Ngạn làm sao bây giờ?

Bang phái: Quả đồng nhi: tôi cũng muốn hoa hồng có ai muốn tặng người ta không...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: các người câm miệng cho tôi!

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: em không thường cùng tôi luyện thân thiết... Đành phải như vậy, miễn cho lúc kết hôn độ thân thiết chưa đủ!

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: tôi sẽ không kết hôn với anh!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: mẹ nó, mây đến Nam Giao cho tao!

Tả Uyên Thần đầu óc nóng lên, chớp mắt đã lui đội, triệu hồi sư tử chạy tới Nam Giao.

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: Tả Ngạn anh đừng nóng...

Hoa, Thiển Miên quỳnh lên, cũng dẫn theo một đội người đi theo phía sau cậu, Mây rậm mắt hoa đào đương nhiên cũng theo tới xem, một đám người hùng dũng tiến quân về phía ngoại ô nam kinh thành.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: hừ, nếu mây nói vậy không xem là tao ức hiếp mây.

Bang phái: Cam của quả cam: Tả Ngạn anh muốn quyết đấu với Hoa đào sao? Tôi sợ anh sẽ chịu thiệt ai...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: quả cam thối cậu biết mốc a! Việc này liên quan danh dự đàn ông có biết hay không? Nếu có người cướp bà xã của tôi như vậy, tôi liều mạng cũng phải chém hắn! Tả Ngạn, bạn thân ủng hộ cậu

Bang phái: Tim bà xã: thiết làm sao anh ủng hộ anh ta? Giúp anh ta xử lý Mây rậm mắt hoa đào?

Trong giọng điệu của Tiểu Tim Tim tràn đầy ý anh đi cũng là làm bia đỡ đạn...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: bà xã, sao em có thể xem thường anh như vậy anh là nói anh ủng hộ anh ta ở trên tinh thần...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: vì vậy ý của các cậu là Tả Ngạn muốn quyết đấu với Mây rậm mắt hoa đào sao? Ngạch... Tôi có thể hỏi ở đâu không, tôi thật rất muốn đi xem

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: tôi cũng muốn đi tôi cũng muốn đi!!!! mấy ngày gần đây rất buồn chán, niềm vui duy nhất của tôi chính là xem Hoa đào và Tả Ngạn tranh giành thuyết phục Lão Đại...

Bang phái: ? Họa thủy,: sao cậu có thể như vậy!!! Đáng xấu hổ! Vậy... Rốt cuộc đánh ở đâu? Tôi cũng qua cổ vũ Tả Ngạn...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: Kháo... ..

Bang phái: Cam của quả cam: Nam Giao... ngạch... Tôi cái gì cũng chưa nói...

Bang phái: Quả đồng nhi: thật ngại, chúng tôi đều thấy cậu nói... các chị em, ngoại ô nam kinh thành tập hợp

Nếu đổi trước kia, Tả Uyên Thần nhất định sẽ cùng các cô nói mấy câu vui đùa, nhưng lần này, trong lòng chỉ cảm thấy có lửa vù vù cháy lên, nào còn có thời gian nói đùa. Không biết có phải là bởi vì danh dự đàn ông mà Dưa hấu nói hay không, nhưng nhìn thấy Mây rậm mắt hoa đào tặng cho Hoa, Thiển Miên một bó hoa hồng lớn, lại nghĩ nghĩ mấy ngày nay hắn không ngừng quấy rầy, thì giận không được ý nghĩ chặt hắn thành tám khúc!

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: anh đừng nóng giận, tôi thật sự chưa từng nói gì với anh ta, anh đừng nóng giận được không?

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: thực xin lỗi...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: không có việc gì, bà xã, anh biết em không chuyện gì...

Tả Uyên Thần biết Người đẹp Thiển Miên sẽ không để ý hoa đào, nhưng chính là không muốn hắn tiếp tục nhìn chăm chăm cô như hổ rình mồi.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: sao em thêm bạn tốt hắn?

Trong Mộng ảo Cổ Long hoa hồng chỉ có thể tặng cho bạn tốt khác giới.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: tôi thêm Mây rậm mắt hoa đào trước kia, thêm lúc anh ta chưa giết anh... Tôi lập tức xóa anh ta được không?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: không cần

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: hẳn có hay không cũng không là gì... Bà xã... em chỉ có thể là của anh!

Đánh xong hàng chữ này, Tả Uyên Thần liền kéo Mây rậm mắt hoa đào vào chiến đấu.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: hừ, chỉ mày còn muốn giết tao?

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bớt nói nhảm đi! Mày TM sau này ít quần bà xã của ta!

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: tao còn chưa nói cho mày biết, em ấy nếu không bà xã mày, tao còn không có hứng thú lớn như vậy với em ấy!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: MD

Hai người cũng biết nói thêm nữa cũng vô ích, trực tiếp cứ đấu võ.

Mây rậm mắt hoa đào mặc dù không làm việc đảng hoàng mấy ngày như vậy, cấp cũng thấp hơn Tả Ngạn • Tuần Hoàn hai cấp, nhưng kỹ năng sớm đều đầy điểm, hơn nữa luyện chính là song kháng Lục Phiến Môn, bản thân đã chiếm ưu thế rất lớn, lại mang theo bảo bảo thiên tàng tốt, cho nên Tả Ngạn • Tuần Hoàn da mỏng lại là một không xác tử đương nhiên không phải là đối thủ của hắn, chỉ 3 hiệp đã bị quét trở về môn phái.

Bang phái: Thật đáng giận! Bổng bang Đường chủ Tả Ngạn • Tuần Hoàn bị kẻ xấu sát hại, các vị thiếu hiệp đi báo thù cho y a!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: mặc niệm...

Bang phái: ? Họa thủy,,: tôi muốn tổ đội ngược Mây rậm mắt hoa đào một trận...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: không phải chuyện của các người, cũng đừng xía vào...

Tả Uyên Thần lại căm ghét bản thân cuộc sống mỗi ngày ở trò chơi trước kia lười biếng chơi chơi, lần nữa điều khiển nhân vật chạy đến Nam Giao, vừa mới chuyển cảnh thì bị đẩy vào chiến đấu.

Mà đối phương, vậy mà là bà xã Hoa, Thiển Miên của cậu.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã?

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: anh không cần đánh với anh ta... điểm kỹ năng của anh ta đều đầy, thế nào cũng là anh bắt lợi!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã, anh nhất định phải đánh với hắn

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: em muốn anh trở mặt nhìn hắn mỗi ngày quần lấy em sao?

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: tôi không sao... Không để ý tới anh ta là được rồi...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: anh có sao!

Gửi xong, Tả Uyên Thần liền điểm bỏ chạy, trong lòng càng thêm tức giận.

Người chơi Hoa, Thiển Miên cho bạn một đồng bạn Long Vân Nhị gia

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: cho anh cầm, vốn muốn mang thêm đến cấp 60 cho anh... Anh cứ sử dụng trước đi, tốt hơn cái trên người anh một chút...

Trong lòng Tả Uyên Thần vốn đang tức giận không thôi nháy mắt bình tĩnh trở lại, còn thuận tiện chảy từng dòng từng dòng âm áp.

Người chơi Mộng cổ cũng biết, bảo bảo tốt nhất không phải biến dị, mà là hiếm, xác suất gặp được hiếm rất rất nhỏ, gần như toàn bộ nhờ vào nhân phẩm.

Hoa, Thiển Miên vào lúc cậu không online chịu đựng suốt mấy đêm mới có thể bắt một đồng bạn hiếm, lại thế nào dẫn bảo bảo đến cấp 58, cậu không biết chút nào. Vừa online hai người đã ngồi cùng một chỗ, nói vậy Người đẹp Thiển Miên cứ giấu diếm cậu chuyện này cũng mất không ít tâm tư đi.

Cậu còn chưa từng nghĩ làm gì cho cô.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã...

Tiếp theo lại không biết nên nói cái gì.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: làm gì cứ đứng yên? Không dám đánh sao?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã, cổ vũ cho anh!

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ân... Anh cố lên...

Đây có lẽ là lần đầu tiên cô gửi tin tức có diễn cảm đi, Tả Uyên Thần nhìn thấy icon biểu cảm đáng yêu trên màn hình, không khỏi cười lên tiếng, dững khỉ đối mặt với tuyên chiến của Mây rậm mắt hoa đào tăng gấp bội.

Nhưng hiện thật dù sao cũng là tàn khốc tích... Hai người đánh n lần, ngoại trừ một lần Tả Ngạn • Tuần Hoàn RP đột phát bảo bảo và cậu cùng ra bạo kích chém chết Mây rậm mắt hoa đào, còn lại đều là cậu bốn ba qua lại giữa môn phái và Nam Giao.

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: Mây rậm mắt hoa đào, tôi nể anh là bang chủ Hồi Mâu, Khuynh Thành mới nhiều lần khoan nhượng anh, xin anh đừng lòng tham không đáy!

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: tôi không thể nào lấy anh, anh đừng tiếp tục quẩn lấy tôi.

Đây là Hoa, Thiển Miên nói khi Tả Uyên Thần bị đánh về môn phái một lần cuối cùng, chờ cậu lần nữa trở lại Nam Giao thì chỉ còn kịp nhìn thấy câu trả lời của Mây rậm mắt hoa đào.

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: Kháo! Tôi còn chưa từng thấy con gián Thanh y lâu như vậy!

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: ông đây cũng không phải người rất không nói lý lẽ, Tả Ngạn • Tuần Hoàn, cứ dựa vào việc mày hôm nay bị tao giết nhiều lần như vậy, tao cũng biết mày là một anh hùng, sau này tao sẽ không bám chặt bà xã Thiển Miên nữa

Trước mặt: Mây rậm mắt hoa đào: thật ngại... Kêu bà xã quen miệng rồi ...

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Kháo! Đó là bà xã của ông đây! Mây TMD sớm nên rút!

Lòng tức giận của Tả Uyên Thần sớm được Hoa, Thiển Miên hòa tan không ít, Mây rậm mắt hoa đào nói như vậy, mặc dù cảm thấy buồn bực, nhưng cũng không chửi ầm lên.

Trước mặt: Hoa cục tàn, đầy giường máu: tôi sớm biết, cũng sẽ có một kết cục cầu huyết... Chỉ thật sự không ngờ, sẽ cầu huyết như vậy...

Trước mặt: ? Hoa thủy,,: nén bị thương... mặc dù tôi cũng cảm thấy rất cầu huyết chút...

Trước mặt: Hoa, Thiển Miên: được rồi... Mọi người tất cả giải tán đi... Chúng ta tiếp tục diệt thanh

Loa: Mây rậm mắt hoa đào: Tả Ngạn • Tuần Hoàn mày thấy rồi... Ông đây bây giờ buông tha cho Hoa, Thiển Miên, nhưng có ngày mày làm cho y đau lòng, tao nhất định sẽ cướp về!

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghé lẩm: nha đích thực xem mình là nam chính thứ 2 trong phim ngôn tình ...

Loa: Tôi hủ tôi hạnh phúc: tôi đoán là giành không được, hoa đào tả tôi, ...

Nguy cơ tình địch cuối cùng giải trừ, Tả Uyên Thần đột nhiên cảm thấy cô gái áo gấm mào vàng trên màn hình kia với chính mình mà nói dường như không chỉ là bạn bè trên mạng đơn giản như vậy.

Nhìn cô ấy nhấp nhấp cười sư tử dẫn đội ở phía trước, trong lòng ngựa ngựa, phát qua tin tức.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã... Anh hình như thực sự yêu em làm sao bây giờ

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ... Anh đừng lấy tôi đùa giỡn.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: anh không có nói giỡn! Em sao? Bà xã, em yêu anh không?

Tả Uyên Thần chăm chú nhìn màn hình, không tự chủ được hơi nín thở.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ... Đừng nói giỡn được không?

Tả Uyên Thần trong lòng nảy lên, cậu cũng không tin, cô vất vả thức đêm bắt hiểm cho cậu, lại len lén dẫn đến cấp cao như vậy, chỉ là bởi vì cậu là một phần tử trong bang cô!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: mặc kệ! Bà xã... Em không nói anh sẽ spam loa hỏi em!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã bà xã em yêu thích anh không?

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ... Tôi phải làm sao với anh bây giờ?

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: tôi, thích anh...

20. Chương 20: Yêu Qua Mạng Rồi!

Editor: SamLeo

Tả Uyên Thần một bó tuổi chính thức rơi vào vòng tình!

Nhìn thấy câu tôi thích anh trên màn hình, Tả Uyên Thần nháy mắt cảm thấy như trở về thời điểm mới tình đầu trung học, trái tim đập loạn bùm bùm.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã... anh cũng biết chúng ta là lưỡng tình tương duyệt, hi hi...

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ...

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: thật ra anh chính là cảm giác sai... Chờ anh thật sự gặp tôi, có lẽ ngay cả chán ghét cũng không kịp.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: sao có thể... Anh là loại người như vậy sao? Bà xã dù em không xinh anh cũng sẽ thích em...

Tả Uyên Thần đương nhiên cho rằng Người đẹp Thiển Miên nói như vậy, là bởi vì diện mạo.

Thật ra Tả Uyên Thần vẫn không phải nhan khổng, có thể là bởi vì bộ dạng cậu vốn đã rất xinh đẹp, cho nên cũng biết rất nhiều cô gái theo đuổi cậu nói thích cậu cũng chỉ là vừa ý khuôn mặt này của cậu mà thôi. Cậu đối loại người này ban đầu khoan nhượng sau thì phát triển thành chán ghét. Mà mấy cô bạn gái cậu từng nói cũng không phải rất xinh đẹp.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ha ha... Tôi ban này nói giỡn

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: tôi đột nhiên có chút việc, out trước...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: đột nhiên có chút việc, mọi người tiếp tục tổ đi, thật ngại...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: ... bye bye bà xã, phải nhớ anh..

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: bb Lão Đại...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã, phải nhớ anh

Tả Uyên Thần còn rất cố ý rất phách lối chạy đến kênh đội ngũ tạm biệt một lần.

Nương tử của bạn Hoa, Thiển Miên logout

Người đẹp Thiển Miên rất không phối hợp lập tức logout

Đội ngũ: Cam của quả cam: ha... Lão Đại không để ý anh kia...

Đội ngũ: Dưa của dưa hấu: tốc độ Lão Đại logout để cho tôi cảm giác... Chị ấy là bị buồn nôn của anh dọa đi

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: kháo! Các cậu biết cái gì a, em ấy đó là mắc cỡ!

Logout nằm ở trên giường, Tả Uyên Thần ít nhiều vẫn có chút buồn bực, mặc dù nói với bọn họ Người đẹp Thiển Miên là xấu hổ, nhưng trong lòng vẫn là có cảm giác lo lắng không yên.

Cô vội vã logout, bộ dáng thật sự giống như đang trốn tránh gì đó. Cái này dường như thật sự hiểu đau khổ trong lòng nhóc con Viện Viện kia.

Lại nói tiếp, Viện Viện sau khi cậu và Người đẹp Thiển Miên kết hôn chưa từng vào trò chơi, mà Hoa, Vị Miên cũng cùng biến mất.

Tả Uyên Thần lại nghĩ tới tình cảnh Trình Trạch Dương ngày đó rơi lệ ở trước mặt mình, chẳng lẽ hai người thật sự cứ như vậy từ bỏ?

Chuyện tình cảm, bao giờ cũng rất khó nói rõ ràng, Tả Uyên Thần khẽ nhíu mày, nghĩ đến nước mắt của Trình Trạch Dương, trong lòng lại một trận buồn phiền.

“Giống như ngửi được mùi chua a.” lời của Tô Tú lại vang ở bên tai. Tả Uyên Thần vội vàng lắc lắc đầu, đuổi toàn bộ ý niệm không nên có trong đầu đi.

Bên người có hai hủ nữ thật là nguy hiểm, ngay cả suy nghĩ của cậu cũng có điểm không bình thường rồi. Cái loại buồn phiền này, chẳng qua là phản ứng thực bình thường bởi vì thấy một người con trai khóc ở trước mặt mình đi, cũng không thể là thật sự thích giống Tô Tú nói.

Cậu lại không phải đồng tính luyến, hơn nữa, bây giờ đã có bà xã ...

Tả Uyên Thần tự cho là đúng hoàn toàn bỏ qua, nhắm mắt lại an tâm ngủ.

Gần đây Ngụy Nhiên hình như rất rỗi, ba ngày hai lần chạy đến văn phòng bọn họ, hơn nữa tới thì tự nhiên chui vào văn phòng Trình Trạch Dương không ra, đến trưa tiếp tục tung tăng theo sau y đi ăn cơm.

Cậu đương nhiên không cần để ý cậu ta làm chi, cũng không quan tâm bọn họ mỗi ngày đóng cửa văn phòng làm ổ ở bên trong làm gì, nhưng, nhưng.. Đường đường một quản lý, vậy mà lại trốn việc, như vậy dù sao cũng nói không được! Tả Uyên Thần nằm sau bàn công tác, có chút nổi giận tức tối, nhưng cậu ở chỗ này tức tối mình, cũng không làm được cái gì.

Ai bảo quản lý là ở trong văn phòng với quyền mưu riêng tư, mà không phải ở chỗ Tả đại công tử nhìn không được kia!

Tả Uyên Thần ngẩng đầu, quả nhiên lại nhìn thấy nhóc con Tô Tú tựa tiểu phi tiểu nhìn cậu.

Dùng ngón chân muốn cũng biết nhóc con kia lại đang suy nghĩ gì, Tả Uyên Thần bĩu môi, thôi thôi, mặc kệ việc đầu đầu kia, dứt khoát lên trò chơi nhìn xem.

Tình địch nguy cơ đã giải trừ, Tả Uyên Thần cũng không phải thực hứng thú với luyện cấp, hơn nữa Người đẹp Thiển Miên ban ngày cũng không thể nào online, mà Trình Trạch Dương bản thân vốn dự định chính lại trốn chạy không thấy bóng dáng, cho nên không phải vô cùng nhàm chán, giờ làm việc Tả Uyên Thần vẫn không sao vào trò chơi.

Bà xã quả nhiên lại không online, Tả Uyên Thần hơi hơi mất mát một chút, thế nhưng thấy Hoa, Vị Miên đã ở trò chơi.

Tốt, không chỉ giờ làm việc tiếp khách, còn hỗn độn vào trò chơi. (vậy Tả công tử cậu bây giờ là đang làm gì?)

Dù sao sớm cũng không còn hứng thú trên cột y, Tả Uyên Thần dứt khoát làm như không phát hiện, trực tiếp lên tiếng ở Bang phái.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ai đội ít người, mang tôi với...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: ngạc... Chúng tôi chuẩn bị làm 50 sơn trang đầu, Q1, anh tới hay không?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân, tuyển mấy?

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: tuyển 2

Tả Uyên Thần bay đến trạm dịch kinh thành, lại chạy đến đồ phương trước mặt, thì nhận được mời.

Mở lời mời, đội trưởng không ngờ là Mây rậm mắt hoa đào.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Kháo... Một đám phản đồ!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: vừa lúc gặp được... Lại nói người ta không phải không giành Lão Đại với anh rồi sao...

Tả Uyên Thần cũng không phải người hẹp hòi, cân nhắc một chút, vẫn là click đồng ý lời mời.

Đội ngũ: Mây rậm mắt hoa đào: ha, tôi còn tưởng rằng cậu không dám vào!

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cút mẹ mày!

Đội ngũ: Mây rậm mắt hoa đào: kháo, ông đây không muốn cãi nhau với mày mày cho là ông đây sợ mày, tin hay không ông đây tiếp tục theo đuổi bà xã Thiển Miên?

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Kháo... bà xã của tao mới gai mắt mày, mày tiếp tục kêu bà xã Thiển Miên thử xem xem?

Đội ngũ: Tôi hủ tôi hạnh phúc: Tả Ngạn đại nhân tôi thông bạch ([công bái] cùng âm với “ ” sùng bái) anh... Tiếp tục không lưu tình chút nào mắng hấn ta đi, hấn ta hoa đào tả tới chính là thiếu mắng...

Đội ngũ: Mây rậm mắt hoa đào: Kháo, cô là con gái khó ưa!

Một đội người ồn ào, nhưng tuyệt đối không có cảm giác đối địch trước kia, Mây rậm mắt hoa đào này mặc dù miệng tiện một chút, người vẫn rất không tệ.

Mật ngữ: Hoa, Vị Miên khe khẽ nói với bạn: tôi biết là chuyện gì rồi ... anh để Tiểu Hồ Ly nói, bảo cô ấy online, tôi muốn nói chuyện rõ ràng với cô ấy...

Biết chuyện gì rồi? Tả Uyên Thần nghĩ nghĩ.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Vị Miên nói: Họa thủy nói với anh?

Mật ngữ: Hoa, Vị Miên khe khẽ nói với bạn: tôi hỏi cô ta... Tôi cũng biết, anh là anh trai cô ấy, mặc kệ trước kia vì sao anh giả bạn trai cô ấy, tôi chỉ có thể nói, tôi sau này sẽ không để cô ấy đau lòng nữa

Tả Uyên Thần ngẩng đầu nhìn cửa văn phòng vẫn đóng chặt như cũ, trong lòng có cảm thụ nói không nên lời.

Mật ngữ: Hoa, Vị Miên khe khẽ nói với bạn: anh để cô ấy nói, tôi đợi thêm một tuần...

Tả Uyên Thần tức khắc nổi giận.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Vị Miên nói: Kháo! Một tuần? Anh TM luôn nói thích nó thích nó, chẳng lẽ thích này cũng chỉ giá trị một tuần?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Vị Miên nói: ông đây không sẽ tặng em gái mình cho người cạnh bà như anh dần đặt đầu!

Người chơi không tồn tại hoặc người chơi không online

Kháo! Tả Uyên Thần gõ bàn phím một cái thật mạnh, đứng dậy bước tới vặn mở cửa phòng quản lí.

Hai người trong cửa lập tức ngẩng đầu nhìn cậu, Trình Trạch Dương ngồi ở trước máy vi tính, mà Ngụy Nhiên hơi hơi nghiêng người về phía y không biết nói cái gì, biểu hiện trên mặt ngưng trọng, thấy cậu tiến vào, lại đứng thẳng người nhưng mày vẫn nhíu chặt.

“Cậu, Cậu Tả? cậu có chuyện gì sao?” Vẫn là Trình Trạch Dương phản ứng trước, có chút lắp bắp mở miệng hỏi.

Tả Uyên Thần mới tỉnh ngộ bản thân hùng hùng hổ hổ xông vào văn phòng cấp trên hình như là chuyện rất không ổn.

“A! Anh Thần, nghe bọn họ nói anh tìm em a! Em vừa mới đi vệ sinh, không có ở chỗ quản lí...” Tô Tú đứng lúc bước vào, nụ cười trên mặt cũng hơi cứng ngắc.

Bàn làm việc của Tả Uyên Thần ngay đối diện phòng quản lí, ai vào ra đương nhiên chạy không khỏi ánh mắt cậu, Tô Tú nói như vậy không ai tin, nhưng ít nhất hóa giải xấu hổ, “Àn...” Tả Uyên Thần gật đầu, cũng không nói chào, cứ đi thẳng ra ngoài.

Trước bàn làm việc, Ngụy Nhiên dùng âm lượng mọi người có thể nghe được khe khẽ nói bên tai Trình Trạch Dương, “Em cũng biết chuyện tình cảm có điểm phức tạp, nhưng anh đã nói như vậy, em cũng nghe theo anh...”

Tả Uyên Thần cứng đờ, còn chưa kịp quay đầu lại, đã bị Tô Tú một phen đẩy ra, cửa cũng “Cạch” một tiếng đóng lại.

“Em lại cứu anh một lần đi?” Tô Tú vẻ mặt đắc ý.

“Vậy thật đúng là cảm ơn...” Tả Uyên Thần liếc mắt xem thường, “Kháo! Bọn họ thật đúng là đủ mờ ám, nếu không...” Nếu không còn có Viện Viện... Tả Uyên Thần không nói thêm gì nữa.

Tô Tú âm thầm vươn tay ra dấu khinh bỉ, hành vi vừa rồi của anh càng mờ ám đáng phạt?

Suy nghĩ thật lâu, Tả Uyên Thần vẫn nói với em gái, mặc dù lấy cách nhìn của cậu là để tên khốn kia cút càng xa càng tốt, nhưng dù sao Viện Viện còn xui xẻo thích y, đương sự dù sao cũng phải có quyền hiểu rõ sự tình và quyền lựa chọn.

Nhưng nếu y lại làm chi Viện Viện bị thương nữa, cậu Tả Uyên Thần nhất định hủy xương cốt y.

Nhưng hoàn hảo, Người đẹp Thiển Miên vẫn đang online như cũ, không có trốn nữa.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã... Anh còn tưởng em e thẹn đến không dám để ý anh

Vừa logon thì làm nguyệt lão, gần như là hình thức cố định của hai người.

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ... Tôi không có, tôi hôm qua là có chuyện mới out...

Thế nhưng biết cậu rối rắm là cái gì, cô hôm qua logout xem ra thật là đang trốn ... nhưng cũng không biết cô có cái gì phải trốn tránh.

Suy nghĩ của con gái thật đúng là rất khó hiểu.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ần... Anh biết bà xã sẽ không ghét bỏ anh chồng em đúng là rất tuần tú, có muốn nhìn hay không a?

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ha ha...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: không nhìn sao? quả nhiên là ghét bỏ người ta...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: không phải... Tôi không quá thuận tiện...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: không thuận tiện? Không mặc quần áo? anh muốn xem muốn xem!

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: mờ hôi... Không phải... cameras của tôi hư rồi.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... thiệt hay giả vậy a... Vậy em nhanh đi mua một cái nha... Bà xã, anh muốn nhìn em một chút người ta cũng tùy thời chuẩn bị tốt bị em kiểm duyệt rồi...

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: ha ha...

Bà xã cũng quá then thùng đi... Tả Uyên Thần đầy lòng than thở, rất tự nhiên xem lời giải thích từ chối của Người đẹp Thiển Miên thành đối phương sợ cậu ghét bỏ diện mạo, cậu phải thế nào mới có thể bày tỏ uyển chuyển ra, cậu thật sự không để ý cô có đẹp hay không...

Bang phái: ? Họa thủy,,; Lão Đại, chúng ta cần báo danh tham gia bang chiến chứ, bang 10 lần trước chúng ta chưa từng tham gia..

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: Đúng vậy a Đúng vậy a Lão Đại... bang chiến đi! Cuộc sống thực nhàm chán... em muốn phát tiết!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân kia trầm cho phép, ái phi, thỏa mãn chút nguyện vọng biến thái của bọn họ đi!

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: tôi kháo! Tả Ngạn anh càng ngày càng không biết xấu hổ ...

Bang phái: Quả đồng nhĩ: còn trầm, còn ái phi... Anh có phải còn muốn có tam cung lục viện hay không vậy...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ngạch... đừng nói lung tung, trong lòng của tôi chỉ có chỉ có một mình bà xã của tôi... Bà xã, thân thân...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm:

Bang phái: Cam của quả cam: tôi không thể không nói, Tả Ngạn, anh trở nên buồn nôn giống dưa hấu thôi kia rồi!

Bang phái: Dưa của dưa hấu: Kháo, chuyện này liên quan gì ông đây! Ông đây chỉ là yêu thích bà xã của mình như thế nào? Bà xã bà xã anh yêu em, thân thân thân thân...

Bang phái: Tìm bà xã: ít buồn nôn...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ha ha, được rồi, đừng cãi, tôi đi đăng ký bang chiến, mọi người cũng chuẩn bị một chút, thứ sáu tuần này có thể tới đều cố gắng tới...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã, anh sẽ mỗi ngày đến cùng em... Không phải thứ sáu cũng tới...

Bang phái: Quả đồng nhĩ: nôn...

21. Chương 21: Bang Chiến Trước Thời Hạn

Editor: SamLeo

Hệ thống: bản danh sách bang chiến thứ sáu:

Hồi Mâu, Khuynh Thành VS Cười xem mưa gió đời người

Thiên Sứ thích giết chóc VS Người đẹp Cúc hoa cốc

Danh nhân Quốc tế hội tụ VS O. Hoa quả. O

Thịnh hành thiên hạ VS Không gian màu xám

Dẫn đầu Cổ Long VS Vui vui vẻ vẻ

Tung hoành tứ hải VS Tôi ngư xiên nhất

Một bang VS Huyết chiến Cổ Long

Tới thứ năm danh sách bang chiến đã xuất hiện rồi, bởi vì mới mở server một tháng, cho nên Bang phái tham gia cũng không có mấy.

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: Thiên Sứ thích giết chóc? Bang số 2... Người của bọn họ hình như đều rất mạnh a

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ừ... Bọn họ MS chính là đám người cặn bã thường bị người spam loa mắng ức hiếp bang nhỏ

Mỗi trò chơi mỗi server đều phải có một bang kiểu này.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: bọn họ thế nào không cần phải quan tâm, chuẩn bị tốt bang chiến ngày mai thì được rồi...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ngạc... Lại là như thế... Vì sao mỗi chuyện không may đều được tôi gặp phải?

Hôm nay online làm xong nguyệt lão, hai người tách ra làm tiếp sự môn, không nghĩ tới ngay ở trong môn phái, gặp bang chủ Thiên Sứ thích giết chóc.

Người này đủ tự kỷ, vậy mà lại dùng tên chính mình làm tên bang hội.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: anh sao vậy?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: không có việc gì, bà xã, anh xử lý được

Quả nhiên, biến thái kia lại tuyên chiến với cậu... Chẳng lẽ bộ dạng cậu thật sự rất thiếu đánh?

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ... Mày muốn dời bang chiến tới hôm nay?

Trước mặt: Thiên Sứ thích giết chóc: trở về nói cho bang chủ rác rưởi của bọn mày biết, bang rác rưởi của bọn mày không có cửa... ..

Một câu còn khinh thường hai lần, không văn hóa.

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tao cũng hiểu được không có cửa gì, bang chiến với cái bang cặn bã, không có ý gì... Tao vừa thấy đối thủ là bọn mày, thực chẳng muốn đánh nữa

Trước mặt: Thiên Sứ thích giết chóc: thảo. Mày. MA!!!

Cấp bậc của Thiên Sứ thích giết chóc đã đến 70 rồi, phỏng chừng xấp xỉ cao nhất toàn server.

Thích giết người cũng là người cuồng luyện cấp, những lời này nhất định không sai.

Mặc dù Tả Uyên Thần chống cự rất ngoan cường một hồi, nhưng vẫn là rất không trì hoãn bị giết trở về điểm sống lại.

Bang phái: Thật đáng giận! Bổng bang Đường chủ Tả Ngạn • Tuần Hoàn lại bị người sát hại, các vị thiếu hiệp báo thù cho y a!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: ngạc... Tả Ngạn, tôi không thể không nói, anh cư xử vô cùng tốt

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: --

Bang phái: Dưa của dưa hấu: Tả Ngạn... Tôi cảm thấy MS anh là người số lần bị chém nhiều nhất bang chúng ta đi...

Bang phái: ? Họa thủy,,,: đứa trẻ xui xẻo...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: kha... Một đám quỷ bỏ đá xuống giếng

Trước mặt: Thiên Sứ thích giết chóc: ngày mai cho bang rác rưởi bọn mày chờ chết đi

Tả Uyên Thần còn chưa kịp đáp lời, đứa kia đã lại biến mất...

Kha, cho tới bây giờ chưa từng chơi trò nào uất ức như vậy.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ai giết anh?

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Thiên Sứ thích giết chóc... Bà xã đừng để ý, ngày mai cùng ngược hấn ta thì tốt rồi.

Bang phái: Quả đồng nhi: quả nhiên là phong cách của bang biến thái, nghe nói bang chiến hai lần trước chống lại bọn họ đều là bang nhỏ, kết quả trước khi bang chiến đã mở cuộc giết hại quy mô toàn bộ người ta...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: quả nhiên là cặn bã trong cặn bã

Bang phái: Cam của quả cam: để chúng ta thay mặt ánh trăng trừng phạt hắn ta!

Bang phái: Trữ Tinh Trí Viễn: khả khả... mấy ngày không tới, quả cam nhỏ đã trở thành cô gái xinh đẹp rồi

Trữ Tinh Trí Viễn biến mất N lâu lại xuất hiện lần nữa, tin tức này nhất định có lực chấn động hơn Tả Ngạn • Tuần Hoàn bị giết! (chủ yếu cậu ta bị giết quá nhiều lần...)

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: Kháo! Thằng nhóc cậu còn biết xuất hiện a! Tôi còn tưởng rằng cậu không chơi nữa...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: cậu cuối cùng tới rồi... quả cam nát nhà của chúng ta cũng sắp thành hòn vọng phu ...

Bang phái: Cam của quả cam: cút mẹ cậu dưa hấu thôi!

Bang phái: Trữ Tinh Trí Viễn: gần đây công việc bận quá, thực xin lỗi nha... Quả cam nhỏ, lâu như vậy không tới ủng hộ cậu

Bang phái: Trữ Tinh Trí Viễn: Nhưng... cậu cũng không thể thừa dịp tôi không online xóa bạn tốt tôi a...

Trong Mộng ảo Cổ Long chỉ có song phương đều thêm bạn tốt tên mới có thể sáng...

Bang phái: Trữ Tinh Trí Viễn: này...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: không cần kêu... Logout rồi... ... Hai người các cậu không thật sự có JQ đi tôi cũng chỉ nói chơi mà thôi...

Bang phái: Trữ Tinh Trí Viễn: ...

Tả Uyên Thần lại một lần nữa xấu hổ... lực lượng hủ nữ quả nhiên rất hùng mạnh, đã để các cô truyền bệnh hai đôi rồi.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: anh không sao chứ?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: không có việc gì, bà xã... Chẳng lẽ bộ dạng anh rất thiếu đánh sao vì sao mỗi lần bị giết đều là anh...

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ngạc... Trùng hợp đi... anh chớ để ở trong lòng

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: anh cần an ủi... Bà xã... Nói chút lời ngon tiếng ngọt cho anh nghe

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: em e thẹn a... Anh đây, bà xã, thân thân thân thân...

Tả Uyên Thần phát hiện gần đây cậu hình như càng thích chọc ghẹo bà xã Thiển Miên.

Quả nhiên như cậu đoán, Hoa, Thiển Miên dứt khoát không trả lời.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: bang chiến ngày mai, Trữ Tinh cậu tới hay không?

Bang phái: Trữ Tinh Trí Viễn: ngày mai hẳn là không rảnh... Tôi chỉ là tranh thủ lên xem tí... Lập tức phải out

Bang phái: Dưa của dưa hấu: - cậu cố ý đến trêu chọc quả cam a

Bang phái: Quả đồng nhi: tra công... Khinh bỉ...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: tôi muốn tìm cậu cường X cậu nha!

Bang phái: Trữ Tình Trí Viễn: ...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Trữ Tình... Bảo trọng...

Bang phái: Trữ Tình Trí Viễn: a... Gọi tôi rồi! Tôi out... Mọi người bái bai

Mọi người: cậu út đi!

Bang phái: Trữ Tình Trí Viễn: ...

Tả Uyên Thần thật sự rất may mắn bản thân không cùng acc nam nào bên cạnh lôi kéo...

Loa: Thiên Sứ thích giết chóc: Kháo mày MA Hoa, Thiển Miên một nhân yêu! Lại đánh lén ta... Mày M nó thiếu chà đi! Về nhà nhìn MA mày đi thôi, đang theo người ×××× đi!

Loa: Thiên Sứ thích giết chóc: Kháo mày MA Hoa, Thiển Miên một nhân yêu! Lại đánh lén ta... Mày M nó thiếu chà đi! Về nhà nhìn MA mày đi thôi, đang theo người ×××× đi!

Loa: Thiên Sứ thích giết chóc: Kháo mày MA Hoa, Thiển Miên một nhân yêu! Lại đánh lén ta... Mày M nó thiếu chà đi! Về nhà nhìn MA mày đi thôi, đang theo người ×××× đi!

Bị che chắn mấy chữ, vẫn là không chút nào yếu lòng spam ba lần, chỉ có thể nói phá gia chi tử thật sự rất nhiều.

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Thiên Sứ thích giết chóc mày một thằng cặn bã, ai giết người trước mày tại sao không nói a, giết không nổi rồi lại ở đây chít chít xiên xẹo! ... Cút về nhà tự lau mẹ mày đi!

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Thiên Sứ thích giết chóc mày một thằng cặn bã, ai giết người trước mày tại sao không nói a, giết không nổi rồi lại ở đây chít chít xiên xẹo! ... Cút về nhà tự lau mẹ mày đi!

Loa: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: Thiên Sứ thích giết chóc mày một thằng cặn bã, ai giết người trước mày tại sao không nói a, giết không nổi rồi lại ở đây chít chít xiên xẹo! ... Cút về nhà tự lau mẹ mày đi!

Phá gia chi tử cũng là hơn ra tới!

Bà xã vậy mà len lén chạy đi báo thù cho cậu, Tả Uyên Thần trong lòng lại bắt đầu nóng lên, spam mấy loa chửi lại, rồi bắt đầu M Hoa, Thiển Miên.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã yêu em chết mất... Em tốt với anh như vậy, anh không lấy thân báo đáp cũng không được

Loa: Mày rậm mắt hoa đào: Thiên Sứ thích giết chóc mày một thằng cặn bã, ông đây sớm thấy mày không vừa mắt, dám tìm Thiển Miên nhà tao gây chuyện, ông đây đánh mày tìm không thấy mẹ mày ở đâu!

Anh ta vậy mà cũng chạy vô giúp vui, hoàn hảo thu liễm chút không kêu bà xã Thiển Miên nữa, bằng không Tả Uyên Thần lại phải tạc mao nữa.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: vừa lúc gặp hấn ta... Dù sao cũng ngứa tay!

Loa: Thiên Sứ thích giết chóc: Hoa, Thiển Miên cái dụ dỗ không ít người a... Thiếu người lau! Mày rậm mắt hoa đào có chuyện móc mày a, cút về nhà lau mày MA đi!

Loa: ? Họa thủy,,: Thiên Sứ thích giết chóc, mẹ nó mày tới Nam Giao, bà đây không ngược tàn bạo mày, mày còn thật không biết Cúc hoa tại sao đỏ như vậy!

Loa: Bông Tuyết bay ghê lắm: ngạch... Họa thủy, loại người như thế cậu cũng thương? ...

Loa: Thiên Sứ phạm trần: Lão Đại đỉnh! Hoa, Thiển Miên ... Lão Đại UP!!

Loa: Thiên Sứ tình yêu: Người đẹp Cúc hoa cốc rác rưởi... Còn người đẹp đấy, khủng long chứ! Lau!

Loa: Tôi hủ tôi hạnh phúc: còn Thiên Sứ nhỉ... Một đám điều nhân (một kiểu xưng hô nói rõ người đó vô cùng keo kiệt, đáng ghét, nhân phẩm vấn đề), khinh bỉ...

Spam một dãy một dãy Loa, cơ bản còn chưa kịp dừng lại cho người ta thấy rõ đã bị đẩy đi, vì thế GM lại vui vẻ một phen.

Loa: Mày rậm mắt hoa đào: người bang Thiên Sứ thích giết chóc nghe, lập tức tới Nam Giao, mẹ nó không đến đều là Tôn Tử (SB, ngọc B)! Mỗi ngày giết người khác cũng cho bọn mày ném thử mùi vị bị tàn sát...

Loa: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: tao cuộc sống nhàm chán lại muốn khai mở một đóa Hoa nhỏ ... Nam Giao đang đợi chờ... điều nhân thích giết người mau tới nha...

Tả Uyên Thần cũng chạy tới Nam Giao, khắp nơi đều có người của Hồi Mâu, Khuynh Thành và Người đẹp Cúc hoa cúc, lại nhìn không thấy một người bang điều nhân.

Loa: Gió Bắc thổi ghê lắm: ban này mấy thứ điều nhân sửa cái gì a? Không dám tới sao? ...

Loa: Thiên Shạnh phúc ư: Bọn mày hai bang ức hiếp một bang tao, có xấu hổ hay không!

Loa: gọi tôi XXX: Bang điều nhân thích giết người con mẹ nó, lúc chúng mày bang lớn hiếp đáp bang nhỏ bọn tao tại sao không nói? Khuynh Thành và Người đẹp cúc cốc cốc!

Loa: loạn lạc, là giai nhân: đỉnh Khuynh Thành! Người đẹp cốc UP!!

Bầy đàn tranh cãi từng thấy không ít, có nhân khí như vậy vẫn là lần đầu tiên, khoe miệng Tả Uyên Thần hơi co giật.

Có lẽ cũng là bị chửi tức giận rồi, người của Thiên Sứ thích giết chóc thật sự đến đây mấy người, bọn Tả Uyên Thần đã sớm tổ đội tốt rồi, chờ đối phương tổ đội một cái kéo ngay nhóm bọn chúng tới cảnh tượng chiến đấu.

Trước mặt: Mày rậm mắt hoa đào: nhìn cho rõ, ông đây cho mày chết thế nào... Một đám cận bã!

Trước mặt: Thiên Sứ thích giết chóc: mày acc nhỏ cấp 65 còn muốn giết ông đây? Cút mày MB!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: tao không thích con nít miệng đầy thô tục, tiểu Đào Hoa, lên

Giọng điệu giống như lời thoại kinh điển trong phim điện ảnh chó săn—— Hồ Tử, lên!

Trước mặt: Mày rậm mắt hoa đào: Kháo! Mày sai khiến ai đó!

Hai người âm ỉ đã quen, vào lúc đó, cũng không thật sự mắng nhau, chỉ bắt đầu cùng người đối diện đánh nhau.

Nhóm điều nhân có lẽ ăn hiếp người nhiều hơn, cùng acc lớn đánh không phải rất quen, cho nên cũng không phải thật tay giỡn PK, tuy chia đều cấp bậc cao hơn bọn họ một chút, nhưng vẫn bị bọn họ giết cho trở về môn phái.

Ra cảnh tượng chiến đấu, trước mặt cũng đang tranh cãi lợi hại, nhưng cơ bản đều là mấy người hủ nữ thâm niên đang mắng, người bang điều nhân thích giết người sừng sốt không lên tiếng...

Trước mặt: Bông Tuyết bay ghê lắm: một đám cận bã... hóa ra chỉ có thể bắt nạt acc nhỏ... Khinh bỉ chi...

Loa: Mày rậm mắt hoa đào: sao không điên cuồng rồi? Điều nhân thích máu từ nay bị Hồi Mâu, Khuynh Thành và Người đẹp Cúc hoa cúc truy nã toàn server, MD gặp một lần giết một lần!

Trước mặt: Quả đồng nhi: anh dựa vào gì nói chung cả bang chúng tôi

Loa: Thiên Sứ phạm trần: hai bang giết một bang bọn tao... Lau...

Thiên Sứ thích máu chỉ cuối cùng phả ra một câu rồi ngâm nước, biến mất vô tung...

Ai có thể nghĩ đến Mày rậm mắt hoa đào biến thái vậy mà hợp bang Khuynh Thành Người đẹp cốc cốc chứ, rõ ràng trước đó liên tục đuổi giết Tả Ngạn • Tuần Hoàn.

Cho nên nói, biến thái hỗn loạn thể sự luân thường a.

22. Chương 22: Bang Chiến Thắng Lợi!

Editor: SamLeo

Ngày hôm sau bang chiến tiến hành như thường, người của Thiên Sứ thích giết chóc cũng không có vì mất mặt một ngày trước làm rùa đen rút đầu, tinh thần Tiểu Cường vẫn là rất đáng được biểu dương.

Mấy bạn trẻ của Người đẹp cốc cũng tổ đội xong trước ở sơn trang Bang phái, cứ hùng hùng dũng dũng xông tới người chủ trì luận võ Bang phái tuyến 2 vào cuộc.

Người của Thiên Sứ thích giết chóc đã đến không ít, thấy bọn họ tiến vào lại bắt đầu spam chữ chữ toé toét.

Trước mặt: Thiên Sứ phạm trần: MD, một đám 2B, hôm nay không có người của Khuynh Thành, ông đây lau chết chúng mày!

Hoàn toàn không phù hợp một hình tượng Kim Linh nhi đáng yêu... Phỏng chừng cũng là nhân yêu biến thành.

Trước mặt: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: cúc NND mày... Mày MA sao không nhét mày quay về trong bụng trùng tạo, mày là ##%@# %@... @%... &@@ @%@#... @%&% @%! #...

Xen vào ngôn ngữ quá mức bạo lực and mười tám cấm, chúng ta cứ tự động lọc đi lời nói của bạn trẻ Cúc hoa.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ngạch... Đây là con gái sao

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: phốc...

Bang phái: Quả đồng nhi: ...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ông đây vốn cũng không phải là nữ!!!!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: thế nào, ông đây cứ thích làm nhân yêu thế nào thế nào thế nào thế nào thế nào đây!

Tả Uyên Thần không nói gì, mặc dù vẫn không sao thích nhân yêu, nhưng nếu thực gặp phải, cũng không phải con người xen vào việc của người khác. Hơn nữa đứa trẻ Cúc hoa này cho tới nay đều rất được duyên, trừ bỏ có chút chần động, thật không có cảm giác gì khác.

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: cậu ngốc X đi, bây giờ còn ở trong bang cãi nhau, lẩn cầu!

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ... Rõ ràng là anh ta nói tôi là nhân yêu.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Cậu nói cái gì sao? Hèn nào luôn luôn cũng không phát hiện thằng nhãi này là một nam, rõ ràng lại một dạng con gái hẹp hòi, hơn nữa cái tên hủ khí bộc phát kia —— không phải nhóc gay cũng là hủ nam thâm niên.

Bang chiến còn chưa bắt đầu, trước mặt đã muốn ầm ĩ là không thể bung keo rồi, có lẽ đối phương thật đúng là có chút kiêng kị biến thái Mày rậm mắt hoa đào kia, lần này lại không spam trên loa.

Tả Uyên Thần như cũ, là theo ở trong đội Hoa, Thiển Miên, trong đội trừ cậu ra còn có Bông Tuyết bay ghê lắm, vạn phúc Thầy thuốc, chuẩn bị cư gia lý hành. Gió Bắc thổi ghê lắm, Lục Phiến Môn, người cuối cùng là Cam của quả cam, Ngân Câu Tuyết Phường.

Xuất lời thô tục luôn luôn không phải điểm mạnh của Tả Uyên Thần, cho nên cũng chỉ nhìn mấy hủ nữ, ngạch... Còn có hủ nam chiến nước miếng với đối phương, thuận tiện tâm sự cùng bà xã nhà mình.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã... Anh thật kinh ngạc, không ngờ Cúc hoa làm nhân yêu chuyên nghiệp như vậy, anh hoàn toàn không nhìn ra

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: anh rất chán ghét nhân yêu?

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: ngạc nhiên... Cũng không phải, chỉ là có phần không nghĩ tới...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: lúc còn trẻ bị nhân yêu lừa tiền lừa sắc

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ... Phải không? Ha ha...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: nhưng con người Cúc hoa rất tốt...

Bang chiến chính thức bắt đầu, Hoa, Thiển Miên cũng không tiếp tục đáp lời, lực chú ý của Tả Uyên Thần thì chuyển dời đến chiến đấu.

Điểm bọn họ là một acc nhỏ Lạc Đan, đoán chừng là vì tranh thủ thời gian cho đội nhà thanh người.

Trước mặt: Thiên sứ nhỏ nhỏ:

Diễn cảm khinh bỉ của acc nhỏ kia còn bay ở trên đầu, đã bị Tả Uyên Thần một cái Tam liên quét đi ra ngoài.

Thừa dịp thời gian nghỉ ngơi tìm được đội của Thiên Sứ thích giết chóc, quả nhiên là đánh với đội bọn Hoa, Dĩ Miên.

Hoa, Dĩ Miên và Cúc hoa hai người bọn họ dẫn theo ba acc *** hơi nhỏ, luận cấp bậc bình quân của đội bọn họ thấp hơn Thiên Sứ thích giết chóc khoảng 10 cấp, cho nên trừ phi RP bùng nổ, nếu không phỏng chừng không có phần thắng gì.

Cuộc chiến gần giải tán mới có thể nhìn thấy, cho nên mấy người cũng chưa tiến vào.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: Dĩ Miên, các em bên kia thế nào?

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: Kháo... Lập tức hy sinh, chỉ còn lại hai người em và Cúc hoa.

Quả nhiên.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: chờ bọn chúng đi ra không đội đi điểm bọn chúng, Đông nhi tìm đội khoảng cấp 60 của bọn chúng, Dĩ Miên thanh acc nhỏ.

Bang phái: Quả đồng nhi: tuân lệnh!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã thật có khí thế

Mọi người tự động xem nhẹ thổ lộ ý vị của người nào đó.

Hoa, Thiển Miên điểm đội của Thiên Sứ Phạm trần, trừ bỏ Thiên Sứ thích giết chóc, đội này là chủ lực thứ hai của đối phương.

Cấp bậc hai bên không kém bao nhiêu, Tả Uyên Thần điểm cái Phong Lôi Thất Tinh trăm lên Câu tử của đối phương, lại để cho bảo bảo bảo hộ mình, cứ chống cằm nhìn màn hình.

Câu tử của đối phương phong bế Quả cam một cái, không có phong trụ. Quả cam cũng cho câu tử kia móc một chiêu, thành công phong bế!

Đội ngũ: Cam của quả cam:

Đội ngũ: Bông Tuyết bay ghê lắm: bởi vậy có thể thấy được quả cam nhỏ đã từ trong bóng ma của Trữ Tinh chạy ra

Đội ngũ: Cam của quả cam: kháo...

Người đẹp Thiển Miên dùng chiêu Câu Hồn Nhiếp Phách, Hào Vô Huyền Niệm với Lục Phiến Môn đối diện...

Đội ngũ: Gió Bắc thổi ghê lắm: nói này, cái này không phải có xác suất sao, tại sao tôi cảm thấy Lão Đại đều là trăm phát trăm trúng --

Khi nói chuyện Cam của quả cam cũng bị Quỷ Hồn của đối phương trụ lại...

Đội ngũ: Gió Bắc thổi ghê lắm: hoàn hảo hồn không phải tôi...

Đội ngũ: Cam của quả cam: chỉ có thể nói, tôi cùng Lão Đại đối diện không có ăn ý

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ngạch... Chân thành cầu nguyện cậu phong không phải tôi --

Tả Ngạn • Tuần Hoàn nhảy đến tam liên cho Câu tử đối diện, đánh cho đối phương run rẩy mấy cái.

Đội ngũ: Bông Tuyết bay ghê lắm: ân... Lần này thực không có cảm Huyền Mô thắng rất không sáng khoái

Nữ thích khách khác của đối phương là Thập Nhị Liên Hoàn Ổ, bắt đầu được 3 giây, mấy người trừ bỏ Tả Uyên Thần đều chỉ rút tăng máu da. (không có biện pháp, ai bảo cậu ta da giòn)

Sau đó Lục Phiến đối diện rất lộng lẫy cho đội mình miễn toàn bộ...

Đội ngũ: Cam của quả cam: khóc... Tôi đã nói Quỷ Vực biến thái nhất...

Đội ngũ: Bông Tuyết bay ghê lắm: đừng quên cậu cũng bị Hồn

Gió Bắc thổi ghê lắm cũng cho bọn chúng miễn toàn bộ, câu tử của đối phương cũng rất đáng thương giọt quỳ rạp trên mặt đất chơi cạp bùn.

Hai Thầy thuốc cũng điểm Quần Đẳng cho đội ngũ mình, mấy bảo bảo công kích qua, Quỷ Vực của đối phương cũng hy sinh.

Hiệp 2 Thầy thuốc của đối phương cũng chịu vận rủi, bảo bảo đã chết một nửa, mà bên này, Tả Ngạn • Tuần Hoàn cũng nằm trên mặt đất, bảo bảo cũng đã chết hai con.

Thầy thuốc vừa treo cơ bản cũng không sao Huyền Niệm, đối phương bị bọn họ tàn sát toàn bộ rất trắng lẹ.

Đội ngũ: Bông Tuyết bay ghê lắm: Tả Ngạn... Rốt cuộc là anh củi mục hay là Thanh y lâu củi mục đây? Đó là một vấn đề

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: kháo... Cẩn thận lần sau người ta PK cô trước.

Lần này đánh xong, acc nhỏ trong cuộc đã thanh không sai biệt lắm, đội cũng bởi vì có mấy người thể lực không đủ dần dần tập hợp không đồng đều, nhưng hai phe chủ lực vẫn còn rất đầy đủ.

Thời gian nghỉ ngơi vừa qua khỏi, Thiên Sứ thích giết chóc liền điểm Hoa, Thiển Miên.

Trước mặt: Thiên Sứ thích giết chóc: Hoa, Thiển Miên mày là biao tử, từ từ chịu chết đi!

Trước mặt: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: MAMI mày từ nhỏ dùng tã lau miệng cho mày sao? Miệng bẩn như vậy... Hay là trực tiếp ăn phân lớn lên?

Đội ngũ: Cam của quả cam: Tả Ngạn anh anh anh anh anh... Hóa ra miệng anh cũng độc như vậy...

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: đó là, nếu không hẳn ta thường xuyên mắng bà xã tôi, tôi vẫn chẳng thèm độc hẳn ta đấy...

Trước mặt: Thiên Sứ thích giết chóc: KAO MA mày!

Phần đầu cơ bản giống nhau, đều là lối PK cũ, phong câu tử hỗn tay đấm. Quả cam lần này thành công bị phong bế, câu tử của đối phương cao hơn cậu ta khoảng 6 cấp. Hoa, Thiển Miên cũng không hỗn giữ 6S của đối phương, cũng may đối phương cũng không hỗn giữ Gió Bắc.

Đội ngũ: Cam của quả cam: tôi chết không cam lòng a

Đội ngũ: Bông Tuyết bay ghê lắm: pia phi

Kế tiếp... quân đội của đối phương cùng nhau tấn công mỹ nữ Thầy thuốc bạn trẻ Bông tuyết của chúng ta...

Đội ngũ: Bông Tuyết bay ghê lắm: Tả Ngạn anh là mồm quạ đen!!!!

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Một hiệp tiếp tục ngay cả Bông tuyết máu lại dày cũng đi nửa thanh, vội vàng click một cái Quần Đẳng, cũng may câu tử và Quỷ Vực của đối phương lại xui xẻo rơi đến Hoàng Tuyền trước.

Hiệp 2, mũi nhọn của đối phương như cũ hướng vào Bông tuyết, thuận tiện chiếu cổ Tả Uyên Thần một chút, vì thế Tả Uyên Thần lại xúi quẩy làm quỷ chết oan.

Vỏ rồng quả nhiên là không chịu nổi khảo nghiệm thực tế.

Thiên Sứ thích giết chóc dù sao cũng là acc lớn cấp 70, hiệp 3 lại cho Bông tuyết một cái tam liên, cho nên Thầy thuốc của chúng ta cũng nằm trên mặt đất đếm sao.

Thầy thuốc treo, thất bại đương nhiên rồi.

Đội ngũ: Bông Tuyết bay ghê lắm: NND! Một đám BT, một chút cũng không biết thương hương tiếc ngọc!

Đội ngũ: Hoa, Thiển Miên: Tả Ngạn thể lực của anh còn dư bao nhiêu?

Trong Bang chiến chết sẽ rút thể lực, chờ lúc thể lực không đầy 200 cũng sẽ bị tự động truyền tống ra khỏi sân bang chiến.

Tả Uyên Thần nhìn nhìn bản thuộc tính.

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: 212...

Ý nghĩa chính là chỉ chịu đựng được một lần chết nữa.

Đội ngũ: Cam của quả cam: ... Tôi cảm thấy cứ theo đà này, anh là nhất không được gương giọt

Đội ngũ: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cậu có thể tiếp tục chút vui sướng khi người gặp họa

Thời gian nghỉ ngơi vừa qua khỏi, lại bị lôi vào chiến cảnh tượng đấu, vẫn là đội Thiên Sứ thích giết chóc kia, nhưng câu tử và Quỷ Vực đã đổi, có lẽ hai kẻ trước đó đã chết đi ra ngoài.

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: Thiển Miên các người cố lên, chỉ còn lại một đội điều nhân thích máu kia mấy kẻ tầm xàm bọn em đang thanh...

Ban này bị bọn Thiên sứ thích giết chóc đánh bại, Tả Uyên Thần cũng không chú ý bốn phía, còn tưởng rằng bang chiến lần này sắp thua rồi, hóa ra cũng chỉ còn lại một đội này của bọn chúng sao?

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ần...

Đối phương thay đổi hai cấp thấp, cho nên bọn Hoa Thiển Miên lần này lại rất dễ dàng giải quyết bọn chúng, nhưng rất thảm chính là, Tả Uyên Thần rất không may cũng nằm chết dí trên mặt đất.

Chờ lúc một bảo bảo cuối cùng của đối phương bị đánh bay, Tả Uyên Thần cũng bị truyền tống đến trên lôi đài kinh thành.

Kháo! tức khắc đến lượt nhất gương lại đi ra! Tả Uyên Thần rửa thắm, trên lôi đài đều là mấy người bị giết ra của các Bang phái, dứt khoát đều ở trên lôi đài bắt đầu tổ đội đánh, Tả Uyên Thần đứng một hồi, có N người mời cậu tổ đội, chỉ có xuống lôi đài, ở bên cạnh chờ.

Quả nhiên, không đến 1 phút, hệ thống xoạt ra một đồng tin tức, Tả Uyên Thần ở bên trong tìm mấy cái tên quen thuộc.

Cam của quả cam mở Bảo rương, nhặt được một cái “Giác Sắc Song Bội luyện công hoàn”

Hoa cúc tàn, đầy giường máu mở Bảo rương, nhặt được một cái “Thập bộ nhất sát”

Hoa, Thiển Miên mở Bảo rương, nhặt được một quyển sách cũ nát “ Phá niệm Tâm Kinh ”

Bông Tuyết bay ghê lắm mở Bảo rương, nhặt được một quyển sách cũ nát “ liên kích “

Quả Đông nhi mở Bảo rương, nhặt được một quyển sách cũ nát “ U Linh bí tịch “

Hoa, Dĩ Miên mở Bảo rương, nhặt được một cái “Dự địch linh “

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: lau! Cho ông đây cái này... G... M tao lau MA mày!

Hóa ra Cúc hoa còn rất có vị đàn ông, cậu trước kia thế nào cũng không phát hiện?

Bang phái: Quả đồng nhi: oa oa oa... nắm U Linh bí tịch tôi phát rồi phát rồi!!!!

Mấy nhà vui vẻ mấy nhà sầu lo a...

Người chơi Hoa, Thiển Miên cho bạn “ Phá niệm Tâm Kinh “

Trên màn ảnh hiện lên câu này, Tả Uyên Thần mới phát hiện Hoa, Thiển Miên đã đứng ở bên cạnh cậu.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã anh vốn muốn giúp em nhặt cuốn U Linh bí tịch

Phá niệm Tâm Kinh là tâm pháp Thanh y lâu, U Linh bí tịch là tâm pháp xa hoa bất thường của Quỷ Vực...

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: ha ha, tôi đã học rồi ...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: ...

Được rồi, cậu đã sớm biết, bà xã rất có thể nện tiền trên trò chơi.

Bang phái: Dưa của dưa hấu: trong bang ra Phá niệm không... Cho bà xã tôi thu cuốn đó... 60W

Bang phái: Quả đồng nhi: ban này Lão Đại hình như ra cuốn đó...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: thiết... Các người vẫn đừng nghĩ, phỏng chừng Thiển Miên lại cho tên kia ...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: ... Tả Ngạn, tôi nghĩ ra gọi anh là gì rồi... Công tử bột tương đối thích hợp...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

23. Chương 23: Chúng Ta Vỡng Tụ Đi!

Editor: SamLeo

Buổi tối Tả Uyên Thần mới vừa online, thì thấy bông tuyết đang dương dương tự đắc khoe khoang.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: [gogo bảo bảo? Tuyến 1] oa kết kết kết kết kết kết!!!! Thấy không, vừa mới bắt được đáng yêu đi đáng yêu đi! Ghen tị chết các người

Tả Uyên Thần click mở nhìn xem, là bảo bảo rất Q rất đáng yêu, nhưng vừa nhìn cũng không có sức chiến đấu gì, cũng là nữ sinh bông tuyết thích.

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: bà xã... Đó là anh bắt được cho em tốt đi vì bảo bảo này em hai bữa chưa cho anh ăn cơm đi... Chết đói

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: được rồi được rồi, tự anh đi nấu mì tôm ăn...

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: ... Nương tử, em kêu tình trạng vi phu làm sao chịu nổi a

Bang phái: Quả đồng nhi: tôi cũng muốn... Ô... Tìm bạn trăm năm tìm bạn trăm năm, lấy sinh lễ bảo bảo gogo bà đây sẽ đáp ứng lấy chồng

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ha ha... thật ngại, hình như không ai cưới cậu nhưng ai bắt cho tôi gogo tôi cũng sẽ lấy thân báo đáp

Bang phái: Hoa, Dĩ Miên: cậu cứ tiện đi!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: hừm hừ dù sao tôi là người đầu tiên, người đầu tiên a người đầu tiên người đầu tiên nga!

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: người đầu tiên thì thế nào, dù sao cậu cũng mang không được mấy ngày ... trung học hình như khai giảng còn sớm bọn tôi đi...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: trung học? Bông tuyết cùng Gió Bắc không phải kết hôn rồi sao?

Không phải là học sinh trung học ở chung đi... Tả Uyên Thần ***g lộng mỗ hời, mặc dù cậu đối với chuyện sống chung trước hôn nhân không có ý gì, nhưng là trung học cũng hơi quá sớm đi...

Bang phái: ? Họa thủy,,: phốc...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: kháo... cô ta cũng già bà cổ rồi được không, còn học sinh trung học!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: bà đây năm nay mới hai mươi sáu được không!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ...

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: cô ấy là giáo viên trung học

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: tôi không muốn khai giảng tôi không muốn khai giảng tôi không muốn khai giảng... ..

Chẳng trách tính trẻ con như vậy, cùng một đám học sinh trung học ngần ngại hơn biết bao đi, Tả Uyên Thần buồn cười nhìn cô ta như làm nũng điên cuồng hét lên trong đám.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Lão Đại, xem bảo bảo của em đẹp không? [gogo bảo bảo? Tuyến 1]

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ân, thực đáng yêu, ha ha...

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: ha ha, đáng tiếc a, mang không được bao lâu

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Cúc hoa chết! Cần thận tôi tìm người bạo cú cậu!

Bang phái: Quả đồng nhi: mọi người hình như đều sắp khai giảng rồi... Tôi khai giảng cũng sẽ rất ít chơi, nếu không thừa dịp còn có mấy ngày, chúng ta vớng tụ đi em thật muốn nhìn Lão Đại một cái...

Quả đồng nhi vừa nói ra lời này, trong bang lập tức nổ tung.

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: được được, gặp mặt tôi sẽ từ từ trị đóa Cúc hoa đáng chết kia!

Bang phái: Hoa cúc tàn, đầy giường máu: gặp thì gặp, ai sợ ai a nhưng cậu tốt nhất quét nhiều phấn chút, tôi sợ sẽ bị cậu hù sợ

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: kháo! Cậu là Cúc hoa chết tiệt, chồng chồng!! Có người khi dễ em!!!

Bang phái: Gió Bắc thổi ghê lắm: mải miết ăn mì tôm... Anh cái gì cũng nhìn không thấy...

Bang phái: ? Họa thủy,,: phốc... Bông tuyết buổi tối nên cho cậu ngủ trên sàn nhà ...

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: tôi để cho anh ấy ngủ trần nhà!

Bang phái: Dưa của dưa hấu: quả nhiên độc nhất là lòng dạ đàn bà ... Tôi cũng thật muốn gặp mặt bà xã mình

Bang phái: Tìm bà xã: kháo, có cái gì đẹp...

Bang phái: Dưa của dưa hấu: anh cứ thích nhìn!

Bang phái: ? Họa thủy,,: ngạc... Lão Đại, chị cảm thấy thế nào...

Tả Uyên Thần cũng hồi hộp trong lòng, ban nãy bọn họ vừa nhắc tới vớng tụ, cậu đã tâm động rồi.

Một mặt là mọi người cùng chơi trong khoảng thời gian này, cậu cũng muốn gặp mặt, chủ yếu chính là, muốn biết bà xã đến tốt cùng là người thế nào.

Nghĩ đến sắp nhìn thấy cô, trong lòng đã có luồng chờ mong mãnh liệt.

Bang phái: Hoa, Thiển Miên: ngạc... Tôi gần đây đều rất bận, có lẽ không có cách nào đi, mọi người đừng tính tôi...

Tả Uyên Thần nhìn trong lòng một chút, đúng rồi, sớm nên nghĩ đến, cô nhất định trả lời như vậy.

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã... Chẳng lẽ em sẽ không muốn nhìn anh một cái

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: quả nhiên công tử bột... Lặng lẽ...

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: cô đi chết đi!

Bang phái: Tả Ngạn • Tuần Hoàn: bà xã... em cứ đến đi, cũng sẽ không tốn nhiều thời gian...

Bang phái: ? Họa thủy,,: ân... Lão Đại, nghe em không sai, cùng đi đi, cũng phải gặp một lần!

Bang phái: Bông Tuyết bay ghê lắm: Lão Đại... Người ta thông bạch (sùng bái) chị đã lâu rồi, chị cũng không cho người ta chiêm ngưỡng chị một chút sao

Mọi người bấy mồm tám lười khuyên Hoa, Thiển Miên mấy câu, mà Hoa, Thiển Miên hoàn toàn lặn xuống, mấy người kia dứt khoát cũng không quan tâm ý kiến của cô, trực tiếp thêm cô vào bắt đầu thương lượng lộ trình.

Tả Uyên Thần trong lòng rầu rĩ, dứt khoát lại M nàng.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: bà xã... vì sao em không đến? Thật là bận sao?

Bên kia trầm mặc một chút, tâm Tả Uyên Thần cũng đi theo treo lên một chút.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: anh gặp tôi, nhất định sẽ thất vọng

Quả nhiên là vì diện mạo! Tả Uyên Thần nhẹ nhàng thở ra, mở ra danh sách bạn tốt, nhìn thấy cái tên màu tím quen thuộc kia, không khỏi bật cười.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: vi phu bảo đảm, chỉ cần em là một cô gái, anh nhất định sẽ không để ý em trông thế nào! như vậy được chứ...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: đừng nhìn bộ dáng vi phu rất tuần tú, nhưng tuyệt đối sẽ không trông mặt mà bắt hình dong bà xã, em cứ đi!

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: được rồi, chỉ là anh thấy, nhất định sẽ hận tôi...

Hận? Đây cũng không đến nỗi đi? Dù cho gặp mặt hai người thật sự không có cảm giác, mọi người cũng hảo tự hảo tán, cũng không thể phát triển thành hận chứ.

Nhóc con kia, thật sự là nghĩ nhiều quá rồi.

Mật ngữ: Hoa, Thiển Miên khe khẽ nói với bạn: tôi out trước, đột nhiên có chút việc...

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Thiển Miên: không phải đâu, lại như vậy?

Không có người chơi này hoặc người chơi không online

Lau, lại trốn mất... Tả Uyên Thần càng thêm buồn cười, gặp vấn đề không muốn đối mặt cứ như đà điểu, tính chất đặc biệt này của bà xã hình như cũng muốn lợi hại hơn tất cả mọi người.

Nhưng ít nhất cô đồng ý cùng đi rồi, Tả Uyên Thần trong lòng mừng thầm, cũng gia nhập hàng ngũ thảo luận của mọi người.

Phần lớn chơi khu này cách tương đối gần, Tìm bà xã, Quả Đông nhi và hai vợ chồng Bông Tuyết bay ghê lắm đều ở B thị, Dưa hấu và Quả cam ở H thị, còn lại mấy người bọn họ đều ở P thị. Hơn nữa mấy thị đều là kề bên, B thị ở giữa hai thị.

Cho nên mọi người đương nhiên đã định địa điểm tụ họp, quyết định ở B thị, thời gian chính là thứ sáu, thời hạn ba ngày.

Mặc dù chỉ cần đến thứ sáu thì đã gặp mặt, nhưng nghĩ đến bà xã ở cùng một thành phố với cậu, trong lòng vẫn có hơi ngượng ngùng.

Bà xã không online, làm xong sự môn Tả Uyên Thần lại bắt đầu không có việc gì, vừa cùng người trong bang nói chêm chọc cười, vừa chạy đến dã ngoại bắt gogo.

Bà xã dù sao cũng là con gái, nếu ngày mai online nhìn thấy bảo bảo cậu tặng, nói không chừng cảm động, trực tiếp đồng ý gặp mặt cậu sớm hơn.

Ôm theo mục đích rất không CJ, người nào đó thật vui vẻ lượn vòng ở Giang Nam.

Mật ngữ: Hoa, Vị Miên khe khẽ nói với bạn: hôm nay là ngày cuối cùng của một tuần... anh nói với Tiểu Hồ Ly, tôi thật sự chờ không nổi nữa.

Lau, người này khi nào thì online? Tả Uyên Thần thấy nội dung cậu ta viết, tức giận đến giận sôi máu.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Hoa, Vị Miên nói: khát, cậu thích thể nào thể nào!

Chỉ kiên trì tình cảm một tuần, chắc hẳn cũng thấm thiết không được đâu.

Mặc dù nghĩ như vậy, Tả Uyên Thần vẫn có chút lo lắng. Trình Trạch Dương lần đó khóc thành như vậy, thật sự nói từ bỏ thì từ bỏ sao?

Y muốn thực từ bỏ, nhóc con Viện Viện kia làm sao bây giờ?

Nhưng nghĩ đến hình ảnh bọn họ đứng chung một chỗ, Tả Uyên Thần trong lòng lại buồn phiền không hiểu đến hoảng sợ.

Chẳng qua, bất kỳ ai biết cấp trên mình chán ghét muốn trở thành em rể mình đều khó chịu trong lòng a. Phải không?

gogo bắt đến hơn nửa đêm mới bắt được, người khác không phải đều là lập tức có thể gặp được sao? Chẳng lẽ RP cậu thật sự không được?

Tối văn phòng, Tả Uyên Thần còn đang ngáp ngáp dài.

Nhưng kỳ lạ chính là tên nhóc họ Ngụy kia hôm nay không có tới, bất kể như thế nào, tin tức này cũng làm cho cậu lập tức cảm thấy tinh thần sảng khoái một chút.

Trình Trạch Dương cũng hăng hái không cao, Tô Tú mở cửa hai lần, cậu đều từ trong khe cửa thấy y vẫn nằm úp sấp sau Computer, hoàn toàn không làm việc.

Muốn y từ bỏ Viện Viện cũng thật khó khăn a. Tả Uyên Thần trong lòng nghĩ, luồng tinh thần sảng khoái chẳng biết tại sao lại biến mất rồi.

“Uy... Anh nếu phát hiện có người lừa anh, sẽ trả thù thế nào?” Tô Tú giống như âm hồn thối qua, lần đầu tiên trên mặt không xuất hiện nụ cười hề hề xấu xa.

Tả Uyên Thần bị vẻ mặt của nó làm hoảng sợ, “thế nào, có người lừa em sao?”

Tô Tú nhúc nhích, “Cũng không phải... anh nói đi, anh sẽ thế nào? Nếu lừa gạt tình cảm...”

“Gạt anh?” Tả Uyên Thần vỗ vỗ cằm suy nghĩ một chút, “Àn... nếu không phải cố ý thì quên đi, nếu cố ý, còn lừa gạt tình cảm anh... anh có lẽ sẽ hận chết cô ta!”

Tô Tú trừng to mắt nhìn cậu, “Hận?”

Tả Uyên Thần gật gật đầu, “Đúng a, hận! em thực bị người lừa sắc sao?” Trên mặt lộ vẻ ý vị “Ai không có mắt như vậy “.

“Anh đi chết đi!” Tô Tú vỗ cậu một cái, dậm giày cao gót lại chui trở về phòng quản lý, Tả Uyên Thần xuyên qua khe cửa nhìn vào, vậy mà gặp phải ánh mắt của Trình Trạch Dương.

Vội vàng thu hồi tầm mắt, Tả Uyên Thần lại rửa thầm, tại sao nhìn thấy đau thương trong mắt y, trong lòng mình thế nhưng lại lay động một chút?

Nghĩ muốn dứt lốt gogo cho bà xã, cho nên vừa đến thời gian tan tầm Tả Uyên Thần xách túi về ngay. Vừa đến tiểu khu, thì nhìn thấy tam cô lục bà trong tiểu khu này chỉ chỉ trỏ trỏ cậu.

Có cái gì không thích hợp sao? Tả Uyên Thần nhìn nhìn mình từ trên xuống dưới, nút thắt không cài sai, khoá kéo cũng kéo, không có gì không đúng.

Dù sao không ngu ngốc cũng không phải phong cách của đám bà tám này, Tả Uyên Thần xoay người khinh khinh, đi về nhà.

Vừa định chui vào trong phòng mình, lại nhìn thấy, trong phòng khách ngồi cùng cha là một chàng trai quen thuộc không ngờ ——

“Ngụy, Ngụy Nhiên? sao cậu ở nhà tôi!”

—

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Hai ngày nay dùng di động xem một bài văn, tên Bạo lực vú em (sẽ Recommend~), tôi thực thích... giới thiệu mọi người xem một chút a

Kỳ thật tôi rất thích kiểu công thụ này, nhưng không viết ra được... Oán niệm... Cho nên mọi người không comment không góp nhặt hoàn toàn là vấn đề năng lực của tôi.. Tôi lần này cuối cùng nghĩ thông suốt rồi... Ngạch...

Còn có, khi tôi viết chương trước, đột nhiên cảm thấy Cúc hoa là một tiện thụ sẽ rất mạnh rất mạnh, cho nên, giới tính của Cúc hoa là tôi vừa mới quyết định, nếu trước đó cậu ta từng nói bà đây gì gì đó... Mọi người 54 trước đi, tôi sẽ sửa... Đỉnh nắp chạy trốn...

24. Chương 24: Chính Thức Gặp Mặt

Editor: SamLeo

Cha Tả nhìn nhìn cậu, vẻ mặt nghiêm túc trước sau như một, “Tiểu Thần, con quen biết ngài Ngụy?”

Tả Uyên Thần đầu óc còn có chút mê mẩn, gật gật đầu với ba ba, “Cậu ấy là bạn của quản lí con...” Nói tới đây, trong đầu Tả Uyên Thần dường như hiện lên một đường tia chớp, thoáng cái bắt đầu trấn tĩnh.

“Cậu... cậu là...” cậu có phần không dám tin chỉ vào Ngụy Nhiên.

Ngụy Nhiên hoàn toàn mất hết dạng vô lại khi ở văn phòng Trình Trạch Dương, rất lễ nghi từ trên ghế salon đứng dậy, gật đầu cười với cậu, “Tôi chính là Hoa Vị Miên, thật khéo a, Cậu Tả.”

Cha Tả cau mày đứng lên, nặng nề thở dài, “Mấy đứa đã quen biết, tiểu Thần con hãy cùng Ngụy Nhiên từ từ trò chuyện, mấy đứa người tuổi trẻ làm cái gì, ba cũng không hiểu. Mẹ con và Viện Viện mua thức ăn sắp về rồi, ba đi đón bọn họ.”

Cha Tả nói xong, hoàn toàn không để cho Tả Uyên Thần cơ hội cự tuyệt, liền chấp tay sau đít đi ra cửa.

Còn gọi cậu ta Ngụy Nhiên? Còn đi mua đồ ăn? Xem ra thời gian nhóc này tới không ngắn! Trong đầu Tả Uyên Thần hỗn loạn như cũ, hơi gượng gạo mở miệng, “Cậu là Hoa Vị Miên? Vậy, vậy Trình Trạch Dương anh ta...”

Ngụy Nhiên giống như không nghe hiểu cậu nói cái gì, nhưng ý cười trong ánh mắt từ sau khi Cha Tả ra cửa đã biến mất, “Trạch Dương? Anh ấy làm sao?”

Hoa Vị Miên là kẻ trước mắt này, Hoa Dị Miên cũng đã sớm gặp qua vào đêm Trình Trạch Dương uống say rồi, Trình Trạch Dương là ai, câu trả lời miêu tả sinh động.

Ánh mắt Tả Uyên Thần nhất thời bắt đầu sắc bén, “Trình Trạch Dương rốt cuộc là ai?”

Ngụy Nhiên hừ lạnh một tiếng, còn chưa kịp mở miệng, trên cửa đã truyền đến thanh âm mở khóa, hai người không hẹn mà cùng nhìn về phía cửa, đầu tiên vào là Cha Tả Mẹ Tả, đều xách một túi lớn đồ ăn, sau cùng Tả Viện Viện mới đi từ từ vào, cũng xách chút đồ ăn, vào cửa ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn ông anh mình, nhìn nhìn Ngụy Nhiên, liền cúi đầu, trên mặt còn lộ ra chút đỏ hồng nhàn nhạt, nào còn nửa điểm hình tượng tomboy bình thường.

“Mấy đứa sao đều đúng? Tiểu Thần, con thực rất không hiểu chuyện! Ngụy Nhiên, mau ngồi mau ngồi, hôm nay bác làm cho con món thịt kho tàu xương sườn, Viện Viện nhóc con kia thích ăn món này nhất.” Mẹ Tả xem Ngụy Nhiên như con cháu trong nhà, thuận tiện còn không đếm xỉa con trai mình.

“Ha ha, bác, vậy cảm ơn trước vậy! con cũng rất thích ăn xương sườn.” Ngụy Nhiên vừa nói vừa nhận lấy đồ ăn trong tay Cha Tả Mẹ Tả, tự nhiên dắt tay Tả Viện Viện vào phòng bếp. Tả Viện Viện hơi hơi giãy dụa một cái, đã đi theo cậu ta vào.

Tả Uyên Thần cũng không quan tâm cậu ta rốt cuộc làm sao dụ dỗ già trẻ nhà mình xem cậu ta như người thân, trong lòng tràn đầy buồn bã, vẫn không thể chấp nhận cái sự thật hiển nhiên kia.

Trình Trạch Dương chẳng lẽ, là bà xã?

Cậu không thể tin được, cách nhiều năm như vậy, bản thân vậy mà lại bị nhân yêu lừa một lần!

Ngụy Nhiên và Viện Viện cùng mẹ ở trong phòng bếp nấu cơm vừa nói vừa cười, Tả Uyên Thần vô tri vô giác vào phòng, cũng không còn xúc động tặng bảo bảo cho Hoa, Thiển Miên, trực tiếp vùi đầu vào trong chăn.

Từ lần bị nhân yêu lừa hồi trung học, Tả Uyên Thần cũng chưa từng ở trong trò chơi kết hôn nữa, nếu đều là giả, vậy không bằng không cần.

Lần kết hôn này, bắt đầu do vui đùa, đến bây giờ dường như thật sự thích cô gái gốc gác kia, cậu dĩ nhiên vẫn luôn không ngờ, cô bé này, có thể là nam.

Lại còn lừa cậu, nói cái gì thích, mẹ nó!

Tả Uyên Thần đột nhiên từ trên giường đứng dậy, đi qua mở Computer.

Lên trò chơi, Hoa, Thiển Miên không có online.

Nghĩ tới hôm nay y vẫn gục ở trên bàn, chắc là biết hôm nay Ngụy Nhiên sẽ tìm đến Viện Viện đi.

Toàn bộ ngay cả trò chơi cũng không dám lên?

Bang phái: Dưa của dưa hấu: Tả Ngạn tới rồi! Ngày mốt sẽ tụ họp rồi, đừng quên xin phép

Tụ họp?

Được rồi, chỉ là anh thấy rồi, nhất định sẽ hận tôi...

Tả Uyên Thần lại nghĩ tới lời nói khi cô đồng ý tụ họp, hận? Chẳng lẽ chính là chỉ cái này? MA (một từ chửi, chửi thề), trái lại rất tự mình hiểu lấy!

Bang phái:Tả Ngạn • Tuần Hoàn: ân... Tôi sẽ nhớ rõ.

Cậu đi xem thử, đến lúc đó, Trình Trạch Dương muốn đổi mặt cậu thế nào!

gogo bảo bảo còn đặt ở trong danh sách đồng bạn của cậu, Tả Uyên Thần chợt cảm thấy vất vả của mình ngày hôm qua là buồn cười như vậy.

“Tiểu Thần, đi ra giúp bưng chén đĩa, xem Ngụy Nhiên người ta đến làm khách cũng đang giúp, con chỉ biết chơi trò chơi!” Mẹ Tả ở bên ngoài quát lên, trong lời nói còn tràn đầy khen ngợi Ngụy Nhiên.

Tả Uyên Thần cũng không trả lời, trực tiếp rút phích cắm Computer, cũng ra khỏi phòng giúp dọn dẹp bàn chuẩn bị ăn cơm.

Nhìn thấy bày một bàn thức ăn phong phú, Tả Uyên Thần mới biết hóa ra cậu đã nằm dí ở trong phòng rất lâu rồi. Trên bàn cơm Mẹ Tả vẫn cùng Ngụy Nhiên thân thiện trò chuyện, Tả Viện Viện về mặt nữ sinh nghiêng tai nghe, Tả Uyên Thần lại hoàn toàn nghe không vào.

“Tiểu Thần, Ngụy Nhiên người ta lần đầu đến, còn là người con quen, sao con ngay cả một câu cũng không nói, còn về mặt đau khổ, biết lẽ phép không!” Mẹ Tả vẫn không quên quở mắng cậu hai câu.

Ngụy Nhiên nhìn cậu một cái, quay đầu hướng Mẹ Tả cười cười, “Không có việc gì, bác, con thấy tâm tình anh hai Tả có lẽ không tốt, cũng đừng miễn cưỡng anh, dù sao sau này con cũng thường đến.”

“Xem Ngự Nhiên người ta hiểu chuyện bao nhiêu!” Mẹ Tả vẫn lườm cậu một cái, rồi mặc kệ.

Tả Uyên Thần lười cãi lại, như trước lẳng lặng ăn cơm không biết vị.

Cơm nước xong trước lúc đi, Ngự Nhiên nhỏ giọng hừ nhẹ vào lỗ tai cậu, “Đừng tưởng rằng anh bị bao nhiêu oan ức!”

Kháo, chẳng lẽ ông đây bị gạt còn phải cảm ơn Trình biến thái kia nể mặt sao?

Tả Uyên Thần lần thứ hai châm lại lửa giận, nhưng Ngự Nhiên sớm đã ngênh ngang rời đi.

Vì thế Tả Uyên Thần một lần nữa thức trắng đêm... nhưng lần này là bởi vì mất ngủ.

Ngày hôm sau tới văn phòng, oán khí trên người Tả Uyên Thần bộc phát, ngay cả Tô Tú luôn thích trêu chọc cậu cũng bắt đầu trốn rất xa, cửa phòng làm việc của Trình Trạch Dương lại một lần cũng chưa mở.

Ngay cả cơm trưa cũng không thấy y đi ra ăn.

Tả Uyên Thần lại càng phẫn nộ, cũng đã đến bây giờ còn không chủ động đến thẳng thần với cậu, chẳng lẽ nhất định muốn cậu xông vào ép hỏi?

Tiếng chuông tin nhắn đột nhiên vang lên, Tả Uyên Thần lấy điện thoại di động ra nhìn nhìn, là nhóc con Tả Viện Viện kia.

“Anh, nghe nói muốn tụ họp nha, chúng ta cùng đi chứ... khà khà, muốn gặp Lão Đại đi!”

Xem ra Ngự Nhiên còn chưa nói với nó chuyện Hoa Thiển Miên là nhân yêu.

Tả Uyên Thần lười giải thích cho nó, chỉ đơn giản trả lời ân. Trong lòng cũng thật có chút bình tĩnh lại, được rồi, cậu cứ kiên nhẫn đợi ngày mai, xem Trình Trạch Dương rốt cuộc còn dám đi tụ họp hay không.

Tả Uyên Thần ngẩng đầu lên một chút, vừa lúc đối diện ánh mắt tìm tòi của Tô Tú, mà nhóc con kia thấy cậu vội vã cúi đầu.

Kỳ quái, Tả Uyên Thần cũng không tâm tình truy cứu, ghé vào trên bàn, lại bắt đầu lười biếng.

Chuyện xin nghỉ Tả Uyên Thần dường như cũng chẳng muốn nói với Trình Trạch Dương, chỉ nói kêu Tô Tú xin phép dùm, cứ trực tiếp chuẩn bị đi B thị.

Ngày hôm sau xách theo đồ đạc đã sắp xếp, kêu Tả Viện Viện, đang chuẩn bị ra cửa đi bến xe, Ngự Nhiên ngay lúc gõ cửa nhà cậu.

“Cậu tới để làm chi?” Tả Uyên Thần mở cửa thấy là cậu ta, sắc mặt càng xấu.

“Anh, Ngự Nhiên anh ấy là tới đón chúng ta, nói là lái xe đi thuận tiện hơn.” Tả Viện Viện mang theo cái túi du lịch nho nhỏ đứng ở phía sau cậu, có chút ngượng ngùng.

Ngự Nhiên nhận lấy túi, còn lại với cậu là ngoài cười nhưng trong không cười, “anh hai Tả, cùng đi đi.”

Nhìn thấy ánh mắt chờ mong của em gái, Tả Uyên Thần rửa thầm một tiếng, vẫn thỏa hiệp đi theo phía sau bọn họ ra cửa.

Bất kể nói thế nào, xuất hiện của Ngự Nhiên luôn khiến Viện Viện có chút thay đổi, mặc dù cậu đối Ngự Nhiên thực có thành kiến, nhưng, Viện Viện chịu đi vòng tú cũng là bởi vì cậu ta mới có lòng tin đi.

Làm anh trai Viện Viện, đối Ngự Nhiên, ít nhiều là có chút tán thưởng.

Tả Viện Viện ngày hôm qua lại lần đầu tiên đồng ý Mẹ Tả đi làm mái tóc hơi dài thành tóc BOBO xinh xắn lại tràn đầy vị nữ sinh, vết sẹo má trái hơi lộ ra một chút, thể nhưng cũng không một mực lấy tay che.

Này nhiều ít, cũng là một chút an ủi mấy ngày nay của Tả Uyên Thần.

Nhà Tả thật lâu trước kia, lỡ qua một lần hỏa, cha mẹ đều không ở nhà, Tả Uyên Thần 12 tuổi lôi kéo em gái cố sức chạy ra bên ngoài, người thì chạy được, nhưng giọng nói của Viện Viện lại bị xông khàn ở trong

trận lửa kia, má trái cũng bị một mảnh gỗ đụng vào làm phồng, để lại một vết sẹo nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ.

Đây là nguyên nhân Tả Viện Viện vẫn không chịu đi gặp Ngụy Nhiên, cũng là nguyên nhân Tả Uyên Thần từ nhỏ đến lớn luôn luôn cưng chiều em gái.

Cậu cảm thấy, là cậu không bảo vệ tốt, mới có thể khiến em gái bị thương.

Nếu vết sẹo kia, ở trên mặt của cậu, thì tốt rồi.

Tả Uyên Thần không coi trọng bề ngoài của con gái, có lẽ cũng là có chút quan hệ với chuyện này.

Cho nên, khi cậu nghe Mẹ Tả nói, Ngụy Nhiên thấy em gái bản tôn, chỉ là hơi hơi lặng đi một chút, trong lòng vẫn là thoáng tiếp nhận cậu ta một chút.

Người như thế, làm em rể cậu, rất không tồi.

Một đường cao tốc, nhanh hơn xe bus không ít, đến B thị chỉ cần hơn hai giờ.

Bởi vì hai thị kề bên, cho nên Tả Uyên Thần và Ngụy Nhiên đến nơi này cũng không phải quá ngỡ ngàng, chạy đến khách sạn sớm hơn mọi người dự định, ba người đứng trước cửa, hai nam một nữ, nhìn thấy bọn họ chạy tới, có hơi chần chờ.

Có lẽ chính là bọn họ tuyệt vời, ba người đi qua, một cậu trai khuôn mặt baby, hơi nhỏ có phần ngượng ngùng hỏi, “Các người là đến vòng tụ sao? Tôi là Tim bà xã...”

Tiểu Tim mỗi ngày thô tục không ngừng không ngừng là một cậu bé mạnh mẽ như vậy, Tả Uyên Thần vẽ mặt hắc tuyến, vẫn nghĩ cậu ta lừng lừng vai gấu.

“Tôi là hồ ly, đây là anh trai tôi Tả Ngạn Tuần Hoàn, đây là Hoa Vị Miên.” Tả Viện Viện có lẽ vẫn hơi để ý sẹo trên mặt, khẽ vuốt mặt, thanh âm khàn khàn giải thích.

“Tiểu Hồ Ly! Tôi là bông tuyết a! Cậu và Hoa đại thiếu quyến rũ xong rồi nha!” cô gái kia kinh hỉ chạy đến trước mặt Tả Viện Viện, cho nó một cái ôm! “Hèn chi cậu giả dạng giống như vậy, thanh âm cũng thật có từ tính!”

Hai cô gái nhất thời cười to, chàng trai vẫn lặng im kia mới mở miệng với cậu, “Tả Ngạn, hóa ra cậu là anh trai của Tiểu Hồ Ly...”

“Gió Bắc, thật ngại, ha ha...” Tả Uyên Thần cười cười với anh ta, Gió Bắc là kiểu chàng trai dương quang, không phải đặc biệt đẹp trai, nhưng nhìn qua vô cùng khoan khoái.

“Ha ha, hiểu hiểu, nếu em gái ta bị người theo đuổi, tôi cũng muốn vào trò chơi điều tra một phen.” Gió Bắc hiểu rõ vố vố vai cậu.

Cậu chơi trò chơi hoàn toàn không phải vì cái này! Tả Uyên Thần nhớ mục đích hôm nay tới đây, “Người khác đều còn chưa tới sao?”

“Các người là nhóm đầu tiên...” Gió Bắc ngẩng đầu nhìn chung quanh, “Ngạch... cậu xem mấy người kia là có phải hay không a?”

Tả Uyên Thần và Ngụy Nhiên nghe vậy đều quay đầu lại, ở cách đó không xa ba nam một nữ đang đi tới, rõ ràng chính là Trình Trạch Dương và Hoa Dị Miên bọn họ, còn nữ kia không ngờ là —— Tô Tú!

Cô cũng chơi trò chơi này?

Tả Uyên Thần cũng không kịp hỏi cô, chỉ bước một bước dài vọt tới trước mặt Trình Trạch Dương, hùng hổ mở miệng hỏi, “Có thể nói cho tôi biết, quản lý Trình ở trong trò chơi, tên là gì không?”

25. Chương 25: Hiện Trường Tụ Hạp

Editor: SamLeo

Không chỉ Trình Trạch Dương, mọi người đều bị vẻ hung ác của cậu trấn sững sốt, Hoa, Dĩ Miên đã xông lên đẩy cậu sang một bên, “Anh làm gì thế, anh Trạch Dương của tôi là người để anh tùy tiện rống?”

Cơ thể Tả Uyên Thần bị nó đẩy lắc lư, nhưng vẫn đang gắt gao nhìn chăm chăm Trình Trạch Dương, Trình Trạch Dương vẫn cúi đầu, sắc mặt đã ửng đỏ rồi.

“Hoa, Thiển, Miên!” Tả Uyên Thần thanh âm nghiêng rằng nghiêng lợi đối với y kêu lên, nắm tay cũng bắt đầu gắt gao nắm chặt.

“Đến!” Bên cạnh truyền đến một giọng nữ kêu lên có chút sợ hãi, mặc dù sức lực không đủ lớn, nhưng Tả Uyên Thần vẫn thoáng cái đã nghe ra, thanh âm kia, là thuộc về —— Tô Tú!

Tả Uyên Thần không dám tin nhìn lại cô, Tô Tú cười nịnh nọt với cậu, còn thè lưỡi, “Ông... Ông xã đại nhân xin chào... ngạch...”

“Em nói em là ai?” Tả Uyên Thần rống to, “Em là Hoa, Thiển Miên?”

Tô Tú bị cậu rống đến rụt rụt cổ, “Em không phải cố ý lừa gạt anh, em vốn cũng không biết anh chính là Tả Ngạn, lần đó thấy anh chơi trò chơi mới biết được...”

Tả Uyên Thần trong lòng tức giận phát đau, được, đến bây giờ còn xem cậu là thằng ngu đùa bỡn phải không?

“Vậy anh là ai?” Tả Uyên Thần lại đốt đốt hỏi Trình Trạch Dương.

Trình Trạch Dương ngẩng đầu, nhìn về phía ánh mắt cậu, “Cậu Tả, thật trùng hợp, tôi là Họa thủy trong trò chơi.”

Lần này không cần Tả Uyên Thần, chung quanh đã ngã một mảng lớn, mọi người đều nghe qua Họa thủy không ít, cũng chính là Tô Hà Vật ca hát ở trong YY, thậm chí cũng có mấy người từng thấy ảnh chụp của cô, bây giờ tung ra lời nói dối này, là người đều có thể nhìn ra là giả. Huống chi mọi người ở đây ít nhất có hơn một nửa đã sớm biết Hoa, Thiển Miên bản tôn là ai.

Nhưng dù sao bọn họ cũng nói như vậy, người khác cũng không tiện vạch trần ra, cho nên Tả Uyên Thần biết rõ bọn họ đang kết bè nói dối, thật cũng không thể tránh được.

Người ta trắng đen không thừa nhận, bạn có biện pháp nào, chỉ có thể đánh nát răng nanh nuốt vào trong bụng mình.

“Ách... Lão Đại chị theo tôi nghĩ, có điểm không lớn, ha ha...” Bông tuyết đầu tiên phá vỡ yên tĩnh, vẩy vẩy tay với Trình Trạch Dương, lập tức cũng cảm thấy mình hình như tìm lộn người, vội bổ cứu, “Ngạch... Họa thủy, anh cũng là...”

Tả Uyên Thần sắc mặt càng thêm âm trầm, được, nếu như vậy, ông đây cũng diễn cùng anh thôi!

Chậm chậm thong thả đi đến bên người Tô Tú, Tả Uyên Thần chậm rãi cúi đầu, “Em là bà xã của anh?”

Tô Tú ý thức nhìn thấy cậu nhẹ nhàng đi tới gần, căng thẳng nuốt ngụm nước miếng, “Đúng... Đúng vậy a.”

Tả Uyên Thần vừa bất chấp, liền áp tới cánh môi Tô Tú.

“A ——” Tô Tú mạnh mẽ đẩy cậu ra, thoáng cái nhảy ra xa mấy bước, “Ách... Thần, anh Thần, em không quá quen vừa thấy mặt sẽ này...”

Thấy cô tránh qua rồi, Tả Uyên Thần trong lòng cũng âm thầm thở phào một hơi, nếu thực hôn cô một cái, giống như hôn Viên Viên, không biết phải khó chịu bao lâu.

“Chúng ta đây từ từ ở chung sau này lại đến đi, bà xã...” Tả Uyên Thần khe khẽ cười cười, ánh mắt liếc về phía Trình Trạch Dương vẫn đứng bên cạnh, y không nhìn bọn họ, nhìn chăm chăm mặt đất, không biết suy nghĩ cái gì.

“Xin hỏi có phải các người là của người đẹp cóc hay không a?” Lại một giọng nam ngây ngô truyền đến, mọi người nghiêng đầu sang, là hai người con trai, một bộ dạng mày kiếm mắt sáng, người kia nhã nhặn lịch sự, lời này, chính là người tướng mạo nhã nhặn nói.

“Dưa hấu thối?” Tiểu Tim buột miệng nói với chàng trai anh tuấn bức người.

Cậu trai kia cũng nháy mắt nở nụ cười, lộ ra hai cái răng khểnh, “Bà xã...”

“Kháo! Ai là bà xã của anh.” mặt baby của Tiểu Tim nhất thời ửng đỏ, mà Dưa hấu cũng đi lên thân thân mặt mặt ôm cậu ta một cái, “Bà xã, rốt cục nhìn thấy em rồi nha, bộ dạng thật đáng yêu.”

“Con mẹ nó anh mới đáng yêu chứ!” Tiểu Tim tránh cánh tay hấn ta, trừng mắt liếc hấn ta một cái.

“Chào mọi người, tôi là Cam của quả cam, cậu ấy là dưa hấu thối.” Cậu trai nhã nhặn cười cười với mọi người.

Sự xuất hiện của bọn họ cũng hòa tan không khí giương cung bạt kiếm ban nãy, Gió Bắc tư cách chủ nhà vội vàng qua hoà giải, “Được rồi, nếu đều đến đây mọi người cứ vào đi thôi, Quả đồng nhi nói có chút việc, phải buổi chiều mới có thể đến.”

Bị Tả Uyên Thần làm cho căng thẳng như vậy mọi người nhanh chóng nói đuôi nhau vào khách sạn.

Gió Bắc đầu tiên dự định sáu phòng đôi, vốn ở rộng rãi thoải mái, nhưng bỗng tuyệt đột nhiên thật sự muốn vô giúp vui, đi theo bọn họ ở khách sạn, mọi người cứ dứt khoát ngay cả phần của tiểu Tim và Quả Đồng nhi cũng tính luôn, chia phòng.

Bốn nữ chia hai phòng, còn lại 9 người chia bốn phòng, thế cần phải có phòng ba người ở.

Vốn muốn cho Quả cam và đôi Dưa hấu Tiểu Tim gom một phòng, dưa hấu thật sự không muốn, âm ỉ lên muốn qua thế giới hai người, Dĩ Miên cũng không đồng ý chia nó cùng Tả Uyên Thần, cho nên mọi người cuối cùng nhất trí quyết định —— bóc thăm.

Vì thế một đám người hùng hùng dung dung mượn giấy bút ở quầy, giống như kẻ ngốc cứ ở trong đại sảnh rút mở thăm.

“Được rồi, người rút được hình vẽ giống nhau ở chung một phòng!” Tô Tú tung xấp giấy trong tay giấy lên bàn, nháy mắt đã bị cướp sạch rồi.

Kết quả rút thăm, Gió Bắc, Quả cam, Ngụy Nhiên một phòng, Dưa hấu và Tim bà xã một phòng, Dĩ Miên cùng Cúc hoa một phòng, Trình Trạch Dương cùng Tả Uyên Thần một phòng.

Cái này trừ bỏ Trình Trạch Dương và Tả Uyên Thần, tất cả đều vui vẻ.

Nhưng Tả Uyên Thần cũng không thể phản đối được, ai bảo vận may của cậu không tốt?

Nhìn thấy bọn họ đều tự xách túi hành lý trở về phòng, bỗng tuyệt ngược đầu tiến đến trước mặt Tô Tú, “Họa thủy, cậu không phải động tay động chân đi?”

“Tôi sao có thể làm chuyện này! Tôi người tốt như vậy...” Tô Tú vẻ mặt oán giận, tiếp đó lại đau đầu vỗ vỗ trán, “Chị hai bỗng tuyệt, cậu có thể không gọi tôi Họa thủy không? Cậu kêu một tiếng, tim tôi nhảy một cái, tôi cảm thấy tôi nhất định sẽ chết sớm!”

Tả Viện Viện ở một bên cười xoet xoet, “Ai bảo cậu giả mạo Lão Đại... đáng đời! Tôi sớm nói cho cậu biết anh tôi và cấp trên của anh có JQ, về nhà thì mỗi ngày than thở Trình biến thái kia bao nhiêu đáng giận bao nhiêu đáng ghét!”

“Nhưng không nghĩ tới là cùng một chuyện cấp trên và đồng nghiệp tôi nói...” Tô Tú cũng cười, “Một đám ngu ngốc, vậy mà không ai nghĩ đến phải cần thêm một phòng.”

Ba con gái như tên trộm cười làm một đoàn, hoàn toàn không muốn đi đề xuất ý kiến của bọn họ...

Đều tự trở về phòng thu dọn đồ vật này nọ xong, đã tới giờ ăn cơm trưa, đoàn người dựa theo kế hoạch ban đầu đi KTV cách khách sạn không xa.

Vừa ẩm ỉ, mọi người cũng không sai biệt lắm làm xong tự giới thiệu, Dưa hấu tên là Tần Phong, quả cam kêu Phương Phi, tên của Tiểu tìm đặc biệt đáng yêu, kêu Vu Đa, lúc cậu ta nói ra, bị mọi người cười ngon lành một lúc, gương mặt baby bị cười đến ửng đỏ. Ba người bọn họ khai giảng đều là sinh viên năm hai.

Dĩ Miên tên Ngụy Hà, em trai Ngụy Nhiên, cùng Cúc hoa là bạn học, Cúc hoa kêu Sở Uy, cái tên rất anh khí, nhưng cách ăn mặc quả thật làm cho người có phần không dám khen tặng, tóc nhuộm một luồng một luồng, trên lỗ tai một dây khuyên tai, còn đeo đinh mũi, nói chuyện âm âm nhu nhu, trong người lộ ra một bộ tướng YD.

Ngụy Hà nói bọn họ cũng cấp ba rồi, cũng không biết là trường nào quy chế lơ lửng như vậy, học sinh đều ăn mặc nổi bật như vậy vẫn mặc kệ.

Bông tuyết tên Hà Ngộ Tuyết, giáo viên trung học, chồng Vương Thư Phàm, nhiếp ảnh gia.

Vừa hát vừa ăn, không khí cũng bị mấy học sinh khuấy trộn vô cùng high.

Đương nhiên cũng có người high không nổi, nói thí dụ như Trình Trạch Dương nhà chúng ta, còn có một người tra công nào đó.

“Quả Đổng nhi gọi điện thoại đến đây, cô ấy đang thét chói tai, nói cho chúng ta cái kinh hỉ...” Tô Tú để điện thoại di động xuống.

“Cô ấy có kinh hỉ gì tốt mà cho?” Bông tuyết hừ một tiếng, “Cả ngày tự kỷ muốn chết, trong không gian nhóm đều là ảnh chụp của cô ấy, còn đặc ý so sánh của tôi.”

“Ha, cô ghen tị người ta tuổi trẻ đẹp đẽ hơn cô a.” Sở Uy le lưỡi với cô ta, dẫn tới bạo lật.

“Tiếp theo do tôi cùng bà xã Đa Đa dâng cho mọi người một bài, Vợ chồng song song quản gia hơn ” Dưa hấu hi hi ha ha kéo Tiểu Tìm bên cạnh đứng lên, bị đối phương một phen đẩy ra.

“Anh cút, hết sức biến thái!” mặt Vu Đa lại tức đỏ rồi.

“Mở cửa mở cửa!” Bên ngoài truyền đến thanh âm nữ, thanh âm dè dặt, giống như cùng đảng ngầm thương thảo.

Quả cam vội vàng qua đi mở cửa, “Là Quả Đổng nhi đi.”

Cửa mới vừa mở ra một cái, một mỹ nữ đầu tiên chen đầu vào, trên mặt còn mang theo nụ cười quá mức hưng phấn, “Các đồng chí, mọi người xem tôi dẫn ai tới!”

Đảng ngầm đẩy cửa tiến vào, theo sau là đại hiệp che mặt... ngạch, nhầm rồi, là một chàng trai kín đáo đội nón đeo kính râm. May mắn hôm nay trời đầy mây, nếu không ngày mùa hè, thế nào cũng phải bị người xem là biến thái.

Mấy người đưa mắt nhìn nhau, đột nhiên quả cam quát to một tiếng, “A, là Giang Tịnh Viễn!”

Đứa kia còn vừa nói vừa nhào tới, một phen ôm chặt đối phương. Đối phương bất đắc dĩ chỉ có thể đỡ lấy cậu ta, để tránh hai người đều té ngã trên đất.

“Giang Tịnh Viễn?” Tô Tú cũng thét một tiếng chói tai, “A a a a a!!!”

Chàng trai kia đã gỡ kính mắt xuống, “chào buổi chiều mọi người, tôi là Trữ Tịnh Trí Viễn.”

“Anh là tên khốn đó?” Không đợi mọi người hoan hô, bạn học quả cam trong lòng ngực anh đã rống to ra tiếng, “Anh, sao anh có thể là hắn ta?”

“Cậu là?” Giang Tịnh Viễn có điểm mê mang nhìn cậu ta, “Cậu là quả cam nhỏ?”

“Cậu ấy không chỉ là quả cam nhỏ, còn là fan bướng bỉnh của anh.” Dưa hấu ở một bên tiếp lời, đối với sự xuất hiện của Giang Tịnh Viễn, thật không có bao nhiêu phản ứng.

Mấy chàng trai chào hỏi anh, cũng còn khá bình tĩnh.

Nhưng các cô gái đã kích động sắp không được.

Dù sao ngôi sao lớn không phải mỗi người đều có thể tùy thích thì gặp, hơn nữa còn là ở trong trò chơi thường thường cùng ngôi sao lớn hồ phun.

Gia nhập của Giang Tịnh Viễn khiến tình cảnh càng thêm bức lửa, nam sĩ còn lại hoàn toàn bị gạt bỏ bên ngoài, mấy cô gái vây quanh một vòng nhỏ ở bên cạnh anh.

Người uống rượu giải sầu vừa lại nhiều hơn một người, bạn học Phương Phi, cũng chính là quả cam đáng yêu của chúng ta.

“Quả đông lạnh... sao cậu có thể cùng đến với Giang Tịnh Viễn a!” Tô Tú lục lợi son môi trong túi, để Giang Tịnh Viễn kí tên.

“Anh ấy là anh họ tôi...” Quả Đổng nhi nhắc tay trả lời, “Tôi níu anh ấy tới, nói quả cam muốn gặp anh ấy, bằng không anh ấy vẫn không tới... Tôi phải hẹn trước 2 ngày!” Có Thiên lý sao? Em họ muốn gặp anh họ còn phải hẹn trước!

“nhóc con, anh vì em cũng lạm dụng thời gian nghỉ cuối tuần, em còn muốn sát!” Giang Tịnh Viễn gõ gõ đầu của cô nàng.

Quả đông lạnh bĩu bĩu môi, “Anh rõ ràng là đi vì quả cam...”

“Lại nói bậy...” Giang Tịnh Viễn liếc cô nàng một cái, nhìn nhìn quả cam kể từ sau khi biết anh là ai thì làm ổ ở trong góc, “Cẩn thận anh để cô cô tịch thu hết manga của em!”

Tiếp theo đó là mọi người ồn ào bảo Giang Tịnh Viễn ca hát, chọn bài hát của chính anh, bản trực tiếp quả nhiên nghe siêu thích.

Ầm ỉ đến tối, quả cam và Tả Uyên Thần đều say, người khác đều bận rộn chơi, thật cũng không uống bao nhiêu rượu.

“Được rồi, lần trước anh Thần chăm sóc anh, lần này đổi anh lo cho anh ấy.” Tô Tú cười với Trình Trạch Dương.

Trình Trạch Dương nhìn nhìn Tả Uyên Thần nằm một đống trên ghế sa lon, nặng nề thở dài.

Chương kế tiếp chuyện gì xảy ra, chắc chắn mọi người đã đoán được keke

26. Chương 26: Say Rượu Loạn X

Editor: SamLeo

Ngụy Nhiên giúp dìu Tả Uyên Thần về phòng hai người bạn họ, liền không lưu tình chút nào muốn rời khỏi. Trước khi đi còn rất tình nghĩa lưu lại một câu, “bây giờ không ăn anh đợi tới khi nào?”

Da đầu Trình Trạch Dương tê dại một trận, người kia trên giường, y như thế nào cũng không dám động.

Mặc dù trời vẫn âm u, nhưng ngày hè, cũng không thể không tắm rửa mặc cậu ngủ như vậy, Trình Trạch Dương do dự một chút, vẫn nghiêng người xuống.

“Uy, Cậu Tả...” Trình Trạch Dương đẩy nhẹ một cái, Tả Uyên Thần vặn vẹo, rên hai tiếng, lại vùi đầu thêm sâu.

“Cậu Tả...” Trình Trạch Dương dứt khoát cũng nghiêng đến trên giường, muốn giúp nâng cậu dậy.

Mọi người đều biết, người đẹp Trình của chúng ta luôn có khuynh hướng khiết phích nhẹ, cho nên rất cố chấp muốn lột sạch Tả đại công tử ném vào trong phòng tắm.

Tả Uyên Thần vốn đã uống không ít rượu, nhưng bởi vì KTV kia ngay ở gần khách sạn, khi trở về trực tiếp đi bộ, bị gió thổi một đường, thế nào cũng có chút tỉnh táo.

Vẫn ngủ say không tỉnh, say chỉ là một nguyên nhân trong đó, một phần lớn khác, là bởi vì tối hôm qua luôn luôn rối rắm cho thân phận chân thật của bà xã thân thân, mất ngủ nghiêm trọng, cho nên bây giờ buồn ngủ.

Trình Trạch Dương kiên nhẫn phá rồi rồi cục làm cho sâu ngủ của Tả Uyên Thần chạy bớt một chút.

“Giữ chứ...” Thanh âm ồm ồm, chứng minh chủ nhân đang ở vào trạng thái hết sức mơ mơ màng màng.

Thấy cậu thật sự bị mình đánh thức, Trình Trạch Dương lại sợ hết hồn, đột nhiên buông cậu ra, thân mình nhấc lên một chút Bành lại ngã về trên giường.

May mắn giường khách sạn này vẫn lót đủ mềm.

“A...” Tả Uyên Thần rên rỉ một tiếng, ánh mắt cũng mở ra một chút.

Trình Trạch Dương căng thẳng cứng ngay tại chỗ, không biết nên phản ứng thế nào.

“Bà xã...” Tả Uyên Thần mềm mại kêu một tiếng, thân thể Trình Trạch Dương rung động một cái, sững sờ nhìn người nằm trên giường.

Như nhìn ra kinh sợ của y, người trên giường vậy mà lại truy cứu kêu lên, “Bà xã...” vừa kêu, bên môi còn hiện ra một nụ cười.

Mặc dù biết rõ cậu chỉ là lẩm bẩm vô ý thức, cơ thể Trình Trạch Dương vẫn ngăn không được run nhẹ.

Thu lại tâm trạng, Trình Trạch Dương ngồi thẳng thân thể, “Cậu Tả, cậu đứng lên đi tắm một cái đi?”

“Cậu Tả?” Tả Uyên Thần dồn sức chống đỡ cơ thể ngồi dậy, nhưng nửa đường rất mất mặt lại ngã trở về, “Bà xã, sao em cũng giống Trình biến thái kia? Không cho phép gọi anh Cậu Tả! Phải kêu ông xã...”

Trình Trạch Dương dở khóc dở cười, hóa ra anh ấy đều thầm kín gọi mình như vậy.

“Cậu Tả... A!” Trình Trạch Dương còn chưa kịp nói xong, đã bị Tả Uyên Thần đè dưới thân.

“Nói rồi không cho phép kêu như vậy!” trong giọng nói Tả Uyên Thần tràn đầy uất ức, cũng không biết người ban nãy còn say mê man làm sao có sức lực vùng lên áp một người bình thường xuống.

“Ách... Cậu, cậu đứng dậy trước.” Trình Trạch Dương bắt giắc đỏ mặt, nhẹ nhàng chống đẩy người trên mình.

Tả Uyên Thần nhú mày, “Không được... Em kêu ông xã trước...”

Tim Trình Trạch Dương nhảy đống đống không ngừng, lại thế nào cũng gọi không được cái xưng hô đó.

“Tả... A!” Lời chưa thoát ra bị ngăn ở bên môi, Tả Uyên Thần cúi đầu gặm ngoài miệng y một cái, “Không cho phép em gọi như vậy! Gọi ông xã!”

Trình Trạch Dương căng thẳng đến trong lòng bàn tay đều là mồ hôi, “Tả... cậu, cậu buông tôi ra, tôi là Trình Trạch Dương, không phải, không phải bà xã cậu!”

“Trình Trạch Dương?” Tả Uyên Thần dùng sức cố định tiêu cự một chút, “Em và anh ta thật sự có điểm giống ai...”

Không phải giống, vốn chính là! Trình Trạch Dương càng thêm sốt ruột, hai tay ra sức xô đẩy cậu.

Trình Trạch Dương vốn đã thấp hơn Tả Uyên Thần nửa cái đầu, thân thể cũng không cường tráng bằng cậu, hơn nữa trong lòng căng thẳng, cho nên sức lực chống đẩy kia đối Tả Uyên Thần mà nói không đi đến đâu, bản thân lại đã ra nửa thân mồ hôi.

“Cậu đứng lên trước được không? Cậu Tả...” Trình Trạch Dương mới vừa kêu ra miệng thì hối hận, bờ môi Tả Uyên Thần nháy mắt giương lên một nét cười tà, “Bà xã, em luôn gọi anh như vậy, có phải muốn kêu anh hôn em không?”

“Tôi...” Mới không có! lời nói của Trình Trạch Dương lại một lần thành công bị ngăn trở về, lần này Tả Uyên Thần không phải qua loa cần một ngụm, nhẹ nhàng mút cánh môi y một cái, đầu lưỡi lại bắt đầu liếm liếm chơi đùa.

Trình Trạch Dương toàn thân cứng đờ, mặt nháy mắt tóe đỏ, “Uy, cậu...”

Thuận lý thành chương lại cho cậu cơ hội để tiến nhập môi y, đầu lưỡi được tỉ mỉ mút vài cái, một trận tê dại nhất thời truyền khắp toàn thân.

“Bà xã... Em thật thơm...” Chỉ rãnh nói mấy chữ này, Tả Uyên Thần đã lại cúi đầu hôn người dưới thân.

“Uhm...” đầu óc Trình Trạch Dương bắt đầu mơ mơ màng màng, y rõ ràng còn chưa kịp tắm rửa, sao có thể thơm?

Tay Tả Uyên Thần cũng xâm nhập T-shirt của y, vốn cũng chỉ mặc lớp, vào lúc này, thì càng có vẻ phong phanh.

Chân thành hôn một hồi, Tả Uyên Thần đột nhiên ngẩng đầu chăm chú nhìn y, “Bà xã, em có thích anh không?”

Trình Trạch Dương bị cậu trêu ghẹo sớm đã lửa X đốt người, khó nhịn ở dưới người cậu vắn vẹo, “thích, thích...”

Tả Uyên Thần nghe vậy cần một ngụm ở cổ của y, “Vậy gọi ông xã nghe một chút.”

Bàn tay to lớn cởi quần dài của y ra một nửa, nửa kín nửa hở lộ ra mông trần, loại cảm giác YD (yíndàng *** dăng) này khiến Trình Trạch Dương càng thêm nhạy cảm. Tay Tả Uyên Thần lại đặt lên YU vọng (yùjīng cậu em bé nhỏ) của y, môi như cũ nhẹ nhàng cần cần ở cổ y, “Àn? Bà xã...”

“ông... Ông xã, ha... dừng!” Trình Trạch Dương không chịu khổng chế kêu lên, trên cột sống truyền đến cảm giác tê dại đã khiến y quên người trên thân ban ngày còn một bộ dạng hận y hận đến muốn chết.

Tả Uyên Thần cười tà tà, một lần nữa ngăn chặn môi y, đồng thời động tác trong tay cũng nhanh hơn.

Được người yêu hôn môi như vậy vốn là chuyện rất khó chịu, hơn nữa nửa mình dưới cũng nắm giữ ở trong tay đối phương, Trình Trạch Dương lại càng không chịu nổi liên tục uốn éo.

Thuận theo động tác của cậu, YU vọng rất nhanh đạt đến đỉnh, tiếng kêu sợ hãi của Trình Trạch Dương lại bị Tả Uyên Thần nuốt vào trong bụng, chất lỏng bắn ra làm tràn đầy một tay Tả Uyên Thần.

Cảm giác xấu hổ sau khi JI thanh (Shèjīng xuất tinh) làm cho sắc mặt Trình Trạch Dương càng đỏ, trong mơ màng đã bị Tả Uyên Thần lột sạch.

Môi Tả Uyên Thần cũng chậm chậm dời xuống, bắt được một quả núm đỏ tươi.

“Àn...” cơ thể mới vừa trải qua cao trào (Gāocháo cao trào) càng thêm mãnh cảm, Trình Trạch Dương kim lòng không đậu thốt ra shenyin (Shēngyīn âm thanh), tay dính đầy chất lỏng của Tả Uyên Thần cũng xâm nhập cánh tun (Túnbàn khe mông, cánh mông) của y.

“uhm... Dừng ở đó...” Trình Trạch Dương cả kinh, vội vàng giãy giụa.

“Bà xã, anh thật là khó chịu...” Tả Uyên Thần tủi thân nhìn y, hạ shen (Xiàshēn hạ thân) ham muốn cạo cạo ở giữa hai chân y.

Về mặt Trình Trạch Dương đỏ hơn, chỉ có thể ngậm đồng ý tay phía sau lại càng thêm hung hăng càn quấy tiến vào một đầu ngón tay.

Tả Uyên Thần cũng khó chịu nhăn nheo đến không được, nếu nói uống say đến trình độ này còn có thể chú ý được cảm nhận đối phương, cũng thực không dễ dàng rồi.

Cởi quần của mình, shuo lớn (dàshuò to lớn) của Tả Uyên Thần chống ở hậu huyệt đã được trải qua mở rộng chu đáo, “Bà xã, anh muốn đi vào.”

Nói xong lại hôn y thật sâu, nuốt tiếng kêu đau của y vào miệng, trong nháy mắt cũng đã xâm nhập nơi sâu nhất của đối phương.

Đau quá... Trình Trạch Dương cảm giác thân thể như xé rách thành hai nửa, mồ hôi lạnh cũng túa ra.

Tả Uyên Thần không ngừng hôn hít y, tay cũng xoa lấy ngay trước của y, rốt cuộc không nhịn được không ngừng ra vào ở trong thân thể y.

Không biết từ lúc nào, đau đớn từ từ nhạt đi, thân thể bị ép chặt xâm nhập liên tiếp thậm chí chịu không được từng trận sướng khoái mà run rẩy không ngừng.

Không biết qua bao lâu, Tả Uyên Thần rốt cuộc rống một tiếng trầm thấp, bắn vào trong thân thể y.

“Hô...” Trình Trạch Dương không ngừng nặng nề hô hấp, vận động kịch liệt như vậy khiến y gần như mệt mỏi không muốn nhúc nhích.

“Bà xã, thoải mái không??” Chôn ở trong y Tả Uyên Thần vừa ý vị nhẹ giọng hỏi, còn mang mấy phần ý cười.

Trình Trạch Dương trên mặt nóng hâm hấp, vội vàng lại chống đẩy cậu, “Anh, anh đi xuống trước.”

Cái kia của cậu, thậm chí còn cắm ở phía sau y.

“Đừng cử động!” Tả Uyên Thần gầm nhẹ, nhưng có vẻ như đã chậm, kiên đỉnh trong hậu穴 (Hòuxué hậu huyết) rõ ràng lại cứng rồi.

Trình Trạch Dương nhất thời cứng ngắc cả người, “Cậu Tả, không được...”

Ánh mắt Tả Uyên Thần nháy mắt neho lại nguy hiểm, vừa động người dậy vừa nhẹ giọng đe dọa, “Kêu ông xã...”

“Ông... Ông xã, anh, anh dừng lại, a...”

Đương nhiên, lửa YU đang bùng rực của người nào đó, thì tuyệt đối sẽ không như y mong muốn...

27. Chương 27: Đóa Hoa Đào Phát Động

Editor: SamLeo

Ngày hôm sau rất sớm bên ngoài đã có người gõ cửa đồng đồng đồng, Tả Uyên Thần bị đánh thức trước, mới nhớ tới hôm qua tất cả mọi người đã nói muốn đi vùng ngoại ô lân cận leo núi.

Động động muốn ngồi dậy, phát hiện còn một người nằm bên cạnh, mà cánh tay cậu, sớm đã bị đè không có cảm giác rồi.

Giật mình, ký ức tối qua thối quết tới, Tả Uyên Thần nhất thời lờ mờ.

“Uy, anh Thần, nên rời giường rồi!” Bên ngoài là Tô Tú, cửa còn đang vang lên đồng đồng.

Trình Trạch Dương nhú mào, shenying một tiếng, cũng từ từ tỉnh lại.

Mở mắt ra đối diện ánh mắt khó xử của Tả Uyên Thần, Trình Trạch Dương khựng lại, mặt quết đỏ, ôm mền cứ lui về sau, thế nhưng “Đồng” rốt cuộc xuống giường.

“A...” Trình Trạch Dương kêu đau một tiếng, cũng đã không còn tiếng động.

Tả Uyên Thần tức khắc căng thẳng một trận, vội vàng bò đến bên kia, chỉ thấy y vẫn đang uốn ở trong chăn, đầu cũng đã chôn xuống ngay cả không khí cũng không xuyên qua.

Tả Uyên Thần mới vừa định đi xuống ôm y lên, tiếng nói ong ong của y đã truyền tới, “Cậu Tả, tôi biết hôm qua chúng ta đều uống say, tôi sẽ xem như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.”

Giọng nói kia không biết là bởi vì tối qua gào thét quá nhiều hay vì cái gì, có phần hơi khàn khàn.

Tả Uyên Thần đã muốn quan tâm đến lập tức cứng đờ, ngoài cửa lại đông đông đông thúc giục, Tả Uyên Thần xuống giường nổi giận ùng ùng chạy tới mở cửa, “Sáng sớm quý gào gì a!”

Tay Tô Tú đang gõ cửa dừng ở giữa không trung, lúng túng cười cười, “Ách... em muốn nhắc nhở các anh, mọi người đều sắp chuẩn bị xong rồi.” Vừa nói còn vừa thò đầu vào bên trong.

“Đã biết!” Tả Uyên Thần oành một cái đóng cửa lại, không chút nể nang nào ngăn ánh mắt cô.

Đi trở về bên giường, Trình Trạch Dương vẫn ngồi ở nguyên tại chỗ, đầu chôn thật sâu ở trong chăn, Tả Uyên Thần thu dọn ra giường bị hai người giày vò lộn xộn ầm ụt ném sang một bên, xoay người đi phòng tắm.

Rửa mặt chải đầu qua quýt một cái, lại mở nước đầy bồn tắm, mới đi ra ngoài, “Tôi gọi điện thoại cho quây phục vụ, để bọn họ vào dọn dẹp một chút. Anh đi tắm rửa trước đi.”

“Àn...” Trình Trạch Dương nghe lời gật đầu, “hôm nay tôi sẽ không đi leo núi, anh giúp tôi nói một tiếng với mọi người.” Trình Trạch Dương choàng mền đứng dậy, không nghĩ tới một cái lão đảo, lập tức sắp ngã nhào.

Tả Uyên Thần vội đỡ lấy y, mày khê nhăn lại, “Đau lắm hả?”

“Không có, ” Trình Trạch Dương vội vàng lắc đầu, “Anh thay quần áo trước đi, bằng không bọn họ lại phải chờ anh.”

Mặt nóng dần mông lạnh, Tả Uyên Thần trong lòng lại giận dữ, dứt khoát buông y ra, “Tôi đây thay quần áo.”

“Àn!” Trình Trạch Dương gật gật đầu, cứ nghiêng ngả lão đảo vào phòng tắm.

Tả Uyên Thần ánh mắt phức tạp nhìn vào cửa phòng tắm bị y đóng chặt, lại nhìn giường chiếu lộn xộn, trong lòng không biết tràn ngập cảm thụ gì.

Ngọn núi nhỏ này của B thị vốn cũng không phải phong cảnh du lịch gì, thông thường đều là nơi vận động ngoài trời của thanh niên vùng lân cận trong lúc rảnh rỗi. Cho nên mười mấy người đi cùng nhau thật là có phần làm người khác chú ý.

Hôm nay vắng mặt trừ bỏ người đẹp Trình, còn có quả cam và Giang Tịnh Viễn, mặc dù lý do của bọn họ rất đầy đủ, một là ngủ không muốn dậy, một là sợ mục tiêu quá nổi bật, nhưng Tả Uyên Thần vẫn nhận không được nghi ngờ bọn họ hôm qua ở một phòng rất cuộc làm những gì. (-|| làm trộm kêu bắt trộm)

Đương nhiên, nghi ngờ cũng không chỉ mình cậu, một đám hủ nữ đã sớm tiến hành thảo luận nhiệt tình.

“Tôi nói Trữ Tịnh nhất định là thừa dịp Dạ Hắc Phong Cao (ban đêm gió lớn) ăn quả cam mất rồi, mới có thể hại quả cam nhỏ tới không được.” Tô Tú cười giống như bà đồng.

“Anh họ tôi còn rất tốt, không giống có người ăn không chịu trách nhiệm!” Quả đồng nhi, cũng chính là Vương Nhâm Sơ rất tự hào thay anh trai nhà mình, đương nhiên, người ta hoàn toàn không có ý ném đá đầu tay, nhưng người nghe sẽ không nghĩ như vậy.

Tả Uyên Thần đi giữa đám con gái này, tâm trạng không yên.

Bông tuyết lại gần bạn học đưa hấu vẽ mặt đau khổ bên cạnh, “Tôi nói sao cậu thất bại như vậy?”

Đưa hấu tức giận bắt bình cáo trạng, “Tôi đây không phải thất bại! Tôi không phải sợ bà xã xong rồi phát sốt sao, phải làm tốt chuẩn bị chu đáo, phải không bà... A a, anh sai rồi, anh sai rồi bà xã!”

Còn chưa nói xong đã bị đuổi chạy xa.

Tả Uyên Thần hoàn toàn không chú ý tới cười vang của mọi người, chỉ bắt lấy mấy chữ trong đó —— “Làm xong sẽ phát sốt?”

Hèn chi sáng sớm hôm nay thấy sắc mặt y không bình thường, tối qua lại không biết không chế như vậy... Tả Uyên Thần tâm trạng càng thêm không yên.

Tô Tú xoay tròn tròn mắt, “sao vậy? sao hỏi cái này?”

Ánh mắt Tả Uyên Thần né tránh một chút, kéo kéo balo đeo trên vai, “Không có gì...”

Tả Uyên Viên lòng dạ biết rõ nhìn anh trai, “Anh, anh không phải ăn người ta rồi chứ?”

“Sao có thể! nhóc con hư, đừng nói bậy!” Tả Uyên Thần đột nhiên dừng lại, “Tôi nhớ còn có chút chuyện, mọi người tiếp tục chơi đi, tôi xuống núi tự đi nhờ xe trở về!”

Nói xong không đợi bọn họ trả lời, đã xoay người chạy xuống chân núi.

Đợi thật lâu, Quả đồng nhi mới ấp úng nói, “Không phải là thực ăn đi?”

“Tôi nói các người còn không tin...” Tô Tú làm ra bộ dáng một chút cũng không giật mình.

“Cái gì? Anh ta thật sự làm anh Trạch Dương rồi?” Ngụy Hà tức giận cũng muốn đuổi theo, bị người liên can chờ kéo trở về.

Người ta vợ chồng son, có chuyện gì của cậu a!

Chờ Tả Uyên Thần đi mất bóng, Tô Tú mới hậu tri hậu giác nhớ tới, “A... Đồ ăn vặt của tôi! Tất cả trong balo anh Thần!”

Kỳ thật mới đi đến chân núi, Tả Uyên Thần đã chạy trở về, cho nên lúc trở lại khách sạn vừa vặn sắp đến thời gian ăn cơm trưa.

Dọc theo đường đi lòng như lửa đốt, thật sự tới rồi lại bắt đầu chần chừ.

Cũng không thể nói y mình rất lo lắng, cho nên nửa đường đã trở lại đi?

Ở ngoài khách sạn vòng vo hai vòng, vừa lúc thấy cửa hàng cháo, dứt khoát đi vào mua một ít tốt lắm, người kia hẳn là vẫn không thể ăn thứ quá dầu mỡ quá cứng đi.

Tả Uyên Thần vừa định bước vào, thì nhìn thấy một người đội mũ lưỡi trai đeo kính đen cũng từ bên trong đi ra.

Hai người đều có phần lúng túng, vẫn là Giang Tịnh Viễn mở miệng trước, “Anh cũng tới mua cháo? Không đi chơi cùng bọn họ sao?”

“Àn... Có chút việc, phải trở lại.” Tả Uyên Thần cũng ấp úng, hai người gật gật đầu, thực tự nhiên tách ra.

Mua xong cháo, Tả Uyên Thần rất nhanh trở về khách sạn đi lên lầu, cháo lạnh hẳn là sẽ không dễ ăn đi.

Rất trực tiếp mở cửa đi vào, nét mặt Tả Uyên Thần lại cứng lại rồi.

Vì sao cảm thấy quen thuộc như vậy?

Người mà mình lo lắng dọc đường đang nửa nằm ở trên giường, chẳng qua bên cạnh còn một người trẻ tuổi đẹp trai, hai người đang nói chuyện hăng say, trong tay cậu đẹp trai, còn bưng chén cháo.

Trừ bỏ đồ người dứt ăn, thật giống y như cái lần đến nhà y trước đó!

Tả Uyên Thần đi vào nổi giận đùng đùng, “Hắn ta là ai vậy? sao dứt anh ăn?”

Cậu đẹp trai kia khẽ cười đứng lên, ngẩng đầu nhìn cậu, “cậu chính là Tả Ngạn đi, tôi gọi là Đào Túy, là Mây rậm mắt hoa đào trong trò chơi, ” nói xong ánh mắt đột nhiên sắc bén, “Sẽ là tình địch của cậu.”

Tả Uyên Thần càng thêm tức giận, “vì sao các người cùng một chỗ? Trình Trạch Dương! Anh nói rõ ràng cho tôi!”

“Cái này có quan hệ với cậu sao?” Đào Túy đặt chén ở trên tủ đầu giường, cũng đứng thẳng người lên, vẻ mặt đã trở nên lạnh lẽo, “Tôi đã nói rồi, cậu nếu có ngày phụ lòng bà xã Thiển Miên, tôi sẽ nhất định sẽ đoạt em ấy về!”

“Uy, các người đừng cãi nhau!” Trình Trạch Dương kéo tay áo Đào Túy, “Anh đừng nói lung tung.”

Tả Uyên Thần thấy động tác của y, lửa giận càng tăng lên, một phen đi tới kéo Đào Túy ra, “Anh nói rõ ràng cho tôi, hắn ta rốt cuộc là chuyện gì!”

Rõ ràng tụ họp cũng chưa từng thông báo hấn ta, sao hấn ta có thể chạy tới?

Trình Trạch Dương há miệng, cuối cùng cái gì cũng chưa nói.

Đào Túy đã đánh qua một quyền, “Cậu TM còn dám dữ với em ấy, cậu có biết không, tôi nếu không đến, em ấy đã chết trong bồn tắm rồi!”

Tả Uyên Thần bị hấn ta đánh cơn tức nặng hơn thoáng cái sưng sốt, ném cháo vào trong thùng rác bên giường, người đã bay nhanh tới bên cạnh Trình Trạch Dương, “Sao lại thế này? Anh phát sốt sao? Xem bác sĩ chưa?” Vừa nói còn vừa lấy tay sờ lưng tung ở trên người Trình Trạch Dương.

Trình Trạch Dương thở nhẹ một tiếng, Tả Uyên Thần lập tức cứng đờ, “Làm đau anh rồi?”

“Không có việc gì.” Trình Trạch Dương cười cười với cậu, “Anh không cần áy náy, chuyện tối qua vốn là anh tình tôi nguyện, lại phát sốt cũng không phải lỗi của anh, dù sao bây giờ đã không sao rồi. Để Đào Túy chăm sóc tôi thì tốt rồi, không làm phiền anh.”

Đào Túy hừ lạnh một tiếng, một phen kéo cậu, “Nghe thấy không? Cậu có thể cút!”

Tả Uyên Thần dùng sức nắm chặt nắm tay, hận không thể đánh tên nhóc kiêu ngạo kia một trận, nhưng cậu cũng hiểu được, hôm nay vốn là lỗi của mình, chỉ có thể nén giận ở phía sau nhìn hấn ta tiếp tục đút Trình Trạch Dương ăn cháo.

“Còn có, ” Đào Túy lại xoay đầu sang, cười lạnh nhìn cậu, “Cậu có thể thu dọn hành lý của mình đi ra ngoài, đêm nay, tôi ngủ ở đây.”

28. Chương 28: Người Đẹp Trình Từ Chúc Rồi!

Editor: SamLeo

Ban đêm.

Tả Uyên Thần một mình nằm ở trên giường lớn của khách sạn, vừa nghĩ tới Trình Trạch Dương đang đơn độc ở chung với Đào Túy, trong lòng đã sốt ruột như lửa cháy.

Trong đầu không tự chủ được lại hiện ra ký ức tối qua, hạ shen (hạ thân) nhất thời một trận căng chặt.

Khẩu khẩu khẩu... Lại truyền tới tiếng gõ cửa, Tả Uyên Thần tức giận từ trên giường đứng dậy, không thấy đèn đã tắt rồi sao?

Mở đèn, lại chạy tới mở cửa, quả nhiên không đoán sai, là nhóc con Tô Tú kia, “Em tới làm chi.”

“Ngày tốt cảnh đẹp như thế, em và công tử tâm sự một chút chứ...” Tô Tú cười hi hi đẩy cậu vào cửa, sau đó không chút khách khí ngồi trên giường cậu.

“Hơn nửa đêm em chạy đến phòng con trai làm chi!” Tả Uyên Thần liếc cô một cái, lại nằm ngửa trên giường.

“Hi hi... em thấy anh không vui, tới khuyên giải anh.” Tô Tú cũng tự động tự phát bò lên giường, ngồi vào bên cạnh cậu, “sao bị Lão Đại đuổi ra ngoài? Thực ăn anh ấy đi?”

Tả Uyên Thần cả người cứng đờ, “Cái gì gọi là đuổi ra? Hơn nữa, sao em kêu anh ta Lão Đại? Không phải em mới là bà xã của anh sao?”

“Hi hi...” Tô Tú cười cười lấy lòng cậu, “Lão Đại đã xin em, đáng thương như vậy, em đành phải đồng ý giúp anh ấy... lại nói, em thấy anh ấy thật sự thích anh mới giúp.”

Tả Uyên Thần giật mình, quay đầu nhìn về phía Tô Tú đang ngồi ở bên cạnh, “Anh ta nói cho em?”

“Cái gì?” Tô Tú sững sốt, tiếp theo xấu xa cười rộ lên, “Nga anh nói anh ấy thích anh a, đương nhiên... Không có khả năng!”

Sắc mặt Tả Uyên Thần nhất thời lạnh xuống, hừ một tiếng, đầu cũng xoay ra ngoài cửa sổ.

“Em chính là ép hỏi rất lâu anh ấy mới gật đầu thừa nhận, nếu thật khiến anh ấy chính miệng nói ra mấy chữ thích anh này, em thì không bản lĩnh, cái này phải dựa vào chính anh.” Tô Tú cười khê một tiếng.

Tả Uyên Thần sững sốt, biết mình bị cô đùa giỡn, bình thường sớm trông mắt tròn mày máng cô một trận, nhưng lần này không biết thế nào, khóe miệng vậy mà không thể không chế cong lên.

“Kỳ thật em đã cho anh cơ hội... Lần trước hỏi anh bị người lừa sẽ thế nào, anh nói hận nói đến kiên quyết như vậy, em đương nhiên cũng ngại không giúp anh ấy.” Tô Tú điều chỉnh chân mình, hơi hơi nghiêng đầu, “Nhưng, anh Thần, em nói thật, thật ra em lại đồng ý cũng có một phần rất lớn là bởi vì anh.”

Hóa ra ngày đó bọn họ úm ở trong văn phòng chính là đang thương lượng gạt cậu thế nào, Tả Uyên Thần không biết nên tức giận hay nên cười, chỉ có thể theo lời cô hỏi tiếp, “Bởi vì anh? Anh làm sao?”

“hừ hừ, anh a, muốn lừa người khác có thể, nhưng không gạt em được.” Tô Tú nói vẻ mặt hưng phấn, “Đừng thấy Lão Đại cứ mỗi ngày đối địch với anh, kỳ thật anh a, ánh mắt cũng thường thường xoay xoay đuổi theo anh ấy, ngày nào anh ấy nếu không kiểm soát kêu anh đi vào một lần, anh nhất định phải cố ý phạm sai để anh ấy thấy...”

“Anh khi nào thì như vậy!” Tả Uyên Thần tranh luận, bị một ánh mắt của Tô Tú cản trở về, “Anh không cần vọng tưởng gạt em, phải biết rằng sở thích nghiệp dư của em chính là quan sát hai người các anh!”

“...” Tả Uyên Thần không nói gì nhìn cô, chỉ thấy Tô Tú lại cười gian xảo, “Kỳ thật mọi người bây giờ cũng biết hôm qua anh ăn Lão Đại, nhưng anh được nhất trí bầu thành tra công, ăn xong không chịu trách nhiệm, vốn mọi người nghĩ đến tập thể thảo phạt anh, bị em ngăn trở về.”

Tả Uyên Thần nhất thời bực mình, “Cái gì anh không chịu trách nhiệm, anh còn chưa nói gì tên kia đã vội vàng kêu anh quên...”

Không xong, đã vậy còn quá dễ dàng bị lừa khai ra... Tả Uyên Thần thấy nụ cười của Tô Tú càng thêm sáng rõ, chỉ có thể liếc cô một cái không nói tiếp.

“Ha ha, em chỉ biết em không đoán sai, Lão Đại kiêu ngạo như vậy, chắc chắn sẽ không quán quít kêu anh phụ trách!” Tô Tú dương dương tự đắc lắc đầu, “Nhưng anh cũng quá không chịu trách nhiệm, cứ thế ném Lão Đại trong phòng, Trữ Tịnh người ta lạng lẽ... chắc chắn chắc...”

“Đúng rồi, hai người bọn họ sao có thể ngủ một phòng?” Được rồi, cậu vẫn tránh không được lòng hiếu kỳ ngu ngốc.

Tô Tú cũng càng thêm nhiều chuyện tới gần cậu, “Trữ Tịnh đến đây thì lại đặt phòng a, bọn Ngụy Nhiên liền tặng quả cam nhỏ, không phải, san sẻ cho cậu ta ... à à...”

Hoàn toàn kiểu cười gian (cười gian) của hủ nữ.

Tả Uyên Thần vô lực liếc cô một cái, “mắt hoa đào kia sao tìm được tới nơi này chứ?”

“Cái này...” Tô Tú chột dạ mở to mắt, “Nhưng không thể không nói a!”

“Nói như vậy là em tìm hân ta tới?” Tả Uyên Thần gắt gao trừng cô, rất có điểm Dạ Hắc Phong Cao (ban đêm gió lớn), ý vị mưu tài sát mệnh.

“Không phải không phải, em không phải cố ý...” Tô Tú vội vàng xua tay giải thích, “Em mang theo laptop, hôm qua đã đăng một ít về chuyến đi, ai biết vừa lúc gặp anh ta, anh ta liền hỏi em sao anh và Lão Đại đều không online, em chỉ nói vòng vèo ... Em thật sự không nghĩ tới anh ta cũng là B thị...”

Tả Uyên Thần thu hồi ánh mắt, cúi đầu thở dài, “Quên đi...” Nếu không phải hân ta tới, Trình Trạch Dương nói không chừng bây giờ thật sự đang nằm ở trong bệnh viện.

“Nhưng anh yên tâm đi, Đào Túy chỉ uống công, Lão Đại nhất định không phải anh không thể.” Tô Tú chân chó vỗ vỗ vai cậu, “Được rồi, em đi ngủ!”

Tả Uyên Thần không để ý cô, mặc cho cô xuống giường lại đóng cửa, trong đầu vang vọng loé lên đối thoại ban nãy.

Thì ra mình trước kia, đã ở thời thời khắc khắc chú ý đến Trình Trạch Dương sao?

Có lẽ, không chỉ là bởi vì chán ghét y?

Bởi vì buổi chiều mọi người đã phải về, cho nên chủ nhật chính là thuộc yêu cầu mãnh liệt của đám con gái đi khu vui chơi.

Hôm nay lại không ai vắng mặt, nhưng bạn học quả cam nhỏ vẫn buồn bã không vui, còn luôn cách rất xa cái tên đeo kính râm, không biết là nguyên nhân gì.

Đương nhiên, Tả Uyên Thần chắc là sẽ không vì chuyện này quá hao tổn tâm trí, cậu để ý, là Trình Trạch Dương vẫn đi cùng Đào Túy, vậy mà từ đầu tới cuối cũng không liếc cậu một cái!

Không phải anh không thể? Cậu nhưng hoàn toàn không nhìn ra!

“Anh hai, muốn cướp về cũng đừng có một biểu cảm giống như ăn thịt người, em thật cảm thấy sỉ nhục vì có người anh như anh!” Tả Viện Viện len lén tới gần bên cạnh cậu, về mặt khinh bỉ.

Tả Uyên Thần trừng mắt liếc nó một cái, xem ra Tô Tú nói không sai, dọc theo đường đi không chỉ toàn bộ bạn học hủ nữ đều xem thường mà đối địch, ngay cả em gái mình cũng cảm thấy cậu là tra công ăn xong phải sạch thoát thân rồi đi.

“Em nói thật, anh trừng em xong rồi thôi!” Tả Viện Viện cũng trừng mắt liếc cậu một cái, “Hừ, Lão Đại bị người khác theo đuổi rồi, anh cứ hồi hận đi nhé!”

Nhìn cái ót của Tả Viện Viện, Tả Uyên Thần lại một lần nữa có xúc động nhét nó vào tên lửa phóng ra ngoài không gian, mà lần trước, là lúc trung học nó thả chó cắn bạn gái cậu.

Bông tuyết ở phía trước la hét muốn ngồi tàu lượn siêu tốc, mọi người cũng thuận theo cô.

“bà xã Thiển Miên, vừa lúc chúng ta ngồi cùng nhau, tôi cũng có thể ăn ăn đậu hủ!” âm thanh chói tai kia truyền tới, Tả Uyên Thần nhất thời lửa giận nổi lên bốn phía.

“Mẹ nó, bà xã cũng của mày kêu?” Không kịp nghĩ gì khác, Tả Uyên Thần đã bước một bước dài xông lên trước, đánh Đào Túy ngã trên mặt đất.

“A! Cậu Tả anh ——” Trình Trạch Dương vội chạy tới đỡ Đào Túy dậy, “Đào Túy anh không sao chứ?”

Một người quen biết hai ngày cũng kêu thẳng tên, vẫn kêu mình là Cậu, Tả Uyên Thần càng thêm phần nộ, Tô Tú còn nói y thích mình! Toàn bộ TM giả dối!

Tả Uyên Thần còn muốn xông tới, lại bị Ngụy Nhiên đi lên đánh một quyền, “Tả Uyên Thần, tôi xem anh là anh trai Tiểu Hồ Ly mới luôn nhìn anh đến bây giờ! Đừng tưởng rằng Trạch Dương thích anh thì anh có thể tùy ý tổn thương anh ấy! Tôi bây giờ nói rõ cho anh biết, anh hoàn toàn không xứng với anh ấy!”

Ngụy Hà cũng nóng lòng muốn thử muốn qua đây, bị Cúc hoa gạt gao túm lại. Hai má Tả Uyên Thần đau rất, nhỏ ngụm nước miếng, vậy mà mang theo tơ máu.

“Tiểu Nhiên! Em nói bây bạ gì đó a!” Trình Trạch Dương sốt ruột ngăn Ngụy Nhiên nói tiếp nữa, người cũng tới bên cạnh Tả Uyên Thần, “Anh không sao chứ? Cảm thấy thế nào? Cũng ới máu rồi! Tiểu Nhiên! Sao em xúc động như vậy... Ngồ!”

Trình Trạch Dương kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, tiếp theo mạnh đẩy Tả Uyên Thần ra.

Cậu, cậu vậy mà ở trước mặt nhiều người như vậy hôn y.

Trình Trạch Dương có phần không dám tin vỗ vỗ môi, nhìn chăm chăm vẻ mặt phức tạp của Tả Uyên Thần.

Vào chủ nhật trong khu vui chơi nhốn nha nhốn nháo, chung quanh đều là người quen thuộc hoặc xa lạ.

Mà cậu, hôn y.

Tả Uyên Thần đối mặt với y đột nhiên trốn tránh, “Thực xin lỗi, tôi đi trước, mọi người chơi tiếp đi...”

Nói xong Tả Uyên Thần xoay người rời đi, nước mắt của Trình Trạch Dương cuối cùng cũng rơi xuống ngay sau khi cậu xoay người.

Quả nhiên, là không được.

Tả Uyên Thần lại một lần mất ngủ.

Lúc ấy, sao mình có thể cứ như vậy hôn xuống?

Chẳng lẽ thật là thích?

Lớn như vậy, Tả Uyên Thần cho tới bây giờ chưa từng nghĩ mình có thể là đồng tính luyến ái.

Nhưng vừa nghĩ tới thân thể đêm đó của y, dưới bụng ngay lập tức thức dậy căng chặt. Thậm chí nghĩ đến Đào Túy có thể đang ham muốn y, cũng là hận không thể lập tức xông qua kéo y về bên người.

Tả Uyên Thần đã nói yêu đương mấy lần, nhưng chưa bao giờ nhớ rõ mình từng có ham muốn chiếm giữ mạnh như vậy.

Tiếng chuông tin nhắn vang lên, mặc dù Trình Trạch Dương chưa từng gửi tin nhắn cho cậu, Tả Uyên Thần vẫn nhìn không được một chút chờ mong nho nhỏ đó.

Vội vã lấy di động ra xem, quả nhiên, chính là nhóc con Viện Viện kia.

“Anh, em biết anh thích anh ấy, nhanh chóng theo đuổi đi, chờ khi Lão Đại Chân hết hi vọng, đến lúc đó anh khóc cũng không chỗ khóc, nếu không phải xem anh là anh hai, loại tra công như anh em mới sẽ không quan tâm, sớm gả Lão Đại cho Đào Túy.”

Nhóc con hư! Tả Uyên Thần không khỏi bật cười, cứ như thế cho rằng cậu tra công?

Được rồi, ngẫm lại hành vi của mình, quả thật hơi giống cặn bã.

Tả Uyên Thần đột nhiên lại nhớ tới một đêm thật lâu trước kia, tình cảnh Trình Trạch Dương uống say.

Y khóc nói, anh cái gì cũng không biết, hóa ra thật là đang nói với mình sao?

Nhớ tới nước mắt của y, Tả Uyên Thần lại một trận hoảng sợ.

Bất kể nói thế nào, mình hình như là thật sự có cảm giác với y, bằng không, thử xem kết giao cũng không tồi.

Nghĩ vậy, Tả Uyên Thần đã mấy ngày ngủ không ngon giấc, rốt cục tiến vào Mộng đẹp.

Mặc dù ngủ vô cùng muộn, nhưng Tả Uyên Thần vẫn ở vào trạng thái hưng phấn nên rất sớm đã tỉnh dậy, ăn điểm tâm xong thì vội vàng chạy tới công ty, lại phá vỡ kỷ lục đi làm sớm trước kia.

Đương nhiên, cậu cũng không chú ý chi tiết nhỏ đó, chỉ ngồi ở sau bàn làm việc, lòng như lửa đốt chờ Trình Trạch Dương đi làm.

Nhưng Trình Trạch Dương vẫn luôn sớm hơn cậu, vậy mà lần này tới giờ làm việc vẫn chưa tới, “Không phải là đã xảy ra chuyện gì chứ?” Tả Uyên Thần thầm nghĩ, thiếu chút nữa kìm không được chạy đến dưới lầu đón người.

Thẳng qua giờ làm việc hơn nửa tiếng, người nọ cũng không tới, Tả Uyên Thần rốt cục ngồi không yên, từ chỗ ngồi đứng lên.

Tô Tú đột nhiên vẻ mặt hoang mang chạy đến trước mặt cậu, “Ban nãy, ban nãy em nghe nói, quản lý anh ấy từ chức rồi!”

29. Chương 29: Bà Xã, Anh Yêu Em!

Editor: SamLeo

Nghe được tin này, Tả Uyên Thần nhất thời lơ mờ, tối qua làm nhiều xây dựng tâm lý như vậy, thậm chí sau khi nghĩ đến có thể cùng y thử một lần thì mừng rỡ như điên, dường như đều uống công rồi.

Người nọ, y đã từ bỏ rồi.

“Còn thất thần làm gì! Đến nhà y tìm người a!” Tô Tú đột nhiên vỗ bàn cậu một cái, Tả Uyên Thần mới như tỉnh dậy từ trong mộng, lật đặt ra khỏi công ty, đón xe taxi chạy đến nhà Trình Trạch Dương.

Sớm đã không phải là lần đầu tiên đi, nhưng vẫn là lần đầu cảm thấy nhà y cách xa công ty như vậy, lòng như lửa đốt liên tục thúc giục, tối tiểu khu ném cả tờ giấy bạc cho tài xế thì chạy như điên lên nhà y.

Trèo như bay lên lầu hai, còn đang suy nghĩ gõ mở cửa câu nói đầu tiên nên nói gì, Tả Uyên Thần đã phát hiện cửa nhà Trình Trạch Dương đang mở. Có chút kỳ quái đến gần, Tả Uyên Thần lại thoáng cái ngăn người, cơ thể không ngừng run rẩy.

Gia cụ trong phòng khách đều phủ kín một lớp vải trắng, y... y đi rồi!

Trong đầu Tả Uyên Thần chỉ còn lại có mấy chữ này, lòng không tự giác lẫn lộn thành một đoàn.

Y sao có thể đi?

Tả Uyên Thần hồn bay phách lạc bước vào cửa, đánh giá kỹ càng nơi Trình Trạch Dương từng sinh hoạt, tìm lại một lần nút chặt.

Cậu tối qua nên đến nói rõ ràng với y! Chết tiệt! Lúc y thu dọn đồ đạc chuẩn bị đi, mình vậy mà đang yên lòng yên dạ ngủ!

Tả Uyên Thần thật muốn ra sức đánh bản thân hai bạt tai.

“Anh thật sự cứ như vậy dọn trở về, không gặp anh ta sao?” Trong phòng ngủ truyền tới một thanh âm, là Ngụy Nhiên!

Y còn chưa đi! Tả Uyên Thần cảm thấy vui vẻ, bước nhanh đi đến cạnh cửa phòng ngủ, đối diện ánh mắt Ngụy Nhiên, mà Trình Trạch Dương đang ngồi chồm hổm trên mặt đất thu dọn một cái thùng.

Ngụy Nhiên thấy cậu hiển nhiên cũng sững sốt một chút, tiếp theo cũng không chút khách khí lườm cậu một cái, Tả Uyên Thần cũng chẳng thêm để ý cậu ta, mắt mà tìm được vui mừng khôn xiết trong nháy mắt tràn ngập đầy trong lòng.

Vừa định cất bước đi qua, Trình Trạch Dương đã mở miệng, “ông bà ngoại đã sớm muốn anh trở về, về quê ở cùng họ cũng tốt. Về phần anh ấy...” Trình Trạch Dương dừng một chút, tìm Tả Uyên Thần cũng nhảy lên theo, “Anh ấy vốn là người bình thường, vả lại cũng không thích anh, đường cong này, tự anh đi là được rồi.”

Tả Uyên Thần há miệng, cuối cùng là kêu không ra tên y, trong lòng sớm đã loạn rồi tinh rồi mù. Ngụy Nhiên lại liếc cậu một cái, mở miệng hỏi, “Anh thích anh ta lâu như vậy, không hối hận?”

Trình Trạch Dương ngẩng đầu nhìn nhìn Ngụy Nhiên, khẽ cười, “Em tưởng là đóng phim a, thích thì phải cùng một chỗ. Tình yêu khác giới cũng không nhất định gặp người thích lẫn nhau, hướng chi anh như vậy. Sau này anh ấy chính là anh vợ của em, đừng bởi vì anh mà âm ỉ không vui với anh ấy, vả lại anh ấy vốn không có làm sai chuyện gì. Anh ấy cũng không biết anh... anh thích anh ấy.”

Nói xong lại cười cúi đầu xuống, “Anh biết em trách anh ngốc, nhưng anh không nói em cũng hiểu được, vốn không có chuyện của anh ấy, chẳng lẽ mọi người muốn ép anh ấy cùng một chỗ với anh? Anh đã sớm qua cái tuổi khờ dại đó rồi.”

Ngụy Nhiên gắt gao trừng Tả Uyên Thần, lại hỏi chàng trai ngồi xổm trên mặt đất, “Vậy, anh lúc nào thì biết Tả Uyên chính là của anh ta?”

“A, ” Trình Trạch Dương cười khỏ một tiếng, Tả Uyên Thần rất nhanh nắm quyền, hận không thể xông lên trước ôm lấy bả vai gầy yếu kia, “Ngay từ đầu đã biết, anh ấy chơi trò chơi trước nay đều dùng tên này, làm cho người ta muốn không biết cũng khó.”

Tả Uyên Thần cả kinh, dường như cảm thấy được cái gì, nhưng còn chưa kịp nghĩ kỹ, Trình Trạch Dương đã nói tiếp, “Hô, dù sao anh phải đi rồi, cứ nói cho em biết một chút cũng được, một mình kìm nén, đôi khi thật rất khó chịu.”

“Còn nhớ rõ lúc anh vừa tới P thị không? Thì cái mùa hè anh vừa mới lên lớp mười, em sợ anh buồn, dạy anh chơi Võng Du, sau đó có một ngày, anh cho em biết, anh hình như là đồng tính luyến, bởi vì anh thích một cậu trai trong trò chơi.” Trình Trạch Dương lại cười khỏ một cái, dứt khoát ngồi xuống đất.

“Em đương nhiên nhớ rõ, anh lúc đó nổi lên dũng khí thẳng thắn với người ta, kết quả bị người ta xem là kẻ lừa đảo mắng một trận, từ đó tránh mặt không gặp, ” Ngụy Nhiên hừ lạnh một tiếng, “Cho nên, người nọ chính là Tả Uyên Thần?”

Trình Trạch Dương khẽ gật, “Chẳng qua không ngờ, qua mười mấy năm, vẫn là gặp phải anh ấy...”

“Anh nghe thấy rồi? Không ai có lỗi với anh, cũng không ai ác ý chạy tới lừa anh như vậy, tôi xem trên thể diện của Viện Viện cho anh một cơ hội cuối cùng, anh thương tổn anh ấy nữa, tôi chắc chắn sẽ không tha cho anh!” Ngụy Nhiên chậm rãi đi đến trước mặt cậu, trừng mắt cảnh cáo cậu một cái, thúc thời đi ra cửa, “Nhớ kỹ, một lần cuối cùng!”

Trình Trạch Dương mới biết cậu vẫn đứng ở cửa, đột nhiên từ trên mặt đất đứng lên, sắc mặt đỏ bừng, “Anh, tại sao anh lại ở đây?”

Tả Uyên Thần trong lòng cũng rất loạn, cậu luôn cho rằng, sơ trung lần đó, “Nhân yêu” kia là đang cố tình lừa cậu.

Thiếu niên mười mấy tuổi, vừa mới tiếp xúc internet, đã thích cô gái dịu dàng ít nói trong trò chơi kia, tình cảm khi đó, hồn nhiên hơn bây giờ nhiều.

Nhưng, sau khi người nọ thẳng thắn bản thân thật ra là một cậu trai, Tả Uyên Thần chưa từng nghe nói con trai cũng có thể thích con trai nên ý nghĩ đầu tiên chính là, cậu bị gạt.

Trong đám bạn học bị nhân yêu lừa cũng không ít, thậm chí còn có đứa ở trong trò chơi dùng thân phận nhân yêu gạt người, cho nên, ý nghĩ “Cậu ta đang cố tình lừa mình” này cũng ăn sâu bén rễ trong đầu.

Chẳng qua, chưa từng nghĩ tới, người kia, cho dù là con trai, cũng là thật lòng đối đãi mình.

Cậu trầm mặc thời gian dài, làm cho Trình Trạch Dương càng thêm bất an, “Cậu Tả, anh tới có chuyện gì không?”

“Em có thể đừng kêu anh Cậu Tả nữa không?” Tả Uyên Thần không chút nghĩ ngợi mở miệng.

Trình Trạch Dương sửng sốt, sắc mặt càng đỏ, “Có thể, có thể.”

Tả Uyên Thần biết y nhớ lại đêm đó, trên mặt cũng hơi nóng lên, “vì sao em từ chức?”

“A? Không, không vì sao... Tôi muốn về với ông bà, ông bà ngoại tôi lớn tuổi rồi, muốn trở về chăm sóc họ.” Trình Trạch Dương lắp ba lắp bắp trả lời.

Tả Uyên Thần nhú mày nghĩ nghĩ, mới áp a áp ứng hỏi, “Vậy em có thể đừng đi không?”

“A?” Trình Trạch Dương khó hiểu nhìn cậu, trên mặt trực tiếp viết mấy chữ —— vì sao.

Tả Uyên Thần hắng giọng một cái, nghĩ một cái lý do, “Tô Tú rất luyến tiếc em...”

“A?” Trình Trạch Dương sửng sốt, lập tức bật cười, “Không sao, sau này tôi sẽ thường liên lạc với cô ấy, trước kia cô ấy còn thường nói muốn theo tôi về Tứ Xuyên ăn lẩu.”

“Vậy anh đây?” Tả Uyên Thần không tự chủ được thốt ra.

“A?” Trình Trạch Dương cảm thấy hôm nay Tả Uyên Thần hình như hơi kỳ quái, nhưng, cụ thể lại nói không được là làm sao, “Anh, nếu anh muốn đến cũng có thể, tôi mời khách, ” nói xong lại khẽ cười một cái, “Nhưng anh hình như không thể ăn quá cay.”

Tả Uyên Thần không nói lời nào, chỉ nhìn chăm chăm y, trong lòng rối loạn không biết nên nói cái gì.

Muốn giữ y lại là chắc chắn, nhưng, cậu hoàn toàn không biết mở miệng nói với y thế nào.

Trình Trạch Dương thấy cậu vẫn không nói lời nào, ngẩng đầu nhìn cậu một cái, lại vội dời tầm mắt, khe khẽ thở dài, “Hô... Tôi biết anh là một người tốt, nhưng anh cũng không cần áy náy, tôi từ chức cũng không chỉ là vì anh, ông bà ngoại vẫn thúc giục tôi trở về, tôi từ nhỏ lớn lên với họ, cũng muốn quay về nhà chăm sóc họ.” Chẳng qua vẫn không cam lòng đi mà thôi... Như bây giờ cũng tốt, rốt cục có thể buông xuống.

“Vậy vì anh, có thể ở lại không?” Tả Uyên Thần cân nhắc hồi lâu, mới nhả ra câu này. Xong rồi lại muốn tự đánh mình hai cái, người ta dựa vào cái gì ở lại vì một người cận bã như mình? Ngay cả giữ một người cũng không có khả năng giữ! Đi đập đầu vào tường cho xong!

“A?” Trình Trạch Dương lại sửng sốt một chút, dường như không hiểu cậu đang nói cái gì.

Dù sao đã nói ra, cũng không để ý có mất mặt hay không, Tả Uyên Thần dứt khoát bất cứ giá nào, đi tới trước hai bước, vòng ở vai y, nhẹ nhàng cúi đầu xuống...

Môi y, quả nhiên tốt đẹp giống đêm đó.

Ba! Còn đang trong ngất ngây, Tả Uyên Thần bỗng nhiên bị đánh một bạt tai, mà người trong lòng, cũng bỗng chốc giây thoát ra xa cậu.

“Bà xã...” Tả Uyên Thần có phần tủi thân bùm mặt, vậy mà lại đánh ngay chỗ Ngụy Nhiên đánh hôm qua.

Trình Trạch Dương bị cậu kêu như vậy cả người rung động một cái, nhưng khuôn mặt luôn dịu dàng lại biểu hiện tức giận, “Tả Uyên Thần! Anh đừng tưởng rằng tôi thích anh thì có thể sỉ nhục tôi như vậy! Tôi, tôi...”

Tả Uyên Thần nhẹ nhàng liếm hàm răng một cái, lau, cũng lỏng rồi ... Nhưng, cậu có phải nên vui mừng cuối cùng y không kêu cậu Cậu Tả nữa hay không?

“Bà xã... Được rồi, Trạch Dương, ” Tả Uyên Thần rất thức thời dưới cái nhìn chăm chăm của y đổi cách xưng hô, “Anh biết anh nói như vậy rất đột ngột, em có thể sẽ không tin anh, nhưng, em hãy nghe anh nói xong được không?”

“Anh, chưa từng nghĩ tới, anh có thể là một đồng tính luyến ái, anh từng nói yêu đương nhiều lần, đều là với con gái, mặc dù cũng biết có chuyện về gay, nhưng cảm thấy, chuyện này dường như một chút cũng không liên quan đến anh, mấy thứ đó chẳng qua là tiểu thuyết và manga nhóc con Viện Viện cùng Tô Tú xem, cách quá xa cuộc sống của anh.” Tả Uyên Thần lại nhích tới gần Trình Trạch Dương một chút.

Trình Trạch Dương nghe lời của cậu, giọt lệ chợt hiện trong mắt, cuối cùng chảy ra.

Tả Uyên Thần dịu dàng lau sạch cho y, “Cho nên, có lẽ cũng chính bởi vì nguyên nhân này, anh mới có thể nghĩ đến, anh trước nay vẫn chú ý em, chỉ là bởi vì chán ghét. Giống Tô Tú nói, mỗi ngày nhìn em cố ý làm phiền, đã thành thói quen, nếu ngày nào không thấy em cảm râm ở trước mặt anh, anh ngược lại sẽ khó chịu toàn thân!”

“Tôi... Tôi khi nào thì cố ý làm phiền anh chứ?” Trình Trạch Dương cãi bướng.

Tả Uyên Thần mỉm cười, “Được rồi, xem như anh tưởng ai cũng mê mình được chưa, nhưng không biết là bắt đầu từ lúc nào, anh đã luôn chú ý em, làm xong việc thì nhìn chăm chăm cửa phòng làm việc của em không tha, ai mở cửa đóng cửa, cũng phải mượn cơ hội nhìn xem em đang làm gì, mấy ngày Ngụy Nhiên cùng em đơn độc ngồi ở trong văn phòng, anh cũng sắp bị dấm chua của mình dim chết...”

Trình Trạch Dương không dám tin nhìn cậu, giống như nghe không hiểu cậu đang nói cái gì.

Tả Uyên Thần một lần nữa ôm y, ôm chặt y, “Anh đến nỗi, ngay cả dấm chua của Viện Viện cũng ăn, lúc anh tưởng rằng em là Hoa Vị Miên, chỉ cần nghĩ đến em có thể sắp trở thành em rể anh, thì khó chịu, giống như là muốn chết đi, mà anh ngu ngốc, còn cho rằng, đó chỉ là bởi vì chán ghét.”

Trình Trạch Dương sững sờ đứng ở trong lòng cậu, nước mắt ào ào rơi xuống, “Anh... Anh có phải đang gạt em hay không?”

Tả Uyên Thần thở dài, cúi đầu khẽ hôn nước mắt của y, “Em có thể tha thứ ngu ngốc này của anh không?”

Trình Trạch Dương gắt gao ôm chặt lại cậu, “Em, em thật sự không thể tin được...”

Tả Uyên Thần xoa đỉnh đầu y, nhẹ nhàng ghé vào lỗ tai y khẽ lẩm bẩm, “Bà xã, anh yêu em!”

Cám ơn em, vẫn yêu thích anh lâu như vậy.

Cũng cám ơn em, vẫn đợi anh tỉnh ngộ, cũng không có rời khỏi.

30. Chương 30: Pn1: Nhật Ký Vứt Phu Truy Thê

Editor: SamLeo

Tả Uyên Thần gần đây rất buồn bực.

Ngày đó lúc vừa mới bày tỏ xong chuẩn bị thuận thiên thân thiết một phen, Trình Trạch Dương bỗng nhiên kêu to một tiếng, “Ai nha, em phải đuổi xe lửa, đi trước đi trước!” thì xách theo hành lý ào ào chạy ra bên ngoài, hoàn toàn không để ý nhiệt tình vừa mới đẩy lên của Tả công tử.

Vì thế người đẹp Trình của chúng ta đã về ở chung với ông bà ngoại suốt đến bây giờ!

Qua thời gian đó —— Tả Uyên Thần tỉ mỉ đếm đếm ngón tay, chừng 3 ngày! (- -||)

Dựa vào cái gì quản lí xin nghỉ dễ dàng như vậy? Thư từ chúc gọi điện thoại thì đã cầm về, thuận tiện xin trở về, còn có một tháng nghỉ —— một tháng —— Tả Uyên Thần buồn bực muốn hủy đi bộ nhân sự!

Nhàm chán leo lên trò chơi, bọn họ ở trong bang tán gẫu Tả Uyên Thần cũng không hứng thú xen miệng vào, đương nhiên, kể từ khi biết Trình Trạch Dương dễ dàng tha thứ cậu như vậy, đám hủ nữ trong bang giống như cũng không cho cậu sắc mặt tốt.

Không được lòng dân a.

Đột nhiên nhớ tới mình còn đang đặt gogo bảo bảo trong cột đồng bạn, mấy ngày nay trải qua rối loạn như thế, dĩ nhiên cũng hoàn toàn quên sự tồn tại của nó.

Tả Uyên Thần dứt khoát leo lên acc của Trình Trạch Dương (hỏi tôi sao cậu ta có thể biết do PIA), quảng gogo ở trên người cô, sau đó quan sát chút, liền bắt đầu dẫn nó đi dạo ở trong thành Trường An.

Nghĩ nghĩ, lại đặt cho gogo một cái tên rất tiểu lâm —— con trai nhà chúng tôi.

Cũng thực một cậu nghĩ ra được.

Nhìn thấy mông con trai uốn éo uốn éo đi theo sau lưng Hoa, Thiển Miên cười sư tử, tâm tình buồn bực 3 ngày của Tả Uyên Thần cuối cùng hơi dịu đi.

Nhìn không được người thật vào trò chơi tháo gỡ chút nỗi khổ tương tư cũng được. (bé con đáng thương...)

Mật ngữ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: bà xã Thiển Miên, em lại online nha! Tôi ngày mai muốn đi Thành Đô chơi đấy, đi tìm em nha!

Tả Uyên Thần thấy nhất thời nổi giận.

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Mày rậm mắt hoa đào: cút M cậu! Sau này ít trêu chọc bà xã của tôi!

Mật ngữ: bạn khe khẽ nói với Mày rậm mắt hoa đào: không cho phép đi tìm bà xã của tôi, nghe thấy không?

Mặt ngủ: Mày rậm mắt hoa đào khe khẽ nói với bạn: hóa ra là cậu a, căn bã, thật ngại, ngày mai tôi thật sự muốn đi Thành Đô ... về phần đi tìm bà xã Thiển Miên không, cũng không liên quan chuyện của cậu!

Kháo! Tả Uyên Thần rửa thầm, lại nhớ tới Đào Túy khiêu khích cậu ở trong khách sạn, hẳn ta nhất định là có ý đồ với bà xã không sai, nói cái gì cũng không thể cho bọn họ có cơ hội đơn độc nữa.

Tả Uyên Thần lấy di động ra gọi điện thoại cho sân bay, “Cho tôi đặt một vé máy bay gần nhất đi Thành Đô!”

Dần vật một đêm không ngủ, Tả Uyên Thần 5 giờ 30 sáng đáp xuống ngay ở Thành Đô, cậu mới nghĩ đến, hình như cũng chưa hỏi vị trí cụ thể của nhà Trình Trạch Dương, chỉ có thể tiếp tục ở sân bay chờ trời sáng.

Hưng phấn sắp gặp được bà xã dĩ nhiên làm cho Tả đại công tử một đêm không ngủ cũng không hề cảm thấy buồn ngủ, chỉ là thỉnh thoảng nhìn đồng hồ trên cổ tay, hận không thể tự động tay cho nó quay hai vòng.

Chờ kim đồng hồ vừa vặn 7 giờ, Tả Uyên Thần đã kềm nén không được bấm điện thoại cho Trình Trạch Dương, “Ủy... Bà xã...”

Người nào đó giầy vò một đêm rất tủi thân.

Trình Trạch Dương ho nhẹ một cái, mới thấp giọng trả lời, “sao anh gọi đến sớm như vậy?”

“Bà xã, em đang làm gì?” Nghe được thanh âm của bà xã, tâm tình vốn lo lắng lập tức tốt hơn phân nửa, Tả Uyên Thần cười nhẹ hỏi, cũng không phải rất sốt ruột muốn Trình Trạch Dương đến đón cậu.

“Em đang ăn điểm tâm...” giờ này, hình như chính là thời gian ăn sáng đi, “Sao anh dậy sớm như thế?” Trước kia không phải đều sát giờ làm việc mới đi sao?

Tả Uyên Thần xấu xa cười hì hì hai tiếng, “Bà xã, em tới sân bay đón anh đi, anh tới tìm em ...”

“Sân bay?” Bên kia dường như không chỉ có kinh hỉ, phần kinh hách tương đối nhiều một chút, “Anh ở sân bay nào?”

“Thành Đô a, em không phải nói quê nhà ở Tứ Xuyên sao?” Tả Uyên Thần trả lời đương nhiên.

“A?” Trình Trạch Dương kinh hô một tiếng, “Nhưng, cái kia... Em ở Tứ Xuyên không sai, nhưng nhà em không phải Thành Đô... Nhà em ở Nghi Tân...”

“A? Không phải đâu!” Lần này kinh hô đổi thành Tả Uyên Thần, NND, đều do mắt hoa đào kia, nói cái gì muốn tới Thành Đô, bằng không sao cậu có thể không hỏi rõ chạy đến nơi này!

“Không có việc gì, anh hỏi thăm có máy bay đi Nghi Tân hay không...”

“Ách... sân bay Nghi Tân còn chưa xây xong... Cho nên, anh hình như chỉ có thể ngồi xe...”

“...”

Đào Túy! Ông đây lại ghi nhớ cậu một lần!

Đợi đến lúc Tả Uyên Thần tới huyện nào đó của Nghi Tân lại được Dương nào đó đón đến thôn nào đó, thời gian đã là 5 giờ chiều, mà Tả Uyên Thần cũng là hơn ba mươi tiếng không ngủ. Thần nào đó chỉ còn lại nửa sức lực rồi, gặp được bà xã cũng không kịp thân thiết, ngồi trên ô tô đi vào thôn thì ghé vào trên vai Trình Trạch Dương ngủ thiếp đi.

Đến lúc xuống xe bị đánh thức, vẫn là buồn ngủ mơ mơ màng màng, mơ hồ kêu một tiếng bà xã với Trình Trạch Dương, mới phát hiện bọn họ đây là đang trên xe, một xe người thôn quê giản dị kinh ngạc nhìn bọn họ, Tả Uyên Thần thoáng cái tỉnh táo lại.

“Kêu vớ vẩn cái gì a, anh ngủ mơ mơ màng màng đi!” Trình Trạch Dương vỗ cậu một cái, đã xuống xe trước, Tả Uyên Thần cũng vội vàng đi theo phía sau y, trước khi xuống xe cũng không quên ác ý nói một câu, “Anh đâu phải mơ mơ màng màng, em vốn là bà xã của anh.”

Kết quả thành công thấy toàn bộ người trên xe hóa đá...

Trình Trạch Dương vừa bực mình vừa buồn cười, dứt khoát không để ý tới cậu trực tiếp vùi đầu đi về phía trước, Tả Uyên Thần cười đùa tí tởm theo ở phía sau, còn không quên hỏi thăm dịch tình, “Đúng rồi, hai ngày này Đào Túy kia không điện thoại cho em chứ?”

“Nga, từng gọi, hôm nay cũng gọi điện thoại nói đến Tứ Xuyên rồi.” Trình Trạch Dương rất thật sự trả lời.

Tả Uyên Thần nhất thời hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, “Em đừng nói cho hắn ta địa chỉ nơi này!”

Trình Trạch Dương kỳ quái nhìn cậu một cái, “Anh ta đã biết a, nhưng nói quá xa cho nên lần này có lẽ không tới.”

Nghe câu nói này của y, tâm tình Tả Uyên Thần mới hơi tốt lên một chút, nhưng lời lẽ vẫn rất nghĩa chính nghiêm cảnh cáo, “Bà xã, em cách tên kia xa một chút, hắn ta chắc chắn không phải người tốt lành gì.”

“Phốc...” Trình Trạch Dương không khỏi cười ra tiếng, “Anh ta cũng từng nói với em như vậy.”

Tả Uyên Thần đầy mặt hắc tuyến, chỉ biết tên kia sẽ bắn lên sau lưng cậu.

Tả Uyên Thần cảm thấy, ông bà ngoại Trình Trạch Dương dường như biết rõ quan hệ của bọn họ, bắt đầu từ khi vào cửa, đã bị ông ngoại nhìn chằm chằm da đầu phát run.

Lặng lặng dùng ánh mắt hỏi thăm Trình Trạch Dương một cái, mà đối phương cũng im lặng nhìn mắt cậu, không nói gì.

Được rồi, hai người ăn ý xem ra cũng không phải rất đến nơi đến chốn.

“Cậu chính là bạn của Trạch Dương?” Ông ngoại là cụ già rất nghiêm túc, ngữ khí này lại phối với diễn cảm kia, Tả Uyên Thần nháy mắt cảm thấy bầu không khí có chút lạnh buốt.

“Àn, ha ha, ông ngoại, con và Trạch Dương là bạn tốt a.” Tả Uyên Thần lập tức nhìn ông lấy lòng.

“Hừ, tôi nghe nói cũng không chỉ như vậy.” Ông ngoại hừ lạnh một tiếng, quay mặt qua chỗ khác.

Tả Uyên Thần nháy mắt cảm thấy một giọt mồ hôi lạnh xẹt qua thái dương.

“Được rồi ông già, đứa nhỏ đi đường thời gian dài như vậy, ông không thể nói ít chút, tiểu Tả a, nhanh ăn chút gì, ăn xong nên đi ngủ một giấc, có chuyện gì sáng mai dậy rồi nói.” Cũng may bà ngoại vẫn rất dễ gần, tâm tư lo sợ của Tả Uyên Thần rốt cục buông xuống một chút.

“Àn, cảm ơn bà ngoại.” Tả Uyên Thần vội cúi đầu và cơm, chính mình lừa gạt cháu ngoại người ta, còn quang minh chính đại tìm tới cửa, bây giờ ngấm lại, quả thật có chút sức lực không đủ ấy nhỉ.

“Hừ, sợ hãi rụt rè, tôi thấy không thành được thở mạnh cái gì, Ngụy Hà lần này nhìn người không nhìn lắm, Trạch Dương, chuyện của mấy đứa, hãy cứ suy nghĩ kỹ một chút đi.” Trong giọng điệu của ông ngoại đã tràn ngập khinh thường.

Tả Uyên Thần lại cả kinh, nghe khẩu khí này, chuyện của hai người, bọn họ đã biết rồi nha. Lại nghe thấy câu nói cuối cùng của ông ngoại, cậu không chút nghĩ ngợi thì buột miệng nói ra,

“Ai nói! lời nói của Ngụy Hà mới không thể tin, con ban nãy đó là kính trọng ngài, mới không phải sợ hãi rụt rè! Trạch Dương em ấy đi theo con, con tuyệt đối sẽ không để cho em ấy chịu oan ức!”

“Còn kính trọng tôi? Nói chuyện như sét đánh, ông già này nhưng chịu không nổi!” Ông ngoại nặng nề vỗ đùi chụp xuống bàn, hăm hừ tức giận xoay người rời đi.

Tả Uyên Thần tức khắc muốn tát mình hai bạt tai.

“Ông ngoại!” Trình Trạch Dương đứng dậy đuổi theo, Tả Uyên Thần cũng muốn đứng lên, bị bà ngoại kéo trở về, “Đừng quan tâm ông già không tu đó, mỗi ngày còn khó hổng hơn trẻ con!”

Tả Uyên Thần mặt có chút nóng lên, “Bà ngoại, con vừa mới...”

“Bà biết biết,” bà ngoại cười ngắt lời cậu, “Chuyện của mấy đứa, Trạch Dương bọn nó cũng nói rồi, con cháu đều có phúc con cháu, chỉ cần Trạch Dương thích, ông bà cũng sẽ không nói gì, chính là ông ngoại con ông ấy luôn có cổ bực bội, con đừng để ý tới ông ấy, để tự ông ấy phát phát hoả, cũng sẽ không việc gì.”

“Thực xin lỗi...” Tả Uyên Thần cầm tay bà ngoại, “Nhưng, con thật sự yêu Trạch Dương, bà ngoại, con nhất định sẽ cho em ấy hạnh phúc!”

Lời nói như vậy, thậm chí cũng chưa từng nói cho y, nhưng, ở trước mặt người cũng yêu y, thì lời dễ dàng thốt ra miệng.

Có lẽ trong lòng vẫn luôn nghĩ như vậy đi, nhưng lúc đối mặt với y, chưa từng nghĩ tới cần phải nói ra.

“bà biết, con là một đứa bé ngoan, ” bà ngoại vỗ vỗ tay cậu, “Ăn cơm thật ngon đi, ăn xong ngủ một giấc ngon, bà cam đoan, ngày mai thì ông già tức giận gì cũng không còn!”

Tả Uyên Thần nghe lời vui đầu ăn cơm, trong lòng lại có chút trĩu nặng.

Hóa ra, sự thừa nhận của người nhà y, đối với bản thân mà nói, quan trọng như vậy.

Sáng sớm ngày thứ hai Tả Uyên Thần đã thức dậy, rửa mặt chải đầu xong đi đến trong sân, phát hiện ông ngoại đã ở đó tưới hoa.

Người già phần lớn thức dậy sớm, hướng chi là ở nông thôn không khí tươi mát, Tả Uyên Thần nghĩ nghĩ, cứ dạo bước đi đến bên cạnh ông ngoại.

“Ông ngoại, dậy rất sớm a, ha ha...” Hoàn toàn nói không tìm lời.

Ông ngoại lườm cậu một cái, tiếp tục động tác trong tay, “Mặt trời cũng rất cao rồi, còn sớm, người trẻ tuổi bây giờ...”

Rõ ràng mới 6 giờ rưỡi được không, Tả Uyên Thần oán thầm, nhưng trên mặt vẫn mang theo nụ cười tự cho rằng rất chân thành, “Ha ha, cũng phải, ông ngoại trồng hoa rất nhiều a, vườn thực xinh đẹp.”

Tả Uyên Thần khen, mới nghiêm túc quan sát sân, trước nhà xây dựng hai mảnh vườn, một mảnh trồng hoa, một mảnh là rau, trên tường phía tây còn dựng một dàn nho, mùa hè tích cực, sắc màu rực rỡ, cây nho cũng đầy trái, thật là cảnh tượng nhìn không thấy ở trong thành thị.

“Đó là, ở trong thôn, có thể kể hoa của tôi chăm sóc tốt nhất.” Ông ngoại sắc mặt sáng ngời, lộ ra vẻ đắc ý.

YEAH!! Đúng! Tả Uyên Thần ở trong lòng vươn hai ngón tay với bản thân, “Mẹ con cũng rất thích trồng hoa, đáng tiếc ở chính là chung cư, chỉ có thể bày mấy chậu ở trên ban công chơi, nếu bà tới nơi này nhìn xem, nhất định sẽ thích chết mất!”

“Người trẻ tuổi, đều là treo bên miệng cái gì chết hay không!” Ông ngoại nhẹ giọng quở trách, nhưng Tả Uyên Thần biết, tâm phòng của cụ đã buông lỏng rồi.

“hì hì, thật xin lỗi, đúng rồi, ông ngoại, con giúp ngài tưới hoa nhé!” lúc nên ra tay thì ra tay!

Ông ngoại liếc xéo cậu một cái, đưa bình phun trong tay qua, “Cũng tốt, xương cốt người già cũng không tốt, khom lưng một hồi lâu thì cả người không thoải mái, cậu thuận tiện nhổ cỏ dùm tôi đi...”

“Ai!” một lời đồng ý, Tả Uyên Thần nhận lấy bình phun, trong lòng lại một lần nữa vươn hai ngón tay với chính mình, bà xã, ông ngoại lập tức đã anh nắm chắc rồi!

Kết quả chính là, Trình Trạch Dương tới gọi người dùng cơm nhìn thấy Tả Uyên Thần đã muốn thành tượng đất bên cạnh ông ngoại uống trà vụng trộm vui mừng, đè nén không cười thiếu chút nữa lạc giọng.

Thời gian tiếp theo, Tả Uyên Thần ngay lúc len hèn hò lên bà xã, vượt qua lấy lòng ông ngoại, ở thôn nhỏ như chốn thế ngoại đảo viên này trôi qua rất dương dương tự đắc, thẳng đến ——

“Con cái chẳng ra gì! Rốt cuộc chết ở đâu rồi? gọi điện thoại cho con không thông, công ty cũng gọi điện thoại tới hỏi sao con không đi làm, trong nhà thiếu chút nữa thì báo cảnh sát rồi có biết hay không!” ngày đó tới di động hết pin vẫn quên sạc, kết quả vừa sạc xong thì nhận được điện thoại của mẹ.

Tả Uyên Thần mới nhớ tới, bản thân lật đật chạy tới, hình như quên nói trong nhà... Thuận tiện, cũng đã quên xin phép công ty.

Thật sự xui xẻo thúc giục, vội vã thu dọn chuẩn bị trở về, nhưng bà xã đại nhân ——

“Em còn có hơn 20 ngày nghỉ, phải ở nhà gốc đoạn thời gian...” Trình Trạch Dương vừa nhét đặc sản vào balo của cậu, vừa nói.

Tả Uyên Thần tủi thân nhìn y, đến đây 3 ngày, ngay cả hôn nhẹ một cái cũng chưa kiếm được, chẳng lẽ trở về còn phải qua tiếp một tháng cuộc sống tu khổ hạnh?

“Ai nha, thật sự, em cũng nửa năm không trở lại rồi.” Trình Trạch Dương giải thích, nhưng không có chút dấu hiệu nào buông ra.

“Được rồi, nhưng, em phải hôn anh một cái.” Tả Uyên Thần nói xong đã sắp qua, còn “Thẹn thùng” nhắm hai mắt lại.

Trình Trạch Dương bật cười nhìn cậu, mặt hơi đỏ lên, nhưng vẫn khẽ nghiêng người qua, hôn một ngụm trên môi cậu, “Kỳ nghỉ qua em sẽ trở về.”

“Bà xã, thế sao đủ!” Tả Uyên Thần hôn tủi liếc y một cái, một phen ôm y vào trong ngực, mạnh mẽ hôn lên.

MD, đột nhiên nhớ ngày mai sẽ trở về... qua thêm một đêm cũng tốt! Tả Uyên Thần tỉ mỉ phẩm môi y, dục vọng dưới thân rất nhanh đã ngẩng đầu lên.

Hai tay vội vàng ở trên người y xoa động, Trình Trạch Dương cũng đã sớm mặt đỏ tới mang tai, thở phì phò hỗn hển.

“Khụ khụ!” Cửa đột nhiên truyền đến một trận ho nhẹ, Trình Trạch Dương khẽ kêu một tiếng, vội vàng đẩy cậu ra, cúi đầu sửa sang lại quần áo.

“Ông ngoại...” Tả Uyên Thần không nói gì nhìn người vô cớ xuất hiện, trong lòng la hét, đàn ông tội gì làm khó đàn ông a!

“Được rồi! Đầu thôn có xe chờ rồi, còn không mau đi!” Ông ngoại hàm hừ trừng mắt liếc cậu một cái, xoay người rời đi.

Tả Uyên Thần biết cũng không thể còn tiếp tục nữa, chỉ có thể nắm cổ tay mặc cho Trình Trạch Dương nhét ba lô vào trong lòng ngực cậu, đi theo y đến đầu thôn.

Chờ bọn họ tới trước xe, mới phát hiện ông bà ngoại cũng đã sớm ở đó chờ, nhìn thôn nhỏ vừa mới ngày người 3 ngày, Tả Uyên Thần đột nhiên cảm thấy nóng trong lòng.

“Ông ngoại bà ngoại... con đi về, chờ lúc nghỉ, con lại cùng Trạch Dương về thăm hai người!” Tả Uyên Thần đứng ở trước mặt hai cụ ngoan ngoãn giống học sinh tiểu học.

“biết rồi đứa nhỏ, ha ha, nhanh lên xe đi, cũng chờ kia!” Bà ngoại xoa nhẹ đầu cậu, hốc mắt Tả Uyên Thần nóng lên, trong lòng tuôn ra một hồi không đành lòng.

“Ông ngoại...” Lại chuyển sang ông ngoại, cung kính kêu một tiếng, bước lên ôm ông cụ một cái, “hì hì, con sẽ còn tới giúp ông tưới hoa!”

“thằng nhóc đáng ghét!” Ông ngoại không chút lưu tình đẩy cậu ra, nhưng khóe miệng đã không tự giác cong lên mặt cười, “Đến đó làm việc cho tốt, đừng cả ngày nghĩ đến chơi!”

“Dạ!” chào ông cụ theo nghi thức quân đội, Tả Uyên Thần lại chuyển hướng Trình Trạch Dương, “Đừng để anh chờ quá lâu.”

Dù sao cũng là ở đầu thôn, trên xe còn có người trong thôn, Tả Uyên Thần không khoa trương như vậy lại kêu y bà xã, nhưng lưu luyến trong giọng nói làm cho Trình Trạch Dương đỏ mặt.

“biết rồi... Đi nhanh đi, bằng không đuổi không kịp xe trong huyện!”

“Thực vô tình...” Nhỏ giọng lắm bẩm một chút, Tả Uyên Thần bước lên tuyến xe đến huyện, xe ngay sau khi cậu ngồi xuống thì khởi động, Tả Uyên Thần không ngừng vẫy tay với ba người ngoài cửa sổ, trong lòng đột nhiên cảm thấy đã lâu cũng chưa từng thỏa mãn như thế.

Bà xã, chờ em trở về, anh dẫn em về nhà!

Phiên ngoại hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cam-bay-nam-nam>